

Euroopa Liidu Teataja

L 335

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

52. aastakäik

17. detsember 2009

Sisukord

- I EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik

DIREKTIIVID

- ★ Euroopa Parlamendi ja Nõukogu direktiiv 2009/138/EÜ, 25. november 2009, kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) ⁽¹⁾ 1

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

Hind: 8 EUR

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2009/138/EÜ,

25. november 2009,

kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II)

(uuesti sõnastatud)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 47 lõiget 2 ja artiklit 55,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Esimesesse nõukogu 24. juuli 1973. aasta direktiivi 73/239/EMÜ (otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta), ⁽³⁾ nõukogu 30. mai 1978. aasta direktiivi 78/473/EMÜ (ühenduse kaaskindlustust käsitlevate õigusnormide kooskõlastamise kohta), ⁽⁴⁾ nõukogu 22. juuni 1987. aasta direktiivi 87/344/EMÜ (kohtukulude kindlustusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta), ⁽⁵⁾ teise nõukogu 22. juuni 1988. aasta direktiivi 88/357/EMÜ (otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega nähakse

ette sätted teenuste osutamise vabaduse tegeliku kasutamise hõlbustamiseks), ⁽⁶⁾ nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiivi 92/49/EMÜ (otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta (kolmas kahjukindlustuse direktiiv)), ⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 1998. aasta direktiivi 98/78/EÜ (kindlustusandjate gruppi kuuluvate kindlustusseltside täiendava järelevalve kohta), ⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. märtsi 2001. aasta direktiivi 2001/17/EÜ (kindlustusseltside saneerimise ja likvideerimise kohta), ⁽⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiivi 2002/83/EÜ (elukindlustuse kohta) ⁽¹⁰⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2005. aasta direktiivi 2005/68/EÜ (mis käsitleb edasikindlustust) ⁽¹¹⁾ tuleb teha olulisi muudatusi. Selguse huvides tuleks kõnealused direktiivid uuesti sõnastada.

(2) Kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise hõlbustamiseks on vaja kõrvaldada kõige suuremad erinevused kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kohaldatavaid sätteid sisaldavate liikmesriikide õigusaktide vahel. Seetõttu tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjate jaoks sätestada õigusraamistik, mis reguleeriks nende kindlustustegevust kogu siseturul, tehes seeläbi ühenduses peakontorit omavatel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel kohustuste täitmise ja ühenduses esinevate riskide katmise lihtsamaks.

⁽¹⁾ ELT C 224, 30.8.2008, lk 11.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 22. aprilli 2009. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 10. novembri 2009. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 228, 16.8.1973, lk 3.

⁽⁴⁾ EÜT L 151, 7.6.1978, lk 25.

⁽⁵⁾ EÜT L 185, 4.7.1987, lk 77.

⁽⁶⁾ EÜT L 172, 4.7.1988, lk 1.

⁽⁷⁾ EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1.

⁽⁸⁾ EÜT L 330, 5.12.1998, lk 1.

⁽⁹⁾ EÜT L 110, 20.4.2001, lk 28.

⁽¹⁰⁾ EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1.

⁽¹¹⁾ ELT L 323, 9.12.2005, lk 1.

- (3) Siseturu nõuetekohase toimimise huvides tuleks sätestada kooskõlastatud eeskirjad, mis käsitlevad järelevalvet kindlustuskonsolideerimisgruppide üle ning, võlausaldajate kaitsmise eesmärgil, kindlustusandjate tervendamise- ning lõpetamismenetlusi.
- (4) Käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteem ei peaks hõlma teatavaid kindlustusteenuseid osutavaid ettevõtjaid nende suuruse, õigusliku seisundi, olemuse (sest nad on tihedalt seotud riiklike kindlustussüsteemidega) või nende osutatavate eriomaste teenuste tõttu. Lisaks on soovitatav jätta välja mõne liikmesriigi teatavad asutused, kes tegutsevad üksnes väga piiratud sektoris ja kelle tegevus piirdub vastavalt seadusele konkreetse territooriumi või kindlaks määratud isikutega.
- (5) Käesoleva direktiivi reguleerimisalast jäetakse välja teatavatele tingimustele (sh nõudele, et kindlustusmaksete brutosumma peab olema alla 5 miljoni euro) vastavad väga väikesed kindlustusandjad. Siiski peaks kõigi praeguste direktiivide kohaselt tegevusluba omavate kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevusluba säilima ka käesoleva direktiivi rakendamisel. Käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja jäetud kindlustus- ja edasikindlustusandjatel peaks olema võimalik kasutada neile asutamislepinguga antud põhivabadusi. Nendel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on võimalik taotleda käesoleva direktiivi alusel ette nähtud ühtset tegevusluba.
- (6) Liikmesriikidel peaks olema võimalik nõuda käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja jäetud kindlustuse või edasikindlustusega tegelevatelt ettevõtjatelt registreerimist. Liikmesriigid võivad teostada nende ettevõtjate üle usaldatavusnormatiivide täitmise ja õiguslikku järelevalvet.
- (7) Nõukogu 24. aprilli 1972. aasta direktiivis 72/166/EMÜ (mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust ja sellise vastutuse kindlustamise kohustuse täitmist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta), ⁽¹⁾ seitsmendas nõukogu 13. juuni 1983. aasta direktiivis 83/349/EMÜ (mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb konsolideeritud aastaaruandeid), ⁽²⁾ teises nõukogu 30. detsembri 1983. aasta direktiivis 84/5/EMÜ (mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta), ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivis 2004/39/EÜ (finantsinstrumentide turgude kohta) ⁽⁴⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivis 2006/48/EÜ (krediitiasutuste asutamise ja tegevuse kohta) ⁽⁵⁾ on sätestatud raamatupidamise, liikluskindlustuse, finantsinstrumentide ja krediitiasutuste valdkonna üldeeskirjad ning mõisted. Mõnda kõnealustes direktiivides määratletud mõistet on asjakohane kasutada ka käesolevas direktiivis.
- (8) Kindlustus- või edasikindlustustegevuse alustamiseks peaks olema eelnev luba. Seetõttu on vaja kehtestada kõnealuse loa andmise ja sellest keeldumise tingimused ning kord.
- (9) Käesoleva direktiiviga kehtetuks tunnistatud direktiivid ei kehtestanud eeskirju edasikindlustustegevuse ulatuse kohta, mille teostamiseks kindlustusandja võib tegevusloa saada. Sellekohaste eeskirjade kehtestamine on liikmesriikide otsustada.
- (10) Käesoleva direktiivi viited kindlustus- ja edasikindlustusandjatele peaksid hõlmama ka emaettevõtja riske kindlustavaid tütarettevõtjaid ja emaettevõtja riske edasi kindlustavaid tütarettevõtjaid, välja arvatud juhul, kui seliste ettevõtjate suhtes kehtivad erisätted.
- (11) Kuna käesolev direktiiv on peamine siseturu toimimise saavutamise vahend, tuleks päritoluliikmesriigis loa saanud kindlustus- ja edasikindlustusandjatel lubada jätkata filiaale asutades või teenuseid osutades oma mis tahes tegevust või kõiki tegevusi kõikjal ühenduses. Seetõttu tuleks kehtivaid eeskirju ühtlustada, mis on vajalik ja piisav lubade andmise ja järelevalvesteemide ning seega ühtse, kogu ühenduses kehtiva loa vastastikuseks tunnustamiseks ning mis võimaldab päritoluliikmesriigil teostada järelevalvet kindlustus- või edasikindlustusandja üle.
- (12) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. mai 2000. aasta direktiivis 2000/26/EÜ (mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (neljas liikluskindlustuse direktiiv)) ⁽⁶⁾ on sätestatud nõuete lahendamise eest vastutavate esindajate ametisse määramise eeskirjad. Kõnealuseid eeskirju tuleks kohaldada käesolevas direktiivis.
- (13) Edasikindlustusandjate eesmärgid peaksid piirduma edasikindlustuse ja sellega seotud tegevustega. Kõnealune nõue ei tohiks takistada edasikindlustusandjal tegeleda seliste tegevustega, nagu klientide statistiline või kindlustusmatemaatiline nõustamine, riskianalüüs või uuringud. Siia hulka võivad kuuluda ka valdusettevõtja ülesanded ja tegevus, mis on seotud finantssektori tegevustega Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/87/EÜ (milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediitiasutuste, kindlustusseltside ja investimisühingute täiendavat järelevalvet) ⁽⁷⁾ artikli 2 lõike 8 tähenduses. Igal juhul ei võimalda kõnealune nõue tegeleda pangandus- ja finantssektoriga, mis ei ole seotud edasikindlustustegevusega.

⁽¹⁾ EÜT L 103, 2.5.1972, lk 1.⁽²⁾ EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1.⁽³⁾ EÜT L 8, 11.1.1984, lk 17.⁽⁴⁾ ELT L 145, 30.4.2004, lk 1.⁽⁵⁾ ELT L 177, 30.6.2006, lk 1.⁽⁶⁾ EÜT L 181, 20.7.2000, lk 65.⁽⁷⁾ ELT L 35, 11.2.2003, lk 1.

- (14) Kindlustusvõtja kaitsmise eeltingimus on, et kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kehtestataks tõhusad maksevõimelisuse nõuded, mis toovad kaasa kapitali tulemusliku paigutamise Euroopa Liidus. Turu arengut arvesse võttes praegusest süsteemist enam ei piisa. Seetõttu on vaja kehtestada uus reguleeriv raamistik.
- (15) Kooskõlas riskijuhtimise viimase aja suundumustega, võttes arvesse Rahvusvahelise kindlustusjärelevalve ameti, Rahvusvahelise raamatupidamisstandardite nõukogu ja Rahvusvahelise Aktuaaride Liidu seisukohti ning kooskõlas muude finantssektorite viimase aja suundumustega tuleks kasutusele võtta majanduslik riskipõhine lähenemisviis, mis motiveerib kindlustus- ja edasikindlustusandjaid oma riske õigesti hindama ja juhtima. Õigusakte tuleks ühtlustada, sätestades konkreetseid varade ja kohustuste, sh kindlustustehniliste eraldiste hindamise eeskirjad.
- (16) Kindlustamise ja edasikindlustamise reguleerimise ja nende valdkondade üle teostatava järelevalve peaeesmärk on kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute asjakohane kaitse. Soodustatud isiku all mõistetakse mis tahes füüsilist või juriidilist isikut, kellel on kindlustuslepingust tulenevad õigused. Kindlustamise ja edasikindlustamise reguleerimise ja nende üle teostatava järelevalve muud eesmärgid, mida tuleks samuti arvesse võtta, kuid mis ei tohiks kahjustada peaeesmärki, on tagada finantsstabiilsus ning õiglaste ja stabiilsete turgude olemasolu.
- (17) Käesoleva direktiiviga kehtestatav maksevõimerežiim tagab eeldatavasti kindlustusvõtjate veelgi parema kaitse. See eeldab liikmesriikidelt järelevalveasutustele vahendite eraldamist käesolevas direktiivis sätestatud kohustuste täitmiseks. See hõlmab kogu vajalikku suutlikkust, sealhulgas finants- ja inimressursse.
- (18) Seetõttu peaksid liikmesriikide järelevalveasutuste käsutuses olema kõik vahendid, mis on vajalikud, et tagada kindlustus- ja edasikindlustusandjate nõuetekohane tegutsemine kogu ühenduses, toimugu see siis asutamisoiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel. Tõhusa järelevalve tagamiseks peaksid kõik järelevalveasutuste meetmed olema proportsionaalsed kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevusest tulenevate riskide laadi ja keerukusega, olenemata asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja mõjust üldisele finantsstabiilsusele turul.
- (19) Käesolev direktiiv ei tohiks olla väikestele ja keskmise suurusega kindlustusandjatele liiga koormav. Üks võimalus selle eesmärgi saavutamiseks on proportsionaalsuse põhimõtte nõuetekohane rakendamine. Seda põhimõtet tuleks kohaldada nii kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kehtivate nõuete kui ka järelevalvevolituste rakendamise suhtes.
- (20) Elukõige ei tohiks käesolev direktiiv olla liiga koormav kindlustusandjatele, kes on spetsialiseerunud teatud liiki kindlustuse pakkumisele või teatud tüüpi klientidele teenuste pakkumisele, ning seejuures tuleks arvestada, et sellisest spetsialiseerumisest võib olla kasu, et hallata riske tõhusalt ja tulemuslikult. Selle eesmärgi saavutamiseks ja proportsionaalsuse põhimõtte nõuetekohaseks kohaldamiseks tuleks ühtlasi ette näha, et kindlustusandjatel lubatakse kasutada solventsuskapitalinõude standardvalemis riskikomponentide arvutamisel kasutatud näitajate kalibreerimisel oma andmeid.
- (21) Käesolev direktiiv peaks arvesse võtma ka ematettevõtja riske kindlustava tüarettevõtja ja ematettevõtja riske edasi kindlustava tüarettevõtja eripära. Kuna need ettevõtjad kindlustavad ainult selle tööstus- või ärigrupi riske, kuhu nad kuuluvad, tuleks välja töötada proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas olevad sobivad lähenemisviisid, milles peegelduvad nende tegevuse iseloom, ulatus ja keerukus.
- (22) Edasikindlustustegevuse järelevalves tuleks võtta arvesse edasikindlustustegevuse erijooni, eeskätt selle globaalset iseloomu ja asjaolu, et kindlustusvõtjad on ise kindlustus- või edasikindlustusandjad.
- (23) Järelevalveasutused peaksid saama kindlustus- ja edasikindlustusandjalt järelevalve teostamiseks vajalikku teavet, sealhulgas vajaduse korral kindlustus- või edasikindlustusandja poolt finantsaruannetes, börsilelaskmise raames või muude õiguslike või regulatiivsete nõuete alusel avalikustatud teavet.
- (24) Päritoluliikmesriigi järelevalveasutused peaksid vastutama kindlustus- ja edasikindlustusandjate majandusliku olukorra jälgimise eest. Selleks peaksid nad tegema regulaarseid kontrolle ja hindamisi.
- (25) Järelevalveasutustel peaks olema võimalik arvesse võtta niisuguste vabatahtlike tegevusjuhendite ja läbipaistvuse tagamise juhendite mõju riski- ja varahaldusele, millest peavad kinni reguleerimata või alternatiivsete investeermisvahenditega tegelevad asjaomased institutsioonid.
- (26) Selleks et kindlustussektorile esitatavad kvantitatiivsed nõuded oleksid piisavad, tuleks alustada solventsuskapitalinõudest. Seetõttu peaks järelevalveasutustel olema õigus kehtestada lisaks solventsuskapitalinõudele lisakapitalinõue ainult käesolevas direktiivis loetletud eriolukordade puhul pärast järelevalvemenetlusi. Solventsuskapitalinõude standardvalemis eesmärk on kajastada enamiku kindlustus- ja edasikindlustusandjate riskiprofiili. Siiski võib esineda juhtumeid, kus standarditud lähenemisviis ei kajasta piisavalt kindlustus- või edasikindlustusandja väga spetsiifilist riskiprofiili.

- (27) Lisakapitalinõude kehtestamine on erandlik meede, mis tähendab, et see peaks jääma äärmuslikuks vahendiks, mida kasutatakse juhul, kui teised järelevalvemeetmed ei osutu tõhusaks või sobivaks. Lisaks tuleks mõistet erandlik mõista iga kindlustus- või edasikindlustusandja konkreetsest olukorrast lähtudes, mitte seoses kindlal turul kehtestatud lisakapitalinõuete hulgaga.
- (28) Lisakapitalinõue peaks kehtima, kuni selle kehtestamise tinginud puudused on kõrvaldatud. Osalise või täieliku sisemudeli märkimisväärsete puuduste või tõsiste haldusviigade korral peaksid järelevalveasutused tagama, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja teeb kõik endast oleneva, et kõrvaldada puudused, mille tõttu kehtestati lisakapitalinõue. Kui standardmeetod ei kajasta piisavalt kindlustus- või edasikindlustusandja konkreetset riskiprofiili, võib lisakapitalinõue jääda siiski kehtima järjestikusteks aastateks.
- (29) Mõnda riski saab nõuetekohaselt vältida pigem haldusnõuete kui solventsuskapitalinõudega sätestatud kvantitatiivsete tingimuste abil. Seetõttu on tõhus haldussüsteem kindlustusandja nõuetekohase juhtimise ja õigusliku raamistiku seisukohalt esmatähtis.
- (30) Juhtimissüsteem hõlmab selliseid funktsioone nagu riskijuhtimine, õigusaktidele vastavuse tagamine, siseaudit ja kindlustusmatemaatiline funktsioon.
- (31) Funktsioon tähendab haldussuutlikkust tagada konkreetsete juhtimisülesannete täitmine. Konkreetse funktsiooni sõnastamine ei võta kindlustus- või edasikindlustusandjalt võimalust vabalt otsustada, kuidas seda funktsiooni praktikas täita, kui käesolevas direktiivis ei ole sätestatud teisiti. See ei tohiks kaasa tuua põhjendamatult koormavaid nõudeid, kuna arvesse tuleb võtta kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuse iseloomu, ulatust ja keerukust. Seetõttu peaks olema võimalik, et neid funktsioone täidavad kindlustus- või edasikindlustusandja enda töötajad või need saab usaldada väliseksperptidele või anda edasi eksperptidele käesolevas direktiivis sätestatud piirides.
- (32) Väiksema ja vähem keerukama kindlustus- või edasikindlustusandja puhul võib üks inimene või organisatsiooni üksus täita mitut funktsiooni, välja arvatud siseauditit.
- (33) Juhtimissüsteemi osaks olevaid funktsioone peetakse põhifunktsioonideks, mistõttu need on olulise ja kriitilise tähtsusega funktsioonid.
- (34) Kõik põhifunktsioone täitvad isikud peaksid olema sobivad ja nõuetekohased. Järelevalveasutuse teavitamise nõue peaks kehtima ainult põhifunktsioonide täitjate suhtes.
- (35) Nõutud pädevuse hindamisel võib lisateguritena arvestada kindlustus- või edasikindlustusandjat juhtivate või selles muid põhifunktsioone täitvate isikute ametialast kvalifikatsiooni ja kogemust.
- (36) Kõikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate äristrateegia lahutamatu osa peaks olema järjepidev üldise maksevõime hindamine vastavalt nende konkreetsele riskiprofiilile (omariski ja maksevõime hindamine). Nimetatud hindamine ei eelda sisemudeli väljatöötamist ja seda ei kasutata solventsuskapitalinõudest ja miinimumkapitalinõudest erinevate kapitalinõuete arvutamiseks. Kõikide hindamiste tulemused tuleks edastada järelevalveasutusele osana järelevalve eesmärgil esitatavast teabest.
- (37) Selleks et tagada tõhus järelevalve edasiantud funktsioonide ja tegevuste üle, on oluline, et edasiandva kindlustus- või edasikindlustusandja üle järelevalvet teostaval asutusel oleks juurdepääs kõikidele asjaomastele andmetele, mis on edasiandmisteenus osutaja valduses, olenemata sellest, kas viimase üle teostatakse järelevalvet või mitte, ning õigus teha kohapealseid kontrole. Turu arengu arvesse võtmiseks ja tagamaks, et jätkuvalt peetakse kinni edasiandmise tingimustest, tuleks järelevalveasutusi olulise tähtsusega või kriitiliste funktsioonide ja tegevuste edasiandmisest eelnevalt teavitada. Kõnealuste nõuete kehtestamisel tuleks arvesse võtta ühisfoorumi tööd ning need on kooskõlas pangandussektoris kehtivate eeskirjade ja tavade ning direktiiviga 2004/39/EÜ ja selle kohaldamisega krediidiastutuste suhtes.
- (38) Läbipaistvuse tagamiseks peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad avalikustama, st tegema teabe avalikkusele tasuta kättesaadavaks kas trükisena või elektroonilisel kujul, vähemalt kord aastas olulise teabe oma maksevõime ja majandusliku olukorra kohta. Kindlustus- ja edasikindlustusandjatel tuleks lubada avalikustada täiendavat teavet vabatahtlikult.
- (39) Tuleks ette näha teabe vahetamine järelevalveasutuste ning asutuste vahel, kelle ülesandeks on tugevdada finantssüsteemi stabiilsust. Seetõttu tuleks täpsustada sellist teabevahetust võimaldavad tingimused. Kui teavet võib avaldada üksnes järelevalveasutuste sõnaselge kokkuleppe alusel, peaks kõnealustel asutustel olema vajaduse korral õigus seada kokkuleppele ranged tingimused.
- (40) Tuleb soodustada järelevalve ühtsust mitte ainult seoses järelevalvevahenditega, vaid ka seoses järelevalvetavade ja Komisjoni otsusega 2009/79/EÜ⁽¹⁾ loodud Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Komitee (CEIOPS) peaks siinjuures mängima olulist rolli ning tehtud edusammudest Euroopa Parlamendile ja komisjonile regulaarselt aru andma.

⁽¹⁾ ELT L 25, 29.1.2009, lk 28.

- (41) CEIOPSi poolt lisakapitalinõudega seoses esitatava teabe ja aruande eesmärk ei ole takistada käesoleva direktiiviga lubatud lisakapitalinõuete kasutamist, vaid soodustada eri liikmesriikide järelevalveasutuste vahel järelevalve ühtsust lisakapitalinõuete kasutamise osas.
- (42) Halduskoormuse vähendamiseks ja ülesannete dubleerimise vältimiseks peaksid järelevalveasutused ja riiklikud statistikaasutused tegema koostööd ja vahetama teavet.
- (43) Kindlustus- ja edasikindlustusandjate üle teostatava järelevalve tugevdamiseks ning kindlustusvõtjate kaitsmiseks peaks vannutatud audiitoritel Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiivi 2006/43/EÜ (mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit) ⁽¹⁾ tähenduses olema kohustus teatada viivitamata kõikidest asjaoludest, mis võivad tõsiselt mõjutada kindlustus- või edasikindlustusandja majanduslikku olukorda või halduskorraldust.
- (44) Elu- ja kahjukindlustusega tegelevad kindlustusandjad peaksid juhtima kõnealuseid tegevusi eraldi, et kaitsta elukindlustuse kindlustusvõtjate huvisid. Eelkõige peaks kõnealuste kindlustusandjate suhtes kehtima samad kapitalinõuded kui need, mida kohaldatakse samaväärsete, elukindlustusandjatest ja kahjukindlustusandjatest koosnevate kindlustuskonsolideerimisgruppide suhtes, võttes arvesse kapitali suuremat liikuvust segakindlustusandjas.
- (45) Kindlustus- ja edasikindlustusandjate majandusliku olukorra hindamisel tuleks tugineda kindla majanduse põhimõtetele ning kasutada optimaalselt ära finantsturgudelt saadud teavet ja ka üldiselt olemasolevaid andmeid kindlustustehniliste riskide kohta. Eelkõige peaksid maksevõimelisuse nõuded tuginema kogu bilansi majandusliku sisu hindamisele.
- (46) Järelevalve eesmärgil kasutatavad hindamisnõuded peaksid olema võimalikult kooskõlas raamatupidamise rahvusvaheliste suundumustega, et vähendada kindlustus- ja edasikindlustusandjate halduskoormust.
- (47) Kõnealuse lähenemisviisi kohaselt peaksid kapitalinõuded olema kaetud omavahenditega, sõltumata sellest, kas tegu on bilansis kajastatud või bilansiväliste omavahenditega. Kuna kõik rahalised vahendid ei kata täielikult lõpetamise korral ja tegevuse jätkumisel kantavaid kahjusid, tuleks omavahendid liigitada kvaliteedikriteeriumide alusel kolme tasemesse ning kapitalinõuete katmise nõuetekohane omavahendite suurus peaks olema vastavalt piiratud. Omavahendite suhtes kohaldatavaid piirmäärasid tuleks kohaldada üksnes kindlustus- ja edasikindlustusandjate maksevõime määramisel ja need ei tohiks piirata kõnealuste kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevusvabadust sisemises kapitalihalduses.
- (48) Üldiselt saab varasid, millest on maha arvatud kõik prognoositavad kohustused, kasutada äritegevuse ebasoodsast kõikumisest tingitud kahjude korvamiseks nii tegevuse jätkumise põhimõtte kohaselt kui ka lõpetamise korral. See tõttu tuleks suurt osa kohustusi ületavatest varadest, mida hinnatakse vastavalt käesolevas direktiivis kehtestatud põhimõtetele, käsitada kõrge kvaliteediga kapitalina (1. taseme omavahendid).
- (49) Mitte kõik kindlustus- või edasikindlustusandja varad ei ole piiranguteta kasutatavad. Mõnedes liikmesriikides on konkreetseid tooteid, mis põhinevad eraldatud toodetel, mis annavad teatud kindlustusvõtjatele suuremad õigused nende omavahenditele. Ehkki neid varasid arvestatakse omavahendite kindlakstegemise eesmärgil kohustusi ületavate varade arvutamisel, ei saa neid tegelikult eraldatud toodetest väljaspool riskide katmiseks kasutada. Kooskõla majandusliku käsitlusega eeldab, et omavahendite hindamist tuleb kohandada nii, et see kajastaks eraldatud toodete varade teistsugust iseloomu. Sarnaselt tuleks solventsuskapitalinõude arvutamisel võtta arvesse nende eraldatud toodetega seotud väiksemat riskide ühendamist või hajutamist.
- (50) Mõnedes liikmesriikides on tavaks, et kindlustusandjad müüvad elukindlustustooteid, mille puhul kindlustusvõtjad ja soodustatud isikud teevad sissemakseid kindlustusandja riskikapitali, saades vastu kogu või osa sissemaksetest saadavast kasumist. See kogunenud tulu on vahendite ülejääk, mis on selle juriidilise isiku vara, kus need on tekkinud.
- (51) Vahendite ülejääki tuleks hinnata kooskõlas käesolevas direktiivis sätestatud majandusliku käsitlusega. Sellega seoses ei peaks piisama vaid kohustuslikus aastaaruandes tehtavast viitest vahendite ülejäägi hindamisele. Kooskõlas omavahenditele esitatavate nõuetega tuleks vahendite ülejäägi suhtes kohaldada käesolevas direktiivis sätestatud tasemetesse liigitamise kriteeriume. See tähendab muu hulgas, et vahendite ülejääki, mis vastab 1. tasemisse liigitamise nõuetele, tuleks käsitleda 1. taseme kapitalina.

⁽¹⁾ ELT L 157, 9.6.2006, lk 87.

- (52) Muutuvate sissemaksetega vastastikused ja vastastikust tüüpi kindlustusandjad võivad nõuda oma liikmetelt täiendavaid sissemakseid (liikmetelt nõutavad täiendavad maksed), et suurendada kahjumi katteks nende käsutuses olevaid rahalisi vahendeid. Need liikmetelt nõutavad täiendavad maksed võivad olla vastastikuste ja vastastikust tüüpi kindlustusandjate jaoks oluline rahastamisallikas, muu hulgas siis, kui kindlustusandjaid ähvardavad äritegevuse ebasoodsad kõikumised. Seega tuleks neid (liikmetelt nõutavaid täiendavaid makseid) käsitleda lisaomavahenditena ja maksevõime eesmärkidel vastavalt kohelda. Eelkõige muutuvate sissemaksetega vastastikuste või vastastikust tüüpi laevaomanike ühenduste puhul, kes tegelevad vaid meretranspordi riskide kindlustamisega, on liikmetelt täiendavate maksete nõudmine olnud pikaajaline tava, mille suhtes on kohaldatud sissenõudmise erikorda, ning nende täiendavate maksete kinnitatud summat tuleks käsitada hea kvaliteediga kapitalina (2. taseme omavahendid). Sarnaselt tuleks ka teiste muutuvate sissemaksetega vastastikuste või vastastikust tüüpi kindlustusandjate puhul, kui liikmetelt nõutavad täiendavad maksed on samasuguse kvaliteediga, käsitada nende täiendavate maksete kinnitatud summat kui hea kvaliteediga kapitali (2. taseme omavahendid).
- (53) Selleks et kindlustus- ja edasikindlustusandjad saaksid täita oma kohustusi kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute ees, peaksid liikmesriigid nõudma, et kõnealused kindlustus- ja edasikindlustusandjad kehtestaksid sobivad kindlustustehnilised eraldised. Kõnealuste kindlustustehniliste eraldiste arvutamise aluseks olevad põhimõtted ning kindlustusmatemaatilised ja statistilised metodoloogiad tuleks ühtlustada kogu ühenduses, et saavutada parem võrreldavus ja läbipaistvus.
- (54) Kindlustustehniliste eraldiste arvutamine peaks olema kooskõlas varade ja muude kohustuste hindamisega, turuväärtusega ning raamatupidamise ja järelevalve rahvusvaheliste suundumustega.
- (55) Kindlustustehniliste eraldiste väärtus peaks seega vastama summale, mida kindlustus- või edasikindlustusandja peaks maksma, kui ta annaks oma lepingulised õigused ja kohustused kohe üle teisele kindlustus- või edasikindlustusandjale. Sellest tulenevalt peaks kindlustustehniliste eraldiste väärtus vastama summale, mida teine kindlustus- või edasikindlustusandja (referentsettevõtja) eeldatavasti nõuab kindlustustehniliste eraldiste aluseks olevate kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste ülevõtmise ja täitmise eest. Kindlustustehniliste eraldiste summa peaks kajastama nende aluseks oleva kindlustusportfelli näitajaid. Seega tuleks kõnealustes arvutustes kasutada kindlustus- või edasikindlustusandjat käsitlevat teavet, nagu teave nõuete haldamise ja kulude kohta, ainult niivõrd, kuivõrd see aitab kindlustus- ja edasikindlustusandjatel paremini kajastada kindlustustehniliste eraldiste aluseks oleva kindlustusportfelli näitajaid.
- (56) Kindlustustehniliste eraldiste aluseks olevad kindlustus- ja edasikindlustuskohustused eeldatavasti üle võtva ja täitva referentsettevõtjaga seotud eeldused tuleks ühenduse tasandil ühtlustada. Eelkõige tuleks rakendusmeetmete mõjuhinnangu osana analüüsida eeldusi referentsettevõtja kohta, mis määravad kindlaks, kas ja mil määral tuleks riskimarginaali arvutamisel arvestada hajutamise mõju, ning need eeldused tuleks seejärel ühenduse tasandil ühtlustada.
- (57) Kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel peaks olema võimalik kasutada mõistlikku interpolatsiooni ja ekstrapolatsiooni otseselt arvutatavate turuväärtuste põhjal.
- (58) On vajalik, et kindlustuskohustuste eeldatav nüüdisväärtus arvutataks ajakohase ja usaldusväärse teabe ning realistlike eelduste alusel, võttes arvesse kindlustus- ning edasikindlustuslepingute finantstagatise ja optsioone, et hinnata kindlustus- ja edasikindlustuskohustusi majanduslikust seisukohast. Tuleks nõuda tõhusate ja ühtlustatud kindlustusmatemaatiliste metodoloogiate kasutamist.
- (59) Väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete olukorra kajastamiseks tuleks ette näha kindlustustehniliste eraldiste arvutamise lihtsustatud meetodid.
- (60) Järelevalvekorras tuleks sätestada riskitundlikkuse nõue, mis põhineb ettevaatavatel arvutustel, et tagada järelevalveasutuste täpne ja õigeaegne sekkumine (solventsuskapitalinõue), ning miinimumtagatis, millest allapoole finantsvahendite summa ei tohiks langeda (miinimumkapitalinõue). Mõlemad kapitalinõuded tuleks ühtlustada kogu ühenduses, et tagada kindlustusvõtjate ühtlane kaitsetase. Käesoleva direktiivi nõuetekohaseks toimumiseks peaks solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude vahele jääma piisav võimalus sekkumiseks.
- (61) Finantssüsteemi võimaliku ebakohase protsüklilise mõju leevendamiseks ja vältimaks, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad oleksid finantsturgudel toimuvate ebasoodsate liikumiste tõttu sunnitud põhjendamatult lisakapitali leidma või investeringuid müüma, peaks solventsuskapitalinõude standardvalemis tururiski komponent sisaldama aktsiahindade muutuste arvessevõtmiseks sümmeetrilist

- kohandusmehhanismi. Ühtlasi tuleks juhuks, kui finantsturgudel toimuvad erakorralised langused ja kui sümmeetriline kohandusmehhanism ei ole piisav, et tagada kindlustus- ja edasikindlustusandjate suutlikkus täita solventsuskapitalinõuet, näha ette, et järelevalveasutusel on lubatud pikendada ajavahemikku, mille jooksul kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad taastama solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikud nõuetekohased omavahendid.
- (62) Solventsuskapitalinõudes peaks kajastuma nõuetekohaste omavahendite tase, mis võimaldab kindlustus- ja edasikindlustusandjatel korvata olulisi kahjusid ning mis annab kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele piisava kindlustuse selle kohta, et maksed tasutakse õigel ajal.
- (63) Tagamaks, et kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on pidevalt solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikud nõuetekohased omavahendid, võttes arvesse asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiili muutusi, peaksid need kindlustus- ja edasikindlustusandjad arvutama solventsuskapitalinõuet vähemalt üks kord aastas, seda pidevalt kontrollima ja riskiprofiili olulise muutumise korral selle uuesti arvutama.
- (64) Hea riskijuhtimise soodustamiseks ja regulatiivsete kapitalinõuete asjaomase majandusharu tavadega kooskõlla viimiseks tuleks solventsuskapitalinõue määratleda majandusliku kapitalina, mida kindlustus- ja edasikindlustusandjad omavad, et tagada, et laostumine ei toimuks sagedamini kui üks kord 200 juhtumi kohta või, alternatiivse võimalusena, et need kindlustus- ja edasikindlustusandjad suudavad vähemalt 99,5 % tõenäosusega täita kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute suhtes võetud kohustused järgmise 12 kuu jooksul. Majanduslik kapital tuleks arvutada kõnealuste kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegeliku riskiprofiili alusel, võttes arvesse võimalikke riskimaandamismeetodeid ja hajutamise mõjusid.
- (65) Tuleks sätestada solventsuskapitalinõude arvutamise standardvalem, et võimaldada kõikidel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel hinnata oma majanduslikku kapitali. Standardvalem ülesehituse puhul tuleks kasutada modularset lähenemisviisi, mis tähendab, et esimeses etapis tuleks hinnata kokkupuudet igat liiki riskiga ning agregeerida need. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja põhiste parameetrite kasutamine võimaldab paremini ära kasutada kindlustus- või edasikindlustusandja tegelikku riskiprofiili, peaks see olema lubatud tingimusel, et kõnealused parameetrid saadakse standardmetodoloogia abil.
- (66) Väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate olukorra kajastamiseks tuleks ette näha solventsuskapitalinõude lihtsustatud arvutamine standardvalemiga järgi.
- (67) Uus riskipõhine lähenemisviis ei hõlma põhimõtteliselt kvantitatiivseid investeringupiiranguid ja varade nõuetekohasuse kriteeriume. Siiski peaks olema võimalik kehtestada investeringupiiranguid ja varade nõuetekohasuse kriteeriume riskide puhul, mis ei ole piisavalt kaetud standardvalemiga.
- (68) Kooskõlas solventsuskapitalinõude riskipõhisusega peaks eriolukorras olema võimalik kasutada kõnealuse nõude arvutamisel standardvalemiga asemel osalist või täielikku sisemudelit. Kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute samaväärse kaitse tagamiseks peaks järelevalveasutus kõnealuse sisemudeli ühtlustatud menetluse ja normide alusel eelnevalt heaks kiitma.
- (69) Kui nõuetekohaste põhiomavahendite summa on väiksem miinimumkapitalinõudest, tuleks kindlustus- või edasikindlustusandja tegevusluba tunnistada kehtetuks, kui kõnealused kindlustus- ja edasikindlustusandjad ei suuda lühikese aja jooksul viia põhiomavahendite nõuetekohast suurst tagasi miinimumkapitalinõude tasemeni.
- (70) Miinimumkapitalinõue peaks tagama minimaalse taseme, millest allapoole finantstavahendite summa ei tohiks langeda. On vajalik, et miinimumkapitalinõue arvutatakse lihtsa valemiga järgi, mille puhul kohaldatakse riskipõhisel solventsuskapitalinõudel põhinevat kindlaksmääratud alam- ja ülemmäära, et võimaldada järkjärgulist suuremat järelevalvealast sekkumist, ja see peab põhinema kontrollitavatel andmetel.
- (71) Kindlustus- ja edasikindlustusandjatel peaks olema piisava kvaliteediga varad, mis rahuldaksid nende üldisi finantsnõudeid. Kõiki kindlustus- ja edasikindlustusandjate investeringuid tuleks hallata mõistlikkuse põhimõttel.
- (72) Liikmesriigid ei tohiks kindlustus- ja edasikindlustusandjalt nõuda oma varade investeerimist teatud liiki varasse, sest selline nõue võib olla vastuolus asutamislepingu artiklis 56 ette nähtud kapitali liikumise liberaliseerimisega.
- (73) Tuleks ära keelata kõik sätted, mis võimaldavad liikmesriikidel mis tahes vormis nõuda kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustustehniliste eraldiste katteks olevate varade pantimist, kui kindlustusandja edasikindlustajaks on kindlustus- või edasikindlustusandja, mis on saanud tegevusloa käesoleva direktiivi alusel, või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja, kui kõnealuse kolmanda riigi järelevalvekorra peetakse samaväärseks.

- (74) Õiguslikus raamistikus ei ole seni ette nähtud üksikajalikke kriteeriumeid kavandatud omandamise usaldusväärsuse hindamiseks. Seepärast on vaja täpsustada usaldusväärsuse hindamise kriteeriumeid ja menetluskorda, et tagada hindamismenetluseks vajalik õiguskindlus, selgus ja prognoositavus, samuti hindamise tulemuslikkus. Kõnealused kriteeriumid ja menetluskord on kehtestatud direktiiviga 2007/44/EÜ. Seepärast tuleks kindlustuse ja edasikindluse puhul kõnealused sätted koodifitseerida ja kaasata need käesolevasse direktiivi.
- (75) Seepärast on esmase tähtsusega kõnealuse menetluskorra ja usaldusväärsuse hindamise kriteeriumide maksimaalne ühtlustamine kogu ühenduses. Samas ei tohiks olulise omandamise sätete kohaldamine takistada liikmesriikidel esitada nõudmisi, mille kohaselt tuleb järelevalveasutusi teavitada selliste osaluste omandamisest, mis jäävad alla kõnealuste sätetega kehtestatud piirmäära, kui liikmesriik kehtestab selleks mitte rohkem kui ühe täiendava alla 10 %lise piirmäära. Samuti ei tohiks kõnealused sätted takistada järelevalveasutustel esitada üldiseid suuniseid selle kohta, mil juhul on sellise osaluse omandamisel oluline mõju.
- (76) Liidu kodanike suurenevat liikuvust arvesse võttes pakutakse üha enam rahvusvahelist liikluskindlustust. Tagamaks rohelise kaardi süsteemi ja liikluskindlustusandjate liikmesriigi rahvuslike büroode vaheliste kokkulepete nõuetekohast toimimist, peaksid liikmesriigid saama nõuda nende territooriumil teenuste osutamise vabaduse alusel liikluskindlustust pakkuvatelt kindlustusandjatelt riikliku liikluskindlustusasutusega ja liikmesriigis asutatud tagatisfondiga ühinemist ning selle rahastamises osalemist. Liikmesriik, kus teenuseid osutatakse, peaks tema territooriumil liikluskindlustust pakkuvatelt kindlustusandjatelt nõudma esindaja määramist, kes kogub nõuetega seotud vajalikku teavet ja esindab asjaomast kindlustusandjat.
- (77) Siseturgu silmas pidades on kindlustusvõtjate huvides, et neil oleks juurdepääs võimalikult suurele valikule ühenduses pakutavatele kindlustustoodetele. Kohustuse liikmesriik või riski asukohaliikmesriik peaksid seetõttu tagama, et miski ei takistaks ühegi ühenduses pakutava kindlustustoot turustamist tema territooriumil, kui need tooted ei ole vastuolus kõnealuses liikmesriigis kehtivate üldisi huvisid kaitsvate õigusnormidega ja kui neid üldisi huvisid ei kaitsa päritoluliikmesriigi eeskirjad.
- (78) Tuleks sätestada karistuste süsteem, mida rakendatakse, kui kohustuse liikmesriigi või riski asukohaliikmesriigi kindlustusandja ei järgi üldisi huvisid kaitsvaid kehtivaid norme.
- (79) Kindlustuse siseturg pakub tarbijatele suuremat ja mitmekesisemat lepinguvalikut. Et tarbija võiks kõnealusest mitmekesisusest ja suurenenud konkurentsist täit kasu saada, tuleks talle enne lepingu sõlmimist ja lepingu kehtivuse ajal anda kogu vajalik teave, et ta saaks valida oma vajadustele kõige sobivama lepingu.
- (80) Abistamisteenuste kindlustuslepinguid pakkuvale kindlustusandjal peaksid olema vahendid, mis on vajalikud tema pakutavate mitterahaliste hüvitiste andmiseks sobiva ajavahemiku jooksul. Tuleks sätestada solventsuskapitalinõude arvutamise sätted ja sellise kindlustusandja valduses oleva miinimumkapitalinõude absoluutne alammäär.
- (81) Ühenduse tasandil tuleks kaaskindlustustegevust seoses tegevustega, mis nende laadi või suuruse tõttu kaetakse tõenäoliselt rahvusvahelise kaaskindlustusega, soodustada minimaalse ühtlustamisega, et takistada konkurentsi moonutamist ja erinevat kohtlemist. Seda arvesse võttes peaksid juhtivad kindlustusandjad hindama nõudeid ja määrama kindlustustehniliste eraldiste summa. Lisaks tuleks ühenduse kaaskindlustuse valdkonnas ette näha eraldi koostöö nii liikmesriikide järelevalveasutuste vahel kui ka kõnealuste asutuste ja komisjoni vahel.
- (82) Kindlustatud isikute kaitsmise huvides tuleks ühtlustada õigusabikulude kindlustust käsitlevad liikmesriikide õigusaktid. Mis tahes huvide konflikti, eriti selline, mis tuleneb asjaolust, et kindlustusandja kindlustab ka teist isikut või annab isikule nii õigusabikulude kindlustuse kui ka mis tahes muud liiki kindlustuse, tuleks vältida nii palju kui võimalik või seda peaks olema võimalik kõrvaldada. Kindlustusvõtjate sobival tasemel kaitse saab saavutada eri vahenditega. Olenemata sellest, milline lahendus valitakse, tuleks õigusabikulude kindlustust omava isiku huvisid kaitsta samaväärsete vahenditega.
- (83) Õigusabikulude kindlustust pakkuvate kindlustusandjate ja kindlustatud isikute vahelised konfliktid tuleks lahendada võimalikult õiglaselt ja kiiresti. Seetõttu peaksid liikmesriigid kehtestama vahekohtumenetluse või võrreldavaid tagatise pakkuva menetluse.
- (84) Mõnes liikmesriigis on era- või vabatahtlik tervisekindlustus osaline või täielik alternatiiv tervisekindlustusele, mida pakub sotsiaalkindlustussüsteem. Sellise tervisekindlustuse olemus eristab seda teistest kahju- ja elukindlustuse liikidest niivõrd, kuivõrd see on vajalik tagamaks, et kindlustusvõtjatel on olenemata nende vanusest või riskiprofiilist tõhus juurdepääs eratervisekindlustusele või vabatahtlikule tervisekindlustusele. Võttes arvesse tervisekindlustuslepingute sellist iseloomu ja sotsiaalseid tagajärgi, peaks riski

asukohaliikmesriikide järelevalveasutustel olema võimalik nõuda, et neile teatatakse süstemaatiliselt era- ja vabatahtliku tervisekindlustuspoliiside üld- ja eritingimustest, et nad saaksid kontrollida, kas sellised lepingud asendavad osaliselt või täielikult sotsiaalkindlustussüsteemi poolt pakutavat tervisekindlustust. Selline kontroll ei tohiks olla toote turustamise eeltingimus.

(85) Sel eesmärgil on mõned liikmesriigid vastu võtnud vastavad õigusnormid. Üldiste huvide kaitsmiseks peaks olema võimalik selliseid õigusnorme vastu võtta või säilitada nii-võrd, kui-võrd need ei piira põhjendamatult asutamisõigust või teenuste osutamise vabadust ja kõnealuseid sätteid tuleks kohaldada ühtemoodi. Kõnealused õigusnormid võivad laadilt erineda vastavalt iga liikmesriigi tingimustele. Üldiste huvide kaitsmise eesmärgi võib samuti saavutada, nõudes era- või vabatahtlikku tervisekindlustust pakkuvalt kindlustusandjalt riiklike sotsiaalkindlustuskavadega antava kindlustusega võrdväärsete standardkindlustuste pakkumist kindlustusmaksemääraga, mis on ettenähtud maksimummääraga võrdne või sellest väiksem, ning et nad osaleksid kahjude hüvitamise kavades. Edasise võimalusena võib nõuda, et era- või vabatahtliku tervisekindlustust vastaks tehnilises mõttes elukindlustusele.

(86) Vastuvõttev liikmesriik peaks saama nõuda igalt tema territooriumil omal vastutusel kohustuslikku tööõnnetuskindlustust pakkuvalt kindlustusandjalt liikmesriigi õiguses sellise kindlustusliigi suhtes ette nähtud sätete järgimist. Sellist nõuet ei saa siiski kohaldada finantsjärelevalvet käsitlevate sätete suhtes, mis peaksid jääma päritoluliikmesriigi ainukohustuseks.

(87) Mõned liikmesriigid ei kohalda kindlustustehingute suhtes ühtki kaudse maksustamise liiki, enamik aga kohaldab erimakse ja muid makseid, kaasa arvatud hüvitusorganitele mõeldud lisamaksed. Kõnealuste maksude ja maksete struktuur ja määrad on neid kohaldavates liikmesriikides erinevad. Soovitav on vältida olemasolevatest erinevustest põhjustatud liikmesriikidevahelisi konkurentsimoonutusi kindlustusteenuste valdkonnas. Kuni edasise ühtlustamiseni heastab sellise probleemi usutavasti riski asukohaliikmesriigi või kohustuse liikmesriigi sätestatud maksusüsteemide ja muude tasude kohaldamine ning see on liikmesriikide ülesanne kehtestada selliste maksude ja tasude kogumise kord.

(88) Liikmesriigid, kelle suhtes ei kohaldata Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrust (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava

õiguse kohta (Rooma I), ⁽¹⁾ peaksid kooskõlas käesoleva direktiiviga kohaldama kõnealuse määruse sätteid, et määrata kindlaks õigus, mida kohaldatakse kõnealuse määruse artikli 7 reguleerimisalasse kuuluvate kindlustuslepingute suhtes.

(89) Edasikindlustuse rahvusvahelisuse arvesse võtmiseks tuleks vastu võtta säte, mis võimaldab sõlmida rahvusvahelisi kokkuleppeid kolmanda riigiga, et määrata kindlaks kumagi lepinguosalise territooriumil tegutsevate kindlustus- ja edasikindlustusandjate üle teostatava järelevalve vahendid. Lisaks tuleks sätestada paindlik menetlus, mis võimaldaks hinnata kolmanda riigi usaldatavusnormatiivide samaväärsust ühenduse omadega, et parandada kolmandates riikides edasikindlustusteenuste liberaliseerimist kas asutamisõiguse või teenuste piiriülese osutamise kaudu.

(90) Piiratud edasikindlustuse eripära tõttu peaksid liikmesriigid tagama, et piiratud edasikindlustuslepinguid sõlmivad või piiratud edasikindlustusega tegelevad kindlustus- ja edasikindlustusandjad saaksid kõnealustest lepingutest või tegevusest tulenevaid riske nõuetekohaselt tuvastada, mõõta ja kontrollida.

(91) Tuleks sätestada asjakohased eeskirjad eriotstarbelistele varakogumitele, mis võtavad enda kanda kindlustus- ja edasikindlustusandjate riske, olemata ise kindlustus- või edasikindlustusandjad. Eriotstarbelistelt varakogumitelt saadavaid summasid tuleks pidada summadeks, mida saab edasikindlustus- või retrotsessioonilepingu raames maha arvata.

(92) Enne 31. oktoobrit 2012 tegevusloa saanud eriotstarbelistele varakogumitele tuleks kohaldada selle liikmesriigi õigust, kes eriotstarbelisele varakogumile tegevusloa andis. Siiski tuleks selleks, et vältida tegevuse kandumist nõrgema järelevalvega riikidesse, kohaldada sellise eriotstarbelise varakogumi poolt pärast 31. oktoobrit 2012 alustatud tegevuse suhtes käesoleva direktiivi sätteid.

(93) Arvestades kindlustustegevuse üha piiriülesemat iseloomu, tuleks erinevused käesoleva direktiivi reguleerimisalasse jäävate liikmesriikide eriotstarbeliste varakogumite süsteemide vahel kõrvaldada võimalikult suures ulatuses, võttes arvesse järelevalvestruktuure.

(94) Tööd eriotstarbeliste varakogumitega tuleks jätkata, võttes arvesse muudes finantssektorites tehtavat tööd.

(95) Konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate üle teostatavat järelevalvet käsitlevad meetmed peaksid võimaldama kindlustus- ja edasikindlustusandjate üle järelevalvet teostavatel asutustel teha kindlam otsus nende majandusliku olukorra kohta.

⁽¹⁾ ELT L 177, 4.7.2008, lk 6.

- (96) Sellises konsolideerimisgrupi järelevalves tuleks vajalikul määral arvesse võtta kindlustusvaldusettevõtjaid ja segakindlustusvaldusettevõtjaid. Käesolevas direktiivis sätestatu ei tohiks siiski mingil juhul tähendada, et liikmesriigid peavad teostama eraldi järelevalvet kõnealuste ettevõtjate üle.
- (97) Kuigi järelevalve üksikute kindlustus- ja edasikindlustusandjate üle jääb kindlustusvaldkonna üle teostatava järelevalve peamiseks põhimõtteks, tuleb kindlaks määrata, milliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate üle teostatakse järelevalvet konsolideerimisgrupi tasandil.
- (98) Kindlustus- ja edasikindlustusandjad, eriti vastastikused ja vastastikust tüüpi kindlustusandjad, peaksid saama kooskõlas ühenduse ja siseriikliku õigusega ühineda, koondudes või konsolideerimisgruppe moodustades, mitte kapitaliseoste, vaid liikmetevaheliste ametlike tugevate ja püsivate finantssidemete kaudu, mis põhinevad lepingulisel või muud tüüpi materiaalsel tunnustamisel, mis tagab nende kindlustusandjate vahelise vastastikuse rahalise toetuse. Kui valitsevat mõju avaldatakse keskse koordineerimise kaudu, tuleks nimetatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate üle teostada järelevalvet samade eeskirjade kohaselt, mis on ette nähtud kapitalisidemetega moodustatud konsolideerimisgruppidele, et saavutada kindlustusvõtjate piisav kaitstuse tase ja võrdsed võimalused konsolideerimisgruppidele.
- (99) Konsolideerimisgrupi järelevalvet tuleks igal juhul kohaldada ematettevõtja tasandil, kelle peakontor asub ühenduses. Liikmesriikidel peaks siiski olema võimalik lubada oma järelevalveasutustel teostada konsolideerimisgrupi järelevalvet piiratud arvul madalamatel tasanditel, kui nad peavad seda vajalikuks.
- (100) Konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate maksevõime tuleb arvutada konsolideerimisgrupi tasandil.
- (101) Konsolideerimisgrupi suhtes kehtiva konsolideeritud solventsuskapitalinõude puhul tuleks arvestada kõigi konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate riskide erinevusi, nii et see peegeldaks õigesti kogu grupi riski suurust.
- (102) Konsolideerimisgruppi kuuluvatel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel peaks olema võimalik taotleda nii konsolideerimisgrupi kui ka individuaalsel tasandil maksevõime arvutamisel kasutatava sisemudeli heakskiitmist.
- (103) Käesoleva direktiivi mõned sätted näevad selgesõnaliselt ette CEIOPSi rolli vahendaja või nõuandjana, mis aga ei tohiks takistada CEIOPSi olemast vahendaja ja konsulteeriv pool ka seoses teiste sätetega.
- (104) Käesolev direktiiv järgib uuenduslikku järelevalvemudelit, kus põhiroll on antud konsolideerimisgrupi järelevalvajale, tunnistades ja säilitades samas üksiku järelevalvaja olulist rolli. Järelevalvajate volituste ja vastutusega kaasneb aruandluskohustus.
- (105) Kõiki kindlustusvõtjaid ja soodustatud isikuid tuleks nende kodakondsusest või elukohast olenemata kohelda võrdselt. Iga liikmesriik peaks selleks tagama, et järelevalveasutuse poolt siseriiklikule mandaadile tuginedes võetud meetmed ei ole vastuolus asjaomase liikmesriigi huvidega või selles liikmesriigis asuvate kindlustusvõtjate või soodustatud isikute huvidega. Nõuete rahuldamisel ja kindlustus- või edasikindlustusandja lõpetamise puhul tuleks varad jaotada võrdsetel alustel kõikide kindlustusvõtjate vahel, olenemata nende kodakondsusest või elukohast.
- (106) Tuleb tagada omavahendite nõuetekohane konsolideerimisgrupi sisene jagamine ja vajaduse korral nende olemasolu kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute kaitseks. Selleks peaksid konsolideerimisgruppi kuuluvatel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel olema solventsuskapitalinõude täitmiseks piisavad omavahendid.
- (107) Kõik konsolideerimisgrupi järelevalves osalevad järelevalvajad peaksid olema võimelised mõistma tehtud otsuseid, eriti kui need otsused on teinud konsolideerimisgrupi järelevalvaja. Seetõttu peaks iga järelevalvaja jagama kogu saadud teavet, niipea kui see on kättesaadav, teiste järelevalvajatega, et kõik järelevalvajad saaksid kujundada oma arvamuse sama asjakohase teabe põhjal. Kui asjaomased järelevalvajad ei jõua kokkuleppele, tuleks küsimuse lahendamiseks küsida nõuannet CEIOPSilt.
- (108) Kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja tütarettevõtja maksevõimet võivad mõjutada selle konsolideerimisgrupi rahalised vahendid, millesse ta kuulub, ja rahaliste vahendite jaotamine kõnealuses konsolideerimisgrupis. Seetõttu tuleks järelevalveasutustele anda vahendid konsolideerimisgrupi järelevalve teostamiseks ja asjakohaste meetmete võtmiseks kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, kui selle maksevõime on ohus või võib ohtu sattuda.
- (109) Riskikontsentratsioon ja konsolideerimisgrupi sisesed tehingud võivad mõjutada kindlustus- ja edasikindlustusandjate majanduslikku olukorda. Seetõttu peaks järelevalveasutustel olema võimalik teostada järelevalvet kõnealuste riskikontsentratsioonide ja konsolideerimisgrupi siseste tehingute üle, võttes arvesse reguleeritud üksuste ja reguleerimata üksuste, sealhulgas kindlustusvaldusettevõtjate ja segakindlustusvaldusettevõtjate vaheliste suhete iseloomu, ning võtta asjakohaseid meetmeid kindlustus- või edasikindlustusandjate suhtes, kui nende maksevõime on ohus või võib ohtu sattuda.

- (110) Konsolideerimisgruppi kuuluvaid kindlustus- ja edasikindlustusandjaid tuleks juhtida asjakohaste süsteemide abil, mille üle tuleks teostada järelevalvet.
- (111) Kõik kindlustuse ja edasikindlustuse konsolideerimisgrupid, mille üle teostatakse konsolideerimisgrupi järelevalvet, peaksid nimetama asjaomaste järelevalveasutuste hulgast konsolideerimisgrupi järelevalvaja. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja õiguste ja kohustuste hulka peaks kuuluma kooskõlastamis- ja otsustusõigus. Samasse konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate üle järelevalvet teostavad asutused peaksid kehtestama kooskõlastamise korra.
- (112) Konsolideerimisgrupi järelevalvaja pädevuste laienemist arvestades tuleks tagada, et konsolideerimisgrupi järelevalvaja valimisel kohaldatavatest kriteeriumitest ei oleks võimalik omavoliliselt mööda hiilida. Eriti juhtudel, kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja määratakse konsolideerimisgrupi struktuuri ning kindlustus- ja edasikindlustustegevuse suhtelist tähtsust erinevatel turgudel arvestades, ei tohiks konsolideerimisgrupi siseseid tehinguid ega konsolideerimisgrupi edasikindlustust nende turusisese suhtelise tähtsuse hindamisel arvestada toptelt.
- (113) Konsolideerimisgrupi järelevalves peaksid järelevalvekolleegiumi („kolleegium“) kaudu osalema järelevalvajad kõigist liikmesriikidest, kus konsolideerimisgruppi kuuluvad kindlustusandjad on asutatud. Neil kõigil peaks olema juurdepääs teistele kolleegiumisse kuuluvatele järelevalveasutustele kättesaadavale teabele ja nad peaksid olema otsuste tegemisse aktiivselt ja pidevalt kaasatud. Tuleks alustada koostööd asutuste vahel, kes vastutavad kindlustus- ja edasikindlustusandjate üle teostatava järelevalve eest, ning asutuste vahel, kes vastutavad kõnealuste asutuste ja muudes finantssektorites tegutsevate kindlustus- ja edasikindlustusandjate üle teostatava järelevalve eest.
- (114) Kolleegiumi tegevus peaks olema vastavuses kõigi konsolideerimisgruppi kuuluvatele kindlustus- ja edasikindlustusandjatele omaste riskide laadi, ulatuse ja keerukusega ning piiriülese iseloomuga. Kolleegium tuleks luua selleks, et tagada kolleegiumi liikmeteks olevate järelevalveasutuste vahelise koostöö, teabevahetuse ja konsulteerimise tõhus rakendamine vastavalt käesolevale direktiivile. Järelevalveasutused peaksid kasutama kolleegiumi oma vastavate otsuste ühtsuse edendamiseks ja tihedaks koostööks, et teostada järelevalvet kogu konsolideerimisgrupi üle vastavalt ühtlustatud kriteeriumitele.
- (115) Käesolevas direktiivis tuleks CEIOPSile näha ette nõuandev roll. CEIOPSi nõuanne asjaomasele järelevalvajale ei tohiks järelevalvajale otsuse tegemisel olla siduv. Sellegipoolest peaks asjaomane järelevalvaja otsuse tegemisel seda nõuannet igakülselt kaaluma ja sellest olulist kõrvalkaldumist selgitama.
- (116) Konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, mille peakontor asub väljaspool ühendust, peaks kehtima samaväärne ja asjakohane järelevalvekord. Seetõttu on vaja tagada eeskirjade läbipaistvus ning teabevahetus kolmandate riikide ametiasutustega kõigi asjaomaste tingimuste üle. Ühtlustatud lähenemise tagamiseks kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate järelevalve samaväärsuse kindlaksmääramisel ja hindamisel tuleks ette näha, et komisjon teeb kolmanda riigi solventsusrežiimi samaväärsuse kohta siduva otsuse. Kolmandate riikide puhul, kelle kohta komisjon ei ole otsust teinud, peaks samaväärsust hindama konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast konsulteerimist asjaomaste järelevalveasutustega.
- (117) Kuna tervendamismeetmeid ja lõpetamismenetlust käsitlevad siseriiklikud õigusaktid ei ole ühtlustatud, tuleb siseturu piires tagada kindlustusandjate tervendamismeetmete ja lõpetamist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide vastastikune tunnustamine ning vajalik koostöö, võttes arvesse kõnealuste meetmete ühtsuse, kõikehõlmavuse, kooskõlastamise ja avaldamise vajalikkust ning kindlustusvõlausaldajate võrdse kohtlemise ja kaitsmise vajadust.
- (118) Tuleks tagada liikmesriigi pädeva asutuse poolt vastu võetud tervendamismeetmete, mille eesmärk on säilitada või taastada kindlustusandja majanduslik usaldatavus ning vältida lõpetamist nii palju kui võimalik, täielik mõju kogu ühenduses. Kõnealuste tervendamismeetmete ning lõpetamismenetluse mis tahes mõju kolmandatele riikidele ei tohiks siiski muuta.
- (119) Tuleks eristada tervendamismeetmete ja lõpetamismenetlusega seotud pädevaid asutusi ning kindlustusandjate järelevalveasutusi.
- (120) Vastavalt olemasolevatele maksejõuetuse põhimõtetele tuleks filiaali mõiste määratlemise puhul arvestada sellega, et kindlustusandja on üks juriidiline isik. Päritoluliikmesriigi õiguses peaks olema kindlaks määratud, kuidas tuleks käsitleda kõnealuse kindlustusandja lõpetamisel varasid ja kohutusi, mis kuuluvad sõltumatutele isikutele, kellel on alaline luba tegutseda kindlustusvahendajana.
- (121) Tuleks sätestada tingimused, mille kohaselt lõpetamismenetlus, mis ei põhine maksejõuetusel, kuid mille puhul on kindlustusnõuete väljamaksmiseks koostatud nõuete rahuldamise järjekord, kuuluvad käesoleva direktiivi kohaldamisalasse. Kindlustusandja töötajate töölepingutest ja töösuhetest tulenevaid nõudeid peaks olema võimalik üle kanda riiklikku palga tagatisskeemi. Selliseid ülekantud nõudeid tuleks käsitleda päritoluliikmesriigi õiguses (*lex concursus*) määratletud viisil.

- (122) Tervendamismeetmete võtmine ei välista lõpetamismenetluse algatamist. Seetõttu tuleks lõpetamismenetluse algatada tervendamismeetmete puudumisel või pärast nende rakendamist ning selle võib lõpetada kompromissi tegemise või muude samalaadsete meetmetega, sh tervendamismeetmetega.
- (123) Üksnes päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel peaks olema volitus teha otsuseid kindlustusandjate lõpetamismenetluse kohta. Otsused peaksid kehtima kõikjal ühenduses ning kõik liikmesriigid peaksid neid tunnustama. Otsused tuleks avaldada nii päritoluliikmesriigis sätestatud korras kui ka *Euroopa Liidu Teatajas*. Teave tuleks edastada ka teadaolevatele ühenduses asuvatele võlausaldajatele, kellel peaks olema õigus esitada nõudeid ja märkusi.
- (124) Lõpetamismenetluses tuleks arvesse võtta kõiki kindlustusandja varasid ja kohustusi.
- (125) Kõiki lõpetamismenetluse algatamise, läbiviimise ja lõpetamise tingimusi peaks reguleerima päritoluliikmesriigi õigus.
- (126) Tagamaks liikmesriikide kooskõlastatud tegutsemist, tuleks päritoluliikmesriigi ja kõikide teiste liikmesriikide järelevalveasutusi viivitamata teavitada lõpetamismenetluse algamisest.
- (127) On äärmiselt tähtis, et lõpetamismenetluse käigus oleksid kaitstud kindlustatud isikud, kindlustusvõtjad, soodustatud isikud ja kõik kahju kannatanud pooled, kellel on kindlustustegevusest tuleneva nõude alusel kindlustusandja vastu vahetu nõudeõigus, kusjuures selline kaitse ei peaks hõlmama nõudeid, mis ei tulene kindlustuslepingutest ega kindlustustegevusest, vaid tsiviilvastutusest, mille on põhjustanud kindlustusvahendaja, pidades läbirääkimisi, mille puhul kooskõlas kindlustuslepingu või -tegevuse suhtes kohaldatava õigusega ei ole kindlustusvahendaja kõnealuse kindlustuslepingu või -tegevuse kohaselt isiklikult vastutav. Kõnealuse eesmärgi saavutamiseks peaks liikmesriikidel olema võimalus valida samaväärsete meetodite vahel, et tagada kindlustusvõlausaldajate võrdne kohtlemine, kusjuures ükski kõnealustest meetoditest ei takista liikmesriigil luua kindlustusnõuete eri kategooriatele järkusi. Lisaks tuleks tagada sobiv tasakaal kindlustusvõlausaldajate õiguste ja teiste eelisõigustega võlausaldajate vahel, keda kaitsevad asjaomase liikmesriigi õigusaktid.
- (128) Lõpetamismenetluse algatamisega peaks kaasnema kindlustusandjale antud tegevusloa kehtetuks tunnistamine, kui seda ei ole varem tehtud.
- (129) Võlausaldajatel peaks lõpetamismenetluse käigus olema õigus esitada nõudeid või kirjalikke märkusi. Muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriigis asuvate võlausaldajate nõudeid tuleks käsitleda samamoodi kui päritoluliikmesriigi samaväärseid nõudeid, diskrimineerimata neid kodakondsuse või elukoha alusel.
- (130) Õiguspäraste ootuste ja teatud tehingute kindluse kaitsmiseks liikmesriigis, mis ei ole päritoluliikmesriik, on vaja määrata kindlaks tervendamismeetmete ja lõpetamismenetluse mõjude suhtes pooleliolevatele kohtuasjadele ning kohtuasjast tulenevatele individuaalsetele täitetoimingutele kohaldatav õigus.
- (131) Käesoleva direktiivi kohaldamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽¹⁾.
- (132) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus võtta vastu meetmeid, millega kohandatakse lisasid ja meetmeid, milles on eelkõige täpsustatud järelevalvevolitused ja võetavad meetmed ning on sätestatud üksikasjalikumad nõuded sellistes valdkondades, nagu juhtimissüsteem, avalikustamine, oluliste osalustega seotud hindamise kriteeriumid, kindlustustehnoliste eraldiste ja kapitalinõuete arvutamine, investeerimiseeskirjad ja konsolideerimisgrupi järelevalve. Komisjonil peaks ühtlasi olema volitus võtta vastu rakendusmeetmeid, millega kolmandatele riikidele antakse käesoleva direktiivi sätetega samaväärsuse staatus. Kuna kõnealused meetmed on üldmeetmed ning nende eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda uute vähemoluliste sätetega, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (133) Kuna käesoleva direktiivi eesmärgi ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ja neid on meetme ulatuse ja toime tõttu parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (134) Nõukogu 25. veebruari 1964. aasta direktiiv 64/225/EMÜ (asutamisvabaduse ja teenuste osutamise vabaduse piirangute kaotamise kohta edasikindlustuse ja retrosessiooni puhul), ⁽²⁾ nõukogu 24. juuli 1973. aasta direktiivi 73/240/EMÜ (millega kaotatakse asutamisvabaduse piirangud otsekindlustuse, välja arvatud elukindlustuse puhul), ⁽³⁾ nõukogu 29. juuni 1976. aasta direktiiv 76/580/EMÜ (millega muudetakse direktiivi 73/239/EMÜ otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta) ⁽⁴⁾ ja nõukogu 10. detsembri 1984. aasta

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

⁽²⁾ EÜT 56, 4.4.1964, lk 878.

⁽³⁾ EÜT L 228, 16.8.1973, lk 20.

⁽⁴⁾ EÜT L 189, 13.7.1976, lk 13.

direktiiv 84/641/EMÜ (millega muudetakse eriti turistiabi osas esimest direktiivi 73/239/EMÜ otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamise seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta) ⁽¹⁾ on vananenud ja tuleks seetõttu tunnistada kehtetuks.

- (135) Käesoleva direktiivi liikmesriigi õigusesse ülevõtmise kohustust peaks piirama sätetega, mille sisu on võrreldes varasemate direktiividega muutunud. Kohustus võtta üle muutmata sätteid tuleneb varasematest direktiividest.
- (136) Käesolev direktiiv ei tohiks piirata liikmesriikide kohustusi, mis on seotud VI lisa B osas osutatud direktiivide liikmesriigi õigusesse ülevõtmise tähtpäevadega.
- (137) Komisjon vaatab kindlustussektori olemasolevate tagatisskeemide sobivuse üle ja teeb asjakohase õigusakti ettepaneku.
- (138) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/41/EÜ (tööandjapensioni kogumisasutuste tegevuse ja järelevalve kohta) ⁽²⁾ artikli 17 lõige 2 sisaldab viiteid omavahendite normatiivi käsitlevatele kehtivatele õigusnormidele. Need viited tuleks alles jätta, et säilitada praegune olukord. Seega peaks komisjon direktiivi 2003/41/EÜ vastavalt selle artikli 21 lõikele 4 võimalikult kiiresti läbi vaatama. Komisjon, keda abistab CEIOPS, peaks töötama välja nõuetekohase maksevõimelisuse nõuete süsteemi tööandjapensioni kogumisasutustele, kaastades seejuures täielikult kindlustuse olulist erinevust, ning seega mitte piirama käesoleva direktiivi kohaldamist kõnealustele asutustele.
- (139) Käesoleva direktiivi vastuvõtmine muudab kindlustusandja riskiprofiili kindlustusvõtja suhtes. Komisjon peaks esitama võimalikult kiiresti, kuid hiljemalt 2010. aasta lõpuks ettepaneku Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/92/EÜ (kindlustusvahenduse kohta) ⁽³⁾ muutmise kohta, võttes arvesse käesoleva direktiivi mõju kindlustusvõtjatele.
- (140) ELi finantssektori õigus- ja järelevalvemudelit tuleb täiendavalt laiaulatuslikult reformida ja komisjon peaks reformide kava kiiresti esitama, võttes asjakohaselt arvesse Jacques de Larosièrre poolt juhitud rühma 25. veebruaril 2009 esitatud järeldusi. Komisjon peaks esitama

järelevalve koordineerimises ja sellealases koostöös tuvas-
tatud puuduste kõrvaldamiseks vajalikud õigusaktide
ettepanekud.

- (141) CEIOPSilt tuleks küsida nõuannet selle kohta, kuidas saaks kõige paremini lahendada konsolideerimisgrupi järelevalve ja kapitalihalduse tugevdamise küsimusi kindlustus- või edasikindlustusandjate konsolideerimisgruppis. CEIOPSilt tuleks küsida nõuannet, mis aitaks komisjonil koostada ettepanekud selliste tingimuste kohaselt, mis on kooskõlas kindlustusvõtjate (ja soodustatud isikute) kõrgetasemelise kaitse ja finantsstabiilsuse kindlustamisega. CEIOPS peaks andma komisjonile nõu selle kohta, millise struktuuri ja milliste põhimõtete alusel võiks tulevikus käesolevat direktiivi muuta, mis võib osutuda vajalikuks muudatuste rakendamiseks, mis võidakse esitada. Komisjon peaks esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande ning seejärel asjakohased ettepanekud konsolideerimisgruppis kindlustus- ja edasikindlustusandjate usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve alternatiivsete süsteemide kohta, mis tugevdavad konsolideerimisgrupi sisest tulemuslikku kapitalihaldust, kui ta on veendunud, et sellise süsteemi kasutuselevõtmiseks on olemas asjakohane õiguslik raamistik.

Eriti oluline on, et konsolideerimisgrupi toetuskava toimiks kindlatel alustel, mis põhinevad järgmiste tegurite olemasolul: ühtlustatud ja piisavalt rahastatavad kindlustusvaldkonna tagatiskavad; pädevate asutuste, keskpankade ja rahandusministeeriumide vaheline ühtlustatud ja õiguslikult siduv raamistik kriiside ohjamiseks, lahendamiseks ja maksukoormuse jagamiseks, mille puhul järelevalvevolitused ja rahalised kohustused on kooskõlas; õiguslikult siduv raamistik järelevalvega seotud vaidluste lahendamiseks; ühtlustatud raamistik varajaseks sekkumiseks; ühtlustatud raamistik varade üleandmise, maksejõuetuse ja lõpetamismenetluse kohta, mis kõrvaldab varade üleandmise korral asjaomasest siseriiklikust äriühingusõigusest tulenevad takistused. Komisjon peaks oma aruandes arvestama ühtlasi hajutamise mõju pikema aja jooksul ja konsolideerimisgrupi osaliseks olemisega seotud riski, konsolideerimisgrupi tsentraalse riskijuhtimise tavadid, konsolideerimisgrupi sisemudelite toimimist ning järelevalvet konsolideerimisgrupi sisest tehingute ja riskikontsentratsioonide üle.

- (142) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽⁴⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vahel, ning tegema need üldsusele kättesaadavaks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

⁽¹⁾ EÜT L 339, 27.12.1984, lk 21.

⁽²⁾ ELT L 235, 23.9.2003, lk 10.

⁽³⁾ EÜT L 9, 15.1.2003, lk 3.

⁽⁴⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

SISUKORD

I JAOTIS	ÜLDEESKIRJAD KINDLUSTUS- JA EDASIKINDLUSTUSTEgevuse ALUSTAMISE JA JÄTKAMISE KOHTA	
I PEATÜKK	Sisu, reguleerimisala ja mõisted	
1. JAGU	Sisu ja reguleerimisala	Artiklid 1 ja 2
2. JAGU	Reguleerimisalast väljajätmine	
1. alajagu	Üldosa	Artiklid 3 ja 4
2. alajagu	Kahjukindlustus	Artiklid 5 kuni 8
3. alajagu	Elukindlustus	Artiklid 9 ja 10
4. alajagu	Edasikindlustus	Artiklid 11 ja 12
3. JAGU	Mõisted	Artikkel 13
II PEATÜKK	Tegevuse alustamine	Artiklid 14 kuni 26
III PEATÜKK	Järelevalveasutused ja üldeskirjad	Artiklid 27 kuni 39
IV PEATÜKK	Kindlustustegevust reguleerivad tingimused	
1. JAGU	Haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani vastutus	Artikkel 40
2. JAGU	Juhtimissüsteem	Artiklid 41 kuni 50
3. JAGU	Avalikustamine	Artiklid 51 kuni 56
4. JAGU	Oluline osalus	Artiklid 57 kuni 63
5. JAGU	Ametisaladus, teabevahetus ja järelevalve ühtsuse edendamine	Artiklid 64 kuni 71
6. JAGU	Audiitorite ülesanded	Artikkel 72
V PEATÜKK	Elukindlustus- ja kahjukindlustustegevuse jätkamine	Artiklid 73 ja 74
VI PEATÜKK	Varade ja kohustuste hindamist, kindlustustehnilisi eraldisi, omavahendeid, solventsuskapitalinõuet, miinimumkapitalinõuet ja investeerimist käsitlevad eeskirjad	
1. JAGU	Varade ja kohustuste hindamine	Artikkel 75
2. JAGU	Kindlustustehnilisi eraldisi käsitlevad eeskirjad	Artiklid 76 kuni 86
3. JAGU	Omavahendid	
1. alajagu	Omavahendite kindlaksmääramine	Artiklid 87 kuni 92
2. alajagu	Omavahendite liigitamine	Artiklid 93 kuni 97
3. alajagu	Omavahendite nõuetekohasus	Artiklid 98 ja 99

4. JAGU	Solventsuskapitalinõue	
1. alajagu	Üldsätted solventsuskapitalinõude kohta, lähtudes standardva- lemist või sisemudelid	Artiklid 100 kuni 102
2. alajagu	Solventsuskapitalinõue – standardvalem	Artiklid 103 kuni 111
3. alajagu	Solventsuskapitalinõue – täielikud ja osalised sisemudelid	Artiklid 112 kuni 127
5. JAGU	Miinimumkapitalinõue	Artiklid 128 kuni 131
6. JAGU	Investeeringud	Artiklid 132 kuni 135
VII PEATÜKK	Raskustes olevad või eeskirju eiravad kindlustus- ja edasikind- lustusandjad	Artiklid 136 kuni 144
VIII PEATÜKK	Asutamisõigus ja teenuste osutamise vabadus	
1. JAGU	Kindlustusandja filiaali asutamine	Artiklid 145 ja 146
2. JAGU	Kindlustusandjate vabadus osutada teenuseid	
1. alajagu	Üldsätted	Artiklid 147 kuni 149
2. alajagu	Mootorsõiduki valdaja vastutus	Artiklid 150 kuni 152
3. JAGU	Vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutuste pädevus	
1. alajagu	Kindlustus	Artiklid 153 kuni 157
2. alajagu	Edasikindlustus	Artikkel 158
4. JAGU	Statistiline teave	Artikkel 159
5. JAGU	Filiaalide lepingute käsitlemine lõpetamismenetluse korral	Artiklid 160 ja 161
IX PEATÜKK	Ühenduses asutatud ja sellistele kindlustus- või edasikindlus- tusandjatele kuuluvad filiaalid, kelle peakontor asub väljaspool ühendust	
1. JAGU	Tegevuse alustamine	Artiklid 162 kuni 171
2. JAGU	Edasikindlustus	Artiklid 172 kuni 175
X PEATÜKK	Kolmanda riigi õigusega reguleeritavate kindlustus- ja edasi- kindlustusandjate tütarettevõtjad ning selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate omandatavad osalused	Artiklid 176 ja 177
II JAOTIS	KINDLUSTUSE JA EDASIKINDLUSTUSE ERISÄTTED	
I PEATÜKK	Kindlustuslepingute suhtes kohaldatav õigus ja tingimused	
1. JAGU	Kohaldatav õigus	Artikkel 178
2. JAGU	Kohustuslik kindlustus	Artikkel 179
3. JAGU	Üldine huvi	Artikkel 180
4. JAGU	Kindlustuslepingute tingimused ja kindlustusmaksete tariifid	Artiklid 181 ja 182

5. JAGU	Teave kindlustusvõtjale	
1. alajagu	Kahjukindlustus	Artiklid 183 ja 184
2. alajagu	Elukindlustus	Artiklid 185 ja 186
II PEATÜKK	Kahjukindlustust käsitlevad sätted	
1. JAGU	Üldsätted	Artiklid 187 kuni 189
2. JAGU	Ühenduse kaaskindlustus	Artiklid 190 kuni 196
3. JAGU	Abistamisteenus	Artikkel 197
4. JAGU	Õigusabikulude kindlustus	Artiklid 198 kuni 205
5. JAGU	Tervisekindlustus	Artikkel 206
6. JAGU	Tööõnnetuskindlustus	Artikkel 207
III PEATÜKK	Elukindlustust käsitlevad sätted	Artiklid 208 ja 209
IV PEATÜKK	Edasikindlustusele esitatavad erinõuded	Artiklid 210 ja 211
III JAOTIS	KONSOLIDEERIMISGRUPPI KUULUVATE KINDLUSTUS- JA EDASI-KINDLUSTUSANDJATE JÄRELEVALVE	
I PEATÜKK	Konsolideerimisgrupi järelevalve: mõisted, kohaldamisjuhud, reguleerimisala ja tasandid	
1. JAGU	Mõisted	Artikkel 212
2. JAGU	Kohaldamisjuhud ja reguleerimisala	Artiklid 213 ja 214
3. JAGU	Tasandid	Artiklid 215 kuni 217
II PEATÜKK	Finantsseisund	
1. JAGU	Konsolideerimisgrupi maksevõime	
1. alajagu	Üldsätted	Artiklid 218 ja 219
2. alajagu	Arvutusmeetodi valik ja üldpõhimõtted	Artiklid 220 kuni 224
3. alajagu	Arvutusmeetodite kohaldamine	Artiklid 225 kuni 229
4. alajagu	Arvutusmeetodid	Artiklid 230 kuni 234
5. alajagu	Selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate konsolideerimisgrupi maksevõime järelevalve, kes on kindlustusvaldusettevõt- ja tütarettevõtjad	Artikkel 235
6. alajagu	Konsolideerimisgrupi maksevõime järelevalve tsentraliseeritud riskijuhtimisega konsolideerimisgruppidele	Artiklid 236 kuni 243
2. JAGU	Riskikontsentratsioon ja konsolideerimisgrupi sisesed tehingud	Artiklid 244 ja 245
3. JAGU	Riskijuhtimine ja sisekontroll	Artikkel 246
III PEATÜKK	Konsolideerimisgrupi järelevalvet lihtsustavad meetmed	Artiklid 247 kuni 259
IV PEATÜKK	Kolmandad riigid	Artiklid 260 kuni 264
V PEATÜKK	Segakindlustusvaldusettevõtjad	Artiklid 265 ja 266

IV JAOTIS	KINDLUSTUSANDJATE TERVENDAMINE JA LÕPETAMINE	
I PEATÜKK	Reguleerimisala ja mõisted	Artiklid 267 ja 268
II PEATÜKK	Tervendamismeetmed	Artiklid 269 kuni 272
III PEATÜKK	Lõpetamismenetlus	Artiklid 273 kuni 284
IV PEATÜKK	Ühissätted	Artiklid 285 kuni 296
V JAOTIS	MUUD SÄTTED	Artiklid 297 kuni 304
VI JAOTIS	ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED	
I PEATÜKK	Üleminekusätted	
1. JAGU	Kindlustus	Artiklid 305 ja 306
2. JAGU	Edasikindlustus	Artiklid 307 ja 308
II PEATÜKK	Lõppsätted	Artiklid 309 kuni 312
I LISA	KAHJUKINDLUSTUSE LIIGID	
A.	Riskide liigitamine vastavalt kindlustusliikidele	
B.	Rohkem kui ühele kindlustusliigile antud tegevuslubade kirjeldus	
II LISA	ELUKINDLUSTUSE LIIGID	
III LISA	KINDLUSTUSANDJATE ÕIGUSLIKUD VORMID	
A.	Kahjukindlustusandjate vormid	
B.	Kahjukindlustusandjate vormid	
C.	Edasikindlustusandjate vormid	
IV LISA	SOLVENTSUSKAPITALINÕUDE (SCR) STANDARDVALEM	
1.	Põhisolventsuskapitalinõude arvutamine	
2.	Kahjukindlustusriski komponendi arvutamine	
3.	Elukindlustusriski komponendi arvutamine	
4.	Tururiski komponendi arvutamine	
V LISA	KAHJUKINDLUSTUSE LIIKIDE RÜHMAD ARTIKLI 159 KOHALDAMISEL	
VI LISA		
A osa	Kehtetuks tunnistatud direktiivid ja nende hilisemad muudatused (osutatud artiklis 310)	
B osa	Liikmesriigi õigusse ülevõtmise tähtpäevade loetelu (osutatud artiklis 310)	
VII LISA	VASTAVUSTABEL	

I JAOTIS

Abi ei hõlma teenindust, tehnilist hooldust, müügijärgset teenindust ega abile viitamist või selle vahendamist.

**ÜLDEESKIRJAD KINDLUSTUS- JA
EDASIKINDLUSTUSTEgevuse ALUSTAMISE JA JÄTKAMISE
KOHTA**

3. Käesolevat direktiivi kohaldatakse elukindlustuse järgmiste liikide suhtes:

I PEATÜKK

Sisu, reguleerimisala ja mõisted

1. Jagu

a) järgmised elukindlustustegevuse liigid, kui nendega tegeletakse lepingulistel alustel:

i) elukindlustus, mis hõlmab ainult üleelamiskindlustust, ainult surmajuhtumikindlustust, kindlustus üleelamistähajaks või surmajuhtumiks, elukindlustus kindlustusmaksete tagastamisega, abiellumiskindlustus ja sünnikindlustus;

ii) annuiteet;

iii) elukindlustusele lisaks sõlmitav lisakindlustus, eelkõige õnnetusjuhtumi, sh tervisekahjustuse kindlustus, sealhulgas töövõimetuse korral, kindlustus surmaga lõppeva õnnetusjuhtumi korral ja kindlustus invaliidsusega lõppeva õnnetusjuhtumi või haiguse korral;

iv) lիրimaal ja Ühendkuningriigis kasutatav pikaajaline katkemisõigusega tervisekindlustuse liigid (*permanent health insurance not subject to cancellation*);

b) järgmised tegevusliigid, kui need toimuvad lepingulistel alustel ja kui nende üle teostavad järelevalvet erakindlustuse järelevalve eest vastutavad asutused:

i) tegevus, millega luuakse liikmete ühendus eesmärgiga kapitaliseerida ühiselt oma sissemaksed ja jaotada selliselt kogutud varad üleelanute või soodustatud isikute vahel, edaspidi „tontinid“;

ii) kindlustusmatemaatikal põhinev kapitali kogumise tegevus, mille puhul eelnevalt kokkulepitud ühekordse makse või regulaarsete maksete eest võetakse konkreetse kestuse ja rahalise suurusega kohustused;

iii) grupipensionifondide haldamine, sealhulgas investeerin-gute haldamine, eelkõige selliste juriidiliste isikute reser-videle vastavate varade haldamine, kes teevad makseid surma või üleelamise korral või juhtumite korral, mil tegevus katkeb või tuleb seda piirata;

iv) alapunktis iii osutatud tegevus, kui sellele lisandub kas kapitali hoidmise või minimaalse intressimäära tasumise kindlustus;

v) Prantsuse „Code des assurances“ IV kõite 1. peatüki 4. jaotises osutatud elukindlustusandjate tegevus;

Sisu ja reguleerimisala

Artikkel 1

Sisu

Käesolevas direktiivis sätestatakse eeskirjad, mis käsitlevad järgmist:

1. kindlustusandjate sõltumatu tegevuse alustamine ja jätkamine ühenduses;
2. kindlustus- või edasikindlustusandjate konsolideerimisgruppide järelevalve;
3. kindlustusandjate tervendamine ja lõpetamine.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse elukindlustus- ja kahjukindlustusandjate suhtes, mis on asutatud liikmesriigi territooriumil või mida soovitakse seal asutada.

Käesolevat direktiivi, välja arvatud IV jaotist, kohaldatakse ka edasikindlustusandjate suhtes, mis on asutatud liikmesriigi territooriumil või mida soovitakse seal asutada.

2. Kahjukindlustuse puhul kohaldatakse käesolevat direktiivi I lisa A osas sätestatud kahjukindlustuse liikidele. Lõike 1 esimese lõigu kohaldamisel hõlmab kahjukindlustus tegevust, mis seisneb nende isikute abistamises, kellel tekivad raskused reisimise, kodust eemalviibimise või alalisest elukohast eemalviibimise ajal. See sisaldub kohustuses teha eelneva(te) kindlustusmakse(te) vastusooritusena soodustatud isikule abi kindlustuslepingu kohaselt viivitamata kättesaadavaks, kui see isik on lepingus sätestatud juhtudel ja tingimustel sattunud ootamatu juhtumi tõttu raskustesse.

Abi võib seisneda rahalises või mitterahalises hüvitamises. Mitterahalist hüvitist võib samuti anda seda andva isiku personali või varustusena.

- c) inimelu pikkusega seotud tegevus, mis on ette nähtud või sätestatud sotsiaalkindlustust käsitlevates õigusaktides, kuivõrd elukindlustusandjad tegelevad sellega või haldavad seda omal vastutusel liikmesriigi õigusaktide kohaselt.

2. Jagu

Reguleerimisalast väljajätmine

1. Alajagu

Üldosa

Artikkel 3

Riiklikud süsteemid

Ilma et see piiraks artikli 2 lõike 3 punkti c kohaldamist, ei kohaldata käesolevat direktiivi kindlustustegevuse suhtes, mis on riikliku sotsiaalkindlustussüsteemi osa.

Artikkel 4

Reguleerimisalast väljajätmine suuruse tõttu

1. Ilma et see piiraks artiklite 3 ja 5–10 kohaldamist, ei kohaldata käesolevat direktiivi kindlustusandjate suhtes, kes vastavad kõigile alljärgnevale tingimustele:
- a) nende kindlustusandjate sõlmitud kindlustuslepingute järgselt kogutud kindlustusmaksete brutosumma aastas ei ületa 5 miljonit eurot;
 - b) artiklis 76 osutatud edasikindlustuslepingute kindlustussummadest ja eriotstarbelistest varakogumitest saadavate kindlustusandja kindlustustehniliste eraldiste brutoväärtus ei ületa 25 miljonit eurot;
 - c) konsolideerimisgruppi kuuluva kindlustusandja puhul ei ületa edasikindlustuslepingute kindlustussummadest ja eriotstarbelistest varakogumitest saadavate konsolideerimisgruppi kindlustustehniliste eraldiste brutoväärtus 25 miljonit eurot;
 - d) nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevus ei hõlma kindlustust ega edasikindlustust, mis hõlmab vastutus-, krediidi- ja garantiikindlustusriske, välja arvatud juhul, kui need kujutavad endast artikli 16 lõike 1 tähenduses lisariske;
 - e) nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevus ei hõlma edasikindlustustegevust, mis ületab nende sõlmitud kindlustuslepingute järgselt kogutud kindlustusmaksete brutosummast 0,5 miljonit eurot või kindlustussummadest ja eriotstarbelistest varakogumitest saadavate kindlustustehniliste eraldiste brutosummast 2,5 miljonit eurot või moodustab enam kui 10 % nende sõlmitud kindlustuslepingute järgselt kogutud kindlustusmaksete brutosummast või enam kui 10 % kindlustussummadest ja eriotstarbelistest varakogumitest saadavate kindlustustehniliste eraldiste brutosummast.

2. Kui mis tahes lõikes 1 sätestatud summat ületatakse kolmel järjestikusel aastal, kohaldatakse käesolevat direktiivi alates neljandast aastast.

3. Erandina lõikest 1 kohaldatakse käesolevat direktiivi kõikide ettevõtjate suhtes, kes taotlevad tegevusluba kindlustus- ja edasikindlustustegevuseks ja kelle sõlmitud kindlustuslepingute järgselt kogutud kindlustusmaksete brutosumma või kindlustussummadest ja eriotstarbelistest varakogumitest saadavate kindlustustehniliste eraldiste brutosumma ületab eeldatavasti järgmisel viiel aastal kõiki lõikes 1 sätestatud summasid.

4. Käesoleva direktiivi kohaldamine lõpetatakse nende kindlustusandjate suhtes, kelle puhul järelevalveasutus on kinnitanud, et täidetud on kõik järgmised tingimused:

- a) ühtegi lõikes 1 sätestatud summat ei ole kolmel viimasel järjestikusel aastal ületatud ning
- b) eeldatavasti ei ületata järgneva viie aasta jooksul ühtegi lõikes 1 sätestatud summat.

Käesoleva artikli esimest lõiget ei kohaldata, kui asjaomane kindlustusandja tegutseb vastavalt artiklitele 145–149.

5. Lõiked 1 ja 4 ei takista mis tahes ettevõtjal taotleda tegevusluba või säilitada seda käesoleva direktiivi kohaselt.

2. Alajagu

Kahjukindlustus

Artikkel 5

Tegevus

Kahjukindlustuse puhul ei kohaldata käesolevat direktiivi järgmistest tegevusliikidest:

- 1. kapitali kogumise tegevus, mis on määratletud iga liikmesriigi õiguses;
- 2. selliste vastastikuste abistamis- ja toetuskassade tegevus, mille hüvitised muutuvad vastavalt olemasolevatele varadele ja mille liikmete sissemakse on määratud ühtse määranä;
- 3. selliste organisatsioonide tegevus, mis ei ole juriidilised isikud ja mille eesmärk on anda oma liikmetele vastastikust kaitset ilma maksete tegemise või tehniliste reservide moodustamiseta;
- 4. ekspordikrediiditehingud riigi arvel või garantiiga või juhtudel, kui riik on kindlustusandja.

Artikkel 6

Abistamisteenused

1. Käesolevat direktiivi ei kohaldata abistamisteenuste suhtes, mis vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

- a) abistamisteenus, mida osutatakse maanteeõidukiga seotud õnnetuse või rikke korral, kui see juhtub abistamisteenuseid pakkuva kindlustusandja asukohaliikmesriigi territooriumil;
- b) abistamiskohustused on piiratud järgmiste tegevusvaldkondadega:
 - i) kohapealne rikketeenistus, milleks abistamisteenuseid pakkuva kindlustusandja enamikus olukordades kasutab oma personali ja varustust;
 - ii) sõiduki toimetamine lähimasse või sobivaimasse kohta, kus saab teha remonti, ning juhi ja reisijate saatmine, tavaliselt sama abivahendiga, lähimasse kohta, kust nad saavad oma reisi jätkata muul viisil, ja
 - iii) sõiduki toimetamine võimaluse korral koos juhi ja reisijatega nende koju, lähtepunkti või esialgsesse sihtpunkti samas liikmesriigis, kui abistamisteenuseid pakkuva kindlustusandja asukohaliikmesriik näeb seda ette, ning
- c) kui abistamisteenuseid ei osuta kindlustusandja, kelle suhtes kehtib käesolev direktiiv.

2. Lõike 1 punkti b alapunktides i ja ii osutatud juhtudel ei kohaldata tingimust, et õnnetus või rike peab olema juhtunud abistamisteenuseid pakkuva kindlustusandja asukohaliikmesriigi territooriumil, juhul kui soodustatud isik on abistamisteenuseid pakkuva juriidilise isiku liige ning rikketeenistust või sõiduki toimetamist teostab liikmekaardi esitamisel täiendava lisatasu maksimiseta asjaomase riigi samasugune juriidiline isik vastastikusele kokkuleppele, või Iirimaa ja Ühendkuningriigi puhul tegeleb abistamisteenuste osutamisega mõlemas liikmesriigis tegutsev ühine juriidiline isik.

3. Käesolevat direktiivi ei kohaldata tegevuse suhtes, millele on osutatud lõike 1 punkti b alapunktis iii, kui õnnetus või rike on juhtunud Iirimaa või Põhja-Iirimaa territooriumil ning sõiduk on võimaluse korral koos juhi ja reisijatega toimetatud nende koju, lähtepunkti või esialgsesse sihtpunkti kõnealuses riigis.

4. Käesolevat direktiivi ei kohaldata abistamisteenuste suhtes, mida osutab Luksemburgi Suurhertsogiriigi autoklubi maanteeõiduki õnnetuse või rikke korral ning mis seisneb väljaspool Luksemburgi Suurhertsogiriigi territooriumi õnnetuse või rikke läbiteinud sõiduki toimetamises, võimaluse korral koos juhi ja reisijatega, selle koju.

Artikkel 7

Vastastikused kindlustusandjad

Käesolevat direktiivi ei kohaldata kahjukindlustusega tegelevate vastastikuste kindlustusandjate suhtes, kes on sõlminud muude vastastikuste kindlustusandjatega kokkuleppe, mis näeb ette nende antud kindlustuslepingute täieliku edasikindlustamise või mille kohaselt vastuvõttev kindlustusandja täidab sellistest lepingutest tulenevaid kohustusi edasikindlustusvõtja asemel. Sel juhul kehtivad vastuvõtva kindlustusandja suhtes käesoleva direktiivi eeskirjad.

Artikkel 8

Asutused

Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmiste kahjukindlustusega tegelevate asutuste suhtes, kui nende pädevust käsitlevaid põhikirju või kohaldatavaid seadusi ei muudeta:

- 1. Taanis Falck Danmark;
- 2. Saksamaal järgmised avaliku sektori osalusega asutused:
 - a) Postbeamtenkrankenkasse;
 - b) Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten;
- 3. Iirimaa the Voluntary Health Insurance Board;
- 4. Hispaanias Consorcio de Compensación de Seguros.

3. Alajagu

Elukindlustus

Artikkel 9

Tegevus

Elukindlustuse puhul ei kohaldata käesolevat direktiivi järgmiste tegevusvaldkondade suhtes:

- 1. selliste vastastikuste abistamis- ja toetuskassade tegevus, mille hüvitised muutuvad vastavalt kasutusel olevatele varadele ja mille liikmete kohustuslikud sissemaksed on asjakohase ühtse määraga;
- 2. muude organisatsioonide kui artiklis 2 osutatud ettevõtjate tegevus, mille eesmärk on anda hüvitisi ettevõtja või ettevõtjate rühma või kutseala või kutsealade rühma töötajatele või füüsilisest isikutest ettevõtjatele surma või üleelamise korral või tegevuse katkemise või piiramise korral, olenemata sellest, kas sellisest tegevusest tulenevad kohustused on alati täies ulatuses matemaatiliste eraldistega kaetud;

3. pensionikindlustusandjate pensionikindlustustegevus, mis on ette nähtud töötajate pensioniseadusega (TyEL) ja muude sellega seotud Soome õigusaktidega, kui:

- a) pensionikindlustusandjad, kellel Soome õiguse kohaselt peab pensionikindlustustegevuse jaoks juba olema eraldi raamatupidamis- ja juhtimissüsteem, on alates 1. jaanuarist 1995 asutanud kõnealuse tegevuse jaoks eraldi juriidilised isikud, ja
- b) Soome ametiasutused lubavad kedagi diskrimineerimata kõikidel liikmesriikide kodanikel ja äriühingutel Soome õigusaktide kohaselt tegeleda artiklis 2 osutatud, kõnealuse erandiga seoses oleva tegevusega omandiõiguse või olemasolevas kindlustusandjas või konsolideerimisgrupis osalemise teel või uute kindlustusandjate või konsolideerimisgruppide, sealhulgas pensionikindlustusandjate asutamise või neis osalemise teel.

Artikkel 10

Organisatsioonid, ettevõtjad ja asutused

Käesolevat direktiivi ei kohaldata elukindlustuse puhul järgmiste organisatsioonide, ettevõtjate ja asutuste suhtes:

1. organisatsioonid, kes kohustuvad andma hüvitist ainult surma korral, kui hüvitise summa ei ületa keskmisi matusekulusid ühe surmajuhtumi kohta või kui hüvitis on mitterahaline;
2. Saksamaal tegutsev asutus Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen, kui selle põhikirjas ei muudeta selle pädevuse ulatust;
3. Hispaanias tegutsev ettevõtja Consorcio de Compensación de Seguros, kui selle põhikirjas ei muudeta selle tegevusala ega pädevuse ulatust.

4. Alajagu

Edasikindlustus

Artikkel 11

Edasikindlustus

Käesolevat direktiivi ei kohaldata edasikindlustuse puhul liikmesriigi valitsuse teostatud või täielikult garanteeritud edasikindlustustegevuse suhtes, kui seda tehakse olulistes avalikes huvides viimase võimaliku edasikindlustusandjana, sealhulgas olukorras, kus seda nõuab turuolukord, kus piisavat erakindlustuse katet on turult võimatu saada.

Artikkel 12

Tegevust lõpetav edasikindlustusandja

1. Käesolevat direktiivi ei kohaldata edasikindlustusandjate suhtes, kes on 10. detsembriks 2007 lõpetanud uute edasikindlustuslepingute sõlmimise ja haldavad oma edasikindlustusportfelli üksnes oma tegevuse lõpetamise eesmärgil.
2. Liikmesriigid koostavad asjaomaste edasikindlustusandjate nimekirja ja edastavad need kõikidele teistele liikmesriikidele.

3. Jagu

Mõisted

Artikkel 13

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „kindlustusandja” – elukindlustus- või kahjukindlustusandja, kes on saanud tegevusloa vastavalt artiklile 14;
2. „emaettevõtja riske kindlustav tütarettevõtja” – kindlustusandja, kes kuulub finantsettevõtjale, kes ei ole kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustus- või edasikindlustusandjate konsolideerimisgrupp artikli 212 lõike 1 punkti c tähenduses, või ettevõtjale, kes ei ole finantsettevõtja, kelle eesmärk on pakkuda kindlustuskaitset ainult selle ettevõtja või nende ettevõtjate riskide suhtes, kellele ta kuulub, või pakkuda kindlustuskaitset ettevõtja või ettevõtjate riskide suhtes, kes kuuluvad konsolideerimisgruppi, kuhu kuulub emaettevõtja riske kindlustav tütarettevõtja;
3. „kolmanda riigi kindlustusandja” – ettevõtja, kellel peaks olema artikli 14 kohane kindlustusandja tegevusluba, kui tema peakontor asuks ühenduses;
4. „edasikindlustusandja” – ettevõtja, kellele on antud tegevusluba vastavalt artiklile 14 tegeleda edasikindlustustegevusega;
5. „emaettevõtja riske edasi kindlustav tütarettevõtja” – edasikindlustusandja, kes kuulub finantsettevõtjale, kes ei ole kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustus- või edasikindlustusandjate konsolideerimisgrupp artikli 212 lõike 1 punkti c tähenduses, või ettevõtjale, kes ei ole finantsettevõtja, kelle eesmärk on pakkuda edasikindlustuskaitset ainult selle ettevõtja või nende ettevõtjate riskide suhtes, kellele ta kuulub, või pakkuda edasikindlustuskaitset ettevõtja või ettevõtjate riskide suhtes, kes kuuluvad konsolideerimisgruppi, kuhu kuulub emaettevõtja riske edasi kindlustav tütarettevõtja;

6. „kolmanda riigi edasikindlustusandja” – ettevõtja, kellel peaks olema artikli 14 kohane edasikindlustusandja tegevusluba, kui tema peakontor asuks ühenduses;
7. „edasikindlustus” – hõlmab järgmist:
- a) tegevus, mis seisneb kindlustusandja või kolmanda riigi kindlustusandja või teise edasikindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja poolt ülevõetud riskide vastuvõtmises;
 - b) Lloyd’sina tuntud liikmete assotsiatsiooni puhul tähendab edasikindlustus ka tegevust, mis seisneb Lloyd’si mis tahes liikme poolt üle kantud riskide vastuvõtmises muu kindlustus- või edasikindlustusandja poolt peale Lloyd’sina tuntud liikmete assotsiatsiooni;
8. „päritoluliikmesriik” – hõlmab järgmisi liikmesriike:
- a) kahjukindlustuse puhul liikmesriik, kus asub riski kindlustava kindlustusandja peakontor;
 - b) elukindlustuse puhul liikmesriik, kus asub kohustuse võtnud elukindlustusandja peakontor;
 - c) edasikindlustuse puhul liikmesriik, kus asub edasikindlustusandja peakontor;
9. „vastuvõttev liikmesriik” – muu liikmesriik kui päritoluliikmesriik, kus asub kindlustus- või edasikindlustusandja filiaal või kus ta osutab teenuseid; elu- ja kahjukindlustuse puhul tähendab liikmesriik, kus teenuseid osutatakse, vastavalt kas kohustuse liikmesriiki või riski asukohaliikmesriiki, kui kohustuse või riski on võtnud muus liikmesriigis asuv kindlustusandja või filiaal;
10. „järelevalveasutus” – liikmesriigi asutus või asutused, kelle pädevusse on seaduse või määrusega antud kindlustus- või edasikindlustusandjate järelevalve;
11. „filiaal” – kindlustusandja või edasikindlustusandja esindus või filiaal, mis asub muu liikmesriigi kui päritoluliikmesriigi territooriumil;
12. „asukoht” – ettevõtja peakontor või filiaal;
13. „riski asukohaliikmesriik” – kõik järgmised riigid:
- a) liikmesriik, kus asub kindlustatud vara, juhul kui see on kinnisasi, ehitise või ehitise koos sisustuse ja seadmetega, mis on kaetud ehitise kindlustuslepinguga;
 - b) registreerimise liikmesriik, kui kindlustus käsitleb mis tahes liiki sõidukeid;
 - c) liikmesriik, kus on sõlmitud reisiteenusega seotud riske hõlmav leping kestusega kuni 4 kuud;
 - d) kõigil juhtudel, mida selgesõnaliselt ei hõlma punktid a, b või c, liikmesriik, kus on:
 - i) kindlustusvõtja alaline elukoht või
 - ii) juriidilisest isikust kindlustusvõtja asukoht vastavalt sõlmitud kindlustuslepingule;
14. „kohustuse liikmesriik” – liikmesriik, kus on:
- a) kindlustusvõtja alaline elukoht;
 - b) juriidilisest isikust kindlustusvõtja asukoht vastavalt sõlmitud kindlustuslepingule;
15. „emaettevõtja” – emaettevõtja nõukogu direktiivi 83/349/EMÜ artikli 1 tähenduses;
16. „tütarettevõtja” – iga tütarettevõtja direktiivi 83/349/EMÜ artikli 1 tähenduses, sealhulgas selle tütarettevõtjad;
17. „märkimisväärne seos” – olukord, kus vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut on seotud kontrolli või märkimisväärse osaluse kaudu või olukorra tõttu, kus vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut on valitseva mõju kaudu ühe ja sama isikuga alaliselt seotud;
18. „kontroll” – emaettevõtja ja tütarettevõtja vaheline suhe, mis on sätestatud direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 1, või sarnane suhe mis tahes füüsilise või juriidilise isiku ja ettevõtja vahel;

19. „konsolideerimisgrupi sisene tehing” – tehing, millega kindlustus- või edasikindlustusandja sõltub kas vastusooritusest või mitte, lepingulise kohustuse või mõne muu kohustuse täitmisel otseselt või kaudselt sama konsolideerimisgrupi ettevõtjatest või füüsilisest või juriidiliselt isikust, kellel on märkimisväärne seos konsolideerimisgrupi ettevõtjatega;
20. „märkimisväärne osalus” – otseselt või kontrollsuhte kaudu vähemalt 20 % omamine ettevõtja hääleõigusest või kapitalist;
21. „oluline osalus” – otsene või kaudne osalus ettevõtjas, mis moodustab 10 % või rohkem kapitalist või hääleõigusest või mis võimaldab avaldada olulist mõju selle ettevõtja juhtimisele;
22. „reguleeritud turg” – üks järgmistest turgudest:
- liikmesriigis asuva turu korral direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis 14 määratletud reguleeritud turg või
 - kolmandas riigis asuva turu korral finantsturg, mis vastab järgmistele tingimustele:
 - seda tunnustab kindlustusandja päritoluliikmesriik ning see vastab direktiivi 2004/39/EÜ võrreldavatele nõuetele ja
 - sellel turul kaubeldavatel finantsinstrumentidel on päritoluliikmesriigi reguleeritud turul või turgudel kaubeldavate instrumentidega võrreldav kvaliteet;
23. „liikmesriigi rahvuslik büroo” – liikmesriigi büroo, nagu on määratletud direktiivi 72/166/EMÜ artikli 1 lõikes 3;
24. „liikmesriigi garantiifond” – nõukogu direktiivi 84/5/EMÜ artikli 1 lõikes 4 osutatud asutus;
25. „finantsettevõtja” – üks järgmistest juriidilistest isikutest:
- krediidiasutus, finantseerimisasutus või krediidiasutuse abiettevõtja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktide 5 ja 21 tähenduses;
 - kindlustusandja, edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja artikli 212 lõike 1 punkti f tähenduses;
 - investeeringusühing või finantseerimisasutus Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti 1 tähenduses;
 - segafinantsvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 15 tähenduses;
26. „eriotstarbeline varakogum” – mis tahes ettevõtja, sõltumata sellest, kas see on juriidiline isik või mitte, välja arvatud kindlustus- või edasikindlustusandja, kes tegeleb edasikindlustuslepingu alusel kindlustus- või edasikindlustusandja riskide ülevõtmisega ning osutatud riskide täieliku finantseerimisega läbi võlakirjade väljaandmise või mõne muu finantsmehhanismi, kusjuures võlakirja või muu finantsmehhanismi ostja tagasimakseõigus sõltub eriotstarbelise varakogumi edasikindlustuslepingu järgse kohustuse realiseerumisest;
27. „suured riskid” –
- I lisa A osa liikidesse 4, 5, 6, 7, 11 ja 12 kuuluvad riskid;
 - I lisa A osa liikidesse 14 ja 15 kuuluvad riskid, kui kindlustusvõtja tegeleb kutsealaselt tootmis- või kaubandustegevusega või on mõne vaba elukutse esindaja ja riskid seonduvad sellise tegevusega;
 - I lisa A osa liikidesse 3, 8, 9, 10, 13 ja 16 kuuluvad riskid, niivõrd kui kindlustusvõtja ületab järgmistest kriteeriumidest vähemalt kahe piiri:
 - bilansivarade maht: 6,2 miljonit eurot;
 - netokäive nõukogu 25. juuli 1978. aasta neljanda direktiivi 78/660/EMÜ (mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid) ⁽¹⁾ tähenduses: 12,8 miljonit eurot;
 - keskmine töötajate arv majandusaasta jooksul: 250.
- Kui kindlustusvõtja kuulub konsolideerimisgruppi, mille kohta koostatakse konsolideeritud aruanne direktiivi 83/349/EMÜ tähenduses, kohaldatakse esimese lõigu punktis c sätestatud kriteeriume konsolideeritud aruande alusel.
- Liikmesriik võib esimese lõigu punktis c viidatud liigile lisada riskid, mille kindlustavad kutseliidud, ühiskindlustusseltsid või ajutised rühmitused;
28. „tegevuse edasiandmine” – kindlustus- või edasikindlustusandja ja teenusepakkuja, kelle üle teostatakse järelevalvet või mitte, vaheline mis tahes vormis kokkulepe, mille kohaselt teenuse osutaja ise teostab sellise toimingut, osutab sellise teenuse või viib läbi sellise tegevuse või annab need omakorda edasi, mille muul juhul oleks teostanud, osutanud või läbi viinud kindlustus- või edasikindlustusandja;

⁽¹⁾ EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11.

29. juhtimissüsteemi „funktsioon” – sisemine suutlikkus täita praktilisi ülesandeid; juhtimissüsteem hõlmab selliseid funktsioone nagu riskijuhtimine, õigusaktidele vastavuse tagamine, siseaudit ja kindlustusmatemaatilised toimingud;

II PEATÜKK

Tegevuse alustamine

30. „kindlustusrisk” – kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustuskohustuste väärtus muutub etteaimamatult ebapiisava hindamise või eraldiste moodustamise valed eelduste tõttu;

Artikkel 14

Tegevusloa põhimõte

31. „tururisk” – kahjumi teenimise risk või risk, et finantsseisund muutub etteaimamatult, mis tuleneb otseselt või kaudselt varade, kohustuste ja finantsinstrumentide turuhindade taseme kõikumisest;

1. Käesoleva direktiiviga hõlmatud kindlustus- või edasikindlustustegevuse alustamiseks on vaja eelnevat tegevusluba.

2. Lõikes 1 osutatud tegevusluba peavad päritoluliikmesriigi järelevalveasutused taotlema:

32. „krediidirisk” – kahjumi teenimise risk või risk, et finantsseisund muutub etteaimamatult, mis tuleneb nende väärtpaberiemitentide, vastaspoole ja võlgnike krediidiireitingu kõikumistest, kellega kindlustus- ja edasikindlustusandjad puutuvad kokku vastaspoole maksejõuetuse riski või kontsentratsiooniriski raames;

a) kõik kindlustusandjad, kes asutavad selle liikmesriigi territooriumil oma peakontori, või

b) mis tahes kindlustusandja, kes on saanud tegevusloa vastavalt lõikele 1 ning kes soovib laiendada oma tegevust kogu kindlustusliigile või kindlustusliikidele, millele ei ole veel luba antud.

33. „operatsioonirisk” – kahjumi teenimise risk ebapiisavate või ebaõnnestunud siseprotsesside, personali tegevuse või süsteemide tõttu või väliste sündmuste tagajärjel;

Artikkel 15

Tegevusloa ulatus

34. „likviidsusrisk” – risk, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad ei ole võimelised realiseerima investeringuid ja muid varasid, et vajaduse korral täita finantskohustusi;

1. Artikli 14 kohane tegevusluba kehtib kogu ühenduses. See võimaldab kindlustus- ja edasikindlustusandjatel seal tegutseda, kuna tegevusluba hõlmab ka asutamiseõigust ja teenuste osutamise vabadust.

35. „kontsentratsioonirisk” – kõik riskipositsioonid, millega kaasnev võimalik kahju on piisavalt suur, et ohustada kindlustus- või edasikindlustusandja maksevõimet või finantsseisundit;

2. Kui artiklist 14 ei tulene teisiti, antakse tegevusluba I lisa A osa või II lisas loetletud kindlustusliigi jaoks. See hõlmab kogu kindlustusliiki, kui loa taotleja ei soovi kindlustada ainult üht osa selle liigiga seotud riskidest.

36. „riskimaandamismeetodid” – kõik meetodid, mis võimaldavad kindlustus- või edasikindlustusandjal kanda osa või kõik oma riskid üle teisele osalisele;

Ühte liiki kuuluvaid riske ei tohi hõlmata teise liigiga, välja arvatud artiklis 16 osutatud juhtudel.

37. „hajutamise mõju” – kindlustus- ja edasikindlustusandjate ja konsolideerimisgruppide tegevuse mitmekesistamise puhul riskipositsiooni vähendamine, mis tuleneb asjaolust, et ühe riski ebasoodsat mõju saab korvata muu riski soodsama tulemusega, kui need riskid ei ole täielikult korrelatsioonis;

Tegevusloa võib anda kahe või enama kindlustusliigi jaoks, kui liikmesriigi õigusega on lubatud selliste kindlustusliikidega tegeleda samal ajal.

3. Kahjukindlustuse puhul võivad liikmesriigid anda loa I lisa B osas loetletud liikide rühmadele.

38. „töenäosusjaotuse prognoos” – matemaatiline funktsioon, millega omistatakse vastastikku üksteist välistavate tulevikusündmuste täielikule kogumile esinemise tõenäosus;

Järelevalveasutused võivad piirata ühe liigi kohta taotletud tegevusluba artiklis 23 osutatud tegevuskavas loetletud tegevusega.

39. „riskimõõde” – matemaatiline funktsioon, millega omistatakse rahaline väärtus töenäosusjaotuse prognoosile ning mis suureneb võrdset riskipositsiooni tasemega, mis on töenäosusjaotuse prognoosi aluseks.

4. Kindlustusandjad, kelle suhtes kohaldatakse käesolevat direktiivi, võivad artiklis 6 osutatud abistamisteenuseid osutada ainult juhul, kui nad on saanud tegevusloa I lisa A osa punktis 18 nimetatud liigi jaoks, ilma et see piiraks artikli 16 lõike 1 kohaldamist. Sel juhul kohaldatakse kõnealuste teenuste suhtes käesolevat direktiivi.

5. Edasikindlustuse puhul antakse tegevusluba kahjukindlustuse või elukindlustuse edasikindlustamiseks või igat liiki edasikindlustustegevuseks.

Tegevusloa taotluse läbivaatamisel lähtutakse artikli 18 lõike 1 punkti c kohaselt esitatud tegevuskavast ning selle liikmesriigi tegevusloa taotlemise tingimuste täitmisest, kus soovitakse tegevusluba saada.

Artikkel 16

Lisariskid

1. Kindlustusandja, kes on saanud tegevusloa I lisas sätestatud ühte liiki või liikide rühma kuuluva põhiriski jaoks, võib tegevusluba vajamata kindlustada ka teise liiki kuuluvaid riske tingimusel, et kõnealused riskid vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

- a) need on seotud põhiriskiga,
- b) need on seotud põhiriski vastu kindlustatud objektiga ja
- c) need sisalduvad põhiriski kindlustuslepingus.

2. Erandina lõikest 1 ei tohi I lisa A osa liikidesse 14, 15 ja 17 kuuluvaid riske käsitleda teiste kindlustusliikide lisariskidena.

Liigi 17 alla kuuluvat õigusabikulude kindlustust võib siiski vaadelda liigi 18 lisariskina, kui täidetakse lõikega 1 ette nähtud või järgmisi tingimusi:

- a) põhirisk käsitleb ainult abi andmist isikutele, kes satuvad raskustesse reisides, oma kodust või alalisest elukohast eemal olles;
- b) kindlustus hõlmab vaidlusi või riske, mis tekivad merelaevade kasutamise tagajärjel või sellega seoses.

Artikkel 17

Kindlustus- või edasikindlustusandja õiguslik vorm

1. Päritoluliikmesriik nõuab, et kõik artikli 14 alusel tegevusluba taotlevad kindlustusandjad on asutatud ühes III lisas sätestatud õiguslikus vormis.

2. Liikmesriigid võivad asutada avalik-õiguslikke ettevõtjaid, kui nende eesmärk on tegeleda kindlustuse või edasikindlustusega eraõiguslike kindlustus- ja edasikindlustusandjatega võrdväärsetel tingimustel.

3. Komisjon võib vastu võtta rakendusmeetmed, mis on seotud III lisas sätestatud vormide loetelu laiendamisega.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrollliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 18

Tegevusloa andmise tingimused

1. Päritoluliikmesriik nõuab, et iga tegevusluba taotlev kindlustusandja peab:

- a) kindlustusandjate puhul piirama oma tegevuse kindlustustegevusega ning sellest otseselt tuleneva tegevusega, välistades kogu muu äritegevuse;
- b) edasikindlustusandjate puhul piirama oma tegevuse edasikindlustustegevuse ja sellega seotud tegevusega; see nõue võib hõlmata valdusettevõtja ülesannet ja tegevust finantssektoris direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 lõike 8 tähenduses;

c) esitama tegevuskava artikli 23 kohaselt;

d) omama nõuetekohaseid põhiomavahendeid, et täita miinimumkapitalinõude absoluutset alammäära (*Minimum Capital Requirement*) vastavalt artikli 129 lõike 1 punktile d;

e) esitama tõendid, et tal on edaspidi nõuetekohased omavahendid, et täita artikli 100 kohast solventsuskapitalinõuet (*Solvency Capital Requirement*);

f) esitama tõendid, et tal on edaspidi nõuetekohased põhiomavahendid, et täita artikli 128 kohast miinimumkapitalinõuet;

g) esitama tõendid, et ta suudab täita IV peatüki 2. jaos osutatud juhtimissüsteemi nõudeid;

h) kahjukindlustuse puhul edastama igas liikmesriigis peale liikmesriigi, kus taotletakse tegevusluba, kõikide direktiivi 2000/26/EÜ artikli 4 kohaselt määratud nõuete lahendamise eest vastutavate esindajate nimed ja aadressid, kui kindlustatavad riskid kuuluvad käesoleva direktiivi I lisa A osa liiki 10, välja arvatud vedaja vastutuskindlustus.

2. Kindlustusandjalt, kes taotleb luba laiendada oma tegevust muude kindlustusliikidega või laiendada ainult ühte liiki kuuluvaid mõningaid riske hõlmavat tegevusluba, nõutakse tegevuskava esitamist vastavalt artiklile 23.

Lisaks tuleb tal tõendada, et tal on artikli 100 esimeses lõigus ja artiklis 128 ettenähtud solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalikud nõuetekohased omavahendid.

3. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, tõendab elukindlustusandja, kes taotleb luba laiendada oma tegevust I lisa A osa liikide 1 või 2 riskidele, nagu on osutatud artiklis 73, et:

- a) tal on nõuetekohased põhiomavahendid, et katta elukindlustusandjate miinimumkapitalinõude absoluutset alammäära ning kahjukindlustusandjate miinimumkapitalinõude absoluutset alammäära, nagu on osutatud artikli 129 lõike 1 punktis d;
- b) et ta edaspidi täidab artikli 74 lõikes 3 osutatud minimaalseid finantskohustusi.

4. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, tõendab kahjukindlustusandja, kes pakub kahjukindlustust I lisa A osa liikide 1 või 2 riskidele ning taotleb luba laiendada oma tegevust artiklis 73 osutatud elukindlustuse riskidele, et:

- a) tal on nõuetekohased põhiomavahendid, et katta elukindlustusandjate miinimumkapitalinõude absoluutset alammäära ning kahjukindlustusandjate miinimumkapitalinõude absoluutset alammäära, nagu on osutatud artikli 129 lõike 1 punktis d;
- b) et ta edaspidi täidab artikli 74 lõikes 3 osutatud minimaalseid finantskohustusi.

Artikkel 19

Märkimisväärne seos

Kui kindlustusandja või edasikindlustusandja ja mõne teise füüsilise või juriidilise isiku vahel on märkimisväärne seos, annab järelevalveasutus tegevusloa ainult juhul, kui nimetatud seos ei takista tal teostada tõhusat järelevalvet.

Järelevalveasutus keeldub tegevusloa andmisest, kui kolmanda riigi õigusnormid, mis hõlmavad kindlustus- või edasikindlustusandjaga märkimisväärses seoses olevat üht või mitut füüsilist või juriidilist isikut, või kui kõnealuste õigusnormide jõustamisega seotud raskused takistavad tal teostada tõhusat järelevalvet.

Järelevalveasutus nõuab kindlustus- ja edasikindlustusandjalt vajalikku teavet, et pidevalt jälgida vastavust esimeses lõigus osutatud tingimustele.

Artikkel 20

Kindlustus- ja edasikindlustusandjate peakontor

Liikmesriigid nõuavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjate peakontor asuks samas liikmesriigis, kus on tema registrijärgne asukoht.

Artikkel 21

Kindlustuslepingu tingimused ja kindlustusmaksete tariifid

1. Liikmesriigid ei või nõuda kindlustuse üld- ja eritingimuste, kindlustusmaksete tariifide, eeskätt kindlustusmaksete tariifide ja kindlustustehniliste eraldiste arvutamiseks kasutatavate kindlustustehniliste aluste või vormide ja selliste trükitud dokumentide eelnevat heakskiitmist või süstemaatilist esitamist, mida kindlustusandja kavatseb kasutada oma asjaajamises kindlustusvõtjate, edasikindlustusvõtjate või retrotsessioonivõtjatega.

Elukindlustuse puhul võib päritoluliikmesriik arvutuspõhimõtteid käsitlevate siseriiklike sätete täitmise kontrolliks siiski nõuda kindlustustehniliste eraldiste ja kindlustusmaksete tariifide arvutamiseks kasutatavate kindlustustehniliste aluste korrapärasest teatamisest. See nõue ei ole elukindlustusandjale tegevusloa andmise eeltingimus.

2. Liikmesriigid ei säilita ega kehtesta kindlustusmaksemäärade kavandatava tõstmise etteatamist või eelnevat heakskiitmist, välja arvatud üldise hinnakontrolli süsteemide osana.

3. Liikmesriigid võivad kehtestada I lisa A osa liigi 18 jaoks tegevusloa taotlejate või loa saanud kindlustusandjate personali ja sisseseade otseste või kaudsete varude kontrolli, sealhulgas kontrolli meditsiinipersonali kvalifikatsiooni ja sisseseade kvaliteedi kohta, mis on selliste kindlustusandjate käsutuses kõnealusest liigist tulenevate kohustuste täitmiseks.

4. Liikmesriigid võivad säilitada kehtivad või kehtestada uued õigusnormid, mis nõuavad asutamislepingu ja põhikirja heakskiitmist ning kõigi muude harilikuks järelevalveks vajalike dokumentide esitamist.

Artikkel 22

Turu majanduslikud nõuded

Liikmesriigid ei nõua, et tegevusloa taotluste läbivaatamisel arvestataks turu majanduslikke nõudeid.

Artikkel 23

Tegevuskava

1. Artikli 18 lõike 1 punktis c osutatud tegevuskava sisaldab järgmisi üksikasju või tõendeid:

- a) nende riskide või kohustuste laad, mida asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja kavatseb kindlustada;
- b) edasikindlustusprogrammid, mida edasikindlustusandja kavatseb edasikindlustusvõtjatele pakkuda;
- c) edasikindlustuse ja retrotsessiooni juhtpõhimõtted;

- d) põhiomavahendid, mis moodustavad miinimumkapitalinõude absoluutse alammäära;
- e) haldusteenuste ja kindlustustegevuse korraldamise hinnangulised kulud; nende kulude katmiseks kavandatud rahalised vahendid ja juhul, kui kindlustatavad riskid kuuluvad I lisa A osa liiki 18, kindlustusandja käsutuses olevad vahendid lubatud abistamisteenuste osutamiseks.

2. Lisaks lõikes 1 sätestatud nõuetele hõlmab tegevuskava esimese kolme majandusaasta kohta järgmist:

- a) bilansiprognosis;
- b) hinnangud tulevase solventsuskapitalinõude kohta, nagu on ette nähtud VI peatüki 4. jao 1. alajaoga, punktis a osutatud bilansiprognosis alusel, samuti arvutusmeetod, mida on nende hinnangute tegemisel kasutatud;
- c) hinnangud tulevase miinimumkapitalinõude kohta, nagu on ette nähtud artiklitega 128 ja 129, punktis a osutatud bilansiprognosis alusel, samuti arvutusmeetod, mida on nende hinnangute tegemisel kasutatud;
- d) hinnangud kindlustustehniliste eraldiste, solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude katteks kavandatud rahaliste vahendite kohta;
- e) kahju- ja edasikindlustuse puhul ka järgmised asjaolud:
 - i) hinnangud halduskulude kohta, välja arvatud asutamiskulud, eelkõige jooksvad üldkulud ja komisjonitasud;
 - ii) hinnangud kindlustusmaksete või sissemaksete ja nõuete kohta;
- f) elukindlustuse puhul samuti kava, milles esitatakse kindlustustegevuse, edasikindlustustegevuse ja retrotsessiooni tulude ja kulude üksikasjalikud kalkulatsioonid.

Artikkel 24

Olulise osalusega aktsionärid ja liikmed

1. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutused ei anna ettevõtjale kindlustus- või edasikindlustustegevuse alustamiseks tegevusluba enne, kui neile on teatatud kõigi kaudselt või otseselt ettevõtjas olulist osalust omavate füüsilistest ja juriidilistest isikutest aktsionäride või liikmete nimed ning nende osaluse suurus.

Kõnealused asutused keelduvad tegevusloa andmisest, kui nad, võttes arvesse vajadust tagada kindlustus- või edasikindlustusandja kindel ja usaldusväärne juhtimine, ei ole veendunud aktsionäride või liikmete sobivuses.

2. Lõike 1 kohaldamisel võetakse arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiivi 2004/109/EÜ (lähbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele) ⁽¹⁾ artiklites 9 ja 10 osutatud hääleõigust ning samuti nimetatud direktiivi artikli 12 lõigetes 4 ja 5 sätestatud osaluste summeerimise tingimusi.

Liikmesriigid ei võta arvesse hääleõigust ega väärtpabereid, mida investimisühingud või krediitiasutused võivad omada finantsinstrumentide garanteerimise tulemusel ja/või finantsinstrumentide väljalaske tagamisel kindla kohustuse alusel, mis on loetletud direktiivi 2004/39/EÜ I lisa A jao punktis 6, tingimusel, et neid õigusi ei rakendata ega kasutata muul viisil, et sekkuda emitendi juhtimisse, ning teiselt poolt et need võõrandatakse ühe aasta jooksul alates omandamisest.

Artikkel 25

Tegevusloa andmisest keeldumine

Tegevusloa andmisest keeldumise otsust tuleb igakülselt põhjendada ning see edastatakse asjaomasele kindlustusandjale.

Iga liikmesriik sätestab õiguse pöörduda tegevusloa andmisest keeldumise korral kohtusse.

Samasugune õigus sätestatakse juhtudeks, kui järelevalveasutus ei ole tegevusloa taotlust kuue kuu jooksul alates selle kättesaamisest läbi vaadanud.

Artikkel 26

Eelnev konsulteerimine teise liikmesriigi asutustega

1. Teise asjaomase liikmesriigi järelevalveasutusega konsulteeritakse enne tegevusloa andmist:

- a) kõnealuses liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja tütarettevõtjale;
- b) kõnealuses liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja emaettevõtja tütarettevõtjale või
- c) kindlustus- või edasikindlustusandjale, keda kontrollib füüsiline või juriidiline isik, kelle kontrolli all on kõnealuses liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja.

⁽¹⁾ ELT L 390, 31.12.2004, lk 38.

2. Krediidiasutuste või investeerimisühingute järelevalve eest vastutavate kaasatud liikmesriigi asutustega konsulteeritakse enne tegevusloa andmist kindlustus- või edasikindlustusandjale, kes on:

- a) ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja;
- b) ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja tütarettevõtja või
- c) sama füüsilise või juriidilise isiku kontrolli all, kelle kontrolli all on ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutus või investeerimisühing.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud asjaomased asutused konsulteerivad esmajoones üksteisega, hinnates aktsionäride sobivust ning selliste sama konsolideerimisgrupi teise ettevõtja juhtimisega seotud isikute sobivust ja nõuetekohasust, kes tegelikult juhivad ettevõtjat või kes täidavad muid põhifunktsioone.

Nad edastavad vastastikku üksteisele andmed, mis käsitlevad aktsionäride sobivust ja kõigi teiste selliste isikute sobivust ja nõuetekohasust, kes tegelikult juhivad ettevõtjat või kes täidavad muid põhifunktsioone, ning mis on teiste kaasatud järelevalveasutuste jaoks tegevusloa andmise ja samuti tegevustingimuste järgimise pideva hindamise seisukohalt asjakohased.

III PEATÜKK

Järelevalveasutused ja üldeeskirjad

Artikkel 27

Järelevalve põhieesmärk

Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutused on varustatud vajalike vahenditega, neil on asjakohased teadmised ja suutlikkus ning volitused, et saavutada järelevalve põhieesmärk, nimelt kaitsta kindlustusvõtjaid ja soodustatud isikuid.

Artikkel 28

Finantsstabiilsuse säilitamine ja protsüklilisus

Ilma et see piiraks artiklis 27 sätestatud järelevalve põhieesmärki, tagavad liikmesriigid, et järelevalveasutused võtavad oma üldiste kohustuste täitmisel nõuetekohaselt arvesse nende otsuste võimaliku mõju asjaomaste finantsüsteemide stabiilsusele Euroopa Liidus, eelkõige hädaolukorras, võttes arvesse asjakohasel ajal kättesaadavat teavet.

Finantsturgudel toimuvate erakorraliste muutuste ajal võtavad järelevalveasutused arvesse nende tegevuse võimalikku protsüklilist mõju.

Artikkel 29

Järelevalve üldpõhimõtted

1. Järelevalve on ettenägev ja riskipõhine. See hõlmab kindlustus- või edasikindlustusandja nõuetekohase toimimise ja järelevalvenõuetele vastavuse pidevat kontrollimist.

2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjate järelevalve hõlmab sobivat kombinatsiooni kindlustus- või edasikindlustusandja valdustes toimuvatest kontrollidest ja nendest väljaspool toimuvast tegevusest.

3. Liikmesriigid tagavad, et käesolevas direktiivis sätestatud nõudeid kohaldatakse viisil, mis on vastavuses kindlustus- või edasikindlustusandjale omaste riskide laadi, ulatuse ja keerukusega.

4. Komisjon tagab, et rakendusmeetmed järgivad proportsionaalsuse põhimõtet, mis tagab käesoleva direktiivi proportsionaalse kohaldamise, eriti väga väikeste kindlustusandjate puhul.

Artikkel 30

Järelevalveasutused ja järelevalve ulatus

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsjärelevalve, sealhulgas filiaalide kaudu või teenuste osutamise vabaduse alusel toimuva tegevuse järelevalve on ainult päritoluliikmesriigi kohustus.

2. Finantsjärelevalve lõike 1 tähenduses hõlmab kindlustus- või edasikindlustusandja kogu tegevust silmas pidades tema maksevõime, kindlustustehniliste eraldiste moodustumise, tema varade ja nõuetekohaste omavahendite kontrollimist päritoluliikmesriigi ettenähtud eeskirjade või järgitavate tavade kohaselt ühenduse tasandil vastuvõetud sätete põhjal.

Kui asjaomasel kindlustusandjal on luba kindlustada I lisa A osa liiki 18 kuuluvaid riske, laieneb järelevalve tehniliste vahendite kontrollimisele, mis on kindlustusandja kasutuses lepingu kohaste kohustuslike abistamisteenuste osutamiseks, juhul kui päritoluliikmesriigi õigus näeb ette selliste vahendite kontrollimise.

3. Kui kohustuse või riski asukohaliikmesriigi või edasikindlustusandja puhul vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutustel on alust arvata, et kindlustus- või edasikindlustusandja tegevus võib mõjutada tema majanduslikku usaldatavust, teatavad nad sellest kindlustusandja päritoluliikmesriigi järelevalveasutusele.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutused teevad kindlaks, kas kindlustusandja järgib käesolevas direktiivis sätestatud usaldatavuspõhimõtteid.

Artikkel 31

Läbipaistvus ja usaldusväärsus

1. Järelevalveasutused täidavad oma ülesandeid läbipaistvalt ja usaldusväärselt, arvestades konfidentsiaalse teabe kaitsega.
2. Liikmesriigid tagavad, et avalikustatakse järgmine teave:
 - a) kindlustustegevust reguleerivate õigusnormide ja üldiste suuniste tekstid;
 - b) artikli 36 kohases järelevalvemenetluses kasutatavad üldised kriteeriumid ja meetodid, sh kooskõlas artikli 34 lõikega 4 väljatöötatud vahendid;
 - c) usaldatavusnormatiivide kohaldamise võtmeaspekte käsitlevad agregeeritud statistilised andmed;
 - d) käesoleva direktiiviga ettenähtud valikuvõimaluste rakendusviisid;
 - e) järelevalve eesmärgid, selle põhiülesanded ja tegevus.

Esimese lõiguga ettenähtud avalikustamine peab olema piisav, et tagada eri liikmesriikide järelevalveasutuste vastuvõetud järelevalvemeetodite võrdlus.

Teave avalikustatakse üldlevinud vormis ning andmeid ajakohastatakse korrapäraselt. Esimese lõigu punktides a–e osutatud teave on kättesaadav ühel kindlal elektroonilisel aadressil.

3. Liikmesriigid näevad ette läbipaistvad menetlused seoses järelevalveasutuste juhtide ametisse määramise ja nende vabastamisega.

4. Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed, mida on käsitletud lõikes 2 ning milles on täpsustatud võtmeaspektid, mille kohta tuleb agregeeritud statistilised andmed avalikustada, samuti avalikustatakse nende vorm, struktuur, sisu ja tähtaeg.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 32

Edasikindlustuslepingu või retrotsessioonilepingu sõlmimisest keeldumise keeld

1. Kindlustusandja päritoluliikmesriik ei keela edasikindlustuslepingu sõlmimist artikli 14 alusel tegevusloa saanud edasikindlustus- või kindlustusandjaga selle edasikindlustusandja või kindlustusandja majandusliku usaldatavusega otseselt seotud põhjustel.

2. Edasikindlustusandja päritoluliikmesriik ei keela edasikindlustusandjal keelata retrotsessioonilepingu sõlmimist artikli 14 alusel tegevusloa saanud edasikindlustus- või kindlustusandjaga selle edasikindlustusandja või kindlustusandja majandusliku usaldatavusega otseselt seotud põhjustel.

Artikkel 33

Teises liikmesriigis asutatud filiaalide järelevalve

Liikmesriigid sätestavad, et kui teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja tegutseb filiaali kaudu, võivad päritoluliikmesriigi järelevalveasutused pärast vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutustele teatamist kontrollida kohapeal ise või nende poolt selleks määratud isikute vahendusel kindlustusandja finantsjärelevalve tagamiseks vajalikku teavet.

Selles kontrollimises võivad osaleda asjaomase vastuvõtva liikmesriigi ametiasutused.

Artikkel 34

Üldised järelevalvevolitused

1. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutusel on õigus võtta ennetavaid ja saneerimismeetmeid selle tagamiseks, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad vastavad õigusnormidele, millele vastavust igas liikmesriigis nõutakse.

2. Järelevalveasutusel on õigus võtta mis tahes vajalikke meetmeid, sealhulgas vajaduse korral haldus- või finantsmeetmeid kindlustus- või edasikindlustusandja ning selle haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani suhtes.

3. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutusel on õigus nõuda kogu teavet, mida on vaja järelevalve teostamiseks vastavalt artiklile 35.

4. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutusel on õigus vajaduse korral lisaks solventuskapitalinõudele töötada järelevalvemenetluse raames välja sobivad ja vajalikud kvantitatiivsed kontrollivahendid, et hinnata kindlustus- või edasikindlustusandja võimet tulla toime võimalike tulevikusündmuste või majandustingimuste muutustega, mis võiksid negatiivselt mõjutada nende üldist finantsseisundit. Järelevalveasutustel on õigus nõuda, et kindlustusandjad teevad vastavad testid.

5. Järelevalveasutustel on õigus viia läbi kohapealseid uurimisi kindlustus- ja edasikindlustusandjate ruumides.

6. Järelevalvet kohaldatakse õigeaegselt ja proportsionaalselt.

7. Lõigetes 1–5 osutatud õigusi kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kohaldatakse ka kindlustus- ja edasikindlustusandjate edasiantud tegevuste suhtes.

8. Lõigete 1–5 ja lõike 7 kohased meetmed võetakse vajaduse korral sunnimeetmetega ja, kui see on asjakohane, kohtulikul teel.

Artikkel 35

Järelevalveasutustele esitatav teave

1. Liikmesriigid nõuavad kindlustus- ja edasikindlustusandjalt, et nad esitaksid järelevalveasutusele järelevalve teostamiseks vajaliku teabe. Kõnealune teave hõlmab vähemalt teavet, mis on artiklis 36 osutatud menetluse rakendamisel vajalik järgmistel juhtudel:

- a) kindlustus- ja edasikindlustusandjate juhtimissüsteemide, äritegevuse, maksevõime hindamispõhimõtete, riskide ja riskijuhtimissüsteemide ning kapitali struktuuri, vajaduste ja juhtimise hindamine;
- b) asjakohaste otsuste langetamine järelevalve õiguste ja kohustuste rakendamise tulemusena.

2. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutusel on järgmised õigused:

- a) määrata kindlaks sellise lõikes 1 osutatud teabe sisu, ulatus ja vorm, mille peavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitada järgmisteks tähtaegadeks:

- i) eelnevalt kindlaksmääratud tähtaegadeks;
- ii) pärast eelnevalt määratletud sündmuste toimumist;
- iii) kindlustus- või edasikindlustusandja seisundi uurimise ajal;

- b) saada kogu teave vahendajate valduses olevate või kolmandate isikutega sõlmitud lepingute kohta ja

- c) küsida teavet välisekspertidelt, nt audiitoritelt ja aktuaaridelt.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud teave hõlmab järgmist:

- a) kvalitatiivsed või kvantitatiivsed elemendid või nende kombinatsioon;

- b) möödunud, praegusi või tulevase sündmuse käsitlevad elemendid või nende kombinatsioon ja

- c) ettevõttesisestest või välistest allikatest pärit andmed või nende kombinatsioon.

4. Lõigetes 1 ja 2 osutatud teave vastab järgmistele põhimõtetele:

- a) see peab kajastama asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevuse iseloomu, ulatust ja keerukust ning eriti asjaomasele tegevusele omaseid riske;

- b) see peab olema juurdepääsetav, kõigis olulistes aspektides täielik, võrreldav ning ajaliselt järjepidev ja

- c) see peab olema asjakohane, usaldusväärne ja arusaadav.

5. Liikmesriigid nõuavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjatel oleksid asjakohased süsteemid ja struktuurid, et täita lõigetes 1–4 sätestatud nõudeid, samuti kirjalik strateegia, mille on kinnitanud kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan ja mis tagab esitatud teabe jätkuva asjakohasuse.

6. Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed, milles täpsustatakse lõigetes 1–4 osutatud teave, et tagada järelevalvearuannete asjakohane ühtlus.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 36

Järelevalvemenetlus

1. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutused kontrollivad ja hindavad strateegiaid, protsesse ja aruandemenetlust, mille on kehtestanud kindlustus- ja edasikindlustusandjad, et järgida käesoleva direktiivi alusel vastu võetud õigusnorme.

Kõnealune kontroll ja hindamine hõlmab juhtimissüsteemi kvaliteetsete nõuete täitmise hindamist, asjaomaste kindlustus- ja edasikindlustusandjatega seotud riskide hindamist ning nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate võimet hinnata kõnealuseid riske, võttes arvesse tegevuskeskkonda.

2. Järelevalveasutus kontrollib ja hindab eelkõige järgmiste nõuete täitmist:

- a) IV peatüki 2. jaos sätestatud juhtimissüsteem (sh omariski ja maksevõime hindamine);
- b) VI peatüki 2. jaos sätestatud kindlustustehnilised eraldised;
- c) VI peatüki 4. ja 5. jaos sätestatud kapitalinõuded;
- d) VI peatüki 6. jaos sätestatud investeerimiseeskirjad;
- e) VI peatüki 3. jaos sätestatud omavahendite kvaliteet ja kvantiteet;
- f) kui kindlustus- või edasikindlustusandja kasutab täielikku või osalist sisemudelit, pidevalt VI peatüki 4. jao 3. alajaos sätestatud täieliku või osalise sisemudeli nõuded.

3. Järelevalveasutus kasutab asjakohaseid järelevalvevahendeid, mis võimaldavad tuvastada kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisundi halvenemise ning kontrollida, kuidas seda parandatakse.

4. Järelevalveasutus hindab selliste kindlustus- või edasikindlustusandja meetodite ja nende rakendamise asjakohasust, mis on loodud selleks, et tuvastada võimalikud sündmused või majandustingimuste tulevased muutused, mis võiksid ebasoodsalt mõjutada asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja üldist finantsseisundit.

Järelevalveasutused hindavad kindlustus- ja edasikindlustusandjate võimet tulla toime kõnealuste võimalike sündmuste või majandustingimuste tulevaste muutustega.

5. Järelevalveasutusel on õigus nõuda kindlustus- või edasikindlustusandjalt selliste nõrkade kohtade või puudujäägi kõrvaldamist, mis tuvastati järelevalve teostamise käigus.

6. Lõigetes 1, 2 ja 4 osutatud kontrollid ja hindamised toimuvad korrapäraselt.

Järelevalveasutus sätestab kõnealuste kontrollide ja hindamise minimaalse sageduse ja ulatuse, võttes arvesse kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuse iseloomu, ulatust ja keerukust.

Artikkel 37

Lisakapitalinõue

1. Järelevalvemenetluse alusel võib järelevalveasutus erandjuhtudel kehtestada kindlustus- või edasikindlustusandjale lisakapitalinõude, märkides otsuses põhjused. Kõnealust võimalust kasutatakse ainult järgmistel juhtudel:

- a) järelevalveasutus otsustab, et kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiil kaldub märkimisväärselt kõrvale solvent-suskapitalinõude aluseks olevatest eeldustest, mille arvutamisel on kasutatud standardvalemit vastavalt VI peatüki 4. jao 2. alajaole, ning:
 - i) artikli 119 kohane sisemudeli kasutamise nõue on ebasobiv või ei ole olnud tõhus või
 - ii) kuna vastavalt artiklile 119 on välja töötatud osaline või täielik sisemudel;
- b) järelevalveasutus otsustab, et kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiil kaldub märkimisväärselt kõrvale solvent-suskapitalinõude aluseks olevatest eeldustest, mille arvutamisel on kasutatud sisemudelit või osalist sisemudelit vastavalt VI peatüki 4. jao 3. alajaole, kuna teatavad kvantitatiivsed riskid on hõlmatud ebapiisavalt ning mudeli kohandamine nii, et see kajastaks paremini olemasolevat riskiprofiili, ebaõnnestus sobivaks tähtjaks, või
- c) järelevalveasutus otsustab, et kindlustus- või edasikindlustusandja juhtimissüsteem kaldub märkimisväärselt kõrvale IV peatüki 2. jaos sätestatud standarditest nii, et kõnealused kõrvalekaldumised ei võimalda tal praeguseid või tulevaseid riske õigesti tuvastada, mõõta, jälgida, hallata ja nendest aru anda ning on vähetõenäoline, et asjakohase ajavahemiku jooksul parandatakse puudujäägid piisavalt.

2. Lõike 1 punktides a ja b osutatud juhtudel arvutatakse lisakapitalinõue nii, et on tagatud kindlustus- või edasikindlustusandja vastavus artikli 101 lõikele 3.

Lõike 1 punktis c osutatud juhtudel on lisakapitalinõue proportsionaalne oluliste riskidega, mis tulenevad puudujääkidest, mille tõttu järelevalveasutus tegi otsuse kehtestada lisakapitalinõue.

3. Lõike 1 punktides b ja c osutatud juhtudel tagab järelevalveasutus, et kindlustus- või edasikindlustusandja teeb kõik, et kõrvaldada puudused, mis tingisid lisakapitalinõude kehtestamise.

4. Lõikes 1 osutatud lisakapitalinõude vaatab järelevalveasutus läbi vähemalt korra aastas ning see tühistatakse, kui kindlustus- või edasikindlustusandja on kõrvaldanud nõude kehtestamise tinginud puudused.

5. Solventsuskapitalinõue koos lisakapitalinõudega asendab ebapiisava solventsuskapitalinõude.

Olenemata esimesest lõigust ei tohi solventsuskapitalinõue sisaldada artikli 77 lõikes 5 osutatud riskimarginaali arvutamiseks vastavalt lõike 1 punktile c kehtestatud lisakapitalinõuet.

6. Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed, sätestades täiendavad olukordade kirjeldused, mille puhul võib kehtestada lisakapitalinõude, ning selle arvutamise metodoloogias.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrollliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 38

Edasiantud funktsioonide ja tegevuste järelevalve

1. Ilma et see piiraks artikli 49 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes annavad funktsiooni või kindlustus- või edasikindlustustegevuse edasi, võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et järgmised tingimused on täidetud:

- a) teenusepakkuja peab seoses edasiantud funktsiooni või tegevusega tegema koostööd kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutusega;
- b) kindlustus- ja edasikindlustusandjatel, nende audiitoritel ja järelevalveasutustel peab olema tõhus juurdepääs andmetele, mis on seotud edasiantud funktsioonide või tegevustega;
- c) järelevalveasutustel peab olema tegelik juurdepääs teenusepakkuja ruumidele ja neil peab olema võimalik kasutada kõnealuseid juurdepääsuõigusi.

2. Teenusepakkuja asukohaliikmesriik lubab kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutusel viia läbi ise või selleks määratud isikute kaudu kohapealseid kontrolle teenusepakkuja ruumides. Kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutus teavitab enne kohapealse kontrolli läbiviimist teenusepakkuja liikmesriigi asjaomast asutust. Teenusepakkuja puhul, kelle üle järelevalvet ei teostata, on asjakohaseks asutuseks järelevalveasutus.

Kindlustus- või edasikindlustusandja liikmesriigi järelevalveasutus võib delegeerida kõnealused kohapealsed kontrollid teenusepakkuja asukohaliikmesriigi järelevalveasutusele.

Artikkel 39

Kindlustusportfelli üleandmine

1. Siseriikliku õigusega ettenähtud tingimustel lubavad liikmesriigid oma territooriumil asuva peakontoriga kindlustus- ja edasikindlustusandjatel osaliselt või tervikuna üle anda oma asutamisoiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel sõlmitud lepingute portfelli ühenduses asuvale vastuvõtvale kindlustusandjale.

Kõnealune üleandmine on lubatud üksnes juhul, kui vastuvõtva kindlustusandja päritoluliikmesriigi järelevalveasutus kinnitab, et vastuvõtval kindlustusandjal on pärast üleandmise arvestamist nõuetekohased omavahendid artikli 100 esimeses lõigus osutatud solventsuskapitalinõude täitmiseks.

2. Kindlustusandjate suhtes kohaldatakse lõikeid 3–6.

3. Kui filiaal kavatseb osaliselt või tervikuna üle anda kindlustusportfelli, konsulteeritakse filiaali asukohaliikmesriigiga.

4. Lõigetes 1 ja 3 osutatud asjaolude korral lubavad üleandva kindlustusandja päritoluliikmesriigi järelevalveasutused üleandmist, kui nad on saanud selleks nõusoleku riski asukoha liikmesriigi või kohustuse liikmesriigi järelevalve asutustelt.

5. Liikmesriikide asutused, kellega konsulteeritakse, esitavad oma arvamuse või annavad nõusoleku üleandva kindlustusandja päritoluliikmesriigi asutustele kolme kuu jooksul pärast konsultatsioonitaotluse saamist.

Konsulteeritavate asutuste vastuse puudumist selle ajavahemiku jooksul käsitatakse vaikiva nõusolekuna.

6. Vastavalt lõigetele 1–5 lubatud portfelli üleandmine avaldatakse kas enne või pärast loa saamist kas päritoluliikmesriigi või riski asukohaliikmesriigi või kohustuse liikmesriigi õigusaktide kohaselt.

Selline üleandmine jõustub automaatselt kindlustusvõtjate, kindlustatud isikute ja muude üleantud lepingutest tulenevate õiguste või kohustustega isikute suhtes.

Käesoleva lõike esimene ja teine lõik ei mõjuta liikmesriikide õigust anda kindlustusvõtjatele võimalus kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul pärast üleandmist lepingud lõpetada.

IV PEATÜKK

Kindlustustegevust reguleerivad tingimused

1. Jagu

Haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani vastutus

Artikkel 40

Haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani vastutus

Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorganil on lõplik vastutus käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud õigus- ja haldusnormide täitmise eest asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja poolt.

2. Jagu

Juhtimissüsteem

Artikkel 41

Üldised juhtimisnõuded

1. Liikmesriigid nõuavad, et kõigil kindlustus- ja edasikindlustusandjatel toimib tõhus juhtimissüsteem, mis tagab äritegevuse kindla ja usaldusväärse juhtimise.

Kõnealune süsteem hõlmab vähemalt nõuetekohast läbipaistvat organisatsioonistruktuuri, vastutuse selget jaotust ja ülesannete asjakohast lahusust ning tõhusat teabeastussüsteemi. See hõlmab artiklites 42 kuni 49 sätestatud nõuetele vastavust.

Juhtimissüsteem vaadatakse ettevõttesiseselt korrapäraselt läbi.

2. Juhtimissüsteem vastab kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuse iseloomule, ulatusele ja keerukusele.

3. Kindlustus- või edasikindlustusandjal on kirjalik strateegia vähemalt riskijuhtimise, sisekontrolli, siseauditi ja vajaduse korral tegevuste edasiandmise kohta. Ta tagab kõnealuste strateegiate rakendamise.

Kõnealused kirjalikud strateegiad vaadatakse läbi vähemalt kord aastas. Kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan kinnitab strateegia eelnevalt ning seda kohandatakse vastavalt süsteemi või asjaomase valdkonna olulistele muutustele.

4. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võtavad vajalikud meetmed, et tagada oma ülesannete täitmisel, sealhulgas eriolukordi käsitlevate plaanide väljatöötamisel, järjepidevus ja korrapärasus. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad kasutavad selleks asjakohaseid ja proportsionaalseid süsteeme, vahendeid ja menetlusi.

5. Järelevalveasutusel on asjakohased vahendid, meetodid ja volitused, et kontrollida kindlustus- või edasikindlustusandja juhtimissüsteemi ning hinnata kindlustus- või edasikindlustusandja tuvastatud võimalikke riske, mis võivad mõjutada kindlustusandja majanduslikku usaldatavust.

Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutusel on õigus nõuda juhtimissüsteemi parandamist ja tugevdamist, et tagada vastavus artiklites 42 kuni 49 sätestatud nõuetele.

Artikkel 42

Sobivuse ja nõuetekohasuse nõuded isikutele, kes juhivad kindlustus- või edasikindlustusandjat või kes täidavad muid põhifunktsioone

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad tagavad, et kõik isikud, kes tegelikult juhivad kindlustus- või edasikindlustusandjat või kes täidavad muid põhifunktsioone, vastavad kogu aeg järgmistele nõuetele:

a) nende kutsevalifikatsioon, teadmised ja kogemused võimaldavad kindlat ja usaldusväärset juhtimist (sobivus) ja

b) neil on laitmatu maine ja nad on usaldusväärsed (nõuetekohasus).

2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teatavad järelevalveasutusele kõigist muutustest seoses isikutega, kes tegelikult juhivad kindlustus- või edasikindlustusandjat või kes vastutavad muude põhifunktsioonide täitmise eest, ning kogu teabe, mida on vaja mis tahes uue juhtiva isiku sobivuse ja nõuetekohasuse hindamiseks.

3. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teatavad järelevalveasutusele, kui üks lõigetes 1 ja 2 osutatud isikutest asendatakse teisega, kuna ta ei vasta enam lõikes 1 osutatud nõuetele.

Artikkel 43

Laitmatu maine tõendamine

1. Kui liikmesriik nõuab oma kodanikelt tõendeid laitmatu maine olemasolu või varasemate pankrottide puudumise kohta või mõlema kohta, aktsepteerib kõnealune liikmesriik teiste liikmesriikide kodanike puhul piisava tõendina karistusregistri väljavõtet või selle puudumisel välisriigi kodaniku päritolu- või lähteliikmesriigi pädeva kohtu- või haldusorgani väljastatud samaväärset dokumenti.

2. Kui välisriigi kodaniku päritolu- või lähteliikmesriik ei väljasta lõikes 1 osutatud dokumente, võib need dokumendid asendada vandega – või kui liikmesriigis ei ole vannet sätestatud, siis töötusega –, mille asjaomane välisriigi kodanik annab pädeva kohtu- või haldusorgani ees või vajaduse korral oma päritolu- või lähteliikmesriigi notari ees.

Selline organ või notar annab välja tunnistuse, mis tõendab vande- või pühaku töötuse autentsust.

Esimeses lõigus osutatud töötuse varasemate pankrottide puudumise kohta võib anda ka asjaomase liikmesriigi pädeva kutse- või majandusorganisatsiooni ees.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud dokumendid ja tunnistused esitatakse hiljemalt kolme kuu jooksul pärast nende väljaandmiskuupäeva.

4. Liikmesriigid määravad asutused ja organid, kellel on õigus lõigetes 1 ja 2 osutatud dokumente väljastada, ning teatavad sellest viivitamata teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

Lisaks teatab iga liikmesriik teistele liikmesriikidele ja komisjonile asutused või organid, kellele lõigetes 1 ja 2 osutatud dokumendid artiklis 2 osutatud tegevuse alustamiseks kõnealuse liikmesriigi territooriumil esitatakse.

Artikkel 44

Riskijuhtimine

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on tõhus riskijuhtimissüsteem, mis hõlmab strateegiat, protsesse ja aruandemenetlusi, mis on vajalikud riskide pidevaks tuvastamiseks, mõõtmiseks, kontrollimiseks, juhtimiseks ja aruandluseks üksikult ja agregeerituna, arvestades riskidega või nende esinemise võimalusega ning nende vastastikuste mõjudega.

Riskijuhtimissüsteem peab olema tulemuslik ja see integreeritakse kindlustus- või edasikindlustusandja organisatsioonistruktuuri ja otsuse tegemise protsessidesse, arvestades nõuetekohaselt isikutega, kes tegelikult ettevõtet juhivad või kes täidavad muid põhifunktsioone.

2. Riskijuhtimissüsteem hõlmab riske, mis tuleb kaasata solventsuskapitalinõude arvutamisse, nagu on sätestatud artikli 101 lõikes 4, samuti riske, mis ei ole või ei ole täielikult arvutatud kaasatud.

Riskijuhtimissüsteem hõlmab vähemalt järgmisi valdkondi:

- a) kindlustusrisi hindamine ja eraldiste moodustamine;
- b) varade ja kohustuste juhtimine;
- c) investeringud, eelkõige tuletisinstrumendid ja sarnased kohustused;

- d) likviidsus- ja kontsentratsiooniriski juhtimine;
- e) operatsiooniriski juhtimine;
- f) edasikindlustus ja muud riskimaandamismeetodid.

Artikli 41 lõikes 3 osutatud kirjalik riskijuhtimisstrateegia hõlmab käesoleva lõike teise lõigu punktidega a kuni f seotud strateegiaid.

3. Investeeringuriski puhul tõendavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, et nad on vastavuses VI peatüki 6. jaoga.

4. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad näevad ette riskijuhtimise, mis on struktureeritud nii, et lihtsustada riskijuhtimissüsteemi rakendamist.

5. Kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul, kes kasutavad osalist või täielikku sisemudelit, mis on heaks kiidetud vastavalt artiklitele 112 ja 113, hõlmab riskijuhtimine järgmisi lisaülesandeid:

- a) töötada välja ja rakendada sisemudel;
- b) testida sisemudelit ja kinnitada see;
- c) dokumenteerida sisemudel ja selle edasised muudatused;
- d) analüüsida sisemudeli toimimist ja koostada asjakohased aruanded;
- e) teavitada haldus-, juhtimis- või järelevalveorganit sisemudeli toimimisest, soovitada valdkondi, mida on vaja parandada ning teavitada kõnealust organit edusammudest eelnevalt kindlaksmääratud puuduste kõrvaldamisel.

Artikkel 45

Omariski ja maksevõime hindamine

1. Riskijuhtimissüsteemi osana hindab iga kindlustus- ja edasikindlustusandja omariski ja maksevõimet.

Hindamine hõlmab vähemalt järgmist:

- a) üldine maksevõime vajadus, võttes arvesse spetsiifilist riskiprofiili, heakskiidetud riskitaluvuspiiri ning kindlustus- või edasikindlustusandja äristrateegiat;
- b) pidev vastavus kapitalinõuetele, nagu on sätestatud VI peatüki 4. ja 5. jaos, ning kindlustustehniliste eraldiste nõuetele, nagu on sätestatud VI peatüki 2. jaos;

c) kui oluliselt asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiil kaldub kõrvale eeldustest, mis on aluseks artikli 101 lõikes 3 sätestatud solventsuskapitalinõudele, mis on arvutatud VI peatüki 4. jao 2. alajaos esitatud standardvalemil või VI peatüki 4. jao 3. alajaos esitatud osalise või täieliku sisemudeli abil.

2. Lõike 1 punkti a kohaldamisel peavad asjaomasel kindlustus- või edasikindlustusandjal olema protsessid, mis on proportsionaalsed tema äritegevusega seotud riskide laadi, ulatuse ja keerukusega ning võimaldavad tal korralikult kindlaks määrata ja hinnata oma riske nii lühi- kui ka pikaajaliselt ning millele ta on või võiks olla avatud. Kindlustus- või edasikindlustusandja tutvustab meetodeid, mida ta kõnealuse hinnangu andmisel kasutab.

3. Lõike 1 punktis c osutatud juhul, kui kasutatakse sisemudelit, teostatakse hindamine koos ümberkalibreerimisega, millega muudetakse sisemisi riskinäitajad solventsuskapitalinõude riskimõõtmiseks ja kalibreerimiseks.

4. Omariski ja maksevõime hindamine on äristrateegia osa ning seda võetakse jooksvalt arvesse kindlustus- või edasikindlustusandja strateegilistes otsustes.

5. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teostavad korrapäraselt ning pärast iga olulist muutust oma riskiprofiilis lõikes 1 osutatud hindamise.

6. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teatavad järelevalveasutusele artikli 35 kohaselt esitatud teabe osana omariski ja maksevõime kõigi hindamiste tulemused.

7. Kindlustus- või edasikindlustusandja omariski ja maksevõime hindamist ei kasutata kapitalinõude arvutamiseks. Solventsuskapitalinõuet kohandatakse ainult kooskõlas artiklitega 37, 231 kuni 233 ja 238.

Artikkel 46

Sisekontroll

1. Kindlustus- või edasikindlustusandjal on tõhus sisekontrollisüsteem.

Kõnealune süsteem hõlmab vähemalt haldus- ja raamatupidamisprotseduure, sisekontrolli raamistikku, kindlustus- või edasikindlustusandja kõigi tasandite asjakohast aruandluskorda ning õigusaktidele vastavuse tagamist.

2. Õigusaktidele vastavuse tagamine hõlmab haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani nõustamist seoses käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud õigusnormidele vastavusega. See hõlmab ka õiguskeskonna mis tahes muutuste võimaliku mõju hindamist asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja tegevusele ning õigusaktidele vastavuse riski tuvastamist ja hindamist.

Artikkel 47

Siseaudit

1. Kindlustus- või edasikindlustusandja näeb ette tõhusa siseauditi.

Siseaudit hõlmab hindamist, kas kindlustus- või edasikindlustusandja sisekontrollisüsteem ja tema juhtimissüsteemi teised elemendid on asjakohased ja tõhusad.

2. Siseaudit on objektiivne ja tegevusest sõltumatu.

3. Kõikidest siseauditi järeldustest ja soovitustest teatatakse kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorganile, kes otsustab, milliseid meetmeid võetakse siseauditi iga järelduse ja soovituse suhtes, ning tagab kõnealuste meetmete teostamise.

Artikkel 48

Aktuaarifunktsioon

1. Kindlustus- või edasikindlustusandja näeb ette, et aktuaarifunktsiooni tõhusa täitmise tagamiseks ta:

- a) koordineerib kindlustustehniliste eraldiste arvutamist;
- b) tagab kindlustustehniliste eraldiste arvutamise eelduste ning meetodika ja aluseks olevate mudelite asjakohasuse;
- c) hindab kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel kasutatud andmete piisavust ja kvaliteeti;
- d) võrdleb parimaid hinnanguid kogemusega;
- e) teavitab kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorganit kindlustustehniliste eraldiste arvutamise usaldusväärsusest ja nõuetekohasusest;
- f) jälgib kindlustustehniliste eraldiste arvutamist artiklis 82 sätestatud juhtudel;
- g) väljendab arvamust kindlustusriskide hindamise üldise strateegia kohta;
- h) väljendab arvamust edasikindlustusprogrammide asjakohasuse kohta;
- i) aitab tõhusalt rakendada artiklis 44 osutatud riskijuhtimissüsteemi eelkõige seoses riskide rühmitamisega, mille alusel arvutatakse VI peatüki 4. ja 5. jaos sätestatud kapitalinõuded, ning artiklis 45 osutatud hindamisega.

2. Aktuaarifunktsiooni täidavad isikud, kellel on aktuaari- ja finantsmatemaatilised teadmised, mis vastavad kindlustus- või edasikindlustusandja tegevusele omaste riskide laadile, ulatusele ja keerukusele, ning kes on võimelised tõendama asjakohast kogemust seoses kohaldatavate ameti- ja muude standarditega.

Artikkel 49

Funktsiooni või tegevuse edasiandmine

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- või edasikindlustusandjad on täielikult vastutavad käesoleva direktiivi kohaste kohustuste täitmise eest, kui nad annavad funktsiooni või mis tahes kindlustus- või edasikindlustustegevuse edasi.

2. Kriitilise tähtsusega või olulise funktsiooni või tegevuse edasiandmine ei ole lubatud, kui see:

- a) kahjustab oluliselt asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja juhtimissüsteemi kvaliteeti;
- b) suurendab põhjendamatult operatsiooniriski;
- c) kahjustab järelevalveasutuste võimet kontrollida kindlustus- või edasikindlustusandja kohustuste täitmist;
- d) kahjustab pideva ja rahuldava teenuse pakkumist kindlustusvõtjatele.

3. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teatavad õigeaegselt järelevalveasutustele enne kriitilise tähtsusega või olulise funktsiooni või tegevuse edasiandmist, samuti kõigist edasistest kõnealuse funktsiooni või tegevusega seotud olulistest arengutendentsidest.

Artikkel 50

Rakendusmeetmed

1. Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed, et määrata kindlaks järgmised asjaolud:

- a) artiklites 41, 44, 46 ja 47 osutatud süsteemide elemendid ning eelkõige valdkonnad, mida peab hõlmama kindlustus- või edasikindlustusandja vara ja kohustuste juhtimine ja investeerimispoliitika, nagu on osutatud artikli 44 lõikes 2;
- b) artiklites 44 ja 46 kuni 48 osutatud funktsioonid;
- c) artiklis 42 sätestatud nõuded ja nendega seotud funktsioonid;
- d) tingimused teenuste edasiandmiseks eelkõige kolmandates riikides asuvatele teenusepakkujatele.

2. Kui on vaja tagada artikli 45 lõike 1 punktis a osutatud hindamise asjakohane ühtlustamine, võib komisjon võtta vastu rakendusmeetmed, milles täpsustatakse kõnealuse hindamise elemente.

3. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

3. Jagu

Avalikustamine

Artikkel 51

Maksevõime ja finantsseisundi aruanne: sisu

1. Liikmesriigid nõuavad artikli 35 lõikes 3 nõutud teabe ja lõikes 4 sätestatud põhimõtete alusel, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad avalikustavad igal aastal aruande maksevõime ja finantsseisundi kohta.

Kõnealune aruanne hõlmab järgmist teavet kas täielikult või viidates nii olemuselt kui ka ulatuselt samaväärsele teabele, mis on avalikustatud muude õiguslike või regulatiivsete nõuete kohaselt:

- a) kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevuse ja teenuste kirjeldus;
- b) juhtimissüsteemi ning selle asjakohasuse hindamine kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiili alusel;
- c) iga riskiliigi kohta riski esinemise, kontsentratsiooni, maandamise ja tundlikkuse kirjeldus;
- d) eraldi varade, tehniliste eraldiste ja muude kohustuste hindamise aluste ja meetodite kirjeldus ning raamatupidamisaruannete hindamiseks kasutatud aluste ja meetodite suurte erinevuste selgitus;
- e) kapitalijuhtimise kirjeldus, sealhulgas vähemalt:
 - i) omavahendite struktuur, suurus ning kvaliteet;
 - ii) solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude suurus;
 - iii) solventsuskapitalinõude arvutamiseks kasutatud artiklis 304 sätestatud võimalus;

- iv) teave, mis võimaldab täielikult mõista peamisi erinevusi kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude arvutamisel kasutatud standardvalemi ja sisemudelil aluseks olevate eelduste vahel;
- v) miinimumkapitalinõudele või solventsuskapitalinõudele mis tahes mittevastavuse suurus aruandeperioodil, isegi kui see on hiljem kõrvaldatud, samuti põhjuse ja tagajärgede selgitused ja kõik parandusmeetmed.

2. Lõike 1 punkti e alapunktis i osutatud kirjeldus hõlmab mis tahes oluliste muutuste analüüsi võrreldes eelmise aruandeperioodiga ning kõigi oluliste erinevuste selgitust seoses raamatupidamisaruandes kõnealuste osade kohta esitatud väärtusega ning vara üleantavuse lühikirjeldust.

Lõike 1 punkti e alapunktis ii osutatud solventsuskapitalinõude avalikustamisel kajastatakse eraldi VI peatüki 4. jao 2. ja 3. alajao kohaselt arvutatud summa ning artiklis 37 sätestatud lisakapitalinõue või nende spetsiifiliste parameetrite mõju, mida kindlustus- või edasikindlustusandja peab kasutama artikli 110 kohaselt, samuti lühiteave asjaomase järelevalveasutuse põhjenduse kohta.

Ilma et see piiraks muudes õigus- või haldusnormides sätestatud kohustusliku avalikustamise nõudeid, võivad liikmesriigid siiski ette näha, et kui ka lõike 1 punkti e alapunktis ii viidatud solventsuskapitali kogunõue avalikustatakse, ei pea lisakapitalinõuet või nende spetsiifiliste parameetrite mõju, mida kindlustus- või edasikindlustusandja peab kasutama artikli 110 kohaselt, eraldi avalikustama üleminekuperioodil, mis lõpeb hiljemalt 31. oktoobril 2017.

Solventsuskapitalinõude avalikustamisel lisatakse vajaduse korral märgi, et lõplik summa sõltub järelevalveasutuse hinnangust.

Artikkel 52

Teave CEIOPSile ning tema esitatud aruanded

1. Liikmesriigid nõuavad, et järelevalveasutused esitavad igal aastal CEIOPSile järgmise teabe:

- a) keskmine lisakapitalinõue kindlustus- või edasikindlustusandja kohta ning eelmisel aastal järelevalveasutuse kehtestatud lisakapitalinõuete summa, mõõdetuna protsendina solventsuskapitalinõudest ning esitatuna eraldi järgmiselt:
 - i) kõigi kindlustus- ja edasikindlustusandjate kohta;
 - ii) elukindlustusandjate kohta;
 - iii) kahjukindlustusandjate kohta;

- iv) kindlustusandjate kohta, mis tegelevad nii elukindlustus- kui ka kahjukindlustustegevusega;

- v) edasikindlustusandjate kohta;

- b) punktis a sätestatud iga avalikustamise kohta lisakapitalinõude osakaal, mis on kehtestatud artikli 37 lõike 1 punktide a, b, ja c kohaselt.

2. CEIOPS avalikustab igal aastal järgmise teabe:

- a) lisakapitalinõude jaotus kõigi liikmesriikide kohta kokku, mõõdetuna protsendina solventsuskapitalinõudest järgmiste rühmade kaupa:
 - i) kõik kindlustus- ja edasikindlustusandjad;
 - ii) elukindlustusandjad;
 - iii) kahjukindlustusandjad;
 - iv) kindlustusandjad, mis tegelevad nii elukindlustus- kui ka kahjukindlustustegevusega;
 - v) edasikindlustusandjad;
- b) iga liikmesriigi kohta eraldi lisakapitalinõude jaotus, mõõdetuna protsendina solventsuskapitalinõudest, mis hõlmab kõiki kindlustus- ja edasikindlustusandjaid asjaomases liikmesriigis;
- c) punktides a ja b osutatud iga avalikustamise puhul lisakapitalinõude osakaal, mis on kehtestatud artikli 37 lõike 1 punktide a, b, ja c kohaselt.

3. CEIOPS esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile lõikes 2 osutatud teabe koos aruandega, milles kirjeldatakse järelevalve ühtsuse taset seoses eri liikmesriikide järelevalveasutuste kehtestatud lisakapitalinõudega.

Artikkel 53

Maksevõime ja finantsseisundi aruanne: kohaldatavad põhimõtted

1. Järelevalveasutused lubavad kindlustus- või edasikindlustusandjal mitte avalikustada teavet, kui:

- a) kõnealuse teabe avalikustamise korral saaksid kindlustus- või edasikindlustusandja konkurendid märkimisväärse põhjendamatult eelise;
- b) kindlustusvõtjate ees on võetud kohustusi või kui on muid lepingulisi suhteid, mis kohustavad kindlustus- või edasikindlustusandjat hoidma ametisaladust ja konfidentsiaalsust.

2. Kui järelevalveasutus on andnud loa mitte avalikustada teavet, märgivad kindlustus- ja edasikindlustusandjad selle maksevõime ja finantsseisundi aruandes ning põhjendavad seda.

3. Järelevalveasutused lubavad kindlustus- ja edasikindlustusandjatel kasutada muude õiguslike või regulatiivsete nõuete alusel avalikustatud teavet või osutada sellele, kui kõnealune avalikustamine vastab artikli 51 kohaselt avalikustatud teabe laadile ja ulatusele.

4. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata artikli 51 lõike 1 punktis e osutatud teabe suhtes.

Artikkel 54

Maksevõime ja finantsseisundi aruanne: teabe ajakohastamine ja vabatahtlik lisateave

1. Kõigi oluliste arengutendentside korral, mis märkimisväärselt mõjutavad artiklite 51 ja 53 alusel avaldatud teabe olulisust, avalikustavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad asjaomase teabe kõnealuste oluliste arengutendentside olemuse ja mõjude kohta.

Esimese lõigu kohaldamisel käsitatakse olulise arenguna vähemalt järgmist:

- a) kui tuvastatakse miinimumkapitalinõude mittetäitmine ning järelevalveasutus on seisukohal, et kindlustus- või edasikindlustusandja ei suuda esitada realistlikku lühiajalist finantseerimisskeemi või kellelt ei ole laekunud kõnealuse skeemi teadet või kõnealust skeemi ühe kuu jooksul pärast mittetäitmise tuvastamise kuupäeva;
- b) kui tuvastatakse solventsuskapitalinõude märkimisväärne mittetäitmine ning järelevalveasutustele ei esitata realistlikku finantsseisundi taastamise kava kahe kuu jooksul pärast mittetäitmise tuvastamise kuupäeva.

Teise lõigu punktis a osutatud juhtudel nõuavad järelevalveasutused, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja avalikustaks kohe nõuetele mittevastavuse suuruse ning selle tekkimise põhjuse ja tagajärjed, sealhulgas võetud parandusmeetmed. Kui hoolimata lühiajalisest finantseerimisskeemist, mida algselt peeti realistlikuks, ei täideta miinimumkapitalinõuet kolme kuu jooksul pärast mittetäitmise tuvastamist, tuleb see avalikustada kõnealuse perioodi lõpus, samuti selle täitmatajätmise põhjus ja tagajärjed, sealhulgas võetud parandusmeetmed ja kavandatavad täiendavad parandusmeetmed.

Teise lõigu punktis b osutatud juhul nõuavad järelevalveasutused, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja avalikustaks kohe nõuetele mittevastavuse suuruse ning selle tekkimise põhjenduse ja tagajärjed, sealhulgas võetud parandusmeetmed. Kui hoolimata finantsseisundi taastamise kavast, mida algselt peeti realistlikuks, ei täideta solventsuskapitalinõuet kuue kuu jooksul pärast selle olulise täitmatajätmise tuvastamist, tuleb see avalikustada kõnealuse perioodi lõpus, samuti selle täitmatajätmise põhjus ja tagajärjed, sealhulgas võetud parandusmeetmed ja kavandatavad täiendavad parandusmeetmed.

2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad vabatahtlikult avalikustada mis tahes teabe või selgitused, mis on seotud nende maksevõime või finantsseisundiga ning mille avalikustamist ei nõuta artiklitega 51 ja 53 ning käesoleva artikli lõikega 1.

Artikkel 55

Maksevõime ja finantsseisundi aruanne: strateegia ja heakskiitmine

1. Liikmesriigid nõuavad, et kindlustus- või edasikindlustusandja rakendab asjaomaseid süsteeme ja struktuure, et täita artiklites 51 ja 53 ning artikli 54 lõikes 1 osutatud nõudeid, samuti on tal kirjalik strateegia, millega tagatakse artiklite 51, 53 ja 54 kohaselt avalikustatud teabe pidev asjakohasus.

2. Maksevõime ja finantsseisundi aruande peab kinnitama kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan ning selle võib avaldada üksnes pärast kõnealust heakskiitmist.

Artikkel 56

Maksevõime ja finantsseisundi aruanne: rakendusmeetmed

Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed, milles täpsustatakse teave, mis tuleb avalikustada, ning avalikustamise viis.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrollliga regulatiivmenetlusele.

4. Jagu

Oluline osalus

Artikkel 57

Omandamine

1. Liikmesriigid nõuavad, et üksinda või kooskõlastatult tegutsesvad füüsilised või juriidilised isikud („kavandav omandaja”), kes on otsustanud olulise osaluse kindlustus- või edasikindlustusandjas kas otseselt või kaudselt omandada või seda osalust otseselt või kaudselt suurendada nii, et tekkiv osa hääle arvust või kapitalist oleks 20 %, 30 % või 50 % või ületaks neid määrasid, või nii, et kõnealune kindlustus- või edasikindlustusandja muutuks tema või nende tütarettevõtjaks (edaspidi „kavandatav omandamine”), teataksid kõigepealt kirjalikult järelevalveasutustele kindlustus- või edasikindlustusandja, milles nad soovivad omandada või suurendada olulist osalust, kavandatava osaluse suuruse ja asjakohase

teabe vastavalt artikli 59 lõikele 4. Liikmesriigid ei pea kohaldama 30 % piirmäära, kui nad kohaldavad vastavalt direktiivi 2004/109/EÜ artikli 9 lõike 3 punktis a sätestatule piirmäära, milleks on üks kolmandik.

2. Liikmesriigid kohustavad iga füüsilist või juriidilist isikut, kes on otsustanud olulise osaluse kindlustus- või edasikindlustusandjas kas otseselt või kaudselt võõrandada, teatama sellest kõigepealt kirjalikult päritoluliikmesriigi järelevalveasutustele, näidates kõnealuse isiku osaluse suuruse pärast kavandatavat võõrandamist. Samuti teavitab selline isik pädevaid asutusi otsusest vähendada oma olulist osalust sel määral, et tema osa hääleõigusest või kapitalist langeb alla 20 %, 30 % või 50 % või sellisel määral, et kindlustus- või edasikindlustusandja lakkab olemast kõnealuse isiku tütarettvõtja. Liikmesriigid ei pea kohaldama 30 % piirmäära, kui nad kohaldavad vastavalt direktiivi 2004/109/EÜ artikli 9 lõike 3 punktis a sätestatule piirmäära ulatusega üks kolmandik.

Artikkel 58

Hindamisaeg

1. Artikli 57 lõike 1 kohaselt nõutava teate kättesaamise korral ja ka lõikes 2 osutatud teabe võimaliku hilisema kättesaamise korral edastavad järelevalveasutused kavandavale omandajale viivitamata, ent igal juhul kahe tööpäeva jooksul kirjaliku kinnituse selle teate kättesaamise kohta.

Järelevalveasutustel on alates teate ja kõikide dokumentide, mille lisamist liikmesriik artikli 59 lõikes 4 osutatud loetelu alusel nõuab, kättesaamist tõendava kirjaliku kinnituse saatmise kuupäevast kuni 60 tööpäeva („hindamisaeg”) aega artikli 59 lõikes 1 sätestatud hindamise („hindamine”) teostamiseks.

Teate kättesaamisel teatavad järelevalveasutused kavandavale omandajale hindamisaja lõppkuupäeva.

2. Vajaduse korral võivad järelevalveasutused hindamisaja jooksul, ent mitte pärast hindamisaja viiekümnendat tööpäeva nõuda lisateavet, mis on vajalik hindamise lõpuleviimiseks. Taotlus esitatakse kirjalikult ning selles täpsustatakse, millist täiendavat teavet on vaja.

Järelevalveasutuste poolt esitatud teabepäringu ja sellele kavandavalt omandajalt vastuse saamise vaheliseks perioodiks hindamisaeg peatub. Hindamisaeg ei peatu kauemaks kui kaksikümmend tööpäeva. Järelevalveasutuste edaspidised täiendavat või selgitavat teavet nõudvad teabepäringud on nende kasutada nende omal äranägemisel, kuid teabepäringute tulemusel ei tohi hindamisaeg peatuda.

3. Järelevalveasutused võivad lõike 2 teises lõigus osutatud hindamisaja peatamist pikendada kuni 30 tööpäevani, kui kavandav omandaja:

a) asub väljaspool ühendust või tema üle teostatakse järelevalvet väljaspool ühendust või

b) on füüsiline või juriidiline isik ja tema suhtes ei teostata järelevalvet käesoleva direktiivi, nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiivi 85/611/EMÜ (avatud investeerimisfonde (UCITS) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta), ⁽¹⁾ direktiivide 2004/39/EÜ ega 2006/48/EÜ alusel.

4. Kui järelevalveasutused otsustavad esitada valminud hindamise alusel kavandatava omandamise suhtes vastuväite, teatavad nad sellest kavandavale omandajale hindamisaega ületamata kahe tööpäeva jooksul kirjalikult ning esitavad oma otsuse põhjendused. Kavandava omandaja taotlusel võib otsuse tegemise asjakohased põhjused teha siseriikliku õiguse kohaselt üldsusele kättesaadavaks. See ei takista liikmesriikidel lubada järelevalveasutustel nimetatud teavet avaldada ilma kavandava omandaja taotluseta.

5. Kui järelevalveasutused ei esita hindamisaja jooksul kirjaliku vastuväidet kavandavale omandamisele, loetakse kavandav omandamine heakskiidetuks.

6. Järelevalveasutused võivad kavandatava omandamise lõpuleviimiseks ette näha maksimumperioodi ning seda vajadusel pikendada.

7. Liikmesriigid ei tohi kehtestada käesolevas direktiivis sätestatud rangemaid nõudeid järelevalveasutuste teavitamisele ja heakskiitmisele seoses hääleõiguste või kapitali otsese või kaudse omandamisega.

8. Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed, millega täiendavalt täpsustatakse artikli 59 lõikes 1 esitatud kriteeriumide kohandusi, et võtta arvesse tulevast arengut ja tagada artiklite 57–63 ühtne kohaldamine.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 59

Hindamine

1. Selleks, et tagada kindlustus- või edasikindlustusandja, milles osaluse omandamist taotletakse, kindel ja usaldusväärne juhtimine, ning arvestades kavandava omandaja tõenäolist mõju kindlustus- või edasikindlustusandjale, hindavad järelevalveasutused artikli 57 lõikega 1 ette nähtud teate ja artikli 58 lõikes 2 osutatud teabe hindamisel kavandava omandaja sobivust ning kavandatava omandamise majanduslikku usaldatavust kõikide järgmiste kriteeriumide põhjal:

a) kavandava omandaja maine;

⁽¹⁾ EÜT L 375, 31.12.1985, lk 3.

b) kavandatava omandamise tulemusel kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevust juhtima asuva iga isiku maine ja kogemused;

c) kavandava omandaja majanduslik usaldatavus, eriti seoses omandatava kindlustus- või edasikindlustusandja olemasoleva ja kavandatava äritegevuse laadiga;

d) kas kindlustus- või edasikindlustusandja suudab täita käesoleval direktiivil põhinevaid ja vajaduse korral ka teistel direktiividel, nimelt direktiivil 2002/87/EÜ põhinevaid usaldatavusnõudeid ning nende täitmist jätkata; eelkõige see, kas konsolideerimisgrupil, mille osaks ta saab, on olemas struktuur, mis võimaldab teostada tõhusat järelevalvet, vahetada tõhusalt teavet järelevalveasutuste vahel ning määrata kindlaks ülesannete jaotus järelevalveasutuste vahel;

e) kas on mõistlikku alust kahtlustada, et seoses kavandatava omandamisega toimub või on toimunud või üritatakse või on püütud üritada rahapesu või terrorismi rahastamist Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiivi 2005/60/EÜ (rahandussüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta) ⁽¹⁾ artikli 1 tähenduses, või kas kavandatav omandamine võiks suurendada sellise tegevuse ohtu.

2. Järelevalveasutused võivad esitada kavandatavale omandamisele vastuväite üksnes siis, kui neil on mõistlik alus seda teha lõikes 1 sätestatud kriteeriumide alusel või kui kavandava omandaja esitatud teave ei ole täielik.

3. Liikmesriigid ei kehtesta eeltingimusi omandamisele kuuluva osaluse määra suhtes ega luba oma järelevalveasutustel võtta kavandatava omandamise kontrollimisel aluseks turu majanduslikke vajadusi.

4. Liikmesriigid avalikustavad loetelu teabe kohta, mida on vaja hinnangu andmiseks ja mis tuleb edastada järelevalveasutustele artikli 57 lõikes 1 osutatud teate esitamisel. Nõutav teave peab olema proportsionaalne ning kohandatud vastavalt kavandava omandaja ja kavandatava omandamise laadile. Liikmesriigid ei nõua teavet, mis ei ole asjakohane usaldusväärsuse hindamiseks.

5. Kui järelevalveasutusele on esitatud kaks või enam ettepanekut osaluse omandamise või suurendamise kohta ühes ja samas kindlustus- või edasikindlustusandjas, tagab järelevalveasutus, olenemata artikli 58 lõigetest 1, 2 ja 3, et kõiki kavandavaid omandajaid koheldakse mittediskrimineerival viisil.

Artikkel 60

Osaluse omandamised finantsettevõtja poolt, kelle üle teostatakse järelevalvet

1. Asjaomased järelevalveasutused konsulteerivad omavahel omandamise hindamisel, kui kavandav omandaja on üks järgmistest:

a) teises liikmesriigis või omandatava üksuse sektorist erinevas sektoris tegevusloa saanud krediidasutus, kindlustus- või edasikindlustusandja, investeerimisühing või fondivalitseja direktiivi 85/611/EMÜ artikli 1a punkti 2 tähenduses („eurofondi valitseja”);

b) teises liikmesriigis või omandatava üksuse sektorist erinevas sektoris tegevusloa saanud krediidasutuse, kindlustus- või edasikindlustusandja, investeerimisühingu või eurofondi valitseja emattevõtja või

c) füüsiline või juriidiline isik, kelle kontrolli all on teises liikmesriigis või omandatava üksuse sektorist erinevas sektoris tegevusloa saanud krediidasutus, kindlustus- või edasikindlustusandja, investeerimisühing või eurofondi valitseja.

2. Järelevalveasutused edastavad üksteisele põhjendamatult viivitamata hindamiseks vajaliku olulise või asjakohase teabe. Järelevalveasutused edastavad üksteisele taotluse korral kogu asjakohase teabe ning edastavad kogu hädavajaliku teabe omal algatusel. Selle järelevalveasutuse otsuses, kes andis tegevusloa kindlustus- või edasikindlustusandjale, milles osaluse omandamist taotletakse, tuuakse ära kõik seisukohad ja reservatsioonid, mida on väljendanud kavandava omandaja eest vastutav järelevalveasutus.

Artikkel 61

Järelevalveasutuse teavitamine kindlustus- või edasikindlustusandja poolt

Kui kindlustus- või edasikindlustusandja saab teada, et tema osaluse omandamise või võõrandamise tõttu osalus kapitalis kasvab üle või langeb alla vastavalt artiklis 57 ja artikli 58 lõigetes 1–7 osutatud piirmäärade, teatab ta sellest päritoluliikmesriigi järelevalveasutusele.

Samuti teatavad kindlustus- või edasikindlustusandjad kõnealusele järelevalveasutusele vähemalt kord aastas aktsionäride ja liikmete nimed, kellele kuuluvad olulised osalused, ning osaluste suuruse, nagu see on esitatud aktsionäride või liikmete üldkoosolekul või saadud börsil noteeritud äriühingutele kehtestatud eeskirjade täitmise tulemusena.

⁽¹⁾ ELT L 309, 25.11.2005, lk 15.

Artikkel 62

Oluline osalus: järelevalveasutuse volitused

Kui artiklis 57 osutatud isikute mõju tõenäoliselt kahjustab kindlustus- või edasikindlustusandja kindlat ja usaldusväärset juhtimist, nõuavad liikmesriigid, et selle kindlustus- või edasikindlustusandja päritoluliikmesriigi järelevalveasutus, kelles omandatakse oluline osalus või seda suurendatakse, võtaks asjakohaseid meetmeid sellise olukorra lõpetamiseks. Sellised meetmed võivad olla näiteks ettekirjutused, juhtkonna karistamine või asjassepuutuvate aktsionäride või liikmete aktsiatest või osadest tuleneva hääleõiguse peatamine.

Samasuguseid meetmeid kohaldatakse füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes, kes ei järgi artiklis 57 sätestatud teatamiskohustust.

Kui osalus omandatakse järelevalveasutuse vastuseisust hoolimata, näevad liikmesriigid, olenemata mis tahes muudest karistustest, ette:

1. vastava hääleõiguse peatamise või
2. hääletamisel antud hääle tühisuse või võimaluse nende tühisuse tunnustamiseks.

Artikkel 63

Hääleõigus

Käesoleva jao kohaldamisel võetakse arvesse direktiivi 2004/109/EÜ artiklites 9 ja 10 osutatud hääleõigust ning samuti nimetatud direktiivi artikli 12 lõigetes 4 ja 5 sätestatud osaluste summeerimise tingimusi.

Liikmesriigid ei võta arvesse hääleõigust ega väärtpabereid, mida investeerimisühingud või krediitiasutused võivad omada finantsinstrumentide garanteerimise tulemusel ja/või finantsinstrumentide väljalaske tagamisel kindla kohustuse alusel, mis on loetletud direktiivi 2004/39/EÜ I lisa A jao punktis 6 tingimusel, et neid õigusi ühelt poolt ei rakendata ega kasutata muul viisil, et sekku da emitendi juhtimisse, ning teiselt poolt et need võõrandatakse ühe aasta jooksul alates omandamisest.

5. Jagu

Ametisaladus, teabevahetus ja järelevalve ühtsuse edendamine

Artikkel 64

Ametisaladus

Liikmesriigid näevad ette, et kõik isikud, kes töötavad või on töötanud järelevalveasutuste heaks, samuti kõnealuste asutuste huvides tegutsevad audiitorid ja eksperdid, on kohustatud hoidma ametisaladust.

Ilma et see piiraks kriminaalõiguse kohaldamist, ei tohi sellised isikud avaldada ühelegi isikule ega ametiasutusele neile ametikohustuste täitmisel teatavaks saanud konfidentsiaalset teavet, välja arvatud kokkuvõttena või üldistatuna, nii et kindlustus- või edasikindlustusandjat ei oleks võimalik identifitseerida.

Sellele vaatamata võib kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes pankroti väljakuulutamise või kindlustusandja sundlõpetamise korral avaldada tsiviil- või kaubandusõigusliku menetluse käigus konfidentsiaalset teavet, mis ei seostu kõnealuse kindlustusandja päästmise katsetesse kaasatud kolmandate isikutega.

Artikkel 65

Teabevahetus liikmesriikide järelevalveasutuste vahel

Artikkel 64 ei välista teabevahetust eri liikmesriikide järelevalveasutuste vahel. Sellise teabe kohta kehtib artikliga 64 ettenähtud ametisaladuse hoidmise kohustus.

Artikkel 66

Koostöökokkulepped kolmandate riikidega

Liikmesriigid võivad sõlmida kolmandate riikide järelevalveasutuste või artikli 68 lõigetes 1 ja 2 määratletud kolmandate riikide ametiasutustega teabevahetuse koostöölepinguid ainult tingimusel, et edastatava teabe kohta kehtib vähemalt käesolevas jaos sätestatuga samaväärne ametisaladuse hoidmise kohustus. Sellise teabevahetuse eesmärk peab olema kõnealuste ametiasutuste järelevalveülesande täitmine.

Kui liikmesriigi poolt kolmandale riigile edastatav teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, ei avalikustata seda ilma selgesõnalise kokkuleppeta kõnealuse liikmesriigi järelevalveasutusega ja vajaduse korral üksnes selle asutusega kokkulepitud eesmärkidel.

Artikkel 67

Konfidentsiaalse teabe kasutamine

Järelevalveasutus, kes saab konfidentsiaalset teavet artiklite 64 või 65 alusel, võib seda kasutada ainult oma ametikohustuste täitmisel ning järgmistel eesmärkidel:

1. kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamist reguleerivate tingimuste täitmise kontrollimine ja sellise tegevuse jälgimise hõlbustamine, pidades eriti silmas kindlustustehnilisi eraldisi, solventsuskapitalinõuet, miinimumkapitalinõuet ning juhtimissüsteemi;
2. karistuste rakendamine;
3. järelevalveasutuse otsuste peale esitatud halduskaebuste korral;
4. käesoleva direktiivi kohastes kohtuasjades.

Artikkel 68

Teabevahetus muude asutustega

1. Artiklid 64 ja 67 ei välista järgmist:

- a) teabevahetus mitme järelevalveasutuse vahel liikmesriigi piires, täites oma järelevalveülesandeid;
- b) teabevahetus, täites oma järelevalveülesandeid, järelevalveasutuste ja järgmiste asutuste vahel, mis asuvad samas liikmesriigis:
 - i) krediidi- ja muude finantsasutuste järelevalve eest vastutav asutus ning finantsturgude järelevalve eest vastutav asutus;
 - ii) asutused, kes tegelevad kindlustus- või edasikindlustusandjate lõpetamise ja pankroti ning muude samalaadsete menetlustega;
 - iii) isikud, kes vastutavad kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning muude finantseerimisasutuste raamatupidamise kohustusliku auditeerimise eest;
- c) sundlõpetamismenetlust korraldavatele või garantiifonde haldavatele asutustele nende ametikohustuste täitmiseks vajaliku teabe avaldamine.

Punktides b ja c osutatud teabevahetus võib samuti toimuda eri liikmesriikide vahel.

Nende ametiasutuste ja isikute saadud teabe suhtes kohaldatakse artiklis 64 sätestatud ametisadaladuse hoidmise kohustust.

2. Artiklid 64–67 ei takista liikmesriike andmast luba teabevahetuseks järelevalveasutuse ja järgmiste asutuste vahel:

- a) ametiasutuste vahel, kes vastutavad kindlustus- või edasikindlustusandjate lõpetamise ja pankrotiga ning muude selliste menetlustega seotud asutuste kontrollimise eest;
- b) ametiasutuste vahel, kes vastutavad kindlustus- või edasikindlustusandjate, krediitiasutuste, investeerimisühingute ja teiste finantseerimisasutuste raamatupidamise kohustusliku auditeerimisega tegelevate isikute kontrollimise eest;
- c) kindlustus- või edasikindlustusandjate üle õiguslikku järelevalvet teostavate sõltumatute aktuaaride vahel, samuti asutuste vahel, kes vastutavad kõnealuste aktuaaride kontrollimise eest.

Liikmesriigid, kes kohaldavad esimest lõiku, nõuavad vähemalt järgmiste tingimuste täitmist:

- a) kõnealust teavet võib kasutada esimeses lõigus osutatud kontrolli või õigusliku järelevalve teostamiseks;
- b) saadud teabe suhtes peab kehtima artiklis 64 sätestatud ametisadaladuse hoidmise kohustus;
- c) kui teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, ei või seda avalikustada ilma selgesõnalise kokkuleppeta teabe avaldanud järelevalveasutusega ja vajaduse korral üksnes selle asutusega kokkulepitud eesmärkidel.

Liikmesriigid teevad komisjonile ja teistele liikmesriikidele teatavaks nende ametiasutuste, isikute ja asutuste nimed, kes esimese ja teise lõigu kohaselt võivad teavet saada.

3. Artiklid 64–67 ei takista liikmesriike finantssüsteemi stabiilsuse ja terviklikkuse tugevdamise eesmärgil luba andmast teabevahetuseks järelevalveasutuste ja nende ametiasutuste vahel, kes vastutavad äriühinguõiguse rikkumiste tuvastamise ja uurimise eest.

Liikmesriigid, kes kohaldavad esimest lõiku, nõuavad vähemalt järgmiste tingimuste täitmist:

- a) kõnealune teave on ette nähtud esimeses lõigus osutatud tuvastamis- ja uurimisülesannete täitmiseks;
- b) saadud teabe suhtes peab kehtima artiklis 64 sätestatud ametisadaladuse hoidmise kohustus;
- c) kui teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, ei või seda avalikustada ilma selgesõnalise kokkuleppeta teabe avaldanud järelevalveasutusega ja vajaduse korral üksnes selle asutusega kokkulepitud eesmärkidel.

Kui ühe liikmesriigi ametiasutused, millele on osutatud esimeses lõigus, täidavad oma tuvastamis- ja uurimisülesandeid selleks ametisse nimetatud eripädevusega isikute kaasabil, kes ei tööta riiklikus sektoris, võib esimeses lõigus ettenähtud teabevahetuse võimalus laiendada kõnealustele isikutele teises lõigus kindlaks määratud tingimustel.

Teise lõigu punkti c rakendamiseks teatavad esimeses lõigus osutatud ametiasutused järelevalveasutustele, kellelt teave pärineb, nende isikute nimed ja täpsed kohustused, kellele nimetatud teave tuleb saata.

4. Liikmesriigid teevad komisjonile ja teistele liikmesriikidele teatavaks nende ametiasutuste ja isikute nimed, kes lõike 3 kohaselt võivad teavet saada.

Artikkel 69

Teabe avalikustamine finantsalaste õigusaktide eest vastutavatele riigiasutustele

Artiklid 64 ja 67 ei välista, et liikmesriigid lubavad seadusega sätestatud juhtudel edastada teatavat teavet ka teistele oma

keskvalitsuse asutustele, kes vastutavad krediitiasutuste, finantseerimisasutuste, investeerimisteenuste ja kindlustus- või edasikindlustusandjate järelevalvet käsitlevate õigusaktide eest, ning nende asutuste nimel tegutsevatele inspektoritele.

6. Jagu

Audiitorite ülesanded

Artikkel 72

Audiitorite ülesanded

Vajaduse korral võib teavet edastada vaid usaldatavusnormatiivide täitmise kontrollimiseks. Liikmesriigid peavad siiski sätestama, et artikli 65 ja artikli 68 lõike 1 alusel ning artiklis 32 osutatud kohapealse kontrollimise käigus saadud teavet võib käesolevas artiklis osutatud juhtudel avalikustada ainult juhul, kui selleks on selgesõnaline nõusolek teabe avalikustanud järelevalveasutuselt või selle liikmesriigi järelevalveasutuselt, kus toimus kohapealne kontroll.

Artikkel 70

Teabe edastamine keskpankadele ja rahaasutustele

Ilma et see piiraks käesoleva jao kohaldamist, võib järelevalveasutus edastada järgmistele asutustele nende ülesannete täitmiseks vajalikku teavet:

1. keskpangad ja teised samasuguste ülesannetega asutused nende kui rahaasutuse pädevuse piires;
2. vajaduse korral teised maksesüsteemide kontrollimise eest vastutavad asutused.

Kõnealused ametiasutused võivad samuti edastada järelevalveasutustele sellist teavet, mida nad võivad vajada artikli 67 tähenduses. Selliselt saadud teabe suhtes kehtivad käesolevas jaos sätestatud ametisaladuse hoidmise sätted.

Artikkel 71

Järelevalve ühtsus

1. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutuste volitustes võetakse asjakohaselt arvesse Euroopa Liidu dimensiooni.
2. Liikmesriigid tagavad, et oma ülesannete täitmisel peavad järelevalveasutused käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud õigus- ja haldusnormide kohaldamisel silmas järelevalvevahendite ning järelevalvetavade lähendamist. Selleks tagavad liikmesriigid, et järelevalveasutused osalevad CEIOPSi tegevuses vastavalt otsusele 2009/79/EÜ ja võtavad nõuetekohaselt arvesse käesoleva artikli lõikes 3 osutatud suuniseid ja soovitusi.
3. CEIOPS annab vajaduse korral õiguslikult mittesiduvaid suuniseid ja soovitusi käesoleva direktiivi ja selle rakendusmeetmete sätete rakendamiseks, et hoogustada järelevalvetavade lähendamist. Lisaks annab CEIOPS regulaarselt ja vähemalt iga kahe aasta järel aru Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile tehtud edusammudest järelevalve lähendamisel ühenduses.

1. Liikmesriigid sätestavad vähemalt, et vastavalt 10. aprilli 1984. aasta kaheksandale nõukogu direktiivile 84/253/EMÜ (mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb raamatupidamisdokumentide seadusjärgse auditeerimise eest vastutavate isikute tunnustamist) ⁽¹⁾ tegevusloa saanud isikud on neljanda nõukogu direktiivi 78/660/EMÜ artikli 51, direktiivi 83/349/EMÜ artikli 37 või direktiivi 85/611/EMÜ artikli 31 kohase kohustusliku auditi või muude seadusest tulenevate ülesannete täitmisel kindlustus- või edasikindlustusandjas kohustatud viivitamata teatama järelevalveasutusele kõigist selle kindlustus- või edasikindlustusandjaga seotud asjaoludest või otsustest, mis neile on ülesannete täitmise jooksul teatavaks saanud ja mis võivad:

- a) põhjustada tegevusloa andmise tingimusi sätestavate või konkreetset kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevust reguleerivate õigusnormide olulist rikkumist;
- b) halvendada kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuse jätkamist;
- c) viia raamatupidamisarvestuse kinnitamata jätmiseni või märkustega kinnitamiseni;
- d) põhjustada solventsuskapitalinõude mittetäitmist;
- e) põhjustada miinimumkapitalinõude mittetäitmist;

Samuti on esimeses lõigus osutatud isikud kohustatud teatama kõikidest neile tööülesannete täitmisel teatavaks saanud, esimeses lõigus kirjeldatud asjaoludest ja otsustest kindlustus- või edasikindlustusandjas, kellel on valitseva mõju suhetest tulenevalt märkimisväärne seos kindlustus- või edasikindlustusandjaga, kus ta täidab kõnealuseid tööülesandeid.

2. Kui isikud, kellele direktiiviga 84/253/EMÜ antakse selleks luba, edastavad järelevalveasutustele kõikide lõikes 1 osutatud asjaolude või otsuste kohta teavet heauskset, ei käsitata seda lepinguga või õigusnormidega informatsiooni avaldamisele kehtestatud piirangute rikkumisenähtet ja kõnealused isikud ei kannaks selle eest mingit vastutust.

⁽¹⁾ EÜT L 126, 12.5.1984, lk 20.

V PEATÜKK

Elukindlustus- ja kahjukindlustustegevuse jätkamine

Artikkel 73

Elukindlustus- ja kahjukindlustustegevuse jätkamine

1. Kindlustusandjad ei või samaaegselt tegeleda elu- ja kahjukindlustustegevusega.
2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid ette näha, et:
 - a) elukindlustustegevusega tegelemiseks tegevusloa saanud kindlustusandjad võivad tegevusloa saada kahjukindlustustegevuseks I lisa A osa liikides 1 ja 2 loetletud riskide kindlustamiseks;
 - b) ainult I lisa A osa liikides 1 ja 2 loetletud riskide kindlustamiseks tegevusloa saanud kindlustusandjad võivad saada elukindlustustegevuse tegevusloa.

Iga tegevust tuleb siiski juhtida eraldi vastavalt artiklile 74.

3. Liikmesriigid võivad sätestada, et lõikes 2 osutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad kogu oma tegevuse käigus täitma raamatupidamiseeskirju, mis reguleerivad elukindlustusandjaid. Kuni lõpetamiseeskirjade kooskõlastamiseni võivad liikmesriigid ka sätestada, et lõpetamise puhul reguleerivad kindlustusandjate tegevust, mis on seotud I lisa A osa liikides 1 ja 2 loetletud riskidega, elukindlustustegevuse suhtes kohaldatavad eeskirjad.

4. Kui kahjukindlustustegevusega tegelev kindlustusandja on rahaliselt, äriselt või halduslikult seotud elukindlustusandjaga, tagavad päritoluliikmesriikide järelevalveasutused, et kõnealuste kindlustusandjate vahelised kokkulepped või kulude ja tulude jaotust mõjutav kord ei moonuta nende kindlustusandjate raamatupidamist.

5. Kindlustusandjad, kes järgmistel kuupäevadel tegelesid samaaegselt nii elukindlustuse kui ka kahjukindlustusega, mida hõlmab käesolev direktiiv, võivad jätkata kõnealuseid tegevusi samaaegselt, tingimusel et iga tegevust juhitakse eraldi vastavalt artiklile 74:

- a) 1. jaanuaril 1981 kindlustusandjate puhul, kes on tegevusloa saanud Kreekas;
- b) 1. jaanuaril 1986 kindlustusandjate puhul, kes on tegevusloa saanud Hispaanias ja Portugalis;
- c) 1. jaanuaril 1995 kindlustusandjate puhul, kes on tegevusloa saanud Austrias, Soomes ja Rootsis;
- d) 1. mail 2004 kindlustusandjate puhul, kes on tegevusloa saanud Tšehhi Vabariigis, Eestis, Küprosel, Lätis, Leedus, Ungaris, Maltal, Poolas, Slovakkias ja Sloveenias;
- e) 1. jaanuaril 2007 kindlustusandjate puhul, kes on tegevusloa saanud Bulgaarias ja Rumeenias;
- f) 15. märtsil 1979 kõikide muude kindlustusandjate puhul.

Päritoluliikmesriik võib nõuda, et kindlustusandjad lõpetaksid kõnealuse liikmesriigi määratud tähtaja jooksul samaaegse tegelemise elukindlustuse ja kahjukindlustusega, millega nad tegelesid esimeses lõigus osutatud kuupäevadel.

Artikkel 74

Elukindlustus- ja kahjukindlustustegevuse juhtimise lahusus

1. Artiklis 73 osutatud eraldi juhtimine korraldatakse nii, et elukindlustustegevus on selgelt eristatav kahjukindlustustegevusest.

Elukindlustus- ja kahjukindlustusvõtjate vastavaid huve ei tohi kahjustada ning eelkõige peaks elukindlustusvõtjate elukindlustushüvitistest saadav kasu olema selline, nagu tegeleks kindlustusandja ainult elukindlustusega.

2. Ilma et see piiraks artiklite 100 ja 128 kohaldamist, arvutavad artikli 73 lõigetes 2 ja 5 osutatud kindlustusandjad järgmised nõuded:

- a) elukindlustuse tingliku miinimumkapitalinõude seoses nende elu- või edasikindlustustegevusega, tehes arvutused, nagu tegeleks asjaomane kindlustusandja ainult selle tegevusega, lõikes 6 osutatud eraldi raamatupidamisarvestuse alusel, ja
- b) kahjukindlustuse tingliku miinimumkapitalinõude seoses nende kahju- või edasikindlustustegevusega, tehes arvutused, nagu tegeleks asjaomane kindlustusandja ainult selle tegevusega, lõikes 6 osutatud eraldi raamatupidamisarvestuse alusel.

3. Artikli 73 lõigetes 2 ja 5 osutatud kindlustusandjad katavad nõuetekohastele põhiomavahenditele vastava summaga vähemalt järgmised nõuded:

- a) elukindlustuse suhtes kehtestatud tinglik miinimumkapitalinõue;
- b) kahjukindlustuse suhtes kehtestatud tinglik miinimumkapitalinõue.

Esimeses lõigus osutatud minimaalseid finantskohustusi seoses elu- ja kahjukindlustustegevusega ei või katta muu tegevuse arvelt.

4. Niikaua kui lõikes 3 osutatud minimaalsed finantskohustused on täidetud ja järelevalveasutus on sellest teadlik, võivad kindlustusandjad kasutada ühe või teise tegevusliigi jaoks veel olemasolevaid nõuetekohaseid omavahendeid, et katta artiklis 100 osutatud solventsuskapitalinõuet.

5. Järelevalveasutused analüüsivad nii elu- kui ka kahjukiindlustustegevuse tulemusi, et tagada lõigetes 1–4 sätestatud nõuete täitmine.

6. Raamatupidamisarvestust peetakse nii, et sellest ilmneksid eraldi nii elukiindlustuse kui ka kahjukiindlustuse tulemuste allikad. Kõik tulud, eelkõige kiindlustusmaksed, edasikiindlustusandjate maksed ja investeerimistulu, ja kulud, eelkõige kiindlustushüviti- sed, kiindlustustehniliste eraldiste täiendused, edasikiindlustusmak- sed ja kiindlustustegevusega seotud tegevuskulud, kirjendatakse eraldi nende päritolu põhjal. Mõlema tegevusega seotud kirjed kantakse raamatupidamisarvestusse järelevalveasutuste heakskiid- detud jaotusmeetodite kohaselt.

Kiindlustusandjad koostavad raamatupidamisarvestuse põhjal aru- ande, milles artikli 98 lõike 4 kohaselt märgitakse selgelt nõuete- kohased põhiomavahendid, mis katavad tingliku miinimumkapitalinõude, nagu on osutatud lõikes 2.

7. Kui mõne tegevusvaldkonna nõuetekohased põhiomava- hendid ei ole piisavad, et katta minimaalseid finantskohustusi, millele on osutatud lõike 3 esimeses lõigus, kohaldavad järeleval- veasutused puudujäägiga tegevusvaldkonna suhtes käesolevas di- rektiivis sätestatud meetmeid, olenemata sellest, millised on teise tegevuse tulemused.

Erandina lõike 3 teisest lõigust võib kõnealuste meetmete raames lubada nõuetekohaste omavahendite täielikku ülekandmist ühest tegevusvaldkonnast teise.

VI PEATÜKK

Varade ja kohustuste hindamist, kiindlustustehnilisi eraldisi, omavahendeid, solventsuskapitalinõuet, miinimumkapitalinõuet ja investeerimist käsitlevad eeskirjad

1. Jagu

Varade ja kohustuste hindamine

Artikkel 75

Varade ja kohustuste hindamine

1. Kui ei ole sätestatud teisiti, tagavad liikmesriigid, et kiindlustus- ja edasikiindlustusandjad hindavad varasid ja kohustu- si järgmiselt:

a) varad hinnatakse väärtusele, millega neid on võimalik vahe- tada teadlike, huvitatud ja sõltumatute osapoolte vahelises tehingus;

b) kohustused hinnatakse väärtusele, millega neid on võimalik üle anda või arveldada teadlike, huvitatud ja sõltumatute osa- poolte vahelises tehingus.

Punkti b kohaselt kohustuste hindamisel ei tehta mingeid kohan- dusi vastavalt kiindlustus- või edasikiindlustusandja enda krediitdireitingule.

2. Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed, et sätestada mee- todid ja eeldused, mida kasutatakse varade ja kohustuste hinda- misel vastavalt lõikele 1.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direk- tiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vasta- valt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

2. Jagu

Kiindlustustehnilisi eraldisi käsitlevad eeskirjad

Artikkel 76

Üldsätted

1. Liikmesriigid tagavad, et kiindlustus- ja edasikiindlustusand- jad moodustavad kiindlustustehnilised eraldised seoses oma kiindlustus- ja edasikiindlustuskohustustega kiindlustus- või edasi- kiindlustuslepingutes kiindlustusvõtjatena ja soodustatud isikute- na märgitute suhtes.

2. Kiindlustustehniliste eraldiste väärtus vastab kehtivale sum- male, mida kiindlustus- ja edasikiindlustusandja peaks maksma, kui ta annaks oma kiindlustus- ja edasikiindlustuskohustused kohe- selt üle teisele kiindlustus- või edasikiindlustusandjale.

3. Kiindlustustehniliste eraldiste arvutamisel kasutatakse ja jär- gitakse finantsturgude esitatud teavet ning kiindlustusriskide koh- ta üldkättesaadavaid andmeid (turu järgimine).

4. Kiindlustustehnilised eraldised arvutatakse ettevaatlikult, usaldusväärselt ja objektiivselt.

5. Kiindlustustehnilised eraldised arvutatakse artiklite 77–82 ja artikli 86 kohaselt, järgides lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud põhimõt- teid ning võttes arvesse artikli 75 lõikes 1 esitatud põhimõtteid.

Artikkel 77

Kiindlustustehniliste eraldiste arvutamine

1. Kiindlustustehniliste eraldiste väärtus on võrdne vastavalt lõigetes 2 ja 3 sätestatud parima hinnangu ja riskimarginaali summaga.

2. Parim hinnang vastab tulevaste rahavoogude tõenäosusega kaalutud keskmisele, võttes arvesse raha ajaväärtust (tulevaste rahavoogude eeldatavat nüüdisväärtust) ja kasutades selleks asjakohast riskivaba intressikõverat.

Parima hinnangu arvutamisel võetakse aluseks ajakohane ja usaldusväärne teave ning realistlikud eeldused ja kasutatakse sobivaid kohaldatavaid kindlustusmatemaatilisi ja statistilisi meetodeid.

Parima hinnangu arvutamisel kasutatava rahavooproгноosi puhul võetakse arvesse kõiki kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste täitmiseks vajalikke rahavoogusid.

Parim hinnang arvutatakse brutoväärtusena, ilma et arvataks maha edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavaid summasid. Need summad arvutatakse eraldi kooskõlas artikliga 81.

3. Riskimarginaal peab tagama, et kindlustustehniliste eraldiste väärtus on võrdne summaga, mida kindlustus- ja edasikindlustusandjad võiksid eeldatavasti vajada kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste ülevõtmiseks ja täitmiseks.

4. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad hindavad parimat hinnangut ja riskimarginaali eraldi.

Kui kindlustus- ja edasikindlustuskohustustega seotud tulevase rahavoogusid on võimalik usaldusväärselt asendada selliste finantsinstrumentidega, mille usaldusväärne turuväärtus on arvutatav, võetakse nende tulevaste rahavoogudega seotud kindlustustehniliste eraldiste väärtuse kindlaksmääramisel aluseks siiski kõnealuste finantsinstrumentide turuväärtus. Sel juhul ei ole vaja parimat hinnangut ja riskimarginaali eraldi arvutada.

5. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad hindavad parimat hinnangut ja riskimarginaali eraldi, määratakse riskimarginaali arvutamisel kindlaks kulud, mis on seotud sellisele solventsuskapitalinõudele vastavate nõuetekohaste omavahendite suuruse tagamisega, mis on vajalik kindlustus- või edasikindlustusandja kohustuste täitmise tagamiseks kõnealuste kohustuste kehtivusaja jooksul.

Kõnealuste nõuetekohaste omavahendite tagamise kulude kindlaksmääramisel kasutatakse kõikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul ühesugust määra (kapitalikulu määr) ja see vaadatakse korrapäraselt läbi.

Kasutatav kapitalikulu määr on võrdne lisamääraga, mis on suurem asjakohasest riskivaba intressi määrast ja mis kindlustus- või edasikindlustusandjale kaasneks seoses 3. jaos sätestatud nõuetekohaste omavahendite säilitamisega, mis vastavad solventsuskapitalinõudele, mis on vajalik kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste täitmiseks nende kehtivuse ajal.

Artikkel 78

Muud kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel arvesse võetavad asjaolud

Lisaks artiklile 77 võtavad kindlustusandjad kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel arvesse järgmist:

1. kõik kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste teenindamisega kaasnevad kulud;
2. inflatsioon, sealhulgas kulude ja nõuetega seotud inflatsioon;
3. kõik maksed kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele, sealhulgas tulevased vabatahtlikud boonused, mida kindlustus- või edasikindlustusandja eeldatavasti teeb, olenevatest sellest, kas kõnealused maksed on lepingutega tagatud või mitte, v.a juhul, kui kõnesolevad maksed kuuluvad artikli 91 lõike 2 reguleerimisalasse.

Artikkel 79

Kindlustus- ja edasikindlustuslepingutes sisalduvate finantstagatiste ja lepinguliste optsoonide hindamine

Kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel võtavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad arvesse kindlustus- ja edasikindlustuslepingutes sisalduvate finantstagatiste ja lepinguliste optsoonide väärtust.

Kõik kindlustus- ja edasikindlustusandjate eeldused tõenäosuse kohta, et kindlustusvõtjate suhtes kohaldatakse lepingulisi optsoone, sealhulgas võimalust leping lõpetada või see tagasi osta, on realistlikud ja põhinevad jooksval ja usaldusväärsel teabel. Eeldustes võetakse otseselt või kaudselt arvesse finantsseisundi ja muude tingimuste tulevaste muutuste võimalikku mõju kõnealuste optsoonide teostamisele.

Artikkel 80

Osadeks jagamine

Kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel jagavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad oma kindlustus- ja edasikindlustuskohustused homogeenseteks riskirühmadeks vähemalt tegevusvaldkondade kaupa.

Artikkel 81

Edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavad summad

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad arvutavad edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavad summad kooskõlas artiklitega 76–80.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võtavad edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summade arvutamisel arvesse sissenõutud summade ja otsemaksete vahelist ajavahemikku.

Kõnealuse arvutuse tulemust kohandatakse, et võtta arvesse vastaspoole maksejõuetusest tulenevat eeldatavat kahju. Kohandamisel tuginetakse vastaspoole maksejõuetuse tõenäosuse ja sellest tingitud keskmise kahju (maksejõuetusest tingitud kahju) hinnangule.

Artikkel 82

Andmete kvaliteet ja ligikaudsete väärtuste, sealhulgas juhtumipõhiste lähenemisviiside kohaldamine kindlustustehniliste eraldiste puhul

Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad kehtestavad siseprotsessid ja menetlused, et tagada kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel kasutatavate andmete asjakohasus, täielikkus ja täpsus.

Kui konkreetsetes olukordades on kindlustus- või edasikindlustusandjatel asjakohaseid andmeid ebapiisavalt, et kohaldada usaldusväärset kindlustusmatemaatilist meetodit kindlustus- või edasikindlustuskohustuste mingi osa või edasikindlustuslepingutest või eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summade suhtes, võib parima hinnangu arvutamisel kasutada ligikaudseid väärtusi, sealhulgas juhtumipõhiseid lähenemisviise.

Artikkel 83

Kogemuspõhine võrdlus

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad kehtestavad protsessid ja menetlused selle tagamiseks, et parimaid võimalikke hinnanguid ja nende arvutamisel aluseks võetavaid eeldusi võrreldakse korrapäraselt kogemustega.

Kui võrdluse käigus ilmneb süstemaatiline erinevus kindlustus- ja edasikindlustusandjate kogemuste ja parima hinnangu vahel, teeb asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja vajalikud kohandused kasutatavatesse kindlustusmatemaatilistesse meetoditesse ja/või eeldustesse.

Artikkel 84

Kindlustustehniliste eraldiste taseme asjakohasus

Järelevalveasutuste nõudmisel tõendavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad oma kindlustustehniliste eraldiste taseme asjakohasust, kohaldatavate meetodite kasutatavust ja asjakohasust ning kasutatavate statistiliste alusandmete nõuetekohasust.

Artikkel 85

Kindlustustehniliste eraldiste suurendamine

Kuivõrd kindlustus- ja edasikindlustusandjate kindlustustehnilised eraldised ei ole kooskõlas artiklitega 76–83, võivad järelevalveasutused nõuda kindlustus- ja edasikindlustusandjalt kindlustustehniliste eraldiste summa suurendamist, et need vastaksid kõnealuste artiklite kohaselt kindlaksmääratud tasemele.

Artikkel 86

Rakendusmeetmed

Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed, sätestades järgmise:

- a) artikli 77 lõikes 2 osutatud parima hinnangu arvutamiseks vajalikud kindlustusmatemaatilised ja statistilised metodoloogiad;
- b) artikli 77 lõikes 2 osutatud parima hinnangu arvutamiseks vajalik asjakohane riskivaba intressikõver;
- c) asjaolud, mille korral kindlustustehnilised eraldised arvutatakse tervikuna või parima hinnangu ja riskimarginaali summana ning meetodid juhuks, kui kindlustustehnilised eraldised arvutatakse tervikuna;
- d) riskimarginaali arvutamisel kasutatavad meetodid ja eeldused, sealhulgas selliste nõuetekohaste omavahendite summa kindlaksmääramine, mis toetavad kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste täitmist ning kapitalikulu määra kalibreerimist;
- e) tegevusvaldkonnad, mille alusel jaotatakse kindlustus- ja edasikindlustuskohustused osadeks, et arvutada kindlustustehnilisi eraldisi;
- f) kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel kasutatavate andmete asjakohasuse, täielikkuse ja täpsuse tagamiseks järgitavad standardid ning konkreetsed olukorrad, kus parima hinnangu arvutamiseks on asjakohane kasutada ligikaudseid väärtusi, sealhulgas juhtumipõhiseid lähenemisviise;

- g) metodoloogiad, mille abil arvutatakse artikli 81 kohased vastaspoole maksejõuetusega seotud kohandused, mille eesmärk on võtta arvesse vastaspoole maksejõuetusest tingitud eeldatavat kahju;
- h) vajaduse korral kindlustustehniliste eraldiste lihtsustatud arvutusmeetodid selle tagamiseks, et punktides a ja d osutatud kindlustusmatemaatilised ja statistilised meetodid oleksid proportsionaalsed kindlustus- ja edasikindlustusandjate, kaasa arvatud ematettevõtja riske kindlustavate tüürettevõtjate ja ematettevõtja riske edasi kindlustavate tüürettevõtjate kantavate riskide laadi, ulatuse ja keerukusega.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrollliga regulatiivmenetlusele.

3. Jagu

Omavahendid

1. Alajagu

Omavahendite kindlaksmääramine

Artikkel 87

Omavahendid

Omavahendid koosnevad artiklis 88 osutatud põhiomavahendite ja artiklis 89 osutatud lisaomavahendite summast.

Artikkel 88

Põhiomavahendid

Põhiomavahendid koosnevad järgmistest vahenditest:

1. summa, mille võrra varad ületavad kohustusi ja mis arvutatakse vastavalt artiklile 75 ja 2. jaole;
2. allutatud kohustused.

Punktis 1 osutatud ülemäärast summat vähendatakse kindlustus- või edasikindlustusandja valduses olevate omaaktsiate summa võrra.

Artikkel 89

Lisaomavahendid

1. Lisaomavahendid koosnevad muudest vahenditest kui põhiomavahendid ja neid võib kasutada kahjumi katteks.

Lisaomavahendite hulka kuuluvad järgmised vahendid niivõrd, kuivõrd need ei ole põhiomavahendid:

- a) sissemaksmata aktsiakapital või esialgsed vahendid, mida ei ole sisse nõutud;
- b) akreditiivid ja garantiid;
- c) kõik muud õiguslikult siduvad kohustused kindlustus- või edasikindlustusandjate ees.

Muutuvate sissemaksetega vastastikuse või vastastikust tüüpi kindlustusandja lisaomavahendid võivad sisaldada ka kõiki tulevasi nõudeid, mis kõnealusel kindlustusandjal võivad olla oma liikmete vastu täiendava sissemakse nõudmise teel järgneva 12 kuu jooksul.

2. Kui lisaomavahendid on sisse makstud või sisse nõutud, käsitatakse seda varana ja see ei kuulu enam lisaomavahendite hulka.

Artikkel 90

Lisaomavahendite heakskiitmine järelevalveasutuse poolt

1. Järelevalveasutus peab eelnevalt heaks kiitma lisaomavahendid, mis võetakse arvesse omavahendite kindlaksmääramisel.

2. Iga lisaomavahendile omistatav summa kajastab selle vahendi kahjumikatmisvõimet ja põhineb mõistlikel ning realistlikel eeldustel. Kui lisaomavahendil on fikseeritud nimiväärtus, on kõnealuse vahendi summa võrdne selle nimiväärtusega, kui see kajastab nõuetekohaselt selle vahendi kahjumikatmisvõimet.

3. Järelevalveasutused kiidavad heaks ühe järgmise asjaolu:

- a) iga lisaomavahendi rahaline väärtus;
- b) kõikide lisaomavahendite väärtuse kindlaksmääramise meetod, kusjuures sel juhul kiidab järelevalveasutus kõnealuse meetodi kohaselt kindlaksmääratud väärtuse heaks kindlaksmääratud ajaks.

4. Iga lisaomavahendi heakskiitmisel tuginevad järelevalveasutused järgmiste asjaolude hindamisele:

- a) asjaomaste vastaspoolte seisund nende maksevõime ja -tahte seisukohast;
- b) vahendite sissenõutavus, võttes arvesse selle vahendi õiguslikku vormi, samuti kõik tingimused, mis võivad takistada kõnealuse vahendi edukat sissemaksmist või sissenõudmist;

- c) andmed nende varasemate nõuete tulemustest, mis kindlustus- ja edasikindlustusandjad on esitanud selliste lisomavahendite kohta, kui teavet saab usaldusväärselt kasutada tulevaste nõuete prognoositavate tulemuste hindamiseks.

Artikkel 91

Vahendite ülejääk

1. Vahendite ülejäägina käsitatakse kogunenud kasumit, mida ei ole jagatud kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele.
2. Kui liikmesriigi õigusega on lubatud, ei käsitata vahendite ülejääki kindlustus- ja edasikindlustustegevusega seotud kohustusena sedavõrd, kuivõrd see vastab artikli 94 lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele.

Artikkel 92

Rakendusmeetmed

1. Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed, täpsustades järgmisi asjaolusid:
 - a) kriteeriumid järelevalveasutuse poolse heakskiidu andmiseks vastavalt artiklile 90;
 - b) finantseerimis- ja krediidasutuste märkimisväärsede osaluste käsitamist artikli 212 lõike 2 kolmanda lõigu tähenduses seoses omavahendite kindlaksmääramisega.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

2. Lõike 1 punktis b osutatud märkimisväärsed osalused finantseerimis- ja krediidasutustes hõlmavad järgmist:
 - a) kindlustus- ja edasikindlustusandjate märkimisväärsed osalused järgmistes asutustes:
 - i) krediidi- ja finantseerimisasutused direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktide 1 ja 5 tähenduses;
 - ii) investeerimisühingud direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 punkti 1 alapunkti 1 tähenduses;
 - b) direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 63 ja artikli 64 lõikes 3 osutatud allutatud nõuded ja instrumendid, mis kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on seoses käesoleva lõike punktis a määratletud asutustega, milles neil on märkimisväärsed osalus.

2. Alajagu

Omavahendite liigitamine

Artikkel 93

Tunnused ja omadused, mida kasutatakse omavahendite liigitamiseks eri tasemetesse

1. Omavahendid liigitatakse kolme tasemesse. Nimetatud omavahendite liigitus sõltub sellest, kas need on põhiomavahendid või lisaomavahendid, ja ulatusest, mil neil on järgmised tunnused:
 - a) omavahendeid on võimalik kasutada või selle võib täielikult sisse nõuda kahjumi katteks tegevuse jätkamise ja ka kindlustus- või edasikindlustusandja lõpetamise korral (püsisiv kättesaadavus);
 - b) kindlustus- või edasikindlustusandja lõpetamise korral on omavahendite kogusummat võimalik kasutada kahjumi katteks ning omavahendite tagasimaksmisest selle valdajale keeldutakse seni, kuni on täidetud kõik muud kohustused, sealhulgas kindlustus- ja edasikindlustuskohustused kindlustus- ja edasikindlustuslepingutes märgitud kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute suhtes (allutatus).
2. Hinnates ulatust, mil määral omavahenditel on praegu ja tulevikus lõike 1 punktides a ja b sätestatud tunnused, võetakse nõuetekohaselt arvesse omavahendite kestust, eelkõige seda, kas need on tähtajalised või mitte. Kui omavahendid on tähtajalised, võetakse arvesse omavahendite suhtelist kestust võrreldes kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste kestusega (piisav kestus).

Lisaks arvestatakse järgmisi omadusi:

- a) kas omavahenditel ei esine nõudeid ega stiimuleid nimisumma lunastamiseks (stiimulite puudumine lunastamiseks);
- b) kas omavahenditega ei kaasne kohustuslikke püsikulusid (kohustuslike teeninduskulude puudumine);
- c) kas omavahenditel ei lasu koormatise (koormatiste puudumine).

Artikkel 94

Tasemetesse liigitamise põhikriteeriumid

1. Põhiomavahendid liigitatakse 1. taseme omavahenditeks, kui neil on olulisel määral artikli 93 lõike 1 punktides a ja b märgitud tunnuseid, võttes arvesse artikli 93 lõikes 2 sätestatud omadusi.
2. Põhiomavahendid liigitatakse 2. taseme omavahenditeks, kui neil on olulisel määral artikli 93 lõike 1 punktis b märgitud tunnuseid, võttes arvesse artikli 93 lõikes 2 sätestatud omadusi.

Lisaomavahendid liigitatakse 2. taseme omavahenditeks, kui neil on olulisel määral artikli 93 lõike 1 punktides a ja b märgitud tunnuseid, võttes arvesse artikli 93 lõikes 2 sätestatud omadusi.

3. Kõik põhi- ja lisaomavahendid, mis ei kuulu lõigete 1 ja 2 alla, liigitatakse 3. taseme omavahenditeks.

Artikkel 95

Omavahendite liigitamine eri taseme omavahenditeks

Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad liigitavad oma omavahendid artiklis 94 sätestatud kriteeriumide alusel.

Selleks viitavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad vajaduse korral artikli 97 lõike 1 punktis a osutatud omavahendite loetelule.

Kui kõnealune loetelu ei hõlma teatavat omavahendit, hindavad ja liigitavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad need vastavalt esimesele lõigule. Kõnealune liigitamine peab saama järelevalveasutuse heakskiidu.

Artikkel 96

Kindlustustegevusele eriomaste omavahendite liigitamine

Ilma et see piiraks artikli 95 ja artikli 97 lõike 1 punkti a kohaldamist, kohaldatakse käesolevas direktiivis järgmist liigitust:

1. artikli 91 lõike 2 kohaldamisalasse kuuluv vahendite ülejääk liigitatakse 1. taseme omavahenditeks;
2. akreditiivid ja garantiid, mida sõltumatu usaldusisik hoiab kindlustusvõlausaldajate nimel usalduskontodel ja mis on välja antud direktiivi 2006/48/EÜ kohaselt tegevusloa saanud krediitdiasutuste poolt, liigitatakse 2. taseme omavahenditeks;
3. kõik tulevased nõuded, mida muutuivate sissemaksetega vastastikused või vastastikust tüüpi laevaomanike ühendused, kes tegelevad vaid I lisa A osa punktides 6, 12 ja 17 loetletud liikidesse kuuluvate riskide kindlustamisega, võivad oma liikmetele järgneva 12 kuu jooksul täiendavate sissemaksete näol esitada, liigitatakse 2. taseme omavahenditeks.

Kõik tulevased nõuded, mida muutuivate sissemaksetega vastastikused ja vastastikust tüüpi kindlustusandjad võivad oma liikmetele järgneva 12 kuu jooksul täiendavate sissemaksete näol esitada, mida ei liigitata esimese lõigu punkti 3 alla, liigitatakse artikli 94 lõike 2 teise lõigu kohaselt 2. taseme omavahenditeks, kui neil on olulisel määral artikli 93 lõike 1 punktides a ja b märgitud tunnused, võttes arvesse artikli 93 lõikes 2 sätestatud omadusi.

Artikkel 97

Rakendusmeetmed

1. Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed, sätestades järgmised asjaolud:

- a) artiklis 94 esitatud kriteeriumidele vastavana käsitatavate omavahendite, kaasa arvatud nende, millele viidatakse artiklis 96, loetelu, mis sisaldab iga omavahendi liigitamisel määravaks osutunud omaduste täpset kirjeldust;
- b) meetodid, mida järelevalveasutused kasutavad punktis a osutatud loeteluga hõlmamata omavahendite hindamise ja liigitamise heakskiitmisel.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

2. Komisjon vaatab turusuundumusi silmas pidades korrapäraselt läbi lõike 1 punktis a osutatud loetelu ja vajaduse korral ajakohastab seda.

3. Alajagu

Omavahendite nõuetekohasus

Artikkel 98

1., 2. ja 3. taseme omavahendite suhtes kohaldatavad nõuded ja piirangud

1. Solventsuskapitalinõude täitmisega seoses kohaldatakse 2. ja 3. taseme omavahendite nõuetekohase summa suhtes kvantitatiivseid piiranguid. Kõnealused piirangud tagavad vähemalt järgmiste tingimuste täitmise:

- a) 1. taseme nõuetekohaseid omavahendeid on rohkem kui üks kolmandik nõuetekohaste omavahendite koguväärtusest;
- b) 3. taseme nõuetekohaseid omavahendeid on vähem kui üks kolmandik nõuetekohaste omavahendite koguväärtusest.

2. Miinimumkapitalinõude täitmisega seoses kohaldatakse miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalike 2. taseme nõuetekohaste põhiomavahendite summale kvantitatiivseid piiranguid. Kõnealused piirangud tagavad vähemalt selle, et 1. taseme nõuetekohaseid põhiomavahendeid on nõuetekohaste põhiomavahendite koguväärtusest rohkem kui pool.

3. Artiklis 100 sätestatud solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite summa on võrdne 1. taseme omavahendite summa ning 2. ja 3. taseme nõuetekohaste omavahendite summade summaga.

4. Artikli 128 kohase miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste põhiomavahendite summa on võrdne 1. taseme omavahendite summa ja 2. taseme nõuetekohaste põhiomavahendite summade summaga.

Artikkel 99

Rakendusmeetmed

Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed, kehtestades:

- a) artikli 98 lõigetes 1 ja 2 osutatud kvantitatiivsed piirangud;
- b) kohandused, mis tuleks teha, et kajastada nende omavahendite ülekantavuse puudumist, mida saab kasutada üksnes sellise kahjumi katmiseks, mis tuleneb teatavast spetsiifilisest kohustuste segmendist või teatavatest spetsiifilistest riskidest (eraldatud tooted).

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. Jagu

Solventsuskapitalinõue

1. Alajagu

Üldsätted solventsuskapitalinõude kohta, lähtudes standardvalemist või sisemudelist

Artikkel 100

Üldsätted

Liikmesriigid nõuavad kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite olemasolu.

Solventsuskapitalinõue arvutatakse kas 2. alajaos esitatud standardvalemi või 3. alajaos esitatud sisemudeli abil.

Artikkel 101

Solventsuskapitalinõude arvutamine

1. Solventsuskapitalinõue arvutatakse kooskõlas lõigetega 2–5.

2. Solventsuskapitalinõude arvutamisel lähtutakse eeldusest, et kindlustus- või edasikindlustusandja jätkab oma tegevust.

3. Solventsuskapitalinõuet kalibreeritakse nii, et võetaks arvesse kõiki mõõdetavaid riske, millega kindlustus- või edasikindlustusandja võib kokku puutuda. See hõlmab senist tegevust ja samuti järgneva 12 kuu jooksul kavandatavaid uusi tegevusi. Senise tegevuse puhul katab see üksnes ettenägematu kahju.

See vastab sellise kindlustus- või edasikindlustusandja põhiomavahendite riskiväärtusele, mille suhtes kohaldatakse üheaastase ajavahemiku jooksul usaldusnivood 99,5 %.

4. Solventsuskapitalinõue hõlmab vähemalt järgmisi riske:

- a) kahjukindlustusrisk;
- b) elukindlustusrisk;
- c) tervisekindlustusrisk;
- d) tururisk;
- e) krediidirisk;
- f) operatsioonirisk.

Esimese lõigu punktis f osutatud operatsioonirisk hõlmab juriidilisi riske, ent ei hõlma strateegilistest otsustest tulenevaid riske ega mainega seotud riske.

5. Solventsuskapitalinõude arvutamisel võtavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad arvesse riskimaandamismeetodite mõju, tingimusel et krediidirisk ja muud selliste meetodite kasutamisest tulenevad riskid kajastuvad õigesti solventsuskapitalinõudes.

Artikkel 102

Arvutamissagedus

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad arvutavad solventsuskapitalinõude vähemalt kord aastas ja esitavad arvutustulemuse järelevalveasutusele.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad tagavad, et neil on nõuetekohased omavahendid, mis katavad viimati teatatud solventsuskapitalinõude.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad kontrollivad nõuetekohaste omavahendite väärtust ja solventsuskapitalinõude täitmist pidevalt.

Kui kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiil erineb olulisel määral eeldustest, mis olid aluseks viimati teatatud solventsuskapitalinõudele, arvutab asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja uuesti solventsuskapitalinõude ja teatab selle järelevalveasutustele.

2. Kui on tõendeid, mis osutavad kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiili olulistele muutustele pärast solventsuskapitalinõudest viimati teatamise kuupäeva, võib järelevalveasutus asjaomaselt kindlustus- või edasikindlustusandjalt nõuda solventsuskapitalinõude uuesti arutamist.

2. Alajagu

Solventsuskapitalinõue – standardvalem

Artikkel 103

Standardvalemi struktuur

Standardvalemi alusel arvutatav solventsuskapitalinõue on järgmistest näitajate summa:

- a) põhisolventsuskapitali nõue, nagu on sätestatud artiklis 104;
- b) operatsiooniriskiga seotud kapitalinõue, nagu on sätestatud artiklis 107;
- c) kohandamine, mis on seotud kindlustustehniliste eraldiste kasutamisega kulude katteks ja edasilükkunud maksudega, nagu on sätestatud artiklis 108.

Artikkel 104

Põhisolventsuskapitali nõude ülesehitus

1. Põhisolventsuskapitali nõue koosneb üksikutest riskikomponentidest, mis agregeeritakse vastavalt IV lisa punktile 1.

See koosneb vähemalt järgmistest riskikomponentidest:

- a) kahjukindlustusrisk;
- b) elukindlustusrisk;
- c) tervisekindlustusrisk;
- d) tururisk;
- e) vastaspoole maksejõuetuse risk.

2. Lõike 1 punktide a, b ja c kohaldamisel jaotatakse kindlustus- või edasikindlustustoimingud sellise kindlustusriski komponendi alla, mis kõige paremini kajastab aluseks olevate riskide kindlustustehnilist olemust.

3. Tänu lõikes 1 osutatud riskikomponentide agregeerimisel kasutatavatele korrelatsioonikordajatele ja kapitalinõuete kalibreerimisele iga riskikomponendi puhul saadakse üldine solventsuskapitalinõue, mis on kooskõlas artiklis 101 esitatud põhimõtetega.

4. Kõikide lõikes 1 osutatud riskikomponentide kalibreerimisel kasutatakse üheaastase perioodi jooksul riskiväärtust usaldusnivooga 99,5 %.

Vajaduse korral võetakse iga riskikomponendi ülesehituses arvesse riskide hajutamise mõju.

5. Kõikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul kasutatakse seoses põhisolventsuskapitali nõudega ja artiklis 109 sätestatud lihtsustatud arvutustega ühesuguse ülesehituse ja kirjeldusega riskikomponente.

6. Katastroofidest tulenevate riskide puhul võib elu-, kahju- ja tervisekindlustusriski komponentide arvutamisel vajaduse korral kasutada geograafilisi kirjeldusi.

7. Sõltuvalt järelevalveasutuste heakskiidust võivad kindlustus- ja edasikindlustusandjad elu-, kahju- ja tervisekindlustusriski komponentide arvutamisel asendada standardvalemis ühe osa näitajatest asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja puhul spetsiifiliste näitajatega.

Sellised näitajad kalibreeritakse standarditud meetodite abil asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja siseandmete või kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja tegevusega otseselt seotud andmete alusel.

Järelevalveasutused kontrollivad omapoolse heakskiidu andmisel kasutatud andmete täielikkust, täpsust ja asjakohasust.

Artikkel 105

Põhisolventsuskapitali nõude arvutamine

1. Põhisolventsuskapitali nõue arvutatakse kooskõlas lõigetega 2–6.

2. Kahjukindlustusriski komponent kajastab kahjukindlustuskohustustest tulenevaid riske seoses kaetud riskide ja tegevuses kasutatavate protsessidega.

Selle puhul võetakse arvesse kindlustus- ja edasikindlustusandjate poolt seoses olemasolevate kindlustus- ja edasikindlustuskohustustega esitatud tulemuste määramatust, samuti järgneva 12 kuu jooksul kavandatavaid uusi tegevusi.

Kahjukindlustusrisk arvutatakse kooskõlas IV lisa punktiga 2 kapitalinõuete kombinatsioonina vähemalt järgmistest alakomponentidest jaoks:

- a) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt, kuna kindlustatud juhtumite esinemisaeg ja -sagedus ning tõsidus erinevad, samuti nõuete rahuldamise aja ja mahu erinevuste tõttu (kahjukindlustusmaksete ja eraldise risk);

- b) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt, kuna äärmuslike või erakorraliste juhtumitega seoses tehtavad hindamis- ja eraldiste moodustamise eeldused on suures ulatuses määramatud (kahjukindlustuse-katastroofirisk).

3. Elukindlustusriski komponent kajastab elukindlustuskohustustest tulenevaid riske seoses kaetud riskide ja tegevuses kasutatavate protsessidega.

Elukindlustusrisk arvutatakse kooskõlas IV lisa punktiga 3 kapitalinõuete kombinatsioonina vähemalt järgmiste alakomponentide jaoks:

- a) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt suuremusnäitajate taseme, suundumuse või kõikumise muutumise tõttu, kui suuremuse suurenemise tõttu suureneb kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtus (suremusrisk);
- b) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt suuremusnäitajate taseme, suundumuse või kõikumise muutumise tõttu, kui suuremuse vähenemise tõttu suureneb kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtus (üleelamisrisk);
- c) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt, kuna puuete, haiguste ja haigestumiste esinemiste näitajate tase, suundumus või kõikumine muutub (invalidsus-haigusrisk);
- d) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt, kuna kindlustus- või edasikindlustuslepingute teenindamisega kaasnevate kulude tase või suundumus muutub või kõnealused kulud kõiguvad (elukindlustuskulude risk);
- e) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt annuiteetide suhtes kohaldatavate korrigeerimismäärade taseme, suundumuse või kõikumise muutumise tõttu, mis tuleneb õiguskeskkonna või kindlustatud isiku tervisliku seisundi muutumisest (korrigeerimisrisk);
- f) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt, kuna lõppenud, lõpetatud, uuendatud või tagasiostetud kindlustuslepingute maht või esinemissagedus muutub (lepingute lõpetamise/katkemise risk);
- g) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt, kuna äärmuslike või ebakorrapäraste juhtumitega seoses tehtavad hindamis- ja eraldiste moodustamise eeldused on suures ulatuses määramatud (elukindlustuse-katastroofirisk).

4. Tervisekindlustusriski komponent kajastab tervisekindlustuskohustustega kaasnevat riski, olenemata sellest, kas kindlustust soovitakse elukindlustusega ühesugustel kindlustustehnilistel alustel või mitte, mis tuleneb kaetud riskidest ja tegevuses kasutatavatest protsessidest.

See hõlmab vähemalt järgmisi riske:

- a) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt, kuna kindlustus- või edasikindlustuslepingute teenindamisega kaasnevate kulude tase või suundumus muutub või kõnealused kulud kõiguvad;
- b) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt, kuna kindlustatud juhtumite esinemisaeg ja -sagedus ning tõsidus erinevad, samuti nõuete rahuldamise aja ja mahu erinevuste tõttu eraldiste moodustamise ajal;
- c) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt, kuna suurte epideemiate puhkemisega seoses tehtavad hindamis- ja eraldiste moodustamise eeldused on suures ulatuses määramatud, samuti riskide ebatavalise kuhjumise tõttu sellistes äärmuslikes olukordades.

5. Tururiski komponent kajastab selliste finantsinstrumentide turuhindade taseme või kõikumisega seotud riski, mis mõjutavad kindlustus- või edasikindlustusandja varade ja kohustuste väärtust. See kajastab nõuetekohaselt erinevust varade ja kohustuste vahel, eriti seoses nende kestusega.

Kahjukindlustusrisk arvutatakse kooskõlas IV lisa punktiga 4 kapitalinõuete kombinatsioonina vähemalt järgmiste alakomponentide jaoks:

- a) varade, kohustuste ja finantsinstrumentide väärtuse tundlikkus intressikõvera muutuste või kõikumise suhtes (intressimäärarisk);
- b) varade, kohustuste ja finantsinstrumentide väärtuse tundlikkus aktsiate turuhindade taseme muutuste või nende kõikumise suhtes (aktsiakursirisk);
- c) varade, kohustuste ja finantsinstrumentide väärtuse tundlikkus kinnisvara turuhindade taseme muutuste või nende kõikumise suhtes (vararisk);
- d) varade, kohustuste ja finantsinstrumentide väärtuse tundlikkus hinnavahede taseme muutuste ja nende kõikumise suhtes riskivabast intressikõverast kõrgemal (hinnavaheerisk);
- e) varade, kohustuste ja finantsinstrumentide väärtuse tundlikkus valuutavahetuskursside muutuste või kõikumise suhtes (valuutarisk);

f) kindlustus- või edasikindlustusandja täiendavad riskid, mis tulenevad kas varade portfelli mittehajutamisest või väärtpaperite emitendi või seotud emitentide rühma vastaspoole maksejõuetuse riski suurest kontsentreerumisest (tururiskide kontsentratsioon).

6. Vastaspoole maksejõuetuse riski komponent kajastab järgmise 12 kuu võimalikke kahjusid, mille põhjuseks on kindlustus- ja edasikindlustusandjate vastaspoolte ja võlausaldajate ootamatu maksejõuetus või nende krediidisundi halvenemine. Vastaspoole maksejõuetuse riski komponent hõlmab riskimaandamislepinguid, näiteks edasikindlustusprogramme, väärtpaperistamist ja tuletisinstrumente ning nõudeid vahendajate vastu, ja kõiki muid krediidiriske, mida hinnavahe riski alakomponent ei hõlma. Selles võetakse nõuetekohaselt arvesse kindlustus- või edasikindlustusandja omanduses olev või tema kasuks hoitav tagatis või muu väärtpaper ja sellega seonduvad riskid.

Seoses vastaspoole maksejõuetuse riski komponendiga võetakse iga vastaspoole puhul arvesse asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja üldist kokkupuudet kõnealuse vastaspoolega seotud riskidega, olenemata kõnesoleva kindlustus- või edasikindlustusandja lepinguliste kohustuste õiguslikust vormist.

Artikkel 106

Aktiakursiriski alakomponendi arvutamine: sümmeetriline kohandusmehhanism

1. Standardvalemi alusel arvutatav aktiakursiriski alakomponent hõlmab omakapitali nõude sümmeetrilist kohandamist, mida kohaldatakse aktiahindade muutustest tulenevate riskide katmiseks.

2. Standardse omakapitali nõude sümmeetriline kohandamine, kalibreerituna artikli 104 lõike 4 kohaselt, mis katab aktiahindade muutustest tulenevaid riske, põhineb asjakohase aktiaindeksi hetketaseme ja kõnealuse indeksi kaalutud keskmise taseme funktsioonil. Kaalutud keskmine arvutatakse asjakohase ajaperioodi jooksul, mis on kõigi kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul sama.

3. Standardse omakapitali nõude sümmeetriline kohandamine, mis katab aktiahindade muutustest tulenevaid riske, ei tohi viia selleni, et kohaldatakse omakapitali nõuet, mis on rohkem kui 10 protsendipunkti madalam või 10 protsendipunkti kõrgem kui standardne omakapitali nõue.

Artikkel 107

Operatsiooniriskiga seotud kapitalinõue

1. Operatsiooniriskiga seotud kapitalinõue kajastab operatsiooniriske niivõrd, kui need ei kajastu artiklis 104 osutatud riskikomponentides. Kõnealust nõuet kalibreeritakse vastavalt artikli 101 lõikele 3.

2. Elukindlustuslepingute puhul, kus investeerimisriski kannavad kindlustusvõtjad, võetakse operatsiooniriski kapitalinõude arvutamisel arvesse kõnealuste kindluskohustustega kaasnevaid igaaastaseid kulusi.

3. Muu kui lõikes 2 osutatud kindlustus- ja edasikindlustustegevuse puhul võetakse operatsiooniriski kapitalinõude arvutamisel arvesse kõnealuse tegevuse mahtu, väljendatuna teenitud kindlustusmaksetes ja kõnealuste kindlustus- ja edasikindlustuskohustustega seoses hoitavates kindlustustehnilistes eraldistes. Sel juhul ei ületa operatsiooniriskide kapitalinõue 30 % kõnealuse kindlustus- ja edasikindlustustegevusega seotud põhisolventsus-kapitalinõudest.

Artikkel 108

Kohandamine seoses kindlustustehniliste eraldiste kasutamisega kulude katteks ja edasilükkunud maksudega

Artikli 103 punktis c osutatud kohandamine, mis on seotud kindlustustehniliste eraldiste kasutamisega kulude katteks ja edasilükkunud maksudega, kajastab ootamatute kahjude võimalikku hüvitamist kindlustustehniliste eraldiste või edasilükkunud maksude või kombineeritult nende mõlema üheaegse vähendamise kaudu.

Kohandamisel võetakse arvesse riskimaandatismõju, mis tuleneb kindlustuslepingute täiendavatest hüvitistest tulevikus, kui võrd kindlustus- ja edasikindlustusandjad on võimelised kehtestama, et selliste hüvitiste vähendamist võib kasutada ootamatute kahjude katteks. Tulevaste täiendavate hüvitistega seotud riskimaandatismõju ei ole suurem kui kõnealuste tulevaste täiendavate hüvitistega seotud kindlustustehniliste eraldiste ja edasilükkunud maksude summa.

Teise lõigu kohaldamisel võrreldakse tulevaste täiendavate hüvitiste väärtust etteaimamatutes asjaoludes kõnealuste hüvitiste väärtusega, mis saadakse parima hinnangu arvutamisel aluseks võetud eelduste kohaselt.

Artikkel 109

Standardvalemi lihtsustamine

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad konkreetse riski alakomponendi või riskikomponendi puhul kasutada lihtsustatud arvutust, kui nende riskide laad, ulatus ja keerukus seda õigustavad ja kui oleks ebaproportsionaalne nõuda kõikidelt kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt standarditud arvutuse kohaldamist.

Lihtsustatud arvutusi kalibreeritakse vastavalt artikli 101 lõikele 3.

Artikkel 110

Olulised kõrvalekalded standardvalemi aluseks olevatest eeldustest

Kui solventsuskapitalinõuet ei ole asjakohane arvutada vastavalt 2. alajaos sätestatud standardvalemile, kuna kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiil erineb oluliselt standardvalemi aluseks olevatest eeldustest, võib järelevalveasutus põhjendusi sisaldava otsusega nõuda, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja asendaks elu-, kahju- ja tervisekindlustusriski komponentide arvutamisel osa standardvalemis kasutatud näitajatest asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja puhul spetsiifiliste näitajatega, nagu on sätestatud artikli 104 lõikes 7. Need spetsiifilised parameetrid arvutatakse selliselt, et on tagatud asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja vastavus artikli 101 lõikele 3.

Artikkel 111

Rakendusmeetmed

1. Selle tagamiseks, et kõiki kindlustus- ja edasikindlustusandjaid, kes arvutavad solventsuskapitalinõude standardvalemi alusel, koheldakse ühtmoodi või et võtta arvesse turusuundumusi, võtab komisjon vastu rakendusmeetmed, sätestades järgmise:

- a) standardvalem vastavalt artikli 101 ja artiklite 103–109 sätetele;
- b) kõik alakomponendid, mis on vajalikud või mis hõlmavad täpsemalt artiklis 104 osutatud vastavate riskikomponentide alla kuuluvaid riske, samuti nende edasine ajakohastamine;
- c) artiklites 104, 105 ja 304 sätestatud põhisolventsuskapitalinõude riskikomponentide ja alakomponentide arvutamisel kasutatavad meetodid, eeldused ja standardnäitajad, sümmeetiline kohandusmehhanism ning asjakohane ajaperiood väljendatuna kuude arvuna, nagu on osutatud artiklis 106, ning asjakohane lähenemine artiklis 304 osutatud meetodi integreerimiseks solventsuskapitalinõude arvutamisesse standardvalemi kohaselt;
- d) vastavusnäitajad, sealhulgas vajadusel IV lisa sätestatud näitajad, ja nende näitajate ajakohastamise kord;
- e) kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad kasutavad riskimaandamise meetodeid, siis asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiili muutuste hindamisel ja solventsuskapitalinõude arvutamise kohandamisel kasutatavad meetodid ja eeldused;
- f) kvalitatiivsed kriteeriumid, millele punktis e osutatud riskimaandamise meetodid peavad vastama selle tagamiseks, et risk oleks tegelikult üle kantud kolmandale isikule;

- g) artiklis 107 kehtestatud operatsiooniriski kapitalinõude hindamisel kasutatavad meetodid ja näitajad, sealhulgas artikli 107 lõikes 3 osutatud protsent;
- h) meetodid ja kohandused, mida tuleb kasutada selleks, et kajastada kindlustus- ja edasikindlustusandjate riskide hajutamise väiksemat ulatust eraldatud toodetega seoses;
- i) sellise kohandamise arvutamise meetod, mis on seotud kindlustustehniliste eraldiste või edasilükkunud maksude kasutamisega kahjumi katteks, nagu on sätestatud artiklis 108;
- j) elu-, kahju- ja tervisekindlustusriski komponentide standardnäitajate osa, mille võib asendada kindlustus- või edasikindlustusandja puhul spetsiifiliste näitajatega, nagu on märgitud artikli 104 lõikes 7;
- k) standarditud meetodid, mida kindlustus- või edasikindlustusandja kasutab punkti j kohaste kindlustus- või edasikindlustusandja spetsiifiliste näitajate arvutamisel, ja kõik kasutatavate andmete täielikkuse, täpsuse ja asjakohasuse kriteeriumid, mis peavad olema täidetud enne järelevalveasutusest heakskiidu saamist;
- l) konkreetsete alakomponentide ja riskikomponentide lihtsus- tatud arvutused, samuti kriteeriumid, millele kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kaasa arvatud emattevõtja riske kindlustavad tütarettevõtjad ja emattevõtja riske edasi kindlustavad tütarettevõtjad, peavad vastama, et saada õigus kõikide kõnealuste lihtsustuste kasutamiseks, nagu on sätestatud artiklis 109;
- m) lähenemine, mida tuleb kasutada artikli 212 tähenduses sidusettevõtja puhul solventsuskapitalinõude arvutamisel, eelkõige artikli 105 lõikes 5 osutatud aktsiakursiriski alakomponenti arvutamisel, võttes arvesse asjaomaste sidusettevõtjate väärtuse kõikumise tõenäolist vähenemist, mis tuleneb asjaomaste investeeringute strateegilisest olemusest ja osalust omava ettevõtja mõjust nimetatud sidusettevõtjatele.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

2. Komisjon võib vastu võtta rakendusmeetmed, sätestades kvantitatiivsed piirangud ja varade nõuetekohasuse kriteeriumid, et käsitleda riske, mida alakomponent piisavalt ei hõlma. Selliseid rakendusmeetmeid kohaldatakse kindlustustehnilisi eraldisi katvate varade suhtes, v.a selliste elukindlustuslepingutega seoses olemas olevad varad, mille puhul investeerimisriski kannavad kindlustusvõtjad. Komisjon vaatab kõnealused meetmed standardvalemi ja finantsturgude arengute valguses läbi.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrollliga regulatiivmenetlusele.

3. Alajagu

Solventsuskapitalinõue – täielikud ja osalised sisemudelid

Artikkel 112

Täielike ja osaliste sisemudelite heakskiitmise üldsätted

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad kasutada solventsuskapitalinõude arvutamisel täieliku või osalist sisemudelit, mille on heaks kiitnud järelevalveasutus.

2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad kasutada osalist sisemudelit ühe või mitme järgmise elemendi arvutamisel:

- a) üks või mitu solventsuskapitalinõudega seotud riskikomponenti või alakomponenti, nagu on sätestatud artiklites 104 ja 105;
- b) operatsiooniriskiga seotud kapitalinõue, nagu on sätestatud artiklis 107;
- c) artiklis 108 osutatud kohandamine.

Peale selle võib osalist sisemudelit kohaldada kindlustus- ja edasikindlustusandja tegevuse suhtes tervikuna või ainult selle ühe või mitme olulisema valdkonna suhtes.

3. Heakskiidu taotlemisel esitab kindlustus- ja edasikindlustusandja dokumentaalsed tõendid vähemalt selle kohta, et sisemudel vastab artiklites 120–125 sätestatud nõuetele.

Kui heakskiidutaotlus on seotud osalise sisemudeliga, kohandatakse artiklites 120–125 sätestatud nõudeid, et võtta arvesse mudeli piiratud kohaldamisala.

4. Järelevalveasutused teevad otsuse selle kohaldamise kohta kuue kuu jooksul alates täieliku avalduse laekumisest.

5. Järelevalveasutused kiidavad taotluse heaks üksnes juhul, kui nad on veendunud, et asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja riskide tuvastamise, mõõtmise, seire, juhtimise ja neist teatamise süsteem on nõuetekohane ning et sisemudel vastab lõikes 3 osutatud nõuetele.

6. Järelevalveasutuse otsust lükata tagasi sisemudeli kasutamise taotlus tuleb põhjendada.

7. Pärast järelevalveasutustelt sisemudeli kasutamise heakskiidu saamist võib kindlustus- ja edasikindlustusandjalt põhjendusi sisaldava otsusega nõuda, et nad esitaksid järelevalveasutustele eelkalkulatsiooni solventsuskapitalinõude kohta, mis määratakse kindlaks vastavalt 2. alajaos sätestatud standardvalemile.

Artikkel 113

Osaliste sisemudelite heakskiitmise erisätted

1. Osalise sisemudeli kiidab järelevalveasutus heaks üksnes juhul, kui kõnealune mudel vastab artiklis 112 sätestatud nõuetele ja järgmistele lisatingimustele:

- a) kindlustus- või edasikindlustusandja põhjendab korralikult mudeli piiratud kohaldamisala;
- b) sellest tulenev solventsuskapitalinõue kajastab asjakohaselt kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiili ja vastab eelkõige 1. alajaos sätestatud põhimõtetele;
- c) selle ülesehitus on kooskõlas 1. alajaos sätestatud põhimõtetega, nii et osaline sisemudel on võimalik täielikult integreerida solventsuskapitalinõude standardvalemisse.

2. Hinnates sellise osalise sisemudeli kasutamise taotlust, mis hõlmab konkreetse riskikomponenti teatavaid alakomponente või kindlustus- või edasikindlustusandja mõningaid tegevusvaldkondi seoses konkreetse riskikomponendiga või mõlema eespool nimetatud võimaluse osi, võib järelevalveasutus nõuda, et asjaomased kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitaksid realistliku üleminekukava mudeli kohaldamisala laiendamise kohta.

Üleminekukavas sätestatakse viis, kuidas kindlustus- ja edasikindlustusandjad kavatsevad laiendada mudeli kohaldamisala teistele alakomponentidele või tegevusvaldkondadele selle tagamiseks, et mudel hõlmaks valdavat osa nende kindlustustegevusest seoses kõnealuse konkreetse riskikomponendiga.

Artikkel 114

Rakendusmeetmed

Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed, sätestades järgmise:

1. sisemudeli heakskiitmise kord;

2. artiklites 120–125 esitatud standarditesse tehtavad kohandused, et võtta arvesse osalise sisemudeli piiratud kohaldamisala.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 115

Täielike ja osaliste sisemudelite vahetamise kord

Osana sisemudeli esialgse heakskiitmise menetlusest kiidavad järelevalveasutused heaks kindlustus- ja edasikindlustusandjate mudeli muutmise korra. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad muuta oma sisemudelit vastavalt kõnealusele korrale.

Kõnealune kord hõlmab sisemudeli väiksemate ja suuremate muudatuste täpsustamist.

Sisemudeli suuremad muudatused ja kõnealuse korra muudatused peab alati eelnevalt heaks kiitma järelevalveasutus, nagu on sätestatud artiklis 112.

Sisemudeli väiksemate muudatuste korral ei ole järelevalveasutuse heakskiitu vaja seni, kuni kõnealuseid muudatusi tehakse kõnealuse korra kohaselt.

Artikkel 116

Haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani vastutus

Kindlustus- ja edasikindlustusandjate haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan kinnitab järelevalveasutustele esitatava, artiklis 112 osutatud sisemudeli heakskiitmise taotluse ja kõikide kõnealuse mudeli tulevaste suuremate muudatuste heakskiitmise taotluse.

Haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan vastutab süsteemi kehtestamise eest, mis tagab sisemudeli pideva nõuetekohase toimimise.

Artikkel 117

Standardvalemi taas kasutusele võtmine

Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad on saanud heakskiidu vastavalt artiklile 112, ei kasuta nad solventsuskapitalinõude teravikuna arvutamisel ega selle osade arvutamisel edaspidi 2. alajaos sätestatud standardvalem, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud asjaoludel ning kui selle on heaks kiitnud järelevalveasutus.

Artikkel 118

Sisemudeli mittevastavus nõuetele

1. Kui pärast järelevalveasutuse sisemudeli kasutamise kohta heakskiidu saamist ei täida kindlustus- ja edasikindlustusandjad enam artiklites 120–125 sätestatud nõudeid, nad viivitamata kas esitavad järelevalveasutusele kava nõuetele vastavuse taastamise kohta mõistliku aja jooksul või tõendavad, et nõuetele mittevastavuse mõju on ebaoluline.

2. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad ei suuda rakendada lõikes 1 osutatud kava, võib järelevalveasutus neilt nõuda, et nad edaspidi arvutaksid solventsuskapitalinõude uuesti vastavalt 2. alajaos sätestatud standardvalemile.

Artikkel 119

Märkimisväärsed kõrvalekalded standardvalemi aluseks olevatest eeldustest

Kui solventsuskapitalinõuet ei ole asjakohane arvutada vastavalt 2. alajaos sätestatud standardvalemile, kuna kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiil erineb märkimisväärselt standardvalemi aluseks olevatest eeldustest, võib järelevalveasutus põhjendusi sisaldava otsusega nõuda, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja kasutaks solventsuskapitalinõude või asjassepuutuvate riskikomponentide arvutamisel sisemudelit.

Artikkel 120

Kasutustest

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad tõendavad sisemudeli laialdast kasutamist ja selle olulisust artiklites 41 kuni 50 osutatud juhtimissüsteemis, eelkõige:

- artiklis 44 sätestatud riskijuhtimissüsteem ja otsuste tegemise kord;
- majandusliku ja solventsuskapitali hindamine ning vahendite paigutamise kord, sealhulgas artiklis 45 osutatud hindamine.

Lisaks tõendavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, et sagedus, millega solventsuskapitalinõuet arvutatakse sisemudeli abil, on kooskõlas sagedusega, millega nad kasutavad sisemudelit muudel esimese lõiguga hõlmatud kasutusotstarvetel.

Haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan vastutab sisemudeli ülesehituse ja toimimise pideva asjakohasuse tagamise eest, samuti selle eest, et sisemudel kajastab ka edaspidi asjakohaselt asjaomaste kindlustus- ja edasikindlustusandjate riskiprofiili.

Artikkel 121

Statistilised kvaliteedistandardid

1. Sisemudel ja eelkõige selle aluseks olev tõenäosusjaotuse prognoos arvutatakse vastavalt lõigetes 2–9 sätestatud kriteeriumidele.

2. Tõenäosusjaotuse prognoosi arvutamise tehnikad põhinevad nõuetekohastel kohaldatavatel kindlustusmatemaatilistel ja statistilistel meetoditel ning on kooskõlas kindlustustehniliste eraldiste arvutamise meetoditega.

Tõenäosusjaotuse prognoosi arvutamise meetodid põhinevad jooksval ja usaldusväärsel teabel ning realistlikel eeldustel.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad on võimelised järelevalveasutusele põhjendama sisemudeli aluseks olevaid eeldusi.

3. Sisemudeli puhul kasutatavad andmed on täpsed, täielikud ja asjakohased.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad ajakohastavad tõenäosusjaotuse prognoosi arvutamisel kasutatavaid andmekogusid vähemalt kord aastas.

4. Ühtki konkreetset tõenäosusjaotuse prognoosi arvutamise meetodit ette ei nähta.

Olenemata valitud arvutusmeetodist, peab sisemudeli võime reastada riske tähtsuse järjekorras olema piisav selle tagamiseks, et kooskõlas artikliga 120 kasutatakse seda laialdaselt ja sellel on oluline osa kindlustus- ja edasikindlustusandjate juhtimissüsteemis, eelkõige nende riskijuhtimissüsteemis ja otsustusprotsessis ning kapitalipaigutustes.

Sisemudel hõlmab kõiki kindlustus- ja edasikindlustusandjate olulisi riske. Sisemudelid hõlmavad vähemalt artikli 101 lõikes 4 sätestatud riske.

5. Seoses riskide hajutamise mõjuga võivad kindlustus- ja edasikindlustusandjad võtta oma sisemudeli puhul arvesse riskikategooriasest ja kõnealuste kategooriate omavahelist sõltuvust, tingimusel et järelevalveasutuste arvates on kõnealuse riskide hajutamise mõju mõõtmise süsteem piisav.

6. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad oma sisemudeli puhul täielikult arvesse võtta riskimaandamismeetodite mõju, kui nende sisemudelis kajastuvad nõuetekohaselt riskimaandamismeetodite kasutamisest tulenevad krediidi- ja muud riskid.

7. Vajaduse korral hindavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad oma sisemudeli puhul täpselt spetsiifilisi riske, mis on seotud finantstagatiste ja kõikide lepinguliste optsioonidega. Samuti hindavad nad riske, mis kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on seoses kindlustusvõtja optsioonide ja lepinguliste optsioonidega. Selleks võtavad nad arvesse finants- ja muude tingimuste tulevaste muutuste võimalikku mõju kõnealuste optsioonide kasutamisele.

8. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad oma sisemudeli puhul võtta arvesse tulevase juhtimismeetmeid, mille võtmist nad spetsiifilistel asjaoludel põhjendatult eeldavad.

Esimeses lõigus sätestatud juhul võtab asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja arvesse selliste meetmete rakendamiseks vajalikku aega.

9. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võtavad oma sisemudeli puhul arvesse kõiki kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele eeldatavalt tehtavaid makseid, olenemata sellest, kas kõnealused maksed on lepingutega tagatud.

Artikkel 122

Kalibreerimisstandardid

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad sisemudeli väljatöötamiseks kasutada artikli 101 lõikes 3 sätestatud erinevat ajavahemikku või riskimõõdet seni, kuni kõnealustel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on sisemudeli väljundeid võimalik kasutada solventsuskapitalinõude selliseks arvutamiseks, millega tagatakse kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele artiklis 101 sätestatuga samaväärne kaitstuse tase.

2. Asjakohasel juhul tulevad kindlustus- ja edasikindlustusandjad solventsuskapitalinõude vahetult kõnealuste kindlustus- ja edasikindlustusandjate sisemudeliga koostatud tõenäosusjaotuse prognoosist, kasutades selleks artikli 101 lõikes 3 sätestatud riskiväärtust.

3. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjatel ei ole võimalik tuletada solventsuskapitalinõuet vahetult tõenäosusjaotuse prognoosist, mis on koostatud kõnealuste kindlustus- ja edasikindlustusandjate sisemudeliga, võivad järelevalveasutused lubada kasutada ligikaudseid väärtusi solventsuskapitalinõude arvutamiseks seni, kuni kõnealused kindlustus- ja edasikindlustusandjad suudavad järelevalveasutustele tõendada, et kindlustusvõtjatele on tagatud artiklis 101 sätestatuga samaväärne kaitstuse tase.

4. Järelevalveasutused võivad kindlustus- ja edasikindlustusandjalt nõuda, et nende sisemudel, asjakohased võrdlusportfelid ja kasutatavad eeldused põhineksid pigem välistest allikatest pärinevatel andmetel, mitte sisestest allikatest pärinevatel andmetel, et veeenduda sisemudeli kalibreerimises ja kontrollida, et selle kirjeldus on kooskõlas üldiselt heakskiidetud turutavaga.

*Artikkel 123***Kasumi ja kahjumi jaotus**

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad vaatavad vähemalt kord aastas iga olulise valdkonna puhul läbi kasumi ja kahjumi põhjused ja allikad.

Nad tõendavad, kuidas sisemudeli puhul valitud riskide liigitamine selgitab kasumi ja kahjumi põhjuseid ja allikaid. Riskide liigitamises ning kasumi ja kahjumi jaotuses kajastub kindlustus- ja edasikindlustusandjate riskiprofiil.

*Artikkel 124***Kinnistamisstandardid**

Kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on korrapärane mudeli kinnistamisükkel, mille käigus jälgitakse sisemudeli tulemuslikkust, vaadatakse läbi selle kirjelduse jätkuv asjakohasus ja võrreldakse selle tulemusi kogemustega.

Mudeli kinnitamisprotsess hõlmab tõhusat statistilist protsessi sisemudeli kinnitamiseks, mis võimaldavad kindlustus- ja edasikindlustusandjatel järelevalveasutustele tõendada mudelist tulenevate kapitalinõuete asjakohasust.

Kohaldatavate statistiliste meetoditega ei katsetata mitte üksnes tõenäosusjaotuse prognoosi asjakohasust võrreldes varasema kahjuga, vaid ka võrreldes kõigi sellekohaste oluliste uute andmete ja teabega.

Mudeli kinnitamisprotsess hõlmab sisemudeli stabiilsuse analüüsi ja eelkõige sisemudeli tulemuste tundlikkuse katsetamist aluseks olevate põhieelduste suhtes. Samuti hõlmab see sisemudeli puhul kasutatud andmete täpsuse, täielikkuse ja asjakohasuse hindamist.

*Artikkel 125***Dokumenteerimisstandardid**

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad dokumenteerivad oma sisemudeli ülesehituse ja toimimise seotud üksikasjad.

Dokumentatsioonist peab ilmnema kooskõla artiklitega 120–124.

Dokumentatsioonis esitatakse üksikasjalik ülevaade teooria, eelduste ning sisemudeli matemaatiliste ja empiiriliste aluste kohta.

Dokumentatsiooni märgitakse kõik asjaolud, mil sisemudel tegevlikkuses ei toimi.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad dokumenteerivad kõik artikli 115 kohased sisemudeli suuremad muutused.

*Artikkel 126***Välismudelid ja -andmed**

Kolmandalt isikult saadud mudeli või andmete kasutamist ei käsitata põhjendusena, miks tehakse erand artiklite 120–125 kohaste sisemudelit käsitlevate nõuete järgimisest.

*Artikkel 127***Rakendusmeetmed**

Selleks et tagada ühtlustatud lähenemine sisemudeli kasutamise osas kogu ühenduses ning parandada kindlustus- ja edasikindlustusandjate riskiprofiili ja tegevuse juhtimise hindamist, võtab komisjon vastu artiklite 120–126 rakendusmeetmed.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

5. Jagu**Miimumkapitalinõue***Artikkel 128***Üldsätted**

Liikmesriigid nõuavad kindlustus- ja edasikindlustusandjalt miimumkapitalinõuet katvate nõuetekohaste põhiomavahendite olemasolu.

*Artikkel 129***Miimumkapitalinõude arvutamine**

1. Miimumkapitalinõue arvutatakse kooskõlas järgmistest põhimõtetest:

- a) see arvutatakse selgelt ja lihtsalt nii, et oleks tagatud arvutuse auditeerimise võimalikkus;
- b) see vastab nõuetekohaste põhiomavahendite suurusele, millest väiksema summa puhul on riskitase kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele vastuvõetamatu, kui kindlustus- ja edasikindlustusandjatel lubatakse tegevust jätkata;

c) lõikes 2 osutatud lineaarfunktsioon, mida kasutatakse miinimumkapitalinõude arvutamiseks, kalibreeritakse vastavalt sellisele kindlustus- või edasikindlustusandja põhiomavahendite riskiväärtusele, mille suhtes kohaldatakse üheaastase ajavahemiku jooksul 85 % usaldusnivood;

d) selle absoluutne alammäär on:

i) 2 200 000 eurot kahjukindlustusandjate, sealhulgas emaettevõtja riske kindlustavate tütarettevõtjate puhul, välja arvatud juhul, kui kõik või mõned I lisa A osas loetletud liikidesse 10–15 kuuluvad riskid on kaetud, millisel juhul see ei või olla alla 3 200 000 euro;

ii) 3 200 000 eurot elukindlustusandjate, sealhulgas emaettevõtja riske kindlustavate tütarettevõtjate puhul;

iii) 3 200 000 eurot edasikindlustusandjate, välja arvatud emaettevõtja riske edasi kindlustavate tütarettevõtjate puhul, millisel juhul ei või miinimumkapitalinõue olla väiksem kui 1 000 000 eurot;

iv) punktides i ja ii sätestatud summade kogusumma artikli 73 lõikes 5 osutatud kindlustusandjate puhul.

2. Kui lõikest 3 ei tulene teisiti, arvutatakse miinimumkapitalinõue lineaarfunktsioonina järgmiste muutujate kogumi või allkogumi suhtes: kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustustehnilised eraldised, kindlustusmaksed, riskikapital, edasilükkunud maksud ja halduskulud. Kasutatavatest muutujatest on maha arvatud edasikindlustus.

3. Ilma et see piiraks lõike 1 punkti d kohaldamist, ei või miinimumkapitalinõue olla väiksem kui 25 % või suurem kui 45 % kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõudest, mis on arvatud vastavalt VI peatüki 4. jao 2. või 3. alajaole, sealhulgas artikli 37 kohaselt kehtestatud mis tahes lisakapitalinõuded.

Hiljemalt kuni 31. oktoobrini 2014 lubavad liikmesriigid oma järelevalveasutustel nõuda, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad kohaldaksid esimeses lõigus nimetatud protsendimäärasid eranditult oma solventsuskapitalinõude suhtes, mis arvutatakse vastavalt VI peatüki 4. jao 2. alajaole.

4. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad arvutavad miinimumkapitalinõude vähemalt kord kvartalis ja esitavad arvutustulemusi järelevalveasutusele.

Kui kindlustus- või edasikindlustusandja miinimumkapitalinõue ei ole kindlaks määratud kummagi lõikes 3 osutatud piirmääraga, esitab kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutusele teabe, mis võimaldab mõista sellise olukorra põhjuseid.

5. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ning komisjoni otusega 2004/9/EÜ ⁽¹⁾ moodustatud Euroopa kindlustus- ja ametipensionikomiteele hiljemalt 31. oktoobriks 2017 aruande lõigete 1 kuni 4 kohaselt liikmesriikides vastuvõetud eeskirjade ja järelevalveasutuste tegevuse kohta.

Aruandes käsitletakse eelkõige lõikes 3 sätestatud ülem- ja alammäära kasutamist ning järelevalveasutuste ja kindlustus- ja edasikindlustusandjate mis tahes probleeme käesoleva artikli kohaldamisel.

Artikkel 130

Rakendusmeetmed

Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed, täpsustades artiklites 128 ja 129 osutatud miinimumkapitalinõude arvutamist.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 131

Miinimumkapitalinõude täitmisega seotud üleminekekord

Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad vastavad 31. oktoobriks 2012 direktiivi 2002/83/EÜ artiklis 28, direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 16a või direktiivi 2005/68/EÜ artiklites 37, 38 või 39 osutatud nõutavale solventsusmarginaalile, ent neil ei ole miinimumkapitalinõude katmiseks piisavalt nõuetekohaseid põhiomavahendeid, peavad asjaomased kindlustus- või edasikindlustusandjad erandina artiklitest 139 ja 144, täitma artikli 128 nõudeid hiljemalt 31. oktoobriks 2013.

Kui asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja ei täida artikli 128 nõudeid esimeses lõigus sätestatud tähtaja jooksul, tunnistatakse tema tegevusluba liikmesriigi õigusega ettenähtud menetluse kohaselt kehtetuks.

6. Jagu

Investeeringud

Artikkel 132

Mõistlikkuse põhimõte

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad investeerivad kogu oma vara lähtuvalt lõigete 2, 3 ja 4 kohasest mõistlikkuse põhimõttest.

⁽¹⁾ ELT L 3, 7.1.2004, lk 34.

2. Varaportfelli puhul tervikuna investeerivad kindlustus- ja edasikindlustusandjad üksnes sellistesse varadesse ja instrumentidesse, mille riske asjaomane kindlustusandja suudab nõuetekohaselt tuvastada, hinnata, jälgida, juhtida, kontrollida ja nendest aru anda ning neid asjakohaselt arvestada oma üldise maksevõime hindamisel vastavalt artikli 45 lõike 1 punktile a.

Kõik varad, eelkõige miinimum- ja solventsuskapitalinõuet katvad varad investeeritakse selliselt, et oleks tagatud kogu portfelli turvalisus, kvaliteet, likviidsus ja kasumlikkus. Lisaks peavad nimetatud varad asuma sellises kohas, mis tagab nende kättesaadavuse.

Samuti investeeritakse kindlustustehnilisi eraldisi katvad varad, võttes arvesse kindlustus- ja edasikindlustustegevusega seotud kohustuste laadi ja kestust. Kõnealused varad investeeritakse kõiki de kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute huvides, võttes arvesse kõiki avalikustatud strateegiaeesmärke.

Huvide konflikti korral tagavad kindlustusandjad või nende varaportfelli haldav ettevõtja, et investering tehakse kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute huvides.

3. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, kohaldatakse varade suhtes, mis on seotud elukindlustuslepingutega, milles investeerimisriski kannavad kindlustusvõtjad, käesoleva lõike teist, kolmandat ja neljandat lõiku.

Kui lepinguga ettenähtud hüvitised on vahetult seotud direktiivis 85/611/EMÜ määratletud eurofondi osakute väärtusega või kindlustusandjate valduses olevas ettevõtjasiseses fondis sisalduvate varade väärtusega, mis on tavaliselt jagatud investeerimisosakuteks, tuleb kindlustustehnilised eraldised nende hüvitiste jaoks väljendada võimalikult täpselt nendes osakutes või kui osakuid ei ole kehtestatud, nendes varades.

Kui lepingus ettenähtud hüvitised on vahetult seotud aktsiaindeksi või mõne muu teises lõigus osutatava kontrollväärtusega, tuleb kindlustustehnilised eraldised nende hüvitiste jaoks väljendada võimalikult täpselt kas osakutes, mida loetakse kontrollväärtust väljendavaks, või kui osakuid ei ole kehtestatud, asjakohaselt turvalistes ja turustatavates varades, mis võimalikult täpselt vastavad varadele, millel põhineb konkreetne kontrollväärtus.

Kui teises ja kolmandas lõigus osutatud hüvitised hõlmavad investeerimistagatist või mõnd muud tagatud hüvitist, kohaldatakse vastavaid täiendavaid kindlustustehnilisi eraldisi katvate varade suhtes lõiget 4.

4. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, kohaldatakse lõikega 3 hõlmamata varade suhtes käesoleva lõike teist, kolmandat, neljandat ja viiendat lõiku.

Tuletisinstrumente võib kasutada niivõrd, kuivõrd need aitavad vähendada riske või soodustavad portfelli tõhusat haldamist.

Investeeringud ja varad, mis ei ole lubatud reguleeritud finantsturul kauplemisele, tuleb hoida mõistlikul tasemel.

Vara hajutatakse nõuetekohaselt viisil, mis võimaldab vältida ülemäära tuginemist ühele konkreetsele varaliigile, emitendile või konsolideerimisgrupile, geograafilisele piirkonnale ning riskide ülemäära kuhjumist portfellis tervikuna.

Investeeringud sama emitendi või samasse konsolideerimisgrupi kuuluvate emitentide emiteeritud varasse ei tohi kindlustusandjate jaoks kaasa tuua ülemäära riskikontsentratsiooni.

Artikkel 133

Investeeringuvabadus

1. Liikmesriigid ei nõua kindlustus- ja edasikindlustusandjatele investeerimist kindlat liiki varadesse.

2. Liikmesriigid ei nõua kindlustus- või edasikindlustusandja või tema investeerimisjuhi investeerimisotsuste mis tahes eelnevat heakskiitmist ega nendest süstemaatiliselt teatamist.

3. Käesolev artikkel ei piira liikmesriikide selliste nõuete kohaldamist, mis piiravad varade liike või kontrollväärtusi, millega siduda kindlustuslepingu alusel makstavate hüvitiste suurus. Nimetatud eeskirju kohaldatakse üksnes siis, kui investeerimisriski kannab füüsilisest isikust kindlustusvõtja ning need ei ole piiravad kui direktiivis 85/611/EMÜ sätestatud.

Artikkel 134

Varade asukoht ja varade pantimise keeld

1. Liikmesriigid ei nõua ühenduses asuvate kindlustusriskide puhul, et kõnealuste riskidega seotud kindlustustehniliste eraldiste katteks hoitavad varad asuvad ühenduses või mõnes konkreet-ses liikmesriigis.

Sellistest edasikindlustuslepingutest sissenõutavate summade puhul, mis on sõlmitud käesoleva direktiivi kohaselt tegevusloa saanud ettevõtjatega või ettevõtjatega, kelle peakontor asub artikli 172 kohaselt samaväärse solventsusrežiimiga kolmandas riigis, ei nõua liikmesriigid samuti kõnealuste sissenõutavate summadega seotud varade asumist ühenduses.

2. Liikmesriik ei säilita ega kehtesta ettemakstud kindlustusmaksete ja rahuldamata nõuete eraldiste kattevarade pantimist nõudvat brutoreserveerimise süsteemi kindlustustehniliste eraldiste moodustamiseks, kui edasikindlustusandja on käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja.

Artikkel 135

Rakendusmeetmed

1. Komisjon võib käesoleva direktiivi ühtse kohaldamise tagamiseks võtta vastu rakendusmeetmed, täpsustades kvalitatiivseid nõudmisi järgmistes valdkondades:

- a) investeringutest tulenevate riskide kindlaksmääramine, mõõtmine, jälgimine, juhtimine ja aruandlus seoses artikli 132 lõike 2 esimese lõiguga;
- b) artikli 132 lõike 4 teises lõigus osutatud tuletisinstrumentidesse ja varadesse tehtavatest investeringutest tulenevate eriskindlustusandjate kindlaksmääramine, mõõtmine, jälgimine, juhtimine ja aruandlus.

2. Selleks et tagada valdkondadevaheline kooskõla ning kaotada kooskõlastamatus nende äriühingute huvidega, kes tegelevad nn laenu struktureerimisega kaubeldavateks väärtpaberiteks või teisteks finantsinstrumentideks (laenu algseid väljastajad), ja kindlustus- või edasikindlustusandjate huvide vahel, kes investeerivad nimetatud väärtpaberitesse või finantsinstrumentidesse, võtab komisjon vastu rakendusmeetmed, millega kehtestatakse:

- a) nõuded, mis laenu algne väljastaja peab täitma, et kindlustus- või edasikindlustusandjal oleks lubatud investeerida seda liiki väärtpaberitesse või finantsinstrumentidesse, mis on välja lastud pärast 1. jaanuari 2011, sealhulgas nõuded, mis tagavad, et laenu algne väljastaja säilitab vähemalt 5 % ulatuses netoosaluse;
- b) kvalitatiivsed nõuded, mis tuleb täita sellistes väärtpaberitesse või finantsinstrumentidesse investeerivatel kindlustus- või edasikindlustusandjatel.

3. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

VII PEATÜKK

Raskustes olevad või eeskirju eiravad kindlustus- ja edasikindlustusandjad

Artikkel 136

Kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi halvenemise kindlaksmääramine ja sellest teatamine

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad kehtestavad menetlused, et määrata kindlaks halvenenud finantsseisund, ja halvenemise korral teatavad sellest viivitamata järelevalveasutustele.

Artikkel 137

Kindlustustehniliste eraldistele mittevastavus

Kui kindlustus- või edasikindlustusandja ei järgi VI peatüki 2. jagu, võib tema päritoluliikmesriigi järelevalveasutus keelata tema vara vaba käsutamise pärast oma kavatsusest teatamist vastuvõtivate liikmesriikide järelevalveasutustele. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus määrab varad, millele kõnealust meetet kohaldatakse.

Artikkel 138

Solventsuskapitalinõude mittetäitmine

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teavitavad järelevalveasutust viivitamata, kui nad tuvastavad solventsuskapitalinõude mittetäitmise või kui on selline oht järgmise kolme kuu jooksul.

2. Asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja esitab kahe kuu jooksul solventsuskapitalinõude mittetäitmise tuvastamist järelevalveasutusele heakskiitmiseks finantsseisundi taastamise realistliku kava.

3. Järelevalveasutus nõuab, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja võtaks vajalikud meetmed, et taastada kuue kuu jooksul pärast solventsuskapitalinõude mittetäitmise tuvastamist nõuetekohaste omavahendite tase, mis vastab solventsuskapitalinõudele, või vähendada oma riskiprofiili, et tagada solventsuskapitalinõude täitmine.

Järelevalveasutus võib vajaduse korral pikendada kõnealust perioodi kolme kuu võrra.

4. Juhul kui finantsturud erakordselt langevad, võib järelevalveasutus pikendada lõike 3 teises lõigus sätestatud perioodi asjakohase ajavahemiku võrra, võttes arvesse kõiki asjassepuutuvaid tegureid.

Asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja esitab iga kolme kuu tagant oma järelevalveasutusele eduaruande, kirjeldades nõuetekohaste omavahendite solventsuskapitalinõude tasemel taastamiseks või solventsuskapitalinõude täitmise tagamiseks riskiprofiili vähendamisel võetud meetmeid ja tehtud edusamme.

Esimeses lõigus osutatud pikendus võetakse tagasi, kui eduaruandest selgub, et nõuetekohaste omavahendite taastamine solventsuskapitalinõudele vastaval tasemel või solventsuskapitalinõude täitmise tagamiseks riskiprofiili vähendamise saavutamisel ei tehtud solventsuskapitalinõude mittetäitmise tuvastamise kuupäeva ja eduaruande esitamise kuupäeva vahelisel ajavahemikul olulisi edusamme.

5. Erandlikel asjaoludel, kui järelevalveasutus leiab, et asjaomase kindlustusandja finantsseisund halveneb veelgi, võib ta samuti piirata kõnealuse kindlustusandja varade vaba käsutamist või selle keelata. Kõnealune järelevalveasutus teatab kõigist võetud meetmetest vastuvõtivate liikmesriikide järelevalveasutustele. Kõnealused asutused võtavad päritoluliikmesriigi järelevalveasutuse taotlusel samad meetmed. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus määrab varad, millele kõnealust meetet kohaldatakse.

Artikkel 139

Miinimumkapitalinõude mittetäitmine

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teavitavad järelevalveasutust viivitamata, kui nad tuvastavad miinimumkapitalinõude mittetäitmise või kui on selle oht järgmise kolme kuu jooksul.

2. Asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja esitab ühe kuu jooksul pärast miinimumkapitalinõude mittetäitmise tuvastamist järelevalveasutusele heakskiitmiseks lühiajalise realistliku finantseerimisskeemi, et taastada kolme kuu jooksul pärast kõnealust tuvastamist nõuetekohased põhiomavahendid vähemalt miinimumkapitalinõude tasemel, või vähendab oma riskiprofiili, et tagada miinimumkapitalinõude täitmine.

3. Samuti võib päritoluliikmesriigi järelevalveasutus piirata kindlustus- või edasikindlustusandja vara vaba käsutamist või selle keelata. Järelevalveasutus teavitab sellest vastuvõtivate liikmesriikide järelevalveasutusi. Kõnealused asutused võtavad päritoluliikmesriigi järelevalveasutuse taotlusel samad meetmed. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus määrab varad, millele kõnealust meetet kohaldatakse.

Artikkel 140

Liikmesriigi territooriumil asuvate varade vaba käsutamise keelamine

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, mis võimaldavad neil siseriiklikus õiguses sätestatud korras keelata nende territooriumil asuvate varade vaba käsutamise artiklites 137 kuni 139 ja artikli 144 lõikes 2 sätestatud juhtudel kindlustusandja päritoluliikmesriigi taotluse põhjal, kes määrab varad, millele kõnealust meetet kohaldatakse.

Artikkel 141

Järelevalvepädevus finantsseisundi halvenemise korral

Olenemata artiklitest 138 ja 139, on järelevalveasutusel, kui ettevõtja maksevõime jätkuvalt halveneb, pädevus võtta kõik meetmed, mis on vajalikud kindlustusvõtjate kindlustuslepingutest tulenevate huvide kaitseks või edasikindlustuslepingutest tulenevate kohustuste täitmiseks.

Kõnealused meetmed peavad olema proportsionaalsed ning kajastama seega asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja maksevõime halvenemise taset ja kestust.

Artikkel 142

Finantsseisundi taastamise kava ja finantseerimisskeem

1. Artikli 138 lõikes 2 osutatud finantsseisundi taastamise kava ning artikli 139 lõikes 2 osutatud finantseerimisskeem hõlmavad üksikasju ja tõendeid vähemalt järgmise kohta:

- a) halduskulude, eelkõige jooksvate üldkulude ja komisjonitaskude kalkulatsioon;
- b) otsese majandustegevuse, edasikindlustuse ja retrotsessiooni-ga seotud tulude ja kulude kalkulatsioon;
- c) bilansiproгноos;
- d) hinnangud kindlustustehniliste eraldiste, miinimumkapitalinõude ja solventsuskapitalinõude katteks kavandatud rahaliste vahendite kohta;
- e) üldine edasikindlustusstrateegia.

2. Kui järelevalveasutus on nõudnud artikli 138 lõikes 2 osutatud finantsseisundi taastamise kava või artikli 139 lõikes 2 osutatud finantseerimisskeemi käesoleva artikli lõike 1 kohaselt, ei anna ta artikli 39 kohast kinnitust seni, kuni ta leiab, et kindlustusvõtjate õigused või edasikindlustusandja lepingulised kohustused on ohus.

Artikkel 143

Rakendusmeetmed

Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed, täpsustades tegureid, mida tuleb arvesse võtta artikli 138 lõike 4 kohaldamisel, sealhulgas maksimaalne asjakohane ajavahemik kuude üldarvuna, mis on sama kõikidele artikli 138 lõike 4 esimeses lõigus viidatud kindlustus- ja edasikindlustusandjatele.

Kui lähenemist on vaja edendada, võib komisjon võtta vastu rakendusmeetmed, sätestades artikli 138 lõikes 2 osutatud finantsseisundi taastamise kava, artikli 139 lõikes 2 osutatud finantseerimisskeemi ning artikli 141 täpsemad tingimused, vältimaks nõuetekohase hoolikusega protsüklilisi mõjusid.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 144

Tegevusloa kehtetuks tunnistamine

1. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus võib tunnistada kindlustus- või edasikindlustusandjale antud tegevusloa kehtetuks järgmistel juhtudel:

- a) asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja ei kasuta tegevusloa 12 kuu jooksul, selgesõnaliselt loobub tegevusloast või lõpetab tegevuse rohkem kui kuueks kuuks, välja arvatud juhul kui kõnealune liikmesriik ei ole ette näinud, et sellistel juhtudel kaotab tegevusloa kehtivuse;
- b) asjaomane kindlustusandja ei vasta enam tegevusloa andmise tingimustele;
- c) asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja jätab olulisel määral täitmata oma kohustused, mis tulenevad tema tegevust reguleerivatest normidest.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus tunnistab kindlustus- või edasikindlustusandjale antud tegevusloa kehtetuks, kui kindlustus- või edasikindlustusandja ei täida miinimumkapitalinõuet ning järelevalveasutus on seisukohal, et esitatud finantseerimisskeem on põhimõtteliselt ebapiisav või asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja ei suuda rakendada heakskiidetud skeemi kolme kuu jooksul pärast miinimumkapitalinõude mittetäitmise tuvastamist.

2. Tegevusloa kehtetuks tunnistamise või kehtivuse kaotamise korral teatab päritoluliikmesriigi järelevalveasutus sellest teiste liikmesriikide järelevalveasutustele ning need võtavad asjakohased meetmed, et takistada kindlustus- ja edasikindlustusandjal nende territooriumil uute tegevuste alustamist.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus võtab koostöös kõnealuste asutustega kõik vajalikud meetmed kindlustatud isikute huvide kaitseks ja piirab eriti kindlustusandja vara vaba kasutamist vastavalt artiklile 140.

3. Iga tegevusloa kehtetuks tunnistamise otsus sisaldab üksik-asjalikke põhjendusi ning sellest teatatakse asjaomasele kindlustus- või edasikindlustusandjale.

VIII PEATÜKK

Asutamisoigus ja teenuste osutamise vabadus

1. Jagu

Kindlustusandja filiaali asutamine

Artikkel 145

Filiaali asutamise tingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustusandja, kes soovib asutada teise liikmesriigi territooriumil filiaali, teatab sellest oma päritoluliikmesriigi järelevalveasutustele.

Kindlustusandja pidevat kohalolekut liikmesriigi territooriumil käsitletakse samal viisil nagu filiaali, isegi kui see kohalolek ei võta filiaali kuju, vaid seisneb ainult kontoris, mida haldab kindlustusandja enda personal või isik, kes on sõltumatu, kuid kellel on pidev volitus tegutseda kindlustusandja nimel esindajana.

2. Liikmesriigid nõuavad igalt kindlustusandjalt, kes soovib teise liikmesriigi territooriumil asutada filiaali, lõikega 1 ettenähtud teates järgmiste andmete esitamist:

- a) liikmesriik, mille territooriumil ta kavatseb filiaali asutada;
- b) tegevuskava, milles esitatakse vähemalt kavandatavad tegevusvaldkonnad ja filiaali organisatsiooniline struktuur;
- c) isiku nimi, kellel on piisavad volitused, et võtta kohustusi kolmandate isikute ees ning kellel on õigus esindada kindlustusandjat või Lloyd'si puhul asjaomaseid üksikkindlustajaid seoses vastuvõtva liikmesriigi ametiasutuste ja kohtutega („volitatud esindaja”);
- d) aadress vastuvõtvast liikmesriigist, kust võib saada ja kuhu võib saata dokumente, sealhulgas kõiki volitatud esindajale ettenähtud teatisi;

Lloyd'si puhul ei tohi lepingulistest kohustustest tulenevate kohutuvaidluste korral vastuvõtvast liikmesriigis kindlustatud isikuid kohelda ebasoodsamalt kui juhul, kui kohtuvaidlus algatatakse harilikku tüüpi kindlustusandja vastu.

3. Kui kahjukindlustusandja kavatseb lasta oma filiaalil kindlustada I lisa A osa liigi 10 riske, välja arvatud vedaja vastutus, esitab ta tõendi, et on saanud vastuvõtva liikmesriigi rahvusliku büroo ja liikmesriigi garantiifondi liikmeks.

4. Iga vastavalt lõike 2 punktidele b, c või d edastatud üksik- ja muutumise korral teatab kindlustusandja kirjalikult muudatusest päritoluliikmesriigi ja filiaali asukohaliikmesriigi järelevalveasutustele vähemalt üks kuu enne muudatuse tegemist, nii et päritoluliikmesriigi ja filiaali asukohaliikmesriigi järelevalveasutused saaksid täita oma kohustusi vastavalt artiklile 146.

Artikkel 146

Teabevahetus

1. Kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutustel on, võttes arvesse kavandatavat tegevust, alust kahelda kindlustusandja juhtimissüsteemi või finantsseisundi nõuetekohasuses või volitatud esindaja sobivuses ja nõuetekohasuses vastavalt artiklile 42, edastavad nad kolme kuu jooksul pärast artikli 145 lõikes 2 osutatud kogu teabe saamist selle teabe vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutustele ning teatavad sellest asjaomasele kindlustusandjale.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutused tõendavad samuti, et kindlustusandja täidab vastavalt artiklitele 100 ja 129 arvatud solventuskapitalinõuet ja miinimumkapitalinõuet.

2. Kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutused keelduvad edastamast artikli 145 lõikes 2 osutatud teavet vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutustele, põhjendavad nad kolme kuu jooksul alates kogu kõnealuse teabe saamisest oma keeldumist asjaomasele kindlustusandjale.

Teabe edastamisest keeldumine või vastamata jätmine annab õiguse pöörduda päritoluliikmesriigi kohtusse.

3. Enne kui kindlustusandja filiaal alustab tegevust, teatavad vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutused vajaduse korral kahe kuu jooksul pärast lõikes 1 osutatud teabe saamist päritoluliikmesriigi järelevalveasutusele tingimused, mida üldistes huvides tuleb sel kindlustusandjal vastuvõtvast liikmesriigis tegutsedes järgida. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus edastab kõnealuse teabe asjaomasele kindlustusandjale.

Kindlustusandja võib asutada filiaali ja alustada tegevust sellel kuupäeval, kui ta saab päritoluliikmesriigi järelevalveasutustelt teatise või kui teatist ei ole saadud, siis esimeses lõigus sätestatud tähtaja möödudes.

2. Jagu

Kindlustusandjate vabadus osutada teenuseid

1. Alajagu

Üldsätted

Artikkel 147

Eelnev teatamine päritoluliikmesriigile

Kindlustusandja, kes kavatseb esimest korda tegutseda ühes või mitmes liikmesriigis teenuste osutamise vabaduse alusel, teatab sellest kõigepealt päritoluliikmesriigi järelevalveasutustele, näidates nende riskide või kohustuste laadi, mida ta kavatseb katta.

Artikkel 148

Päritoluliikmesriigi poolne teatamine

1. Ühe kuu jooksul alates artiklis 147 ettenähtud teatamisest edastavad päritoluliikmesriigi järelevalveasutused liikmesriigile või liikmesriikidele, mille territooriumil kindlustusandja kavatseb tegutseda teenuste osutamise vabaduse alusel:

- tõendi, milles kinnitatakse, et kindlustusandja täidab solventuskapitalinõuet ja miinimumkapitalinõuet, mis on arvatud vastavalt artiklitele 100 ja 129;
- kindlustusliigid, mida kindlustusandjal on lubatud pakkuda;
- nende riskide või kohustuste laadi, mida kindlustusandja kavatseb vastuvõtvast liikmesriigis katta.

Samal ajal teatavad päritoluliikmesriigi järelevalveasutused kõnealusest teatamisest asjaomasele kindlustusandjale.

2. Liikmesriigid, mille territooriumil kahjukindlustusandja kavatseb teenuste osutamise vabaduse alusel kindlustada I lisa A osa liigi 10 riske, välja arvatud vedaja vastutus, võivad nõuda, et kindlustusandja esitab:

- artikli 18 lõike 1 punktis h osutatud esindaja nime ja aadressi,
- tõendi, et kindlustusandjast on saanud vastuvõtva liikmesriigi rahvusliku büroo ja garantiifondi liige.

3. Kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutused ei edasta lõikes 1 osutatud teavet ettenähtud tähtaja jooksul, esitavad nad sama tähtaja jooksul kindlustusandjale oma keeldumise põhjused.

Teabe edastamisest keeldumine või vastamata jätmine annab õiguse pöörduda päritoluliikmesriigi kohtusse.

4. Kindlustusandja võib tegevust alustada kuupäeval, mil talle teatatakse lõike 1 esimeses lõigus sätestatud teatamise toimumisest.

Artikkel 149

Muudatused riskide või kohustuste laadis

Kõik muudatused, mida kindlustusandja kavatseb teha artiklis 145 osutatud teabesse, tehakse artiklitega 147 ja 148 ettenähtud korras.

2. Alajagu

Mootorsõiduki valdaja vastutus

Artikkel 150

Mootorsõiduki valdaja kohustuslik vastutuskindlustus

1. Kui ühes liikmesriigis asuv kahjukindlustusandja kindlustab püsiva tegevuskoha kaudu I lisa A osa liiki 10 kuuluva teises liikmesriigis asuva riski, välja arvatud vedaja vastutus, nõuab vastuvõttev liikmesriik, et kindlustusandja saaks liikmesriigi rahvusliku büroo ja liikmesriigi garantiifondi liikmeks ning osaleks nende rahastamises.

2. Lõikes 1 osutatud rahalisi sissemakseid tehakse üksnes I lisa A osa liiki 10 riskidega seoses (välja arvatud vedaja vastutus), mis on kindlustatud teenuste osutamise vabaduse alusel. Kõnealune sissemakse arvutatakse samadel alustel kahjukindlustusandjatega, kes katavad kõnealuseid riske selles liikmesriigis asuva filiaali kaudu.

Arvutamisel võetakse arvesse kindlustusandja tulu selle liigi kindlustusmaksetest vastuvõttvas liikmesriigis või seal kindlustatavate sama liiki riskide arvu.

3. Liikmesriik võib nõuda, et kindlustusteenused vastavad kõnealuse liikmesriigi eeskirjadele, mis käsitlevad suurenenud riskide kindlustust, niivõrd kui neid kohaldatakse seal asutatud kahjukindlustusandjate suhtes.

Artikkel 151

Nõudeid esitavate isikute mittediskrimineerimine

Vastuvõttev liikmesriik nõuab, et kahjukindlustusandja tagaks, et tema territooriumil toimunud sündmustest tulenevaid nõudeid esitavaid isikuid ei panda ebasoodsamasse olukorda seetõttu, et kindlustusandja kindlustab I lisa A osa liiki 10 kuuluva riski (välja arvatud vedaja vastutus) teenuste osutamise alusel, aga mitte selles liikmesriigis asuva püsiva tegevuskoha kaudu.

Artikkel 152

Esindaja

1. Artiklis 151 osutatud eesmärkidel nõuab vastuvõttev liikmesriik kahjukindlustusandjalt oma territooriumil elava või asuva esindaja määramist, kes kogub nõuete kohta kogu vajaliku teabe ja kellel on piisavad volitused esindada kindlustusandjat suhetes kahjukannatanutega, kes võiksid esitada nõudeid, sealhulgas nõuete väljamaksmisel, ning esindada kahjukindlustusandjat või vajaduse korral lasta teda esindada seoses nende nõuetega selle liikmesriigi kohtutes ja ametiasutustes.

Samuti võib nõuda, et esindaja esindaks kahjukindlustusandjat vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutuste ees seoses mootorsõiduki valdaja vastutuskindlustuse lepingute olemasolu ja kehtivuse kontrolliga.

2. Vastuvõttev liikmesriik ei tohi nõuda, et esindaja täidaks teda määranud kahjukindlustusandja nimel tööülesandeid, millele ei ole osutatud lõikes 1.

3. Esindaja määramine ei kujuta endast filiaali avamist artikli 145 tähenduses.

4. Kui kindlustusandja ei ole esindajat määranud, võib liikmesriik heaks kiita vastavalt direktiivi 2000/26/EÜ artiklile 4 määratud nõuete lahendamise eest vastutava esindaja, kes täidab käesoleva artikli lõikes 1 osutatud esindaja ülesandeid.

3. Jagu

Vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutuste pädevus

1. Alajagu

Kindlustus

Artikkel 153

Keel

Vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutused võivad nõuda, et teave, mida neil on õigus saada selle liikmesriigi territooriumil tegutsevate kindlustusandjate tegevuse kohta, esitataks neile selle riigi ametlikus keeles või keeltes.

Artikkel 154

Etteteatamine ja eelnev heakskiitmine

1. Vastuvõttev liikmesriik ei või ette näha sätteid, mis nõuavad kindlustuslepingu üld- ja eritingimuste, kindlustusmaksete tariifide või elukindlustuse puhul eelkõige kindlustusmaksete tariifide ja kindlustustehniliste eraldiste arvutamiseks kasutatavate kindlustustehniliste aluste või vormide ja muude dokumentide eelnevat heakskiitmist või süstemaatilist teatavakstegemist, mida kindlustusandja kavatseb kasutada oma asjaajamises kindlustusvõtjatega.

2. Vastuvõttev liikmesriik nõuab kindlustusandjalt, kes soovib tegeleda tema territooriumil kindlustustegevusega, lepingutingimuste ja muude dokumentide üksnes mittedüstemaatilist teatamist, et kontrollida kindlustuslepinguid käsitlevate siseriiklike õigusnormide täitmist, ning see nõue ei või kindlustusandja jaoks olla kindlustustegevusega tegelemise eeltingimuseks.

3. Vastuvõttev liikmesriik ei või säilitada ega kehtestada kindlustusmaksemäärade kavandatava tõstmise etteteatamist või heakskiitmist, välja arvatud üldise hinnakontrolli süsteemide osana.

Artikkel 155

Kindlustusandjad, kes ei järgi õigusnorme

1. Kui vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutused teevad kindlaks, et kindlustusandja, kelle filiaal asub tema territooriumil või kes tegutseb tema territooriumil teenuste osutamise vabaduse alusel, ei järgi tema suhtes selles liikmesriigis kohaldatavaid õigusnorme, nõuavad nad asjaomaselt kindlustusandjalt sellise eeskirjade eiramise lõpetamist.

2. Kui asjaomane kindlustusandja ei võta vajalikke meetmeid, teatavad asjaomase liikmesriigi järelevalveasutused sellest päritoluliikmesriigi järelevalveasutustele.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutused võtavad esimesel võimalusel kõik asjakohased meetmed selle tagamiseks, et asjaomane kindlustusandja lõpetab eeskirjade eiramise.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutused teatavad vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutustele võetud meetmetest.

3. Kui päritoluliikmesriigi võetud meetmetest hoolimata või seetõttu, et need meetmed osutuvad ebapiisavaks või on kõnealuses riigis puudulikud, jätkab kindlustusandja vastuvõttas liikmesriigis kehtivate õigusnormide rikkumist, võivad vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutused pärast päritoluliikmesriigi järelevalveasutustele teatamist võtta asjakohaseid meetmeid, et takistada eeskirjade eiramist või selle eest karistada, sealhulgas takistada kindlustusandjal, kui see on tingimata vajalik, uute kindlustuslepingute sõlmimist vastuvõtva liikmesriigi territooriumil.

Liikmesriigid tagavad, et nende territooriumil selliste meetmete võtmiseks vajalikud õigusdokumendid toimetatakse kätte kindlustusandjatele.

4. Lõiked 1, 2 ja 3 ei mõjuta asjaomaste liikmesriikide õigust võtta asjakohaseid erakorralisi meetmeid, et takistada eeskirjade eiramist nende territooriumil või karistada selle eest. Kõnealune õigus hõlmab võimalust takistada kindlustusandjatel uute kindlustuslepingute sõlmimise jätkamist nende territooriumil.

5. Lõiked 1, 2 ja 3 ei mõjuta liikmesriikide õigust karistada nende territooriumil toimunud eeskirjade eiramise eest.

6. Kui eeskirju eiranud kindlustusandjal on filiaal või vara asjaomasel liikmesriigis, võivad kõnealuse liikmesriigi järelevalveasutused kooskõlas siseriikliku õigusega kohaldada kõnealuse eiramise eest ettenähtud siseriiklikke halduskaristusi, pöörates süvenõude sellele filiaalile või varale.

7. Lõigete 2–6 alusel võetud meetmed, mis piiravad kindlustusteenuste osutamise vabadust, peavad olema nõuetekohaselt põhjendatud ning asjaomasele kindlustusandjale teatavaks tehtud.

8. Kindlustusandjad esitavad vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutustele taotlusel kõik lõigete 1–7 kohaldamiseks nõutavad dokumendid sedavõrd, kuivõrd kõnealust kohustust kohaldatakse ka nende kindlustusandjate suhtes, kelle peakontor asub kõnealuses liikmesriigis.

9. Liikmesriigid teatavad komisjonile selliste juhtude arvu ja liigi, mille puhul keelduti andmete või teabe edastamisest artiklite 146 ja 148 alusel ja võeti meetmeid käesoleva artikli lõike 4 alusel.

Kõnealuse teabe alusel teavitab komisjon Euroopa kindlustus- ja ametipensionikomiteed iga kahe aasta järel.

Artikkel 156

Reklaam

Kindlustusandjad, kelle peakontor asub liikmesriigis, võivad reklaamida oma teenuseid vastuvõttas liikmesriigis kõigi võimalike sidevahendite abil, arvestades sellise reklaami vormi ja sisu reguleerivaid üldistes huvides vastuvõetud eeskirju.

Artikkel 157

Kindlustusmaksete maksustamine

1. Ilma et see piiraks edasist kooskõlastamist, kohaldatakse iga kindlustuslepingu suhtes ainult riski asukohaliikmesriigis või kohustuse liikmesriigis kindlustusmaksete suhtes kohaldatavaid kaudseid makse ja maksutaolisi lõivusid.

Esimese lõigu kohaldamisel käsitatakse liikmesriigi territooriumil asuvas hoones sisalduvat vallasvara, välja arvatud transiitkaubad, selles liikmesriigis asuva riskina isegi juhul, kui hoone ja selle sisu pole kindlustatud sama kindlustuspoliisiga.

Hispaania puhul kohaldatakse kindlustuslepingu suhtes ka lisatasa, mis on seadusega kehtestatud Hispaania *Concorcio de Compensación de Seguros* kasuks selles liikmesriigis toimuvatest erakorralistest sündmustest tingitud kahjude hüvitamisega seotud ülesannete täitmiseks.

2. Käesoleva direktiivi artikli 178 ja määruse (EÜ) nr 593/2008 kohaselt sõlmitud lepingu suhtes kohaldatav õigus ei mõjuta kohaldatavat maksustamise korda.

3. Iga liikmesriik kohaldab tema territooriumil riske või kohustusi võtvate kindlustusandjate suhtes esimese lõigu alusel nõutavate kaudsete maksude ja maksutaoliste lõivude kogumise tagamiseks oma siseriiklikke õigusnorme.

2. Alajagu

Edasikindlustus

Artikkel 158

Edasikindlustusandjad, kes ei järgi õigusnorme

1. Kui liikmesriigi järelevalveasutused teevad kindlaks, et edasikindlustusandja, kelle filiaal asub tema territooriumil või kes tegutseb tema territooriumil teenuste osutamise vabaduse alusel, ei järgi tema suhtes selles liikmesriigis kohaldatavaid õigusnorme, nõuavad nad asjaomaselt edasikindlustusandjalt sellise eeskirjade eiramise lõpetamist. Samal ajal teatavad nad sellest päritoluliikmesriigi järelevalveasutusele.

2. Kui päritoluliikmesriigi võetud meetmetest hoolimata või seetõttu, et sellised meetmed osutuvad ebapiisavaks, jätkab edasikindlustusandja kõnealuses liikmesriigis tema suhtes kohaldatavate õigusnormide rikkumist, võivad vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutused pärast päritoluliikmesriigi järelevalveasutusele teatamist võtta asjakohaseid meetmeid, et edasise eiramise takistada või nende eest karistada, sealhulgas takistada edasikindlustusandjal, kui see on tingimata vajalik, uute edasikindlustuslepingute sõlmimist vastuvõtva liikmesriigi territooriumil.

Liikmesriigid tagavad, et nende territooriumil on võimalik edasikindlustusandjatele kätte toimetada selliste meetmete rakendamiseks vajalikke õigusdokumente.

3. Lõigete 1 ja 2 alusel võetud meetmeid, mis sisaldavad karistusi või edasikindlustusteenuste osutamise vabaduse piiranguid, tuleb nõuetekohaselt põhjendada ning asjaomasele edasikindlustusandjale teatavaks teha.

4. Jagu

Statistiline teave

Artikkel 159

Statistiline teave piiriülese tegevuse kohta

Iga kindlustusandja teatab oma päritoluliikmesriigi järelevalveasutusele eraldi asutamisõiguse alusel ja teenuste osutamise vabaduse alusel tehtud tehingute kohta kindlustusmaksete summad, edasikindlustust maha arvamata, liikmesriigiti ja järgmiselt:

- kahjukindlustuse puhul V lisas loetletud kindlustusliikide rühmade lõikes;
- elukindlustuse puhul II lisas loetletud I–IX kindlustusliigi lõikes.

I lisa A osa liigi 10 puhul, välja arvatud vedaja vastutus, teatab asjaomane kindlustusandja kõnealusele järelevalveasutusele ka nõuete sageduse ja keskmise hinna.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus edastab esimeses ja teises lõigus osutatud teabe mõistliku aja jooksul ja agregeeritud kujul iga asjaomase liikmesriigi järelevalveasutustele nende taotlusel.

5. Jagu

Filiaalide lepingute käsitlemine lõpetamismenetluse korral

Artikkel 160

Kindlustusandja lõpetamine

Kindlustusandja lõpetamisel täidetakse filiaali kaudu või teenuste osutamise vabaduse alusel sõlmitud lepingutest tulenevad kohustused samal viisil kui muudest kõnealuse kindlustusandja kindlustuslepingutest tulenevad kohustused, tegemata vahet kindlustatud isikute ja soodustatud isikute kodakondsuse alusel.

Artikkel 161

Edasikindlustusandja lõpetamine

Edasikindlustusandja lõpetamisel täidetakse filiaali kaudu või teenuste osutamise vabaduse alusel sõlmitud lepingutest tulenevad kohustused samal viisil kui muudest kõnealuse kindlustusandja edasikindlustuslepingutest tulenevad kohustused.

IX PEATÜKK

**Ühenduses asutatud ja sellistele kindlustus- või
edasikindlustusandjatele kuuluvad filiaalid, kelle peakontor
asub väljaspool ühendust**

1. Jagu

Tegevuse alustamine

Artikkel 162

Tegevusloa põhimõte ja tingimused

1. Liikmesriigid nõuavad kõigilt kindlustus- või edasikindlustusandjalt, kelle peakontor asub väljaspool ühendust, oma territooriumil artikli 2 lõike 1 esimeses lõigus osutatud tegevuse alustamiseks tegevusloa.

2. Liikmesriik võib anda tegevusloa juhul, kui kindlustus- või edasikindlustusandja täidab vähemalt järgmisi tingimusi:

- a) tal on siseriikliku õiguse alusel õigus tegelda kindlustustegevusega;
- b) ta asutab filiaali selle liikmesriigi territooriumil, kus tegevusloa taotletakse;
- c) ta kohustub korraldama filiaali juhtimiskohas konkreetselt seal toimuvat tegevust kajastava raamatupidamise ja säilitama seal kõik tegevusega seotud dokumendid;
- d) ta määrab ametisse üldesindaja, kelle peavad heaks kiitma järelevalveasutused;
- e) tal on liikmesriigis, kus tegevusloa taotletakse, varad, mille väärtus on vähemalt pool artikli 129 lõike 1 punktis d ettenähtud absoluutsest alammäärast seoses miinimumkapitalinõudega, ja ta deponeerib neljandiku kõnealusest absoluutsest alammäärast tagatisena;
- f) ta kohustub täitma solventsuskapitalinõuet ja miinimumkapitalinõuet vastavalt artiklites 100 ja 128 osutatud nõuetele;
- g) ta edastab igas liikmesriigis peale liikmesriigi, kus taotletakse tegevusloa, määratud nõuete lahendamise eest vastutava esindaja nime ja aadressi, kui kindlustatavad riskid kuuluvad I lisa A osa liiki 10, välja arvatud vedaja vastutus;
- h) ta esitab tegevuskava vastavalt artiklile 163;
- i) ta täidab IV peatüki 2. jaos sätestatud juhtimisnõudeid.

3. Käesoleva peatüki kohaldamisel tähendab „filiaal” lõikes 1 osutatud sellise kindlustus- või edasikindlustusandja mis tahes alalist kohalolekut liikmesriigi territooriumil, kes saab kõnealuses liikmesriigis tegevusloa ja tegeleb kindlustustegevusega.

Artikkel 163

Filiaali tegevuskava

1. Artikli 162 lõike 2 punktis h osutatud filiaali tegevuskava sisaldab järgmist:

- a) selliste riskide või kohustuste laad, millele kindlustusandja kaavatseb pakkuda kindlustuskaitset;
 - b) edasikindlustuse põhimõtted;
 - c) tulevase solventsuskapitalinõude kalkulatsioon bilansiprognosi alusel, nagu on ette nähtud VI peatüki 4. jaos, samuti arvutusmeetod, mida on kõnealuse kalkulatsiooni koostamisel kasutatud;
 - d) tulevase miinimumkapitalinõude kalkulatsioon bilansiprognosi alusel, nagu on ette nähtud VI peatüki 5. jaos, samuti arvutusmeetod, mida on kõnealuse kalkulatsiooni koostamisel kasutatud;
 - e) VI peatüki 4. ja 5. jaos osutatud solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalike kindlustusandja nõuetekohaste omavahendite ja nõuetekohaste põhiomavahendite seisund;
 - f) haldus- ja kindlustustegevuse korraldamise hinnangulised kulud, nende kulude katmiseks kavandatud rahalised vahendid ning juhul, kui kindlustatavad riskid kuuluvad I lisa A osa liiki 18, olemasolevad vahendid abistamisteenuse osutamiseks;
 - g) teave juhtimissüsteemi struktuuri kohta.
2. Lisaks lõikes 1 sätestatud nõuetele peab tegevuskava sisaldama esimese kolme majandusaasta kohta järgmist:
- a) bilansiprognosis;
 - b) kindlustustehniliste eraldiste, miinimumkapitalinõude ja solventsuskapitalinõude katteks kavandatud rahaliste vahendite kalkulatsioonid;
 - c) kahjukindlustusandjate puhul:
 - i) halduskulude kalkulatsioon, välja arvatud asutamiskulud, eelkõige jooksvad üldkulud ja komisjonitasud;
 - ii) kindlustusmaksete või sissemaksete ja nõuete kalkulatsioonid;
 - d) elukindlustuse puhul kava, milles esitatakse otsese majandustegevuse, sissetuleva edasikindlustuse ja retrotsessiooniga seotud tulude ja kulude üksikasjalikud prognoosid.

3. Seoses elukindlustusega võivad liikmesriigid kindlustusandjatel nõuda kindlustustehniliste eraldiste ja kindlustusmaksete tariifide arvutamiseks kasutatavate kindlustustehniliste aluste süstemaatilist esitamist, ilma et see nõue oleks elukindlustusandja jaoks elukindlustustegevusega tegelemise eeltingimuseks.

Artikkel 164

Kindlustusportfelli üleandmine

1. Siseriikliku õigusega ettenähtud tingimustel lubavad liikmesriigid oma territooriumil asutatud ja käesoleva peatükiga hõlmatud filiaalidel kindlustusportfelli osaliselt või tervikuna üle anda samas liikmesriigis asutatud vastuvõtvale kindlustusandjale, kui kõnealuse liikmesriigi või vajaduse korral artiklis 167 osutatud liikmesriigi järelevalveasutused tõendavad, et pärast üleandmise arvessevõtmist on vastuvõtval kindlustusandjal artikli 100 esimeses lõigus osutatud nõuetekohased omavahendid, et täita solventsuskapitalinõuet.

2. Liikmesriigid lubavad siseriikliku õigusega ettenähtud tingimustel tema territooriumil tegutsevatel ja käesoleva peatükiga hõlmatud filiaalidel oma kindlustusportfelli osaliselt või tervikuna üle anda kindlustusandjale, kelle peakontor asub teises liikmesriigis, kui kõnealuse liikmesriigi järelevalveasutused tõendavad, et pärast üleandmise arvessevõtmist on vastuvõtval kindlustusandjal artikli 100 esimeses lõigus osutatud nõuetekohased omavahendid, et täita solventsuskapitalinõuet.

3. Kui liikmesriik siseriikliku õigusega ettenähtud tingimustel lubab tema territooriumil tegutsevatel ja käesoleva peatükiga hõlmatud filiaalidel oma kindlustusportfelli osaliselt või tervikuna üle anda käesoleva peatükiga hõlmatud ja teises liikmesriigis asutatud filiaalile, tagab ta, et vastuvõtva kindlustusandja liikmesriigi või vajaduse korral artiklis 167 osutatud liikmesriigi järelevalveasutused tõendavad järgmist:

- a) pärast üleandmise arvessevõtmist on vastuvõtval kindlustusandjal vajalikud nõuetekohased omavahendid, et täita solventsuskapitalinõuet;
- b) vastuvõtva kindlustusandja liikmesriigi õigus lubab sellist ülevõtmist ja
- c) kõnealune liikmesriik on üleandmisega nõustunud.

4. Lõigetes 1–3 osutatud tingimustel lubab üleandva filiaali asukohaliikmesriik üleandmise, kui ta on saanud riskide asukohaliikmesriigi või kohustuse liikmesriigi järelevalveasutuste nõusoleku, juhul kui see ei ole üleandva filiaali asukohaliikmesriik.

5. Liikmesriikide konsulteeritavad järelevalveasutused esitavad oma arvamuse või annavad nõusoleku üleandva filiaali päritoluliikmesriigi järelevalveasutustele kolme kuu jooksul pärast taotluse saamist. Konsulteeritavate asutuste vastuse puudumine selle ajavahemiku jooksul loetakse võrdseks soodsa arvamuse või vaikiva nõusolekuga.

6. Vastavalt lõigetele 1–5 lubatud üleandmine avaldatakse siseriiklikus õiguses sätestatud tingimustel riski asukohaliikmesriigis või kohustuse liikmesriigis.

Selline üleandmine jõustub automaatselt kindlustusvõtjate, kindlustatud isikute ja muude üleantud lepingutest tulenevate õiguste või kohustustega isikute suhtes.

Artikkel 165

Kindlustustehnilised eraldised

Liikmesriigid nõuavad kindlustusandjalt VI peatüki 2. jao kohaselt arvatud nõuetekohaste kindlustustehniliste eraldiste moodustamist, mis oleksid piisavad, et katta nende territooriumil võetud kindlustus- ja edasikindlustuskohustusi. Liikmesriigid nõuavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad hindavad varasid ja kohustusi vastavalt VI peatüki 1. jaole ning määravad omavahendid kindlaks vastavalt VI peatüki 3. jaole.

Artikkel 166

Solventsuskapitalinõue ja miinimumkapitalinõue

1. Iga liikmesriik nõuab, et tema territooriumil asutatud filiaalidel oleks artikli 98 lõikes 3 osutatud vahenditest koosnevad nõuetekohased omavahendid.

Solventsuskapitalinõue ja miinimumkapitalinõue arvutatakse VI peatüki 4. ja 5. jao sätete kohaselt.

Solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude arvutamisel võetakse nii elukindlustuse kui kahjukindlustuse puhul arvesse ainult asjaomase filiaali tegevus.

2. Miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste põhiomavahendite suurus ja kõnealuse miinimumkapitalinõude absoluutne alammäär nähakse ette artikli 98 lõikega 4.

3. Põhiomavahendite nõuetekohane suurus ei tohi olla väiksem kui pool artikli 129 lõike 1 punkti d kohaselt nõutavast absoluutsest alammäärast.

Artikli 162 lõike 2 punkti e kohaselt sissemakstud tagatis loetakse miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste põhiomavahendite hulka.

4. Solventsuskapitalinõude kattevarasid tuleb hoida miinimumkapitalinõude summa ulatuses tegutsemiskoha liikmesriigis ja ülejäänud osa ühenduses.

Artikkel 167

Rohkem kui ühes liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusandjate soodustused

1. Iga kindlustusandja, kes on taotlenud või saanud tegevusloa rohkem kui ühes liikmesriigis, võib taotleda järgmisi soodustusi, mida võib anda ainult koos:

- a) artiklis 166 osutatud solventsuskapitalinõue arvutatakse kogu ühenduses toimuva tegevuse kohta;
- b) artikli 162 lõike 2 punkti e kohaselt nõutav tagatis esitatakse nendest liikmesriikidest ainult ühes;
- c) miinimumkapitalinõudele vastavad varad asuvad artikli 134 kohaselt ükskõik millises liikmesriigis, kus ta tegutseb.

Esimese lõigu punktis a osutatud juhtudel võetakse arvutuses arvesse üksnes kõigi ühenduses asutatud filiaalide tegevus.

2. Lõikes 1 sätestatud soodustuste kasutamise taotlus esitatakse asjaomase liikmesriigi järelevalveasutustele. Taotluses nimetatakse liikmesriigi ametiasutus, kes edaspidi teostab ühenduses asutatud filiaalide kogu tegevuse maksevõime järelevalvet. Kindlustusandja peab ametiasutuse valikut põhjendama.

Artikli 162 lõike 2 punktis e osutatud tagatis esitatakse selles liikmesriigis.

3. Lõikega 1 ettenähtud soodustusi võib anda üksnes juhul, kui nendega nõustuvad kõigi nende liikmesriikide järelevalveasutused, kus on esitatud taotlus.

Soodustused jõustuvad alates sellest, kui valitud järelevalveasutus teatab teistele järelevalveasutustele, et ta teostab ühenduses asuvate filiaalide kogu tegevuse maksevõime järelevalvet.

Valitud järelevalveasutus saab teistelt liikmesriikidelt teavet, mida on vaja nende territooriumil tegutsevate filiaalide üldise maksevõime järelevalveks.

4. Ühe või mitme asjaomase liikmesriigi taotluse korral tühistavad kõik asjaomased liikmesriigid üheaegselt lõigete 1–3 alusel antud soodustused.

Artikkel 168

Raamatupidamine, usaldatavusnormatiivide ja statistiline teave ning raskustes olevad kindlustusandjad

Käesoleva jao kohaldamisel kohaldatakse artiklit 34, artikli 139 lõiget 3 ning artikleid 140 ja 141.

Kui kindlustusandja vastab artikli 167 lõigetes 1–3 ettenähtud soodustuste andmiseks vajalikele tingimustele, käsitatakse artiklite 137 kuni 139 kohaldamisel ühenduses tegutsevate filiaalide kogu tegevuse maksevõime kontrolli eest vastutavat asutust samal viisil kui selle liikmesriigi järelevalveasutust, kus asub ühenduses asutatud kindlustusandja peakontor.

Artikkel 169

Kahju- ja elukindlustuse eraldamine

1. Käesolevas jaos osutatud filiaalid ei tohi samas liikmesriigis samaaegselt tegeleda elu- ja kahjukindlustusega.

2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid ette näha, et käesolevas jaos osutatud filiaalid, kes artikli 73 lõike 5 esimeses lõigus osutatud kuupäeval tegelesid liikmesriigis samaaegselt mõlema tegevusega, võivad seda jätkata tingimusel, et kumbagi tegevust juhitakse eraldi artikli 74 kohaselt.

3. Iga liikmesriik, kes artikli 73 lõike 5 teise lõigu kohaselt nõuab, et tema territooriumil asutatud kindlustusandjad lõpetaksid samaaegse tegelemise nende tegevustega, millega nad artikli 73 lõike 5 esimeses lõigus osutatud kuupäeval tegelesid, peab sellise nõude kehtestama ka käesolevas jaos osutatud filiaalide kohta, kes on asutatud tema territooriumil ja tegelevad samaaegselt mõlema nimetatud tegevusega.

Liikmesriigid võivad ette näha, et käesolevas jaos osutatud filiaalid, kelle peakontor tegeleb samaaegselt mõlema tegevusega ja kes artikli 73 lõike 5 esimeses lõigus osutatud kuupäeval tegelesid liikmesriigis ainult elukindlustustegevusega, võivad seda seal jätkata. Kui kindlustusandja soovib kõnealusel territooriumil tegeleda kahjukindlustusega, võib ta elukindlustusega tegeleda ainult tütarettevõtja kaudu.

Artikkel 170

Rohkem kui ühes liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusandja tegevusloa kehtetuks tunnistamine

Artikli 167 lõikes 2 osutatud asutus teatab tegevusloa kehtetuks tunnistamise korral sellest teiste liikmesriikide järelevalveasutustele, kus kindlustusandja tegutseb, ja kõnealused järelevalveasutused võtavad vajalikud meetmed.

Kui kõnealuse kehtetuks tunnistamise põhjus on artiklis 167 osutatud taotlusega nõustunud liikmesriikide poolt kinnitatud üldine maksejõuetus, tunnistavad enda antud tegevusloa kehtetuks ka teised nõustunud liikmesriigid.

Artikkel 171

Lepingud kolmandate riikidega

Ühendus võib vastavalt asutamislepingule ühe või mitme kolmanda riigiga sõlmitud lepingutega nõustuda käesolevas jaos ettenähtud sätetest erinevate sätete kohaldamisega, et tagada liikmesriikides kindlustusvõtjate ja kindlustatud isikute piisav kaitse vastastikustel tingimustel.

2. Jagu

Edasikindlustus

Artikkel 172

Samaväärsus

1. Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed, milles täpsustatakse kriteeriumid selle hindamiseks, kas kolmanda riigi kohaldatav solventsusrežiim selliste edasikindlustusandjate tegevuse suhtes, kelle peakontor asub kõnealuses kolmandas riigis, on samaväärne I jaotises sätestatuga.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrollliga regulatiivmenetlusele.

2. Komisjon võib vastavalt artikli 301 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele ning võttes arvesse lõike 1 kohaselt vastu võetud kriteeriume otsustada, kas kolmanda riigi kohaldatav solventsusrežiim selliste edasikindlustusandjate tegevuse suhtes, kelle peakontor asub kõnealuses kolmandas riigis, on samaväärne I jaotises sätestatuga.

Kõnealused otsused vaadatakse korrapäraselt läbi.

3. Kui lõike 2 kohaselt käsitatakse kolmanda riigi solventsusrežiimi samaväärsena käesolevas direktiivis sätestatuga, käsitatakse selliste edasikindlustusandjatega sõlmitud edasikindlustuslepinguid, kelle peakontor asub kõnealustes kolmandates riikides, samal viisil kui selliste edasikindlustusandjatega sõlmitud edasikindlustuslepinguid, kellele on antud tegevusluba käesoleva direktiivi kohaselt.

Artikkel 173

Kattevarade pantimise keelamine

Kindlustustehniliste eraldiste loomiseks ei säilita ega vii liikmesriik sisse ettemakstud kindlustusmaksete ja rahuldamata nõuete eraldiste kattevarade pantimist nõudvat brutoreserveerimise süsteemi, kui edasikindlustusandja on kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja, kelle peakontor asub riigis, mille solventsusrežiimi käsitatakse samaväärsena vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 172.

Artikkel 174

Edasikindlustusega tegelemise põhimõte ja tingimused

Liikmesriik ei kohalda kolmandate riikide edasikindlustusandjate suhtes, kes alustavad tema territooriumil edasikindlustustegevust või tegelevad seal sellega, sätteid, mis põhjustavad soodsamat kohtlemist kui võimaldatakse selles liikmesriigis peakontorit omavatele edasikindlustusandjatele.

Artikkel 175

Lepingud kolmandate riikidega

1. Komisjon võib teha nõukogule ettepaneku pidada läbirääkimisi lepingute sõlmimiseks ühe või mitme kolmanda riigiga, et teostada järelevalvet järgmiste ettevõtjate üle:

- a) kolmanda riigi edasikindlustusandjad, kes tegelevad ühenduses edasikindlustusega;
- b) ühenduse edasikindlustusandjad, kes tegelevad kolmanda riigi territooriumil edasikindlustusega.

2. Lõikes 1 osutatud lepingute eesmärk on eelkõige tagada samaväärsete usaldatavusnormatiivide rakendamisega edasikindlustusandjate tõhus turulepääs lepinguosaliste territooriumile ja sätestada edasikindlustuse osas järelevalveeskirjade vastastikune tunnustamine. Ühtlasi on lepingute eesmärk tagada järgmine:

- a) et liikmesriikide järelevalveasutused saaksid järelevalveks vajalikku teavet edasikindlustusandjate kohta, kelle peakontorid asuvad ühenduses ja kes tegelevad edasikindlustusega asjakohaste kolmandate riikide territooriumil;
- b) et kolmandate riikide järelevalveasutused saaksid järelevalveks vajalikku teavet edasikindlustusandjate kohta, kelle peakontorid asuvad nende territooriumil ja kes tegelevad ühenduses edasikindlustusega.

3. Ilma et see piiraks asutamislepingu artikli 300 lõigete 1 ja 2 kohaldamist, analüüsib komisjon koos Euroopa kindlustus- ja ametipensionikomiteega käesoleva artikli lõikes 1 osutatud läbirääkimiste tulemusi ja nendest tulenevat olukorda.

X PEATÜKK

Kolmanda riigi õigusega reguleeritavate kindlustus- ja edasikindlustusandjate tütarettevõtjad ning selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate omandatavad osalused

Artikkel 176

Liikmesriikide teave komisjonile

Liikmesriikide järelevalveasutused teatavad komisjonile ja teiste liikmesriikide järelevalveasutustele igast tegevusloa andmisest tütarettevõtjale, mida otseselt või kaudselt kontrollib vähemalt üks kolmanda riigi õiguse alusel tegutsev emaettevõtja.

Kõnealune teave hõlmab ka asjaomase konsolideerimisgrupi struktuuri kirjeldust.

Kui kolmanda riigi õiguse alusel tegutsev ettevõtja omandab ühenduses tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja osaluse, mille tagajärjel muutub kõnealune kindlustus- või edasikindlustusandja kolmanda riigi kõnealuse ettevõtja tütarettevõtjaks, teatavad päritoluliikmesriigi järelevalveasutused sellest komisjonile ja teiste liikmesriikide järelevalveasutustele.

Artikkel 177

Ühenduse kindlustus- ja edasikindlustusandjate kohtlemine kolmandates riikides

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile üldistest raskustest, mis tekivad nende kindlustus- või edasikindlustusandjatel seoses asutamise või tegevusega kolmandas riigis või kindlustusteenuste osutamisel kolmandas riigis.
2. Komisjon esitab nõukogule korrapäraselt aruande ühenduses tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandjate kohtlemise kohta kolmandates riikides seoses järgmisega:
 - a) ühenduses tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandjate asutamine kolmandas riigis;
 - b) kolmandate riikide kindlustus- või edasikindlustusandjates osaluse omandamine;
 - c) selliste ettevõtjate kindlustus- või edasikindlustustegevus;
 - d) kindlustus- või edasikindlustusteenuste piiriülene osutamine ühendusest kolmandatesse riikidesse.

Komisjon esitab kõnealused aruanded koos asjakohaste ettepanekute või soovitusetega nõukogule.

II JAOTIS

KINDLUSTUSE JA EDASIKINDLUSTUSE ERISÄTTED

I PEATÜKK

Kindlustuslepingute suhtes kohaldatav õigus ja tingimused

1. Jagu

Kohaldatav õigus

Artikkel 178

Kohaldatav õigus

Mis tahes liikmesriik, kelle suhtes ei kohaldata määrust (EÜ) nr 593/2008, kohaldab kõnealuse määruse sätteid, et määrata kindlaks õigus, mida kohaldatakse kõnealuse määruse artikli 7 re-guleerimisalasse kuuluvate kindlustuslepingute suhtes.

2. Jagu

Kohustuslik kindlustus

Artikkel 179

Seotud kohustused

1. Kahjukindlustusandjad võivad pakkuda ja sõlmida kohustusliku kindlustuse lepinguid käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Kui liikmesriik kehtestab kindlustamiskohustuse, täidab kindlustusleping seda kohustust ainult juhul, kui see vastab selle liikmesriigi sätestatud erisätetele, mis käsitlevad asjaomast kindlustust.
3. Kui liikmesriik kehtestab kohustusliku kindlustuse ja kindlustusandja peab järelevalveasutustele teatama kõigist kindlustuse lõppemistest, võib selline lõppemine kehtida kahjustatud kolmandate isikute suhtes ainult selle liikmesriigi poolt ettenähtud asjaoludel.
4. Iga liikmesriik teatab komisjonile riskid, mille kindlustamine on vastavalt tema õigusaktidele kohustuslik, märkides järgmist:
 - a) kõnealust kindlustust käsitlevad erinormid;
 - b) andmed, mis tuleb esitada lepingus, mille kahjukindlustusandja peab andma kindlustatud isikule juhul, kui liikmesriik nõuab tõestust, et kindlustamiskohustus on täidetud.

Liikmesriik võib nõuda, et esimese lõigu punktis b osutatud andmed sisaldavad kindlustusandja kinnitust, et leping järgib seda kindlustust käsitlevaid erinorme.

Komisjon avaldab esimese lõigu punktis b osutatud andmed *Euroopa Liidu Teatajas*.

3. Jagu

Üldine huvi

Artikkel 180

Üldine huvi

Riski asukohaliikmesriik ega kohustuse liikmesriik ei takista kindlustusvõtjat sõlmimast lepingut artikli 14 tingimustel tegevusloa saanud kindlustusandjaga, kui kõnealune lepingu sõlmimine ei lähe vastuollu riski asukohaliikmesriigi või kohustuse liikmesriigi üldist huvi kaitsvate õigusnormidega.

4. Jagu

**Kindlustuslepingute tingimused ja
kindlustusmaksete tariifid***Artikkel 181***Kahjukindlustus**

1. Liikmesriigid ei nõua kindlustuslepingu selliste üld- ja eritingimuste, kindlustusmaksete tariifide ning vormide ja muude selliste trükitud dokumentide eelnevat heakskiitu või korrapärasest esitamist, mida kindlustusandja kavatseb kasutada suhetes kindlustusvõtjatega.

Liikmesriigid võivad nõuda selliste lepingutingimuste ja muude dokumentide mitesüsteemaatilist esitamist üksnes selleks, et kontrollida kindlustuslepinguid käsitlevate liikmesriigi õigusnormide täitmist. Kõnealused nõuded ei või kindlustusandja jaoks olla kindlustustegevusega tegelemise eeltingimuseks.

2. Kohustusliku kindlustuse kehtestanud liikmesriik võib nõuda, et kindlustusandjad edastaksid oma järelevalveasutustele sellise kindlustuse üld- ja eritingimused enne nende kasutuselevõtmist.

3. Liikmesriigid ei säilita ega kehtestada kindlustusmaksemäärade kavandatava tõstmise etteteatamise või eelneva heakskiitmise kohustust, välja arvatud üldise hinnakontrolli süsteemi osana.

*Artikkel 182***Elukindlustus**

Liikmesriigid ei nõua kindlustuse selliste üld- ja eritingimuste, kindlustusmaksete tariifide, eelkõige kindlustusmaksete tariifide ja kindlustustehniliste eraldiste arvutamiseks kasutatavate kindlustustehniliste aluste või vormide ja muude selliste trükitud dokumentide eelnevat heakskiitu või korrapärasest esitamist, mida elukindlustusandja kavatseb kasutada oma suhetes kindlustusvõtjatega.

Päritoluliikmesriik võib siiski nõuda eelkõige kindlustustehniliste eraldiste ja kindlustusmaksete tariifide arvutamiseks kasutatavate kindlustustehniliste aluste korrapärasest esitamist, kuid seda üksnes kindlustusmatemaatilisi põhimõtteid käsitlevate siseriiklike sätete täitmise kontrollimiseks. Kõnealused nõuded ei või kindlustusandja jaoks olla kindlustustegevusega tegelemise eeltingimuseks.

5. Jagu

Teave kindlustusvõtjale

1. Alajagu

Kahjukindlustus*Artikkel 183***Üldteave kindlustusvõtjale**

1. Enne kahjukindlustuslepingu sõlmimist teatab kahjukindlustusandja kindlustusvõtjale järgmist:

- a) lepingu suhtes kohaldatav õigus, kui pooltel puudub vaba valiku võimalus;
- b) asjaolu, et pooled võivad vabalt valida kohaldatava õiguse, ja õigus, mida kindlustusandja soovib valida.

Kindlustusandja teatab kindlustusvõtjale kindlustusvõtjate lepinguid hõlmavate kaebuste käsitlemise korra, sealhulgas vajaduse korral kaebusi lahendava asutuse olemasolu, piiramata kindlustusvõtja õigust pöörduda kohtusse.

2. Lõikes 1 osutatud kohustust kohaldatakse ainult juhul, kui kindlustusvõtja on füüsiline isik.

3. Lõigete 1 ja 2 üksikasjalikud rakenduseeskirjad sätestab riski asukohaliikmesriik.

*Artikkel 184***Lisateave, juhul kui kahjukindlustust pakutakse
asutamisoiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel**

1. Kui kahjukindlustust pakutakse asutamisoiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel, teatatakse kindlustusvõtjale enne ühegi lepingu sõlmimist liikmesriik, kus asub peakontor või vajaduse korral filiaal, kellega leping sõlmitakse.

Kõik kindlustusvõtjale antud dokumendid peavad sisaldama esimeses lõigus osutatud teavet.

Esimeses ja teises lõigus kehtestatud kohustusi ei kohaldata suurte riskide suhtes.

2. Lepingus või mis tahes muus kindlustuskaitset pakkavas dokumendis koos kindlustuspakkumisega, kui see on kindlustusvõtja suhtes siduv, nimetatakse peakontori või vajaduse korral kindlustuskaitset pakkuva kahjukindlustusandja filiaali aadressi.

Liikmesriigid võivad nõuda, et käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud dokumentidel oleks ka artikli 148 lõike 2 punktis a osutatud kahjukindlustusandja esindaja nimi ja aadress.

2. Alajagu

Elukindlustus

Artikkel 185

Teave kindlustusvõtjale

1. Enne elukindlustuslepingu sõlmimist teatakse kindlustusvõtjale vähemalt lõigetes 2 kuni 4 sätestatud teave.

2. Elukindlustusandja kohta esitatakse järgmine teave:

- a) elukindlustusandja nimi ja tema õiguslik vorm;
 - b) liikmesriik, kus asub peakontor, ja vajaduse korral lepingut sõlmiv filiaal;
 - c) peakontori ja vajaduse korral lepingut sõlmiva filiaali aadress;
 - d) konkreetne viide artiklis 51 sätestatud maksevõime ja finantsseisundi aruandele, mis võimaldab kindlustusvõtjatele lihtsat juurdepääsu kõnealusele teabele.
3. Kohustuse kohta esitatakse järgmine teave:
- a) iga hüvitise ja iga optsiooni määratlus;
 - b) lepingu tähtaeg;
 - c) lepingu lõpetamise viis;
 - d) kindlustusmaksete tasumise viis ja kestus;
 - e) boonuste arvutamise ja jaotamise vahendid;
 - f) märke tagasiostuväärtuse ja sissemakstud väärtuse kohta ning millises ulatuses need on tagatud;
 - g) teave iga hüvitise, nii põhihüvitiste kui vajaduse korral ka lisahüvitiste kindlustusmaksete kohta;
 - h) investeerimisriskiga kindlustuslepingute puhul hüvitistega seotud investeerimisosakute määratlus;
 - i) investeerimisriskiga kindlustuslepingute puhul märke alusvara laadi kohta;
 - j) järelemõtlemisaja kohaldamise kord;
 - k) üldteave kindlustuslepingu liigi suhtes kohaldatava maksustamise korra kohta;

l) kindlustusvõtjate, kindlustatud isikute või lepingujärgsete soodustatud isikute kindlustuslepingutega seotud kaebuste käsitlemise kord, sealhulgas vajaduse korral kaebustega tegeleva asutuse olemasolu, ilma et see piiraks õigust pöörduda kohtusse;

m) kindlustuslepingu suhtes kohaldatav õigus, kui pooltel puudub vaba valik, või elukindlustusandja soovitatav õigus, kui pooled võivad vabalt valida kindlustuslepingu suhtes kohaldatava õiguse.

4. Lisaks antakse konkreetset teavet, et oleks tagatud õige arusaamine riskidest, mis lepingu kohaselt jäävad kindlustusvõtja kanda.

5. Kindlustusvõtjale teatatakse kogu kindlustuslepingu kehtivuse ajal muudatustest, mis puudutavad järgmist teavet:

- a) kindlustuse üld- ja eritingimused;
- b) elukindlustusandja nimi, õiguslik vorm või peakontori ja vajaduse korral kindlustuslepingu sõlminud filiaali aadress;
- c) lõike 3 punktides d–j esitatud kogu teave kindlustustingimuste muutumise või kindlustuslepingu suhtes kohaldatava õiguse muutmise kohta;
- d) igal aastal teave boonuste olukorra kohta.

Kui kindlustusandja esitab seoses elukindlustuse pakkumise või sõlmimisega arvnäitajaid, mis seonduvad lepingus kokkulepitud makseid ületavate potentsiaalsete maksetega, esitab ta kindlustusvõtjale näidiskalkulatsiooni, milles potentsiaalne saabunud tähtajaga makse on määratud nii, et kindlustusmaksete kalkuleerimise aluseks on võetud kolm erinevat intressimäära. Seda ei kohaldata tähtajaliste kindlustuste ja lepingute suhtes. Kindlustusandja teavitab kindlustusvõtjat selgel ja arusaadaval viisil, et näidiskalkulatsioon on üksnes arvutusmudel, mille aluseks on tinglikud eeldused, ja et kindlustusvõtja ei saa näidiskalkulatsiooni põhjal esitada ühtegi lepingulist nõuet.

Kasumis osalemisel põhinevate kindlustuste puhul teavitab kindlustusandja kindlustusvõtjat igal aastal kirjalikult kindlustusvõtja nõuete staatusest, sealhulgas kasumis osalemisest. Kui kindlustusandja on esitanud arvnäitajad kasumis osalemise perspektiivi kohta, teavitab ta täiendavalt kindlustusvõtjat reaalse arengu ja esialgsete andmete erinevustest.

6. Lõigetes 2–5 osutatud teave esitatakse kirjalikult, selgelt ja täpselt kohustuse liikmesriigi ametlikus keeles.

See teave võib olla muus keeles, kui kindlustusvõtja seda taotleb ja kui liikmesriigi õigus seda lubab või kui kindlustusvõtja võib vabalt valida kohaldatava õiguse.

7. Kohustuse liikmesriik võib elukindlustusandjatel nõuda lisaks lõigetes 2–5 esitatud teabele lisateavet ainult juhul, kui seda on kindlustusvõtjale vaja kohustuse oluliste asjaolude mõistmiseks.

8. Lõigete 1–7 rakendamise üksikasjalikud eeskirjad sätestab kohustuse liikmesriik.

Artikkel 186

Lepingust taganemise tähtaeg

1. Liikmesriigid näevad ette, et kindlustusvõtjad, kes sõlmivad individuaalse elukindlustuslepingu, võivad lepingust taganeda 14–30 päeva jooksul alates ajast, kui neile lepingu sõlmimisest teatati.

Kindlustusvõtja teade kindlustuslepingust taganemise kohta vastab ta kõigist edasistest kindlustuslepingust tulenevatest kohustustest.

Muud kindlustuslepingust taganemise õiguslikud tagajärjed ja tingimused määratakse kindlaks kindlustuslepingu suhtes kohaldatava õiguse alusel, eelkõige kindlustusvõtjale kindlustuslepingu sõlmimisest teatamise korra osas.

2. Liikmesriigid ei pea lõiget 1 kohaldama järgmistel juhtudel:

- a) kindlustuslepingud, mille kestus on kuni kuus kuud;
- b) kui kindlustusvõtja oma seisundi või lepingu sõlmimise asjaolude tõttu erilist kaitset ei vaja.

Kui liikmesriigid kasutavad esimeses lõigus sätestatud võimalust, täpsustavad nad seda asjaolu oma õiguses.

II PEATÜKK

Kahjukindlustust käsitlevad sätted

1. Jagu

Üldsätted

Artikkel 187

Kindlustustingimused

Kindlustuse üld- ja eritingimused ei hõlma neid tingimusi, mis on üksikjuhul kavandatud vastama kindlustatava riski eriasjaoludele.

Artikkel 188

Monopolide kaotamine

Liikmesriigid tagavad, et nende territooriumil asutatud ja artiklis 8 osutatud asutustele antud teatavates kindlustusliikides tegevuse alustamise monopolid kaotatakse.

Artikkel 189

Osalemine riiklikus tagatisskeemis

Vastuvõtavad liikmesriigid võivad nõuda, et kahjukindlustusandjad ühineksid ja osaleksid nende territooriumil tegevusloa saanud kahjukindlustusandjatega samadel tingimustel kõigis skeemides, mis on kavandatud kindlustatud isikutele ja kahjustatud kolmandatele isikutele kindlustuslepingutest tulenevate nõuete väljamaksmise tagamiseks.

2. Jagu

Ühenduse kaaskindlustus

Artikkel 190

Ühenduse kaaskindlustustehingud

1. Käesolevat jagu kohaldatakse ühenduse kaaskindlustustehingute suhtes, mis on seotud I lisa A osa liikidesse 3 kuni 16 kuuluvate riskidega, mis vastavad järgmistele tingimustele:

- a) suur risk;
- b) riski katavad üheks ja samaks ajavahemikuks ühe kindlustuslepingu ja üldise kindlustusmaksega vähemalt kaks kindlustusandjat, kumbki omalt poolt kaaskindlustusandjana; kusjuures üks neist on juhtiv kindlustusandja;
- c) risk asub ühenduses;
- d) riski katmiseks käsitatakse juhtivat kindlustusandjat nii, nagu oleks ta kogu riski katnud kindlustusandja;
- e) vähemalt üks kaaskindlustusandja osaleb lepingus peakontori või filiaali kaudu, mis on asutatud väljaspool seda liikmesriiki, kus asub juhtiv kindlustusandja;
- f) juhtiv kindlustusandja võtab kaaskindlustuse käigus endale täielikult juhtiva rolli ja määrab eelkõige kindlaks kindlustuse ja maksemäärade tingimused.

2. Artikleid 147–152 kohaldatakse ainult juhtiva kindlustusandja suhtes.

3. Kaaskindlustustehingute suhtes, mis ei vasta lõikes 1 sätestatud tingimustele, kohaldatakse käesoleva direktiivi sätteid, välja arvatud käesoleva jao sätteid.

Artikkel 191

Osalemine ühenduse kaaskindlustuses

Kindlustusandjate õigust osaleda ühenduse kaaskindlustuses ei reguleerita muude sätetega peale käesoleva jao sätete.

Artikkel 192

Kindlustustehnilised eraldised

Kindlustustehniliste eraldiste summa määravad kindlaks eri kaaskindlustajad vastavalt nende päritoluliikmesriigis kinnitatud eeskirjadele või selliste eeskirjade puudumise korral vastavalt selle riigi tavadele.

Kindlustustehnilised eraldised on vähemalt sama suured kui kindlustustehnilised eraldised, mille juhtiv kindlustusandja on kindlaks määranud vastavalt oma päritoluliikmesriigi eeskirjadele või tavadele.

Artikkel 193

Statistilised andmed

Päritoluliikmesriigid tagavad, et kaaskindlustusandjad säilitavad statistilised andmed, mis kajastavad nende osalemist ühenduse kaaskindlustustehingutes ja asjaomaseid liikmesriike.

Artikkel 194

Kaaskindlustuslepingute käsitlemine lõpetamismenetluses

Kindlustusandja lõpetamise korral täidetakse ühenduse kaaskindlustuslepingutes osalemisest tulenevad kohustused samamoodi kui muudest sama kindlustusandja kindlustuslepingutest tulenevad kohustused, tegemata vahet kindlustatud isiku ja soodustatud isikute kodakondsuse järgi.

Artikkel 195

Teabe vahetamine järelevalveasutuste vahel

Käesoleva jao kohaldamisel jagavad liikmesriikide järelevalveasutused I jaotise IV peatüki 5. jaos osutatud koostöö raames üksteisega vajalikku teavet.

Artikkel 196

Rakendamisel tehtav koostöö

Komisjon ja liikmesriikide järelevalveasutused teevad tihedat koostööd käesoleva jao rakendamisel tekkida võivate raskuste uurimisel.

Kõnealuse koostöö käigus vaatavad nad eelkõige läbi kõik juhud, mille puhul võiks oletada, et juhtiv kindlustusandja ei võta endale kaaskindlustuse käigus täielikult juhtivat rolli, või kui ilmneb, et asjaomaste riskide puhul ei ole ilmselgelt vaja kahe või enama kindlustusandja osalemist riskide katmisel.

3. Jagu

Abistamisteenus

Artikkel 197

Turistiabistamisteenusega sarnased tegevused

Liikmesriigid võivad käesolevat direktiivi kohaldada ka abistamisteenustele, mida osutatakse isikutele, kes satuvad raskustesse artikli 2 lõikes 2 osutamata juhtudel.

Kui liikmesriik kasutab seda võimalust, käsitab ta sellist tegevust nii, nagu kuuluks see I lisa A osa liiki 18.

Teise lõiguga ei mõjutata kuidagi võimalust liigitada tegevusi, mis ilmselt kuuluvad teistesse liikidesse I lisa sättestatud liigituse kohaselt.

4. Jagu

Õigusabikulude kindlustus

Artikkel 198

Käesoleva jao reguleerimisala

1. Käesolevat jagu kohaldatakse I lisa A osa liigis 17 osutatud õigusabikulude kindlustuse suhtes, mille puhul kindlustusandja võtab kohustuse kanda kindlustusmakse paksuse korral kohtumenetluse kulud ja osutada muid otseselt kindlustamisega seonduvaid teenuseid, pidades eelkõige silmas järgmist:

- a) hüvitise saamine kindlustatud isiku kantud kahjumi, kahju või vigastuse eest kas kohtuvälise lahenduse või tsiviil- või kriminaalmenetluses;
- b) kindlustatud isiku kaitse või esindamine tsiviil-, kriminaal-, haldus- või muudes menetlustes või kõnealuse isiku vastu esitatud mis tahes nõude korral.

2. Käesolevat jagu ei kohaldata järgmistel juhtudel:

- a) õigusabikulude kindlustuse suhtes, kui selline kindlustus käsitleb merelaevade kasutamise tõttu või sellega seoses tekkinud vaidlusi ja riske;

- b) kindlustusandja tegevuse suhtes, kes pakub ainult tsiviilvastutuse kindlustuskaitset kindlustatud isiku kaitsmiseks või esindamiseks iga kohtu- või haldusmenetluse korral, kui selline tegevus on kõnealuse kindlustuse alusel samal ajal ka kõnealuse kindlustusandja enda huvides;
- c) kui liikmesriik seda otsustab, abistamisteenuse kindlustusandja pakutava õigusabikulude kindlustuse suhtes, mis vastab järgmistele tingimustele:
- i) abi antakse muus liikmesriigis kui selles, mis on kindlustusvõtja alaline elukoht;
 - ii) abi on osa kindlustuslepingust, mis käsitleb ainult abi, mida osutatakse isikutele, kes satuvad raskustesse reisis, oma kodust või alalisest elukohast eemal olles.

Esimese lõigu punkti c kohaldamisel sätestatakse kindlustuslepingus selgelt, et kõnealune kindlustuskaitse piirdub üksnes kõnealuses punktis osutatud olukordadega ja lisandub osutatavale abile.

Artikkel 199

Eraldi lepingud

Õigusabikulude kindlustus sisaldub muude kindlustusliikide jaoks koostatud lepingust eraldiseisvas lepingus või seda käsitleb ühe kindlustuslepingu eraldi osa, kus täpsustatakse õigusabikulude kindlustuse laad ja juhul, kui liikmesriik seda nõuab, vastava kindlustusmakse suurus.

Artikkel 200

Nõuete haldamine

1. Päritoluliikmesriik tagab, et kindlustusandjad kasutavad nõuete haldamiseks kas liikmesriigi valikul või liikmesriigi nõusolekul omal valikul vähemalt üht lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud meetodit.

Olenemata sellest, millist lahendust kasutatakse, loetakse õigusabikulude kindlustust omavate isikute huvid vastavalt käesolevale jaole võrdväärsel viisil kaitstuks.

2. Kindlustusandjad tagavad, et ükski nende töötaja, kes tegeleb õigusabikulude nõuete või nendega seotud õigusnõustamisega, ei tegele samal ajal samasuguse tööga teises kindlustusandjas, kellel on esimese kindlustusandjaga rahalisi, ärilisi või haldussidemeid ja kes tegeleb ühe või mitme muu I lisas sätestatud kindlustusliigiga.

Segakindlustusandjad tagavad, et ükski nende töötaja, kes tegeleb õigusabikulude nõuete või nendega seotud õigusnõustamisega, ei tegele samal ajal samasuguse tööga segakindlustusandjate muudes tegevusliikides.

3. Kindlustusandja usaldab õigusabikulude kindlustusega seotud nõuete haldamise kindlustusandjale, kes on eraldi juriidiline isik. Seda kindlustusandjat nimetatakse artiklis 199 osutatud eraldi lepingus või lepingu eraldi osas.

Kui eraldi juriidilisest isikust kindlustusandjal on sidemeid kindlustusandjaga, kes tegeleb ühe või mitme I lisa A osas nimetatud kindlustusliigiga, ei tohi eraldi juriidilisest isikust kindlustusandja töötajad, kes haldavad nõudeid või annavad nõuete haldamisega seotud õigusabi, samal ajal tegeleda sama või samalaadse tööga teises kindlustusandjas. Liikmesriigid võivad samad nõuded kehtestada ka haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmetele.

4. Lepinguga nähakse ette kindlustatud isiku õigus usaldada oma huvide kaitse alates hetkest, kui tal on vastavalt lepingule õigus kindlustajale nõuet esitada, oma valitud advokaadile või kui liikmesriigi õigus seda võimaldab, igale teisele sobiva kvalifikatsiooniga isikule.

Artikkel 201

Õigus vabalt valida advokaati

1. Igas õigusabikulude kindlustuse lepingus märgitakse sõnaselgelt, et:

- a) kui kindlustatud isiku kaitsmiseks, esindamiseks või huvide eest seismiseks on kohtu- või haldusmenetluses vaja advokaadi või muu liikmesriigi õiguse kohaselt sobivalt kvalifitseeritud isiku abi, võib kindlustatud isik sellise advokaadi või muu isiku vabalt valida;
- b) huvide konflikti korral võivad kindlustatud isikud oma huvide esindamiseks vabalt valida advokaadi või juhul, kui nad seda eelistavad ja kui liikmesriigi õigus seda lubab, iga teise sobivalt kvalifitseeritud isiku.

2. Käesoleva jao kohaldamisel käsitatakse „advokaadina” iga isikut, kellel on õigus tegeleda oma kutsealaga vastavalt ühele nimetusele, mis on sätestatud nõukogu 22. märtsi 1977. aasta direktiivis 77/249/EMÜ õigusteenuste osutamise vabaduse tulemuslikuma elluviimise kohta ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EÜT L 78, 26.3.1977, lk 17.

Artikkel 202

Erand õigusest vabalt valida advokaati

1. Liikmesriigid võivad sätestada erandi artikli 201 lõikest 1 õigusabikulude kindlustuse suhtes, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

- a) kindlustus kehtib üksnes kohtuasjade korral, mida menetletakse seoses maantesõidukite kasutamise asjaomase liikmesriigi territooriumil;
- b) kindlustus on seotud lepinguga, millega nähakse ette abi maantesõidukiga juhtunud õnnetuse või rikke korral;
- c) õigusabikulude kindlustusandja ega abistamisteenuse kindlustusandja ei tegele ühegi vastutuskindlustuse liigiga;
- d) võetakse meetmeid, et vaidluse iga poole õigusabi ja esindamisega tegeleks täiesti sõltumatu advokaat, juhul kui nende poolte õigusabikulude kindlustuse on andnud sama kindlustusandja.

2. Lõike 1 kohaselt antud erand ei mõjuta artikli 200 kohaldamist.

Artikkel 203

Vahekohus

Õigusabikulude kindlustusandja ja kindlustatud isiku vaheliste vaidluste lahendamiseks ning ilma et see piiraks liikmesriigi õigusega ette nähtud mis tahes õigust pöörduda kohtusse, näevad liikmesriigid ette võrreldava erapooletuse tagava vahekohtu- või muu menetluse.

Kindlustuslepinguga nähakse ette kindlustatud isiku õigus kasutada selliseid menetlusi.

Artikkel 204

Huvide konflikt

Huvide konflikti korral või kui vaidluse lahendamise suhtes on lahkarvamusi, teatab õigusabikulude kindlustaja või vajaduse korral kahju käsitlev asutus kindlustatud isikule artikli 201 lõikes 1 osutatud õigusest – võimalusest kasutada artiklis 203 nimetatud menetlust.

Artikkel 205

Õigusabikulude kindlustuse spetsialiseerumise kaotamine

Liikmesriigid tunnistavad kehtetuks kõik sätted, mis keelavad kindlustusandjal nende territooriumil pakkuda õigusabikulude kindlustust ja muud liiki kindlustust samal ajal.

5. Jagu

Tervisekindlustus

Artikkel 206

Tervisekindlustus kui sotsiaalkindlustuse alternatiiv

1. Liikmesriigid, kus riikliku sotsiaalkindlustussüsteemi pakutava tervisekindlustuse asemel võib osaliselt või täielikult kasutada I lisa A osa liigi 2 riske kindlustavaid lepinguid, võivad nõuda, et:

- a) need lepingud järgiksid selle liikmesriigi kehtestatud erinorme, mis kaitsevad selle kindlustusliigi puhul üldist huvi; ja
- b) kõnealuse kindlustuse üld- ja eritingimused edastataks enne rakendamist liikmesriigi järelevalveasutustele.

2. Liikmesriigid võivad nõuda, et lõikes 1 osutatud tervisekindlustussüsteemi hallataks samasugusel tehnilisel alusel kui elukindlustust, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) tasutavad kindlustusmaksed arvutatakse vastavalt riski asukohaliikmesriigis kasutatavatele haigestumustabelitele ja muudele statistilistele andmetele kindlustuses kasutatavate matemaatiliste meetoditega;
- b) eluea pikenemise tarvis moodustatakse reserv;
- c) kindlustusandja võib lepingu lõpetada ainult riski asukohaliikmesriigi määratud kindla tähtaja jooksul;
- d) lepinguga nähakse ette, et kindlustusmaksed võib isegi kehtivate lepingute puhul suurendada või vähendada;
- e) lepingus sätestatakse, et kindlustusvõtja võib vahetada oma senise lepingu uue, lõikele 1 vastava lepingu vastu, mida pakub sama kindlustusandja või sama filiaal ja mis võtab arvesse tema omandatud õigusi.

Esimeses lõigu punktis e osutatud juhul võetakse arvesse pikeneva eluea reservi ning uut meditsiinilist läbivaatust võib nõuda ainult kindlustuskaitse laiendamise korral.

Asjaomase liikmesriigi järelevalveasutused avaldavad esimese lõigu punktis a osutatud haigestumustabelid ja muud asjakohased statistilised andmed ning edastavad need päritoluliikmesriigi järelevalveasutustele.

Kindlustusmaksed peavad mõistliku aktuaarhinnangu kohaselt olema piisavad, et kindlustusandjad saaksid täita kõiki oma kohustusi, pidades silmas kõiki oma finantsseisundi aspekte. Päritoluliikmesriik nõuab, et kindlustusmaksete arvutamise tehniline alus edastataks enne toote ringlusse laskmist tema järelevalveasutustele.

Kolmandat ja neljandat lõiku kohaldatakse ka seniste lepingute muutmise korral.

6. Jagu

Tööõnnetuskindlustus

Artikkel 207

Kohustuslik tööõnnetuskindlustus

Liikmesriigid võivad nõuda, et iga kindlustusandja, kes nende territooriumil omal vastutusel pakub kohustuslikku tööõnnetuskindlustust, järgiks liikmesriigi õiguse sellist kindlustust käsitlevaid erisätteid, välja arvatud finantsjärelevalvet käsitlevad sätted, mis on ainult päritoluliikmesriigi kohustus.

III PEATÜKK

Elukindlustust käsitlevad sätted

Artikkel 208

Riskihindamise funktsiooni kohustusliku loovutamise keelamine

Liikmesriigid ei tohi nõuda, et elukindlustusandjad loovutaksid osa artikli 2 lõikes 3 loetletud kindlustusliikidega seotud tegevusest liikmesriigi õigusega kindlaksmääratud organisatsioonile või organisatsioonidele.

Artikkel 209

Uue tegevusega seotud kindlustusmaksed

Uue tegevusega seotud kindlustusmaksed peavad mõistlike kindlustusmatemaatiliste hinnangute kohaselt olema piisavad, et võimaldada elukindlustusandjatel täita kõik kohustused ja eelkõige moodustada piisavad kindlustustehnilised eraldised.

Selleks võib arvesse võtta elukindlustusandja finantsseisundi kõiki aspekte, ilma et muude varade kui kindlustusmaksete ja neilt teenitud tulude osa oleks korrapärane ja püsiv viisil, mis võiks pikema aja jooksul kindlustusandja maksevõimet ohustada.

IV PEATÜKK

Edasikindlustusele esitatavad erinõuded

Artikkel 210

Piiratud edasikindlustus

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes sõlmivad piiratud edasikindlustuslepinguid või tegelevad piiratud edasikindlustusega, oleksid suutelised nõuetekohaselt tutvustama, mõõtma, jälgima, juhtima ja kontrollima kõnealustest lepingutest või tegevustest tulenevaid riske ning nendest nõuetekohaselt aru andma.

2. Selleks et piiratud edasikindlustustegevuste suhtes kohaldataks ühtlustatud lähenemist, võib komisjon vastu võtta rakendusmeetmed, millega täpsustatakse lõike 1 sätteid seoses piiratud edasikindlustustegevusest tulenevate riskide jälgimise, juhtimise ja kontrolliga.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

3. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel tähendab piiratud edasikindlustus edasikindlustust, mis hõlmab maksimaalset rahalise kaotuse riski, mida väljendatakse maksimaalse majandusliku riski ülekandmisega, mis on seotud märkimisväärsete edasikindlustuslepingutest tulenevate kohustuste ja ajalise riski ülekandmisega, ning mis ületab lepingu kehtivuse ajal makstava kindlustusmakse piiratud, kuid märkimisväärses osas, mida iseloomustab üks alljärgnevatest omadustest:

- a) raha ajaväärtuse otsene ja oluline arvestamine;
- b) lepingulised sätted majandustegevuse tasakaalu reguleerimiseks poolte vahel pikema aja vältel, et saavutada määratletud riski ülekandmine.

Artikkel 211

Eriotstarbeline varakogum

1. Liikmesriigid lubavad oma territooriumil asutada eriotstarbelisi varakogumeid, kui järelevalveasutus selleks eelnevalt loa annab.

2. Eriotstarbeliste varakogumite suhtes ühtlustatud lähenemise tagamiseks võtab komisjon vastu rakendusmeetmed, millega sätestatakse järgmine:

- a) tegevusloa ulatus;
- b) kohustuslike tingimuste lülitamine kõikidesse väljastatud lepingutesse;

- c) eriotstarbelisi varakogumeid juhtivate isikute sobivus ja nõuetekohasus vastavalt artiklile 42;
 - d) eriotstarbeliste varakogumite enamusaktsionäride, -osanike või liikmete sobivus ja nõuetekohasus;
 - e) usaldusväärsed haldus- ja raamatupidamismenetlused, piisavad sisekontrollimehhanismid ja riskijuhtimismõõdud;
 - f) raamatupidamise, usaldatavusnormatiivide ja statistilise teabe nõuded;
 - g) maksevõimenõuded.
- c) „konsolideerimisgrupp” – ettevõtjate grupp,
 - i) mis koosneb osalust omavast ettevõtjast, tema tütar-ettevõtjatest ja üksustest, milles osalust omaval ettevõtjal või tema tütar-ettevõtjatel on märkimisväärne osalus, samuti ettevõtjatest, kes on teineteisega seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1 sätestatud tähenduses; või
 - ii) mille aluseks on nimetatud ettevõtjate vahel tugevate ja jätkusuutlike, lepinguliste või muude finantssidemete loomine ning mis võib hõlmata vastastikuseid või vastastikust tüüpi kindlustusandjaid, tingimusel et:
 - üks neist ettevõtjatest avaldab teistele konsolideerimisgruppi kuuluvatele ettevõtjatele keskse koordineerimise teel valitsevat mõju otsuste tegemisel, kaasa arvatud finantsotsused, ning
 - konsolideerimisgrupi järelevalvaja kiidab niisuguste sidemete loomise ja lõpetamise käesoleva jaotise tähenduses eelnevalt heaks,

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

3. Eriotstarbeliste varakogumite suhtes, milleks on luba antud enne 31. oktoobrit 2012, kohaldatakse eriotstarbeliseks varakogumiks loa andnud liikmesriigi õigusakte. Nimetatud eriotstarbelise varakogumi mis tahes uute toimingute suhtes, mis algavad pärast nimetatud kuupäeva, kohaldatakse lõikeid 1 ja 2.

III JAOTIS

KONSOLIDEERIMISGRUPPI KUULUVATE KINDLUSTUS- JA EDASIKINDLUSTUSANDJATE JÄRELEVALVE

I PEATÜKK

Konsolideerimisgrupi järelevalve: mõisted, kohaldamisjuhud, reguleerimisala ja tasandid

1. Jagu

Mõisted

Artikkel 212

Mõisted

1. Käesolevas jaotises kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - a) „osalust omav ettevõtja” – ettevõtja, kes on kas emaettevõtja või muu ettevõtja, kellel on märkimisväärne osalus, või ettevõtja, kes on teise ettevõtjaga seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1 sätestatud tähenduses;
 - b) „sidusettevõtja” – tütar-ettevõtja või muu ettevõtja, milles omatakse osalust, või ettevõtja, kes on teise ettevõtjaga seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1 sätestatud tähenduses;
- d) „konsolideerimisgrupi järelevalvaja” – järelevalveasutus, kes vastutab konsolideerimisgrupi järelevalve eest ning on kindlaks määratud artikli 247 kohaselt;
- e) „järelevalvekolleegium” – asjaomaste liikmesriikide järelevalveasutuste alaline, kuid pindlik koostöö ja koordineerimise struktuur;
- f) „kindlustusvaldusettevõtja” – emaettevõtja, kes ei ole segafinantsvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ tähenduses ning kelle peamine tegevus on märkimisväärse osaluse soetamine ja valdamine tütar-ettevõtjates, kes on ainult või peamiselt kindlustus- või edasikindlustusandjad või kolmandate riikide kindlustus- või edasikindlustusandjad, ja kellest vähemalt üks tütar-ettevõtja on kindlustus- või edasikindlustusandja;
- g) „segakindlustusvaldusettevõtja” – emaettevõtja, kes ei ole kindlustusandja, kolmanda riigi kindlustusandja, edasikindlustusandja, kolmanda riigi edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ega segafinantsvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ tähenduses ja kelle tütar-ettevõtjate hulka kuulub vähemalt üks kindlustus- või edasikindlustusandja.

2. Käesoleva jaotise kohaldamisel käsitavad järelevalveasutused emettevõtjana ka mis tahes ettevõtjat, kellel on järelevalveasutuste arvates valitsev mõju teise ettevõtja üle.

Samuti käsitavad nad tütarettevõtjana mis tahes ettevõtjat, kelle üle on järelevalveasutuste arvates emettevõtjal valitsev mõju.

Samuti käsitavad nad märkimisväärse osalusena hääleõiguse või kapitali otsest või kaudset valdamist ettevõtjas, kelle üle omatakse järelevalveasutuste arvates olulist mõju.

2. Jagu

Kohaldamisjuhud ja reguleerimisala

Artikkel 213

Konsolideerimisgrupi järelevalve kohaldamise juhud

1. Liikmesriigid näevad konsolideerimisgrupi tasandil ette konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate järelevalve vastavalt käesolevale jaotisele.

Käesoleva direktiivi sätteid, millega nähakse ette järelevalve kindlustus- või edasikindlustusandjate suhtes eraldi, kohaldatakse jätkuvalt kõnealuste kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, kui käesolevas jaotises ei ole sätestatud teisiti.

2. Liikmesriigid tagavad, et konsolideerimisgrupi tasandil kohaldatakse järelevalvet järgmiselt:

- a) kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul, kes omavad osalust vähemalt ühes kindlustusandjas, edasikindlustusandjas, kolmanda riigi kindlustusandjas või kolmanda riigi edasikindlustusandjas, vastavalt artiklitele 218–258;
- b) kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul, kelle emettevõtja on kindlustusvaldusettevõtja, kelle peakontor asub ühenduses, vastavalt artiklitele 218–258;
- c) kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul, kelle emettevõtja on kindlustusvaldusettevõtja, kelle peakontor asub väljaspool ühendust, või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja, vastavalt artiklitele 260–263;
- d) kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul, kelle emettevõtja on segakindlustusvaldusettevõtja, vastavalt artiklile 265.

3. Lõike 2 punktides a ja b osutatud juhtudel, kui osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja, kelle peakontor asub ühenduses, on sellise reguleeritud üksuse või segafinantusvaldusettevõtja sidusettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2002/87/EÜ artikli 5 lõike 2 kohaselt täiendavat järelevalvet, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist, otsustada mitte teostada käesoleva direktiivi artiklis 244 osutatud riskikontsentratsiooni järelevalvet ega käesoleva direktiivi artiklis 245 osutatud konsolideerimisgrupi siseste tehingute järelevalvet või neid mõlemat kõnealuse osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja või kõnealuse kindlustusvaldusettevõtja tasandil.

Artikkel 214

Konsolideerimisgrupi järelevalve reguleerimisala

1. Artikli 213 kohane konsolideerimisgrupi järelevalve ei tähenda, et järelevalveasutused peavad teostama järelevalvet kolmandate riikide kindlustusandjate, kolmandate riikide edasikindlustusandjate, kindlustusvaldusettevõtjate või segakindlustusvaldusettevõtjate üle eraldi, ilma et see piiraks artikli 257 kohaldamist kindlustusvaldusettevõtjate puhul.

2. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja võib üksikjuhul otsustada mitte kaasata kindlustus- või edasikindlustusandjat artiklis 213 osutatud konsolideerimisgrupi järelevalvesse järgmistel juhtudel:

- a) kindlustus- või edasikindlustusandja asub kolmandas riigis, kus vajaliku teabe edastamise suhtes kehtivad õiguslikud takistused, ilma et see piiraks artikli 229 sätete kohaldamist;
- b) kindlustus- või edasikindlustusandja, kelle üle tuleks teostada järelevalvet, ei ole konsolideerimisgrupi järelevalve eesmärkide seisukohast märkimisväärselt oluline või
- c) kindlustus- või edasikindlustusandja kaasamine oleks konsolideerimisgrupi järelevalve eesmärkide seisukohast ebasobiv või eksitav.

Kui esimese lõigu punkti b kohaselt võib eraldiseisvana jätta kaasamata mitu sama konsolideerimisgruppi kuuluvat kindlustus- või edasikindlustusandjat, tuleb need sellegipoolest kaasata, kui nad on ühiselt märkimisväärselt olulised.

Kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja on arvamisel, et kindlustus- või edasikindlustusandjat ei tuleks kaasata konsolideerimisgrupi järelevalvesse esimese lõigu punktide b ja c kohaselt, konsulteerib ta enne otsuse langetamist teiste asjaomaste järelevalveasutustega.

Kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja ei kaasa kindlustus- või edasikindlustusandjat konsolideerimisgrupi järelevalvesse esimese lõigu punktide b ja c kohaselt, võivad selle liikmesriigi järelevalveasutused, kus kindlustus- või edasikindlustusandja asub, nõuda konsolideerimisgruppi juhtivalt ettevõtjalt mis tahes teavet, mis võiks lihtsustada järelevalvet asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja üle.

3. Jagu

Tasandid

Artikkel 215

Lõplik emaettevõtja ühenduse tasandil

1. Kui artikli 213 lõike 2 punktides a ja b osutatud osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja on ise sellise teise kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja tütarettevõtja, kelle peakontor asub ühenduses, kohaldatakse artikleid 218–258 ainult sellise lõpliku kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja kui emaettevõtja tasandil, kelle peakontor asub ühenduses.

2. Kui lõikes 1 osutatud lõplik kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja kui emaettevõtja, kelle peakontor asub ühenduses, on sellise ettevõtja tütarettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2002/87/EÜ artikli 5 lõike 2 kohaselt täiendavat järelevalvet, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja, pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist, otsustada mitte teostada artiklis 244 osutatud riskikontsentratsiooni järelevalvet ega artiklis 245 osutatud konsolideerimisgrupi siseste tehingute järelevalvet või mõlemat kõnealuse lõpliku emaettevõtja tasandil.

Artikkel 216

Lõplik emaettevõtja riigi tasandil

1. Kui artikli 213 lõike 2 punktides a ja b osutatud osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja peakontor asub ühenduses, kuid ei asu samas liikmesriigis kui artiklis 215 osutatud ühenduse tasandil lõpliku emaettevõtja peakontor, võivad liikmesriigid lubada oma järelevalveasutustel pärast konsolideerimisgrupi järelevalvaja ja kõnealuse ühenduse tasandil lõpliku emaettevõtjaga konsulteerimist teostada lõpliku kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja kui emaettevõtja suhtes konsolideerimisgrupi järelevalvet riigi tasandil.

Sel juhul põhjendab järelevalveasutus oma otsust nii konsolideerimisgrupi järelevalvajale kui ka lõplikule emaettevõtjale ühenduse tasandil.

Artikleid 218–258 kohaldatakse *mutatis mutandis*, kui lõigete 2–6 sätetest ei tulene teisiti.

2. Järelevalveasutus võib piirata riigi tasandil lõpliku emaettevõtja üle konsolideerimisgrupi järelevalve teostamist II peatüki ühe või mitme jaoga.

3. Kui järelevalveasutus otsustab riigi tasandil lõpliku emaettevõtja suhtes kohaldada II peatüki 1. jagu, käsitatakse konsolideerimisgrupi järelevalvaja poolt artikli 220 kohaselt valitud meetodit seoses artiklis 215 osutatud lõpliku emaettevõtjaga ühenduse tasandil määravana ning seda kohaldab asjaomase liikmesriigi järelevalveasutus.

4. Kui järelevalveasutus otsustab riigi tasandil lõpliku emaettevõtja suhtes kohaldada II peatüki 1. jagu ning kui artiklis 215 osutatud lõplik emaettevõtja ühenduse tasandil on saanud artikli 231 või artikli 233 lõike 5 kohaselt loa arvutada konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõuet ning konsolideerimisgrupi kindlustus- ja edasikindlustusandjate solventsuskapitalinõuet sise-mudeli alusel, käsitatakse kõnealust otsust määravana ning seda kohaldab asjaomase liikmesriigi järelevalveasutus.

Kui järelevalveasutus leiab, et riigi tasandil lõpliku emaettevõtja riskiprofiil erineb oluliselt ühenduse tasandil heakskiidetud sise-mudelist, ja kui kõnealune ettevõtja ei lahenda järelevalveasutuse tõstatatud probleemi, võib kõnealune järelevalveasutus kehtestada kõnealuse ettevõtja konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude suhtes lisakapitalinõude, mis on tingitud kõnealuse mudeli kohaldamisest, või erandlikel asjaoludel, kui selline lisakapitalinõue ei ole asjakohane, nõuda, et ettevõtja arvutaks konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude standardvalemi alusel.

Järelevalveasutus põhjendab sellist otsust nii ettevõtjale kui ka konsolideerimisgrupi järelevalvajale.

5. Kui järelevalveasutus otsustab kohaldada riigi tasandil lõpliku emaettevõtja suhtes II peatüki 1. jagu, ei lubata kõnealusel ettevõtjal taotleda artiklite 236 või 243 kohaselt luba kohaldada mis tahes tütarettevõtja suhtes artikleid 238 ja 239.

6. Kui liikmesriigid lubavad oma järelevalveasutustel teha lõikes 1 osutatud otsuse, sätestavad nad, et sellist otsust ei saa teha ega säilitada, kui lõplik emaettevõtja riigi tasandil on artiklis 215 osutatud ühenduse tasandi lõpliku emaettevõtja tütarettevõtja ning kui ühenduse tasandil lõplik osalev ettevõtja on saanud artiklite 237 või 243 kohaselt loa kohaldada kõnealuse tütarettevõtja suhtes artikleid 238 ja 239.

7. Komisjon võib võtta vastu rakendusmeetmed, täpsustades lõikes 1 osutatud otsuse tegemise asjaolud.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 217

Mitut liikmesriiki hõlmav emaeettevõtja

1. Kui liikmesriigid lubavad oma järelevalveasutustel teha artiklis 216 osutatud otsuse, lubavad nad neil samuti sõlmida kokkuleppeid selliste liikmesriikide järelevalveasutustega, kus asub teine riigi tasandil lõplik sidusemaettevõtja, pidades silmas vajadust teostada konsolideerimisgrupi järelevalvet mitut liikmesriiki hõlmava alakonsolideerimisgrupi tasandil.

Kui asjaomased järelevalveasutused on sõlminud käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud kokkuleppe, ei teostata konsolideerimisgrupi järelevalvet ühegi artiklis 216 osutatud sellise lõpliku emaeettevõtja tasandil, kes asub teises liikmesriigis kui see, kus asub käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud alakonsolideerimisgrupp.

2. Artikli 216 lõikeid 2–6 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

3. Komisjon võib võtta vastu rakendusmeetmed, täpsustades lõikes 1 osutatud otsuse tegemise asjaolud.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

II PEATÜKK

Finantsseisund

1. Jagu

Konsolideerimisgrupi maksevõime

1. Alajagu

Üldsätted

Artikkel 218

Konsolideerimisgrupi maksevõime järelevalve

1. Konsolideerimisgrupi maksevõime järelevalvet teostatakse käesoleva artikli lõigete 2 ja 3, artikli 246 ja III peatüki kohaselt.

2. Artikli 213 lõike 2 punktis a osutatud juhul nõuavad liikmesriigid, et osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad tagaksid, et konsolideerimisgrupil oleksid nõuetekohased omavahendid, mis alati vastavad vähemalt konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudele, mis arvutatakse vastavalt 2., 3. ja 4. alajaole.

3. Artikli 213 lõike 2 punktis b osutatud juhul nõuavad liikmesriigid, et konsolideerimisgrupi kindlustus- ja edasikindlustusandjad tagaksid, et konsolideerimisgrupil oleksid nõuetekohased omavahendid, mis alati vastavad vähemalt konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudele, mis arvutatakse vastavalt 5. alajaole.

4. Lõigetes 2 ja 3 osutatud nõuete täitmise üle teostab järelevalvet konsolideerimisgrupi järelevalvaja III peatüki kohaselt. Artiklit 136 ja artikli 138 lõikeid 1 kuni 4 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

5. Kohe, kui osalust omav ettevõtja on tuvastanud, et konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõuet enam ei täideta või järgmise kolme kuu jooksul esineb mittetäitmise oht, ning ta on sellest konsolideerimisgrupi järelevalvajale teatanud, teavitab konsolideerimisgrupi järelevalvaja teisi järelevalvekolleegiumisse kuuluvaid järelevalveasutusi, kes analüüsivad konsolideerimisgrupi olukorda.

Artikkel 219

Arvutuste sagedus

1. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja tagab, et artikli 218 lõigetes 2 ja 3 osutatud arvutused teostab kas osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja vähemalt kord aastas.

Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja esitab asjakohased andmed ja kõnealuse arvutuse tulemused konsolideerimisgrupi järelevalvajale või kui konsolideerimisgrupi ei juhi kindlustus- ega edasikindlustusandja, esitab need kindlustusvaldusettevõtja või konsolideerimisgrupi ettevõtja, kelle on määranud konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast konsulteerimist teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja konsolideerimisgrupiga.

2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad ning kindlustusvaldusettevõtja jälgivad konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude täitmist pidevalt. Kui konsolideerimisgrupi riskiprofiil erineb oluliselt konsolideerimisgrupi kohta viimati esitatud solventsuskapitalinõude aluseks olevatest eeldustest, arvutatakse konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõue viivitamata uuesti ja esitatakse konsolideerimisgrupi järelevalvajale.

Kui on tõendeid, mis osutavad konsolideerimisgrupi riskiprofiili olulistele muutustele pärast konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude viimast esitamiskuupäeva, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja nõuda, et konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõue arvutataks uuesti.

2. Alajagu

Arvutusmeetodi valik ja üldpõhimõtted

Artikkel 220

Meetodi valik

1. Artikli 213 lõike 2 punktis a osutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate konsolideerimisgrupi tasandil arvutatakse maksevõime kindlustustehniliste põhimõtete ja ühe artiklites 221–233 sätestatud meetodi kohaselt.

2. Liikmesriigid näevad ette, et artikli 213 lõike 2 punktis a osutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate konsolideerimisgrupi tasandil arvutatakse maksevõime artiklites 230–232 kirjeldatud 1. meetodi kohaselt.

Kui järelevalveasutused täidavad teatava konsolideerimisgrupi suhtes konsolideerimisgrupi järelevalvaja rolli, lubavad liikmesriigid järelevalveasutustel pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja konsolideerimisgrupiga konsulteerimist kohaldada kõnealuse konsolideerimisgrupi suhtes artiklites 233 ja 234 kirjeldatud 2. meetodit või 1. ja 2. meetodi kombinatsiooni, kui 1. meetodi ainukohaldamine ei ole asjakohane.

Artikkel 221

Proportsionaalse osaga arvestamine

1. Konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamisel võetakse arvesse osalust omava ettevõtja suhtelist osa tema sidusettevõtjates.

Esimese lõigu kohaldamisel hõlmab suhteline osa ühte järgmistest:

- a) konsolideeritud aruannete koostamisel kasutatud protsendimäärad, kui rakendatakse 1. meetodit; või
- b) märgitud kapitali osa, mida osalust omav ettevõtja otseselt või kaudselt valdab, kui rakendatakse 2. meetodit.

Kui sidusettevõtja on tütarettevõtja ja tal ei ole solventsuskapitalinõude täitmiseks piisavalt nõuetekohaseid omavahendeid, tuleb olenemata kasutatud meetodist võtta arvesse tütarettevõtja kogu maksevõime puudujääk.

Kui järelevalveasutuste arvates on kapitaliosalust omava emaettevõtja vastutus rangelt piiratud ainult kõnealuse kapitaliosaga, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja sellest olenemata lubada võtta tütarettevõtja maksevõime puudujääki arvesse proportsionaalsel alusel.

2. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja määrab pärast teiste asjakohaste järelevalveasutuste ja konsolideerimisgrupiga konsulteerimist kindlaks suhtelise osa, mida võetakse arvesse järgmistel juhtudel:

- a) konsolideerimisgrupi mõnede ettevõtjate vahel ei ole kapitaliseoseid;
- b) järelevalveasutus on tuvastanud, et hääleõiguse või kapitali otsest või kaudset valdamist ettevõtjas käsitatakse märkimisväärse osalusena, kuna järelevalveasutuse arvates omatakse ettevõtja üle olulist mõju;
- c) järelevalveasutus on tuvastanud, et ettevõtja on emaettevõtja, sest järelevalveasutuse arvates on tal valitsev mõju mõne teise ettevõtja üle.

Artikkel 222

Nõuetekohaste omavahendite topeltkasutamise välistamine

1. Solventsuskapitalinõude arvutamisel ei lubata kõnealusesse arvutusse kaasatud eri kindlustus- ja edasikindlustusandjatel kasutada nõuetekohaseid omavahendeid topelt.

Selleks tuleb konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamisel ja juhul, kui seda ei ole ette nähtud 4. alajaos kirjeldatud meetoditega, välja jätta järgmised summad:

- a) osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja kõigi selliste varade väärtus, mida kasutatakse mõne sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike omavahendite finantseerimiseks;
- b) osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja kõigi selliste varade väärtus, mida kasutatakse kõnealuse osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike omavahendite finantseerimiseks;
- c) osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja kõigi selliste varade väärtus, mida kasutatakse kõnealuse osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike omavahendite finantseerimiseks.

2. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist ning üksnes juhul, kui need sobivad asjaomase sidusettevõtja solventsuskapitalinõude katmiseks, võib arvutamisel arvesse võtta järgmist:

- a) sellise osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja sidusettevõtjaks oleva elukindlustus- või edasikindlustusandja artikli 91 lõikega 2 hõlmatud vahendite ülejääk, mille konsolideerimisgrupi maksevõime arvutatakse;
- b) sellise osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja märgitud, kuid sissemaksmata kapital, mille konsolideerimisgrupi maksevõimet arvutatakse.

Igal juhul jäetakse arvutustest välja järgmine:

- i) mis tahes märgitud, kuid sissemaksmata kapital, mille puhul on tegemist osalust omava ettevõtja võimaliku kohustusega;

- ii) osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja märgitud, kuid sissemaksmata kapital, mille puhul on tegemist sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja võimaliku kohustusega;
- iii) sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja märgitud, kuid sissemaksmata kapital, mille puhul on tegemist sama osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja sidusettevõtjaks oleva muu kindlustus- või edasikindlustusandja võimaliku kohustusega.

3. Kui järelevalveasutused leiavad, et sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikke teatavaid omavahendeid, mida ei ole nimetatud lõikes 2, ei saa tegelikult kasutada sellise osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks, mille konsolideerimisgrupi maksevõimet arvutatakse, võib kõnealuseid omavahendeid arvutamisel arvesse võtta ainult niivõrd, kui niivõrd nad sobivad sidusettevõtja solventsuskapitalinõude täitmiseks.

4. Lõigetes 2 ja 3 osutatud omavahendite summa ei või olla suurem kui sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõue.

5. Osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja, mille konsolideerimisgrupi maksevõimet arvutatakse, sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja mis tahes nõuetekohaseid omavahendeid, mille arvesse võtmiseks on vaja artikli 90 kohaselt järelevalveasutuse eelnevat luba, võetakse arvutamisel arvesse ainult niivõrd, kui niivõrd need on nõuetekohaselt kinnitanud kõnealuse sidusettevõtja järelevalve eest vastutav järelevalveasutus.

Artikkel 223

Konsolideerimisgrupi sisese kapitali välistamine

1. Konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamisel ei võeta arvesse neid solventsuskapitalinõude täitmiseks sobivaid omavahendeid, mis tulenevad vastastikusest finantseerimisest osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja või järgmiste ettevõtjate vahel:

- a) sidusettevõtja;
- b) osalust omav ettevõtja;
- c) mis tahes selle osalust omava ettevõtja teine sidusettevõtja.

2. Konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamisel ei võeta arvesse osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja, mille konsolideerimisgrupi maksevõimet arvutatakse, sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikke omavahendeid, kui asjaomased omavahendid tulenevad kõnealuse osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja mõne teise sidusettevõtja vastastikusest finantseerimisest.

3. Vastastikuse finantseerimisega on tegemist vähemalt juhul, kui kindlustus- või edasikindlustusandjale või mõnele tema sidusettevõtjale kuuluvad teise sellise ettevõtja aktsiad või kui ta annab laenu teisele sellisele ettevõtjale, kellele otseselt või kaudselt kuuluvad kõnealuse ettevõtja solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikud omavahendid.

Artikkel 224

Hindamine

Varade ja kohustuste väärtust hinnatakse artikli 75 kohaselt.

3. Alajagu

Arvutusmeetodite kohaldamine

Artikkel 225

Sidusettevõtjaks olevad kindlustus- ja edasikindlustusandjad

Kui kindlustus- või edasikindlustusandjal on rohkem kui üks sidusettevõtjaks olev kindlustus- või edasikindlustusandja, võetakse konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamisel arvesse kõiki kõnealuseid sidusettevõtjaks olevaid kindlustus- või edasikindlustusandjaid.

Liikmesriigid võivad ette näha, et juhul, kui sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja peakontor ei asu liikmesriigis, kus asub kindlustus- või edasikindlustusandja, mille konsolideerimisgrupi maksevõimet arvutatakse, võetakse sidusettevõtja puhul arvutamisel arvesse solventsuskapitalinõuet ja kõnealuse nõude täitmiseks vajalikke omavahendeid, nagu on sätestanud kõnealune teine liikmesriik.

Artikkel 226

Vahendavad kindlustusvaldusettevõtjad

1. Kui arvutatakse sellise kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi maksevõime, kellele kuulub kindlustusvaldusettevõtja vahendusel märkimisväärne osalus sidusettevõtjaks olevas kindlustusandjas, sidusettevõtjaks olevas edasikindlustusandjas, kolmanda riigi kindlustusandjas või kolmanda riigi edasikindlustusandjas, võetakse arvesse kõnealuse vahendava kindlustusvaldusettevõtja seisundit.

Ainult kõnealusel arvutamisel käsitletakse vahendavat kindlustusvaldusettevõtjat nii, nagu oleks tema puhul tegemist kindlustus- või edasikindlustusandjaga, kelle suhtes kohaldatakse seoses solventsuskapitalinõudega I jaotise VI peatüki 4. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud eeskirju ning seoses solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike omavahenditega I jaotise VI peatüki 3. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud tingimusi.

2. Kui vahendavale kindlustusvaldusettevõtjale kuulub allutatud laen või muu nõuetekohane omavahend, mille suhtes kohaldatakse artikli 98 kohaselt piirangut, käsitletakse seda kuni artiklis 98 sätestatud piirangute kohaselt arvutatud summani nõuetekohase omavahendina konsolideerimisgrupi tasandil arvessevõetavates nõuetekohastes koguomavahendites, võrrelduna solventsuskapitalinõudega konsolideerimisgrupi tasandil.

Vahendava kindlustusvaldusettevõtja mis tahes nõuetekohaseid omavahendeid, mille arvessevõtmiseks on artikli 90 kohaselt vaja järelevalveasutuse eelnevat luba, nagu siis, kui need kuuluksid kindlustus- või edasikindlustusandjale, võib võtta konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamisel arvesse ainult niivõrd, kuivõrd need on nõuetekohaselt kinnitanud konsolideerimisgrupi järelevalvaja.

Artikkel 227

Sidusettevõtjaks olevad kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjad

1. Sellise kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi artikli 233 kohasel maksevõime arvutamisel, kes on osalust omav ettevõtja kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjas, käsitletakse kõnealust kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjat sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandjana ainult kõnealusel arvutamisel.

Kui kolmas riik, kus asub kõnealuse ettevõtja peakontor, nõuab sellise tegevuse puhul tegevusluba ja kehtestab solventsusrežiimi, mis on vähemalt samaväärne I jaotise VI peatükis sätestatuga, või-
vad liikmesriigid näha ette, et arvutamisel võetakse kõnealuse ettevõtja puhul arvesse solventsuskapitalinõuet ja kõnealuse nõude täitmiseks vajalikke omavahendeid, nagu on sätestanud asjaomane kolmas riik.

2. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja kontrollib osalust oma-
va ettevõtja taotlusel või omal algatusel, kas kolmanda riigi kehtestatud solventsusrežiim on vähemalt samaväärne.

Nii toimides konsulteerib konsolideerimisgrupi järelevalvaja enne samaväärseks tunnistamise kohta otsuse tegemist teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja CEIOPSiga.

3. Komisjon võib võtta vastu rakendusmeetmed, mis täpsustavad kriteeriumid, mille alusel hinnata, kas kolmanda riigi solventsusrežiim on samaväärne I jaotise VI peatükis sätestatuga.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. Komisjon võib pärast Euroopa kindlustus- ja ametipensionikomiteega konsulteerimist ning vastavalt artikli 301 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele ja võttes arvesse käesoleva artikli lõike 3 kohaselt vastuvõetud kriteeriume, vastu võtta otsuse, et kolmanda riigi solventsusrežiim on samaväärne I jaotise VI peatükis sätestatuga.

Kõnealused otsused vaadatakse korrapäraselt läbi, et võtta arvesse kõiki muudatusi I jaotise VI peatükis sätestatud solventsusrežiimis ja kolmanda riigi solventsusrežiimis.

5. Kui komisjon võtab lõike 4 kohaselt komisjoni vastu otsuse kolmanda riigi solventsusrežiimi samaväärsuse kohta, ei kohaldata lõiget 2.

Kui lõike 4 kohaselt komisjoni vastuvõetud otsuses leitakse, et kolmanda riigi solventsusrežiim ei ole samaväärne, ei kohaldata lõike 1 teises lõigus osutatud võimalust võtta solventsuskapitalinõuet ja nõuetekohaseid omavahendeid arvesse, nagu asjaomane kolmas riik on sätestanud, ning kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjat käsitletakse eranditult lõike 1 esimese lõigu kohaselt.

Artikkel 228

Sidusettevõtjaks olevad krediitiasutused, investeerimisühingud ja finantseerimisasutused

Sellise kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamisel, kes on osalust omav ettevõtja krediitiasutuses, investeerimisühingus või finantseerimisasutuses, lubavad liikmesriigid nende osalust omavatel kindlustus- või edasikindlustusandjatel kohaldada direktiivi 2002/87/EÜ I lisas sätestatud 1. ja 2. meetodit *mutatis mutandis*. Kõnealuses lisas sätestatud 1. meetodit kohaldatakse ainult siis, kui konsolideerimisgrupi järelevalvajal rahuldab konsolideerimisega hõlmatud üksuste juhtimise ja sisekontrolli integreerituse tase. Valitud meetodit kohaldatakse järjepidevalt pikema aja jooksul.

Liikmesriigid lubavad siiski oma järelevalveasutustel, kui need täidavad teatava konsolideerimisgrupi suhtes konsolideerimisgrupi järelevalvaja rolli, arvata osalust omava ettevõtja konsolideerimisgrupi maksevõime jaoks vajalikest omavahenditest osalust omava ettevõtja taotlusel või omal algatusel maha lõikes 1 osutatud mis tahes osalus.

Artikkel 229

Vajaliku teabe puudumine

Kui kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamiseks vajalik teave liikmesriigis või kolmandas riigis asuva peakontoriga sidusettevõtja kohta ei ole asjaomastele järelevalveasutustele kättesaadav, arvatakse kõnealuse ettevõtja bilansiline väärtus osalust omavas kindlustus- või edasikindlustusandjas maha konsolideerimisgrupi maksevõime jaoks vajalikest omavahenditest.

Sel juhul ei käsitata sellise märkimisväärse osalusega seotud realiseerimata kasumit konsolideerimisgrupi maksevõime jaoks vajaliku omavahendina.

4. Alajagu

Arvutusmeetodid

Artikkel 230

1. meetod (vaikimisi meetod): raamatupidamise konsolideerimisel põhinev meetod

1. Osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi maksevõime arvutatakse konsolideeritud aastaaruannete alusel.

Osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi maksevõime on järgmiste elementide vahe:

- a) konsolideeritud andmete põhjal arvutatud solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikud omavahendid;
- b) konsolideeritud andmete põhjal arvutatud solventsuskapitalinõue konsolideerimisgrupi tasandil.

Konsolideeritud andmete põhjal konsolideerimisgrupi tasandil solventsuskapitalinõude ja solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike omavahendite arvutamisel kohaldatakse I jaotise VI peatüki 3. jao 1., 2. ja 3. alajaos ning I jaotise VI peatüki 4. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud eeskirju.

2. Konsolideeritud andmetel põhinevat solventsuskapitalinõuet konsolideerimisgrupi tasandil (konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõue) arvutatakse kas standardvalemi või heakskiidetud sisemudeli alusel kooskõlas vastavalt I jaotise VI peatüki 4. jao 1. ja 2. alajaos ning I jaotise VI peatüki 4. jao 1. ja 3. alajaos esitatud üldpõhimõtetega.

Konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõue koosneb vähemalt järgmiste elementide summast:

- a) osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja miinimumkapitalinõue, nagu on osutatud artiklis 129;

- b) sidusettevõtjaks oleva kindlustus- ja edasikindlustusandja miinimumkapitalinõude suhteline osa.

Kõnealune minimaalne solventsuskapitalinõue täidetakse nõuetekohaste põhiomavahenditega, nagu on sätestatud artikli 98 lõikes 4.

Selleks et määrata kindlaks, kas sellised nõuetekohased omavahendid sobivad konsolideerimisgrupi minimaalse solventsuskapitalinõude täitmiseks, kohaldatakse artiklites 221–229 sätestatud põhimõtteid *mutatis mutandis*. Artikli 139 lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Artikkel 231

Konsolideerimisgrupi sisemudel

1. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustus- või edasikindlustusandja koos kindlustusvaldusettevõtja sidusettevõtjaga taotleb luba arvutada konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõue ja konsolideerimisgrupi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate solventsuskapitalinõue sisemudeli alusel, teevad asjaomased järelevalveasutused koostööd, et otsustada, kas kõnealune luba anda või mitte, ning määravad kindlaks sellise loa suhtes kohaldatavad tingimused.

Esimeses lõigus osutatud taotlus esitatakse ainult konsolideerimisgrupi järelevalvajale.

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja teavitab viivitamata teisi asjaomaseid järelevalveasutusi.

2. Asjaomased järelevalveasutused teevad kõik endast oleneva, et jõuda taotluse suhtes ühisele otsusele kuue kuu jooksul pärast seda, kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja täieliku taotluse kätte sai.

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja edastab täieliku taotluse viivitamata teistele asjaomastele järelevalveasutustele.

3. Lõikes 2 osutatud ajavahemiku jooksul võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja ja mis tahes muu asjaomane järelevalveasutus konsulteerida CEIOPSiga. CEIOPSiga konsulteeritakse samuti osalust omavate ettevõtjate taotlusel.

CEIOPSiga konsulteerimise korral teavitatakse kõiki asjaomaseid järelevalveasutusi ning pikendatakse lõikes 2 osutatud ajavahemikku kahe kuu võrra.

4. Kui CEIOPSiga ei ole konsulteeritud vastavalt lõike 3 esimesele lõigule ning asjaomased järelevalveasutused ei ole alates konsolideerimisgrupi järelevalvaja poolt täieliku taotluse kättesaamise kuupäevast kuue kuu jooksul teinud ühist otsust, taotleb konsolideerimisgrupi järelevalvaja, et CEIOPS edastab järgmise kahe kuu jooksul nõuande kõikidele asjaomastele järelevalveasutustele. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja võtab kolme nädala jooksul pärast kõnealuse nõuande edastamist vastu otsuse, mis seda täielikult arvesse võtab.

5. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja põhjendab oma otsust igakülgselt ning selles võetakse arvesse teiste asjaomaste järelevalveasutuste seisukohti, sõltumata sellest, kas CEIOPSiga on konsulteeritud.

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja edastab oma otsuse taotlejale ja teistele asjaomastele järelevalveasutustele.

Asjaomased järelevalveasutused täidavad otsust.

6. Kui vastavalt lõigetes 2 ja 3 sätestatud ajavahemiku jooksul ei võeta vastu ühist otsust, teeb taotluse kohta otsuse konsolideerimisgrupi järelevalvaja.

Otsuse tegemisel võtab konsolideerimisgrupi järelevalvaja nõuetekohaselt arvesse järgmist:

- a) taotluse läbivaatamise ajal teiste asjaomaste järelevalveasutuste esitatud seisukohad ja reservatsioonid;
- b) CEIOPSi nõuande, kui temaga konsulteeriti.

Otsust põhjendatakse igakülgselt ning CEIOPSi seisukohast olulist kõrvalekaldumist selgitatakse.

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja edastab otsuse taotlejale ja teistele asjaomastele järelevalveasutustele.

Kõnealune otsus loetakse lõplikuks ning asjaomased järelevalveasutused täidavad seda.

7. Kui mõni asjaomane järelevalveasutus leiab, et tema järelevalve alla kuuluva kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiil erineb oluliselt konsolideerimisgrupi tasandil heakskiidetud sisemudeli aluseks olevatest eeldustest, ja kui kõnealune kindlustus- või edasikindlustusandja ei ole nõuetekohaselt lahendanud järelevalveasutuse tõstatatud probleeme, võib kõnealune järelevalveasutus kehtestada artikli 37 kohaselt kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude suhtes lisakapitalinõude, mis on tingitud sellise sisemudeli kohaldamisest.

Kui selline lisakapitalinõue ei ole asjakohane, võib järelevalveasutus asjaomaselt kindlustus- või edasikindlustusandjalt erandlikel asjaoludel nõuda, et solventsuskapitalinõue arvutatakse I jaotise VI peatüki 4. ja 2. alajaos osutatud standardvalemi alusel. Järelevalveasutus võib kooskõlas artikli 37 lõike 1 punktidega a ja c kehtestada kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude suhtes lisakapitalinõude, mis on tingitud standardvalemi kohaldamisest.

Järelevalveasutus põhjendab esimeses ja teises lõigus osutatud mis tahes otsust nii kindlustus- või edasikindlustusandjale kui ka konsolideerimisgrupi järelevalvajale.

Artikkel 232

Konsolideerimisgrupi lisakapitalinõue

Selleks et määrata kindlaks, kas konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõue kajastab konsolideerimisgrupi riskiprofiili nõuetekohaselt, pöörab konsolideerimisgrupi järelevalvaja eelkõige tähelepanu juhtumitele, mille puhul artikli 37 lõike 1 punktides a–c osutatud asjaolud võivad esineda konsolideerimisgrupi tasandil, eelkõige siis, kui:

- a) konsolideerimisgrupi tasandil mis tahes teatavad riskid ei ole piisavalt hõlmatud standardvalemiga ega kasutatava sisemudeliga, kuna neid riske on raske hinnata;
- b) sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude suhtes on asjaomased järelevalveasutused kehtestanud lisakapitalinõude artikli 37 ja artikli 231 lõike 7 kohaselt.

Kui konsolideerimisgrupi riskiprofiil ei ole nõuetekohaselt kajastatud, võib konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõude suhtes kehtestada lisakapitalinõue.

Artikli 37 lõikeid 1–5 kohaldatakse koostoimes artikli 37 lõike 6 kohaselt võetud rakendusmeetmetega *mutatis mutandis*.

Artikkel 233

2. meetod (alternatiivne meetod): mahaarvamise ja agregeerimise meetod

1. Osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi maksevõime on järgmiste elementide vahe:

- a) lõike 2 kohased konsolideerimisgrupi nõuetekohased koguomavahendid;
- b) sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja väärtus osalust omavas kindlustus- või edasikindlustusandjas ja konsolideerimisgrupi solventsuskapitali kogunõue vastavalt lõikele 3.

2. Konsolideerimisgrupi nõuetekohased koguomavahendid koosnevad järgmiste elementide summast:

- a) osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja solvent-suskapitalinõude täitmiseks vajalikud omavahendid;
- b) osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja suhteline osa sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja solvent-suskapitalinõude täitmiseks vajalikes omavahendites.

3. Konsolideerimisgrupi solvent-suskapitali kogunõue on järgmiste elementide summa:

- a) osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja solvent-suskapitalinõue;
- b) sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja solvent-suskapitalinõude suhteline osa.

4. Kui märkimisväärse osaluse puhul sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandjas on täielikult või osaliselt tegemist kaudse omandiga, hõlmab sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja väärtus osalust omavas kindlustus- või edasikindlustusandjas sellise kaudse omandi väärtust, võttes arvesse asjakohaseid järjestikuseid huve, ning lõike 2 punktis b ja lõike 3 punktis b osutatud elemendid hõlmavad sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja solvent-suskapitalinõude täitmiseks sobivate omavahendite ja sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja solvent-suskapitalinõude vastavaid suhtelisi osi.

5. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja ja tema sidusettevõtjad või kindlustus- või edasikindlustusandja ja tema sidusettevõtjad koos kindlustusvaldusettevõtja sidusettevõtjaga taotlevad luba arvutada konsolideerimisgrupi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate solvent-suskapitalinõue sisemudeli alusel, kohaldatakse artiklit 231 *mutatis mutandis*.

6. Selleks et määrata kindlaks, kas lõike 3 kohaselt arvatud konsolideerimisgrupi solvent-suskapitali kogunõue kajastab konsolideerimisgrupi riskiprofiili nõuetekohaselt, pööravad asjaomased järelevalveasutused tähelepanu eelkõige konsolideerimisgrupi tasandil olevatele mis tahes teatavatele riskidele, mis ei ole piisavalt kaetud, kuna neid on raske hinnata.

Kui konsolideerimisgrupi riskiprofiil erineb oluliselt solvent-suskapitali kogunõude aluseks olevatest eeldustest, võib konsolideerimisgrupi solvent-suskapitali kogunõude suhtes kehtestada lisakapitalinõude.

Artikli 37 lõikeid 1–5 kohaldatakse koostoimes artikli 37 lõike 6 kohaselt võetud rakendusmeetmetega *mutatis mutandis*.

Artikkel 234

Rakendusmeetmed

Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed, täpsustades artiklites 220–229 sätestatud kindlustustehnilisi põhimõtteid ja meetodeid ning artiklite 230–233 kohaldamise, et tagada nende ühtne kohaldamine kogu ühenduses.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

5. Alajagu

Selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate konsolideerimisgrupi maksevõime järelevalve, kes on kindlustusvaldusettevõtja tütarettevõtjad

Artikkel 235

Kindlustusvaldusettevõtja konsolideerimisgrupi maksevõime

Kui kindlustus- ja edasikindlustusandja on kindlustusvaldusettevõtja tütarettevõtja, tagab konsolideerimisgrupi järelevalvaja, et konsolideerimisgrupi maksevõimet arvutatakse kindlustusvaldusettevõtja tasandil artikli 220 lõike 2 kuni artikli 233 kohaselt.

Kõnealusel arvutamisel käsitletakse emaettevõtjat nii, nagu oleks tema puhul tegemist kindlustus- või edasikindlustusandjaga, kelle suhtes kohaldatakse seoses solvent-suskapitalinõudega I jaotise VI peatüki 4. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud eeskirju ning seoses solvent-suskapitalinõude täitmiseks vajalike omavahenditega I jaotise VI peatüki 3. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud tingimusi.

6. Alajagu

Konsolideerimisgrupi maksevõime järelevalve tsentraliseeritud riskijuhtimisega konsolideerimisgruppidele

Artikkel 236

Kindlustus- või edasikindlustusandja tütarettevõtjad: tingimused

Liikmesriigid näevad ette, et artiklites 238 ja 239 sätestatud eeskirju kohaldatakse mis tahes kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, kes on kindlustus- või edasikindlustusandja tütarettevõtja, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) tütarettevõtja, kelle kohta konsolideerimisgrupi järelevalvaja ei ole teinud artikli 214 lõike 2 alusel ühtegi otsust, on hõlmatud konsolideerimisgrupi järelevalvesse, mida teostab konsolideerimisgrupi järelevalvaja emaettevõtja tasandil käesoleva jaotise kohaselt;

- b) emaettevõtja riskijuhtimisprotsessid ja sisekontrollimehhanismid hõlmavad tütaretevõtjat ning asjaomaste järelevalveasutuste hinnangul juhib emaettevõtja tütaretevõtjat usaldusväärselt;
- c) emaettevõtja on saanud artikli 246 lõike 4 kolmandas lõigus osutatud nõusoleku;
- d) emaettevõtja on saanud artikli 256 lõikes 2 osutatud nõusoleku;
- e) emaettevõtja on taotlenud luba kohaldada artikleid 238 ja 239 ning kõnealune taotlus on rahuldatud vastavalt artiklis 237 sätestatud menetlusele.

Artikkel 237

Kindlustus- või edasikindlustusandja tütaretevõtjad: otsus taotluse kohta

1. Kui taotletakse luba kohaldada artiklites 238 ja 239 sätestatud eeskirju, teevad asjaomased järelevalveasutused üksteisega konsulteerides järelevalvekolleegiumi raames koostööd, et otsustada, kas kõnealune taotlus rahuldada või mitte, ja määrata kindlaks muud võimalikud tingimused, mille alusel kõnealune luba antakse.

Esimeses lõigus osutatud taotlus esitatakse ainult tütaretevõtjale loa andnud järelevalveasutusele. Kõnealune järelevalveasutus teavitab viivitamata järelevalvekolleegiumi kuuluvaid teisi järelevalveasutusi ja edastab neile täieliku taotluse.

2. Asjaomased järelevalveasutused teevad kõik endast oleneva, et jõuda taotluse suhtes ühisele otsusele kolme kuu jooksul pärast kuupäeva, kui kõik järelevalvekolleegiumi kuuluvad järelevalveasutused on täieliku taotluse kätte saanud.

3. Kui lõikes 1 osutatud taotluse heakskiitmine tekitab erinevaid seisukohti, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja või mis tahes asjaomane järelevalveasutus lõikes 2 osutatud ajavahemiku jooksul konsulteerida CEIOPSiga. CEIOPSiga konsulteerimise korral teavitatakse sellest kõiki asjaomaseid järelevalveasutusi ja pikendatakse lõikes 2 osutatud ajavahemikku ühe kuu võrra.

Juhul kui CEIOPSiga konsulteeriti, kaaluvad asjaomased järelevalveasutused enne ühise otsuse vastuvõtmist nõuetekohaselt kõnealust nõuannet.

4. Tütaretevõtjale loa andnud järelevalveasutus esitab taotlejale lõigetes 2 ja 3 osutatud ühise igakülgsest põhjendatud otsuse, milles selgitatakse kõiki olulisi kõrvalekaldumisi CEIOPSi seisukohast. Ühist otsust käsitatakse määravana ja seda kohaldavad asjaomased järelevalveasutused.

5. Kui asjaomased järelevalveasutused ei võta lõigetes 2 ja 3 sätestatud ajavahemiku jooksul vastu ühist otsust, teeb taotluse kohta otsuse konsolideerimisgrupi järelevalvaja.

Otsuse tegemisel võtab konsolideerimisgrupi järelevalvaja nõuetekohaselt arvesse järgmist:

- a) taotluse läbivaatamise ajal asjaomaste järelevalveasutuste esitatud seisukohad ja reservatsioonid;
- b) taotluse läbivaatamise ajal järelevalvekolleegiumi kuuluvate teiste järelevalveasutuste esitatud reservatsioonid;
- c) CEIOPSi nõuannet, kui temaga konsulteeriti.

Otsust põhjendatakse igakülgsest ja selles selgitatakse iga olulist kõrvalekaldumist teiste asjaomaste järelevalveasutuste reservatsioonidest ning CEIOPSi nõuandest. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja edastab otsuse taotlejale ja teistele asjaomastele järelevalveasutustele.

Artikkel 238

Kindlustus- või edasikindlustusandja tütaretevõtjad: solventsuskapitalinõude kindlaksmääramine

1. Ilma et see piiraks artikli 231 kohaldamist, arvutatakse tütaretevõtja solventsuskapitalinõue vastavalt käesoleva artikli lõigetele 2, 4 ja 5.

2. Kui tütaretevõtja solventsuskapitalinõuet arvutatakse artikli 231 kohaselt konsolideerimisgrupi tasandil heakskiidetud sismudeli alusel ning tütaretevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus leiab, et tütaretevõtja riskiprofiil erineb oluliselt kõnealusest sismudelist, ja kui kõnealune ettevõtja ei lahenda järelevalveasutuse tõstatatud probleeme nõuetekohaselt, võib kõnealune järelevalveasutus artiklis 37 osutatud juhtudel teha ettepaneku sätestada kõnealuse tütaretevõtja solventsuskapitalinõude suhtes lisakapitalinõude, mis on tingitud sellise mudeli kohaldamisest, või erandlikel asjaoludel, kui selline lisakapitalinõue ei ole asjakohane, nõuda, et ettevõtja arvutaks oma solventsuskapitalinõude standardvalemil alusel. Järelevalveasutus arutab oma ettepanekut järelevalvekolleegiumis ja põhjendab sellist ettepanekut nii tütaretevõtjale kui ka järelevalvekolleegiumile.

3. Kui tütaretevõtja solventsuskapitalinõue arvutatakse standardvalemil alusel ja tütaretevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus leiab, et tütaretevõtja riskiprofiil erineb oluliselt standardvalemil aluseks olevatest eeldustest, ja kui kõnealune ettevõtja ei lahenda järelevalveasutuse tõstatatud probleeme nõuetekohaselt, võib kõnealune järelevalveasutus erandjuhtudel teha ettepaneku nõuda tütaretevõtjalt, et viimane asendaks elu-, kahju- ja tervisekindlustusrisiki komponendi arvutamisel osa standardvalemis kasutatud näitajatest asjaomastele ettevõtjatele eriomaste

näitajatega, nagu on sätestatud artiklis 110, või kehtestada artiklis 37 osutatud juhtudel kõnealuse tütarettevõtja solventsuskapitalinõude suhtes lisakapitalinõude.

Järelevalveasutus arutab oma ettepanekut järelevalvekolleegiumis ja põhjendab sellist ettepanekut nii tütarettevõtjale kui ka järelevalvekolleegiumile.

4. Järelevalvekolleegium teeb kõik endast oleneva, et jõuda kokkuleppele tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutusse ettepaneku või teiste võimalike meetmete osas.

5. Kui järelevalveasutus ja konsolideerimisgrupi järelevalvaja ei jõua kokkuleppele ühe kuu jooksul pärast järelevalveasutuse ettepaneku saamist, edastatakse küsimus CEIOPSile, kes annab oma nõuande kahe kuu jooksul pärast kõnealust edastamist.

Enne lõpliku otsuse tegemist kaalub tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus nõuetekohaselt kõnealust nõuannet.

Otsust põhjendatakse igakülselt ja selles võetakse arvesse teiste järelevalvekolleegiumisse kuuluvate järelevalveasutuste seisukohti ja reservatsioone ning CEIOPSi nõuannet.

Otsus esitatakse tütarettevõtjale ja järelevalvekolleegiumile.

Artikkel 239

Kindlustus- või edasikindlustusandja tütarettevõtjad: solventsuskapitali- ja miinimumkapitalinõude mittetäitmine

1. Ilma et see piiraks artikli 138 kohaldamist, edastab tütarvõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus solventsuskapitalinõude mittetäitmise korral järelevalvekolleegiumile viivitamata tütarvõtja esitatud finantsseisundi taastamise kava, mille eesmärk on taastada kuue kuu jooksul pärast solventsuskapitalinõude mittetäitmise tuvastamist solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalik nõuetekohaste omavahendite tase või vähendada tütarvõtja riskiprofiili, et tagada solventsuskapitalinõude täitmine.

Järelevalvekolleegium teeb kõik endast oleneva, et jõuda kokkuleppele järelevalveasutuse esitatud finantsseisundi taastamise kava heakskiitmist käsitleva ettepaneku osas nelja kuu jooksul alates kuupäevast, mil tuvastati solventsuskapitalinõude mittetäitmine.

Kui kokkuleppele ei jõuta, langetab tütarvõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus ise otsuse finantsseisundi taastamise kava heakskiitmise kohta, võttes asjakohaselt arvesse teiste järelevalvekolleegiumisse kuuluvate järelevalveasutuste esitatud seisukohti ja reservatsioone.

2. Kui tütarvõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus tuvastab kooskõlas artikliga 136 halvenenud finantsseisundi, teavitab ta viivitamata järelevalvekolleegiumi võetavatest meetmetest. Võetavaid meetmeid arutatakse järelevalvekolleegiumis, välja arvatud eriolukordades.

Järelevalvekolleegium teeb kõik endast oleneva, et jõuda kokkuleppele meetmete võtmise ettepaneku osas ühe kuu jooksul alates teatamisest.

Kui kokkuleppele ei jõuta, langetab tütarvõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus ise otsuse võetavate meetmete heakskiitmise kohta, võttes asjakohaselt arvesse teiste järelevalvekolleegiumisse kuuluvate järelevalveasutuste esitatud seisukohti ja reservatsioone.

3. Ilma et see piiraks artikli 139 kohaldamist, edastab tütarvõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus miinimumkapitalinõude mittetäitmise korral järelevalvekolleegiumile viivitamata tütarvõtja esitatud lühiajalise finantseerimisskeemi, mille eesmärk on taastada kolme kuu jooksul pärast miinimumkapitalinõude mittetäitmise tuvastamist miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalik nõuetekohaste omavahendite tase või vähendada tütarvõtja riskiprofiili, et tagada miinimumkapitalinõude täitmine. Järelevalvekolleegiumi tuleks samuti teavitada kõikidest meetmetest, mida on võetud miinimumkapitalinõude täitmiseks tütarvõtja tasandil.

Artikkel 240

Kindlustus- või edasikindlustusandja tütarvõtjad: tütarvõtja suhtes kohaldatava erandi lõppemine

1. Artiklites 238 ja 239 sätestatud eeskirjade kohaldamine lõpetatakse, kui:

- a) artikli 236 punktis a osutatud tingimus ei ole enam täidetud;
- b) artikli 236 punktis b osutatud tingimus ei ole enam täidetud ning konsolideerimisgrupp ei täida kõnealust tingimust sobiva ajavahemiku jooksul;
- c) artikli 236 punktides c ja d osutatud tingimused ei ole enam täidetud.

Esimese lõigu punktis a osutatud juhul, kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja otsustab pärast järelevalvekolleegiumiga konsulteerimist mitte kaasata tütarvõtjat tema teostatavasse konsolideerimisgrupi järelevalvesse, teatab ta sellest viivitamata asjaomasele järelevalveasutusele ja emaettevõtjale.

Artikli 236 punktide b, c ja d kohaldamisel vastutab emaettevõtja, et tingimused oleksid pidevalt täidetud. Kui tingimused ei ole täidetud, teatab emaettevõtja sellest viivitamata konsolideerimisgrupi järelevalvajale ja asjaomase tütarettevõtja järelevalvajale. Emaettevõtja esitab kava selle kohta, kuidas täidetakse tingimused sobiva ajavahemiku jooksul.

Ilma et see piiraks kolmanda lõigu kohaldamist, kontrollib konsolideerimisgrupi järelevalvaja omal algatusel vähemalt kord aastas, et artikli 236 punktides b, c ja d osutatud tingimusi täidetakse jätkuvalt. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja teostab sellist kontrolli ka asjaomase järelevalveasutuse taotlusel, kui sellel järelevalveasutusel on kõnealuse tingimuse täitmise küsimuses olulisi probleeme.

Kui kontrolli käigus tuvastatakse puudusi, nõuab konsolideerimisgrupi järelevalvaja emaettevõtjalt kava esitamist selle kohta, kuidas täidetakse tingimused sobiva ajavahemiku jooksul.

Kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja leiab pärast järelevalvekolleegiumiga konsulteerimist, et kolmandas ja viiendas lõigus osutatud kava on ebapiisav või kui kõnealust kava ei rakendata kokkulepitud ajavahemiku jooksul, otsustab konsolideerimisgrupi järelevalvaja, et artikli 236 punktides b, c ja d osutatud tingimused ei ole enam täidetud ja teatab sellest viivitamata asjaomasele järelevalveasutusele.

2. Artiklites 238 ja 239 sätestatud režiimi kohaldatakse uuesti, kui emaettevõtja esitab uue taotluse ja see kiidetakse heaks vastavalt artiklis 237 sätestatud menetlusele.

Artikkel 241

Kindlustus- või edasikindlustusandja tütarettevõtjad: rakendusmeetmed

Artiklite 236 kuni 240 ühetaolise kohaldamise tagamiseks võtab komisjon vastu rakendusmeetmed, milles täpsustatakse:

- a) kriteeriumid, mida kohaldatakse artiklis 236 sätestatud tingimuste täitmise hindamiseks;
- b) kriteeriumid, mida kohaldada sellise olukorra hindamisel, mida peetakse artikli 239 lõike 2 alusel eriolukorraks, ja
- c) menetlused, mida järelevalveasutused järgivad teabe vahetamisel, õiguste rakendamisel ja kohustuste täitmisel vastavalt artiklitele 237 kuni 240.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 242

Läbivaatamine

1. Hiljemalt 31. oktoobriks 2014 hindab komisjon III jaotise kohaldamist, eelkõige järelevalveasutuste koostööd järelevalvekolleegiumides ning nende funktsionaalsust, CEIOPSi õiguslikku seisundit ning järelevalvetegevust lisakapitalinõuete sätestamisel, ning esitab aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule, vajadusel koos ettepanekutega käesoleva direktiivi muutmiseks.

2. Hiljemalt 31. oktoobriks 2015 korraldab komisjon kindlustus- või edasikindlustusandjate konsolideerimisgrupis konsolideerimisgrupi järelevalve ja kapitalihalduse tugevdamise eesmärgil hindamise, lisades viite dokumendile KOM(2008)0119 ja Euroopa Parlamendi majandus- ja rahanduskomisjoni 16. oktoobri 2008. aasta raportile kõnealuse ettepaneku kohta (A6-0413/2008). Kõnealune hindamine peaks sisaldama võimalikke meetmeid, millega tugevdatakse kindlustuskonsolideerimisgrupi kindlat piiriülest juhtimist, eelkõige seoses riskijuhtimise ja varahaldusega. Komisjon võtab oma hinnangus muu hulgas arvesse uusi arenguid ja edasiminekut seoses järgmisega:

- a) ühtlustatud raamistik varajaseks sekkumiseks;
- b) konsolideerimisgrupi tsentraalse riskijuhtimise tavad, konsolideerimisgrupi sisemudelite toimimine, sealhulgas stresstestimine;
- c) konsolideerimisgrupisisesed tehingud ja riskikontsentratsioonid;
- d) hajutamise ja kontsentreerimise mõju pikema aja jooksul;
- e) õiguslikult siduv raamistik järelevalvevaidluste lahendamiseks;
- f) vara üleandmise, maksejõuetuse ja lõpetamismenetluste ühtlustatud raamistik, mis kõrvaldab vara üleandmise korral asjaomast siseriiklikust äriühinguõigusest tulenevad takistused;
- g) sama konsolideerimisgrupi tütarettevõtjate kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute samaväärsel tasemel kaitse, eelkõige kriisilukordades;
- h) ühtlustatud ja piisavalt rahastatavad ELi hõlmavad kindlustusvaldkonna tagatisskeemid;
- i) pädevate asutuste, keskpankade ja rahandusministeeriumide vaheline ühtlustatud ja õiguslikult siduv raamistik kriiside ohjamiseks, lahendamiseks ja maksukoormuse jagamiseks, mille puhul järelevalvevolitused ja rahalised kohustused on kooskõlas.

Komisjon esitab aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule, vajaduse korral koos ettepanekutega käesoleva direktiivi muutmiseks.

Artikkel 243

Kindlustusvaldusettevõtja tütarettevõtjad

Artikleid 236 kuni 242 kohaldatakse *mutatis mutandis* kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, kes on kindlustusvaldusettevõtja tütarettevõtjad.

2. Jagu

Riskikontsentratsioon ja konsolideerimisgrupisisesed tehingud

Artikkel 244

Riskikontsentratsiooni järelevalve

1. Riskikontsentratsiooni järelevalvet konsolideerimisgrupi tasandil teostatakse käesoleva artikli lõigete 2 ja 3, artikli 246 ja III peatüki kohaselt.

2. Liikmesriigid nõuavad kindlustus- ja edasikindlustusandjalt või kindlustusvaldusettevõtjalt, et need esitaksid korrapäraselt ja vähemalt kord aastas konsolideerimisgrupi järelevalvajale aruande mis tahes olulise riskikontsentratsiooni kohta konsolideerimisgrupi tasandil.

Vajaliku teabe esitab konsolideerimisgrupi järelevalvajale konsolideerimisgruppi juhtiv kindlustus- või edasikindlustusandja, või juhul, kui konsolideerimisgruppi ei juhi kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või konsolideerimisgrupi kindlustus- või edasikindlustusandja, kelle on määranud konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast konsulteerimist teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja konsolideerimisgrupiga.

Kontsentratsiooniriski üle teostab järelevalvet konsolideerimisgrupi järelevalvaja.

3. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja määrab pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja konsolideerimisgrupiga konsulteerimist kindlaks riskiliigid, mille kohta teatava konsolideerimisgrupi kindlustus- või edasikindlustusandja esitab alati aruande.

Riskiliikide määratlemisel või hindamisel võtavad konsolideerimisgrupi järelevalvaja ja teised asjaomased järelevalveasutused arvesse konsolideerimisgrupi eripära ja riskijuhtimisstruktuuri.

Selleks et määrata kindlaks aruandes esitatav oluline riskikontsentratsioon, kehtestab konsolideerimisgrupi järelevalveasutus pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja konsolideerimisgrupiga konsulteerimist asjakohased piirmäärad, mis tuginevad solvent-suskapitalinõuetel, kindlustustehnilistel eraldistel või mõlemal.

Riskikontsentratsiooni üle järelevalve teostamisel jälgib konsolideerimisgrupi järelevalvaja eelkõige võimalikku konsolideerimisgrupisiseset riskileviku ohtu, huvide konflikti riski ja riskide taset või suurust.

4. Lõigete 2 ja 3 kohaldamisel võib komisjon võtta vastu olulise riskikontsentratsiooni määratlemist ja väljaselgitamist ning sellist riskikontsentratsiooni kajastavate aruannete esitamist käsitlevad rakendusmeetmed.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 245

Konsolideerimisgrupisest tehingute järelevalve

1. Konsolideerimisgrupisest tehingute järelevalvet teostatakse käesoleva artikli lõigete 2 ja 3, artikli 246 ja III peatüki kohaselt.

2. Liikmesriigid nõuavad kindlustus- ja edasikindlustusandjalt või kindlustusvaldusettevõtjalt, et need esitaksid korrapäraselt ja vähemalt kord aastas konsolideerimisgrupi järelevalvajale aruande konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate kõigi oluliste konsolideerimisgrupisest tehingute kohta, sealhulgas need, mis on teostatud koos füüsilise isikuga, kellel on märkimisväärne seos ühe konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtjaga.

Lisaks nõuavad liikmesriigid, et väga olulistest konsolideerimisgrupisest tehingutest teatataks võimalikult kiiresti.

Vajaliku teabe esitab konsolideerimisgrupi järelevalvajale konsolideerimisgruppi juhtiv kindlustus- või edasikindlustusandja, või juhul kui konsolideerimisgruppi ei juhi kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või konsolideerimisgrupi kindlustus- või edasikindlustusandja, kelle on määranud konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast konsulteerimist teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja konsolideerimisgrupiga.

Konsolideerimisgrupisest tehingute üle teostab järelevalvet konsolideerimisgrupi järelevalvaja.

3. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja määrab pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja konsolideerimisgrupiga konsulteerimist kindlaks konsolideerimisgrupisest tehingute liigid, mille kohta teatava konsolideerimisgrupi kindlustus- või edasikindlustusandja esitab alati aruande. Artikli 244 lõiget 3 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

4. Lõigete 2 ja 3 kohaldamisel võib komisjon võtta vastu olulise konsolideerimisgrupisest tehingu määratlemist ja väljaselgitamist ning sellist konsolideerimisgrupisest tehingut kajastavate aruannete esitamist käsitlevad rakendusmeetmed.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

3. Jagu

Riskijuhtimine ja sisekontroll

Artikkel 246

Juhtimissüsteemi järelevalve

1. I jaotise IV peatüki 2. osas sätestatud nõudeid kohaldatakse *mutatis mutandis* konsolideerimisgrupi tasandil.

Ilma et see piiraks esimese lõigu kohaldamist, rakendatakse riskijuhtimis- ja sisekontrollisüsteemi ning aruandemenetlust järjepidevalt kõigis ettevõtjates, kes kuuluvad artikli 213 lõike 2 punktide a ja b kohaselt konsolideerimisgrupi järelevalve alla, nii et kõnealuseid süsteeme ja aruandemenetlusi saaks kontrollida konsolideerimisgrupi tasandil.

2. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, hõlmavad konsolideerimisgrupi sisekontrollimehhanismid vähemalt järgmist:

- a) piisavad mehhanismid seoses konsolideerimisgrupi maksevõimega, et määrata kindlaks kõik olulised riskid, neid mõõta ning asjakohaselt siduda nõuetekohased omavahendid riskidega;
- b) usaldusväärsed aruandlus- ja raamatupidamismenetlused, et jälgida ja juhtida konsolideerimisgrupisisesid tehinguid ning riskikontsentratsiooni.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud süsteemide ja aruandlusmenetluste üle teostab järelevalvet konsolideerimisgrupi järelevalvaja III peatükis sätestatud nõuete kohaselt.

4. Liikmesriigid nõuavad, et osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja teostaks artiklis 45 nõutud hindamise konsolideerimisgrupi tasandil. Riski- ja maksevõimehindamise üle teostab konsolideerimisgrupi tasandil järelevalvet konsolideerimisgrupi järelevalvaja III peatüki kohaselt.

Kui maksevõime konsolideerimisgrupi tasandil arvutatakse kooskõlas artiklis 230 osutatud 1. meetodiga, siis annab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja konsolideerimisgrupi järelevalvajale täieliku ülevaate konsolideerimisgrupi sidusettevõtjaks olevate kindlustus- või edasikindlustusandjate solventsuskapitalinõuete summa ja konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõude erinevuse kohta.

Kui osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja nii otsustab ja konsolideerimisgrupi järelevalvaja sellega nõustub, võib osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja teostada artiklis 45 nõutud hindamise konsolideerimisgrupi tasandil ja konsolideerimisgrupi mis tahes tütarettevõtja tasandil samaaegselt ning esitada kogu hindamist hõlmava ühisdokumendi.

Enne kolmanda lõigu kohase nõusoleku andmist konsulteerib konsolideerimisgrupi järelevalvaja järelevalvekolleegiumi liikmetega ning võtab nõuetekohaselt arvesse nende seisukohti ja reservatsioone.

Kui konsolideerimisgrupp kasutab kolmandas lõigus sätestatud võimalust, esitab ta dokumendi kõigile asjaomastele järelevalveasutustele samal ajal. Kõnealuse võimaluse kasutamisega ei võeta asjaomastelt tütarettevõtjatelt kohustust tagada artikli 45 kõigi nõuete täitmine.

III PEATÜKK

Konsolideerimisgrupi järelevalvet lihtsustavad meetmed

Artikkel 247

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja

1. Asjaomaste liikmesriikide järelevalveasutuste hulgast määratakse üks järelevalvaja („konsolideerimisgrupi järelevalvaja”), kes vastutab konsolideerimisgrupi järelevalve koordineerimise ja teostamise eest.

2. Kui sama järelevalveasutus on pädev konsolideerimisgrupi kõigi kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, täidab konsolideerimisgrupi järelevalvaja ülesandeid kõnealune järelevalveasutus.

Kõigil muudel juhtudel ja vastavalt lõikele 3 täidetakse konsolideerimisgrupi järelevalvaja ülesandeid järgmiselt:

- a) kui konsolideerimisgruppi juhib kindlustus- või edasikindlustusandja, täidab konsolideerimisgrupi järelevalvaja ülesandeid järelevalveasutus, kes andis kõnealusele kindlustus- või edasikindlustusandjale tegevusloa;
- b) kui konsolideerimisgruppi ei juhi kindlustus- või edasikindlustusandja, täidab konsolideerimisgrupi järelevalvaja ülesandeid järelevalveasutus, kes määratakse kindlaks järgmiselt:
 - i) kui kindlustus- või edasikindlustusandja emattevõtja on kindlustusvaldusettevõtja, täidab konsolideerimisgrupi järelevalvaja ülesandeid järelevalveasutus, kes andis kõnealusele kindlustus- või edasikindlustusandjale tegevusloa;
 - ii) kui rohkem kui ühe kindlustus- või edasikindlustusandja, kelle peakontor asub ühenduses, emattevõtja on sama kindlustusvaldusettevõtja ja kui üks kõnealustest kindlustus- või edasikindlustusandjatest on saanud tegevusloa liikmesriigis, kus asub kindlustusvaldusettevõtja peakontor, täidab konsolideerimisgrupi järelevalvaja ülesandeid kõnealuses liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutus;

- iii) kui konsolideerimisgruppi juhivad rohkem kui üks kindlustusvaldusettevõtjat, kelle peakontor asub eri liikmesriikides, ja kui kõigis kõnealustes liikmesriikides asub kindlustus- või edasikindlustusandja, täidab konsolideerimisgrupi järelevalvaja ülesandeid sellise kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutus, kellel on suurim bilansimaht;
- iv) kui rohkem kui ühe kindlustus- või edasikindlustusandja, kelle peakontor asub ühenduses, emaettevõtja on sama kindlustusvaldusettevõtja ja kui ükski kõnealustest kindlustus- või edasikindlustusandjatest ei ole saanud tegevusloa liikmesriigis, kus asub kindlustusvaldusettevõtja peakontor, täidab konsolideerimisgrupi järelevalvaja ülesandeid järelevalveasutus, kes on andnud tegevusloa suurima bilansimahuga kindlustus- või edasikindlustusandjale;
- v) kui konsolideerimisgrupil ei ole emaettevõtjat või mis tahes muudel punktides i–iv osutamata asjaoludel, täidab konsolideerimisgrupi järelevalvaja ülesandeid järelevalveasutus, kes on andnud tegevusloa suurima bilansimahuga kindlustus- või edasikindlustusandjale.

3. Erijuhtudel ja mis tahes asjaomase järelevalveasutuse nõudmisel võivad kõnealused järelevalveasutused võtta vastu ühise otsuse teha erand lõikes 2 sätestatud kriteeriumidest, kui nende kohaldamine ei ole asjakohane, võttes arvesse konsolideerimisgrupi struktuuri ja kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuse suhtelist tähtsust eri riikides, ja määrata konsolideerimisgrupi järelevalvajaks muu järelevalveasutuse.

Sel juhul võib mis tahes asjaomane järelevalveasutus nõuda, et arutataks, kas lõikes 2 osutatud kriteeriumid on asjakohased. Selline arutelu ei leia aset sagedamini kui kord aastas.

Asjaomased järelevalveasutused teevad kõik endast oleneva, et jõuda konsolideerimisgrupi järelevalvaja suhtes ühisele otsusele kolme kuu jooksul pärast arutelu nõudmist. Enne otsuse tegemist annavad asjaomased järelevalveasutused konsolideerimisgrupile võimaluse oma arvamuse esitamiseks.

4. Lõike 3 kolmandas lõigus osutatud kolmekuulise ajavahemiku jooksul võib iga asjaomane järelevalveasutus nõuda konsulteerimist CEIOPSiga. CEIOPSiga konsulteerimise korral pikendatakse seda ajavahemikku kahe kuu võrra.

5. CEIOPSiga konsulteerimise puhul võtavad asjaomased järelevalveasutused enne ühise otsuse vastuvõtmist nõuetekohaselt arvesse CEIOPSi nõuannet. Ühist otsust põhjendatakse igakülgset ja selles selgitatakse olulisi kõrvalekaldu CEIOPSi nõuandest.

6. Kui ei tehta ühist otsust kalduda kõrvale lõikes 2 sätestatud kriteeriumidest, täidab konsolideerimisgrupi järelevalvaja ülesandeid lõike 2 alusel kindlaksmääratav järelevalveasutus.

7. CEIOPS teavitab Euroopa Parlamenti, nõukogu ja komisjoni vähemalt kord aastas kõikidest lõigete 2, 3 ja 6 kohaldamisel tekkinud suurematest raskustest.

Juhul kui lõigetes 2 ja 3 sätestatud kriteeriumide kohaldamisel tekitab suuremad raskused, võtab komisjon vastu rakendusmeetmed, millega täpsustatakse kõnealuseid kriteeriume.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

8. Kui liikmesriigis on kindlustus- ja edasikindlustusandjate usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalveks rohkem kui üks järelevalveasutus, võtab see liikmesriik kõneluste asutuste töö koostööstamiseks vajalikud meetmed.

Artikkel 248

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja ja teiste järelevalvajate õigused ja kohustused – järelevalvekolleegium

1. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja õigused ja kohustused seoses konsolideerimisgrupi järelevalvega hõlmavad järgmist:

- a) asjakohase või olulise teabe kogumise ja levitamise koordineerimine tavatingimustes ning eriolukordades, sealhulgas sellise teabe levitamine, mis on järelevalveasutustele oluline järelevalve teostamiseks;
- b) konsolideerimisgrupi finantsseisundi järelevalve ja hindamine;
- c) artiklite 218–245 kohastele maksevõime, riskikontsentratsioonile ja konsolideerimisgrupisest tehingute eeskirjadele vastavuse hindamine;
- d) artiklis 246 sätestatud konsolideerimisgrupi juhtimissüsteemi hindamine ning selle hindamine, kas osalust omava ettevõtja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmed vastavad artiklites 42 ja 257 sätestatud nõuetele;
- e) vähemalt kord aastas toimuvate korrapäraste kohtumiste ja muude asjakohaste vahendite abil järelevalve kavandamine ja koordineerimine tavatingimustes ja eriolukordades koostöös asjaomaste järelevalveasutustega ning võttes arvesse kõigi konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- või edasikindlustusandjate tegevusega seotud riskide laadi, ulatust ja keerukust;

f) konsolideerimisgrupi järelevalvajale käesolevast direktiivist või käesoleva direktiivi rakendamisest tulenevad muud ülesanded, meetmed ja otsused, eelkõige artiklite 231 ja 233 kohaselt konsolideerimisgrupi tasandil kohaldatava sisemudeli kinnitamismenetluse juhtimine ning artiklites 237 kuni 240 sätestatud režiimi kohaldamist võimaldava protsessi juhtimine.

2. Selleks et lihtsustada lõikes 1 osutatud konsolideerimisgrupi järelevalve ülesannete täitmist, luuakse järelevalvekolleegium, mida juhib konsolideerimisgrupi järelevalvaja.

Järelevalvekolleegium tagab oma liikmetest järelevalveasutuste vahelise koostöö, teabevahetuse ja konsulteerimise tõhusa rakendamise vastavalt III jaotisele, et edendada nende otsuste ja tegevuse lähendamist.

3. Järelevalvekolleegiumi koosseisu kuuluvad konsolideerimisgrupi järelevalvaja ja kõikide nende liikmesriikide järelevalveasutused, milles asuvad kõikide tütarettevõtjate peakontor.

Oluliste filiaalide ja sidusettevõtjate järelevalveasutustel lubatakse samuti järelevalvekolleegiumis osaleda. Nende osalemine on aga piiratud üksnes tõhusa teabevahetuse eesmärgi saavutamiseks.

Järelevalvekolleegiumi tõhusaks toimimiseks võib osutada vajalikuks, et mõningaid tegevusi viiks läbi väiksem arv sellesse kuuluvaid järelevalveasutusi.

4. Ilma et see piiraks ühegi käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud meetme kohaldamist, põhineb järelevalvekolleegiumide moodustamine ja toimimine koordineerimiskorral, milles lepivad kokku konsolideerimisgrupi järelevalvaja ja teised asjaomased järelevalveasutused.

Kui kokkulepitud korra suhtes esineb lahkarvamusi, võib iga järelevalvekolleegiumi liige suunata küsimuse CEIOPSile.

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja võtab pärast asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist ja enne lõpliku otsuse tegemist nõuetekohaselt arvesse mis tahes nõuannet, mille on kahe kuu jooksul esitanud CEIOPS. Otsust põhjendatakse igakülselt ja selles selgitatakse iga olulist kõrvalekaldumist CEIOPSi antud nõuandest. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja edastab otsuse teistele asjaomastele järelevalveasutustele.

5. Ilma et see piiraks ühegi käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud meetme kohaldamist, täpsustatakse lõikes 4 osutatud koordineerimiskorras järgmisi protsesse:

a) asjaomaste järelevalveasutuste otsustusprotsess vastavalt artiklitele 231, 232 ja 247;

b) käesoleva artikli lõike 4 ja artikli 218 lõike 5 kohane konsulteerimine.

Ilma et see piiraks käesoleva direktiiviga konsolideerimisgrupi järelevalvajale ja teistele järelevalveasutustele ettenähtud õiguste ja kohustuste kohaldamist, võib koordineerimiskorraga usaldada konsolideerimisgrupi järelevalvajale või teistele järelevalveasutustele lisaulesandeid juhtumitel, kui sellega kaasneb konsolideerimisgrupi tõhusam järelevalve ning see ei kahjusta järelevalvekolleegiumi liikmete järelevalvetegevust nende individuaalses vastutusalas.

Lisaks võidakse koordineerimiskorras täpsustada järgmisi protsesse:

a) asjaomaste järelevalveasutuste vaheline konsulteerimine, eelkõige nagu on osutatud artiklites 213 kuni 217, 219 kuni 221, 227, 244 kuni 246, 250, 256, 260 ja 262;

b) koostöö teiste järelevalveasutustega.

6. CEIOPS töötab välja järelevalvekolleegiumide operatiivse toimimise suunised, tuginedes põhjalikele ülevaadetele nende tööst, et hinnata nendevahelise lähenemise taset. Nimetatud ülevaated koostatakse vähemalt iga kolme aasta tagant. Liikmesriigid tagavad, et konsolideerimisgrupi järelevalvaja edastab CEIOPSile teabe järelevalvekolleegiumi tegevuse ja kõikide esinenud raskuste kohta, mis on olulised ülevaate seisukohalt.

7. Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed lõigete 1–6 kohaseks konsolideerimisgrupi järelevalve koordineerimiseks, sealhulgas „olulise filiaali” mõiste määratlemiseks.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 249

Koostöö ja teabe vahetamine järelevalveasutuste vahel

1. Konsolideerimisgruppi kuuluvate üksikute kindlustus- või edasikindlustusandjate järelevalve eest vastutavad asutused ja konsolideerimisgrupi järelevalvaja teevad tihedat koostööd, eelkõige juhtudel, kui kindlustus- või edasikindlustusandja on finantsraskustes.

Tagamaks, et järelevalveasutuste, kaasa arvatud konsolideerimisgrupi järelevalvaja käsutuses oleks sama kogus asjakohast teavet, jagavad asutused teineteisega teavet, et võimaldada

ja lihtsustada teiste asutuste järelevalveülesannete täitmist käesoleva direktiivi kohaselt, ilma et see piiraks nende vastavaid kohustusi ja olenemata sellest, kas nad on asutatud samas liikmesriigis. Sellega seoses edastavad asjaomased järelevalveasutused ja konsolideerimisgrupi järelevalvaja üksteisele viivitamata kogu kättesaadavaks osutunud asjakohase teabe. Käesolevas lõigus osutatud teave hõlmab konsolideerimisgrupi ja järelevalveasutuste tegevust puudutava ning konsolideerimisgrupi esitatud teabe, kuid ei piirdu sellega.

2. Asutused, kes vastutavad konsolideerimisgruppi kuuluvate üksikute kindlustus- ja edasikindlustusandjate järelevalve eest, ja konsolideerimisgrupi järelevalvaja nõuavad viivitamata kõigi konsolideerimisgrupi järelevalvesse kaasatud järelevalveasutuste koosoleku korraldamist vähemalt järgmistel asjaoludel:

- a) kui neile saab teatavaks solventsuskapitalinõude oluline rikkumine või miinimumkapitalinõude rikkumine üksiku kindlustus- või edasikindlustusandja poolt või
- b) kui neile saab teatavaks konsolideerimisgrupi tasandil konsolideeritud andmete põhjal arvutatud solventsuskapitalinõude või konsolideerimisgrupi liidetud solventsuskapitalinõude oluline rikkumine, vastavalt sellele, millist arvutusmeetodit kasutatakse kooskõlas III jaotise II peatüki 1. jao 4. alajaoga;
- c) juhul, kui ilmneb või on leidnud aset muid erakorralisi asjaolusid.

3. Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed, määraes kindlaks valdkonnad, mille kohta konsolideerimisgrupi järelevalvaja kogub korrapäraselt andmeid ning edastab need teistele asjaomastele järelevalveasutustele, või mida teised asjaomased järelevalveasutused edastavad konsolideerimisgrupi järelevalvajale.

Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed, täpsustades konsolideerimisgrupi tasandil järelevalveks olulised või asjakohased valdkonnad, et tagada järelevalvearuannete ühtsus.

Käesolevas lõikes osutatud meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrollliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 250

Konsulteerimine järelevalveasutuste vahel

1. Ilma et see piiraks artikli 248 kohaldamist ja kui otsus mõjutab teiste järelevalveasutuste järelevalveülesannete täitmist, konsulteerivad asjaomased järelevalveasutused enne kõnealuse otsuse tegemist üksteisega järelevalvekolleegiumis järgmistes küsimustes:

- a) aktsiakapitali jaotuse ning konsolideerimisgrupi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate organisatsiooni- või juhtimisstruktuuri muutused, mis vajavad järelevalveasutuste heakskiitu või luba, ning

- b) järelevalveasutuste kehtestatud olulised karistused või võetud erimeetmed, sealhulgas artikli 37 alusel solventsuskapitalinõude suhtes kehtestatud lisakapitalinõue ja igasugused I jaotise VI peatüki 4. jao 3. alajao alusel solventsuskapitalinõude arvutamiseks kasutatavate sisemudelite suhtes kehtestatud piirangud.

Punkti b kohaldamisel konsulteeritakse alati konsolideerimisgrupi järelevalvajaga.

Kui otsus tugineb teistelt järelevalveasutustelt saadud teabele, konsulteerivad asjaomased järelevalveasutused enne otsuse tegemist lisaks üksteisega.

2. Ilma et see piiraks artikli 248 kohaldamist, võib järelevalveasutus otsuse teha ilma konsulteerimata erijuhtudel või juhul, kui selline konsulteerimine võib otsuse tõhusust vähendada. Sel juhul teavitab konsolideerimisgrupi järelevalvaja viivitamata teisi asjaomaseid järelevalveasutusi.

Artikkel 251

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja taotlused teistele järelevalveasutustele

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja võib esitada emattevõtja peakontori asukohaliikmesriigi järelevalveasutustele, kes ei teosta konsolideerimisgrupi järelevalvet artikli 247 kohaselt, taotluse, mille alusel kõnealused järelevalveasutused nõuavad emattevõtjalt mis tahes teavet, mis on asjakohane tema koordineerimisõiguste teostamisel ja koordineerimiskohustuste täitmisel artikli 248 kohaselt, ning edastavad kõnealuse teabe konsolideerimisgrupi järelevalvajale.

Kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja vajab artikli 254 lõikes 2 osutatud teavet, mis on juba esitatud teisele järelevalveasutusele, võtab ta võimaluse korral ühendust kõnealuse asutusega, et vältida korduvat aruannete esitamist järelevalvega seotud eri asutustele.

Artikkel 252

Koostöö krediitiasutuste ja investeerimisühingute järelevalve eest vastutavate asutustega

Kui kindlustus- või edasikindlustusandja on otseselt või kaudselt seotud direktiivis 2006/48/EÜ määratletud krediitiasutuse, direktiivis 2004/39/EÜ määratletud investeerimisühinguga või mõlemaga, või kui neil on sama osalust omav ettevõtja, teevad asjaomased järelevalveasutused ja muude kõnealuste kindlustus- või edasikindlustusandjate järelevalve eest vastutavad asutused tihedat koostööd.

Kõnealused asutused edastavad üksteisele eelkõige käesolevas jaotises täpsustatud teavet, mis võiks nende tööd lihtsustada, ilma et see piiraks nende asjaomaste kohustuste täitmist.

Artikkel 253

Ametisaladus ja konfidentsiaalsus

Liikmesriigid lubavad vahetada teavet oma järelevalveasutuste vahel ning oma järelevalveasutuste ja muude asutuste vahel, nagu on osutatud artiklites 249–252.

Konsolideerimisgrupi järelevalve raames saadud teabe, eelkõige järelevalveasutuste vahel ning järelevalveasutuste ja muude asutuste vahel käesoleva jaotise kohaselt vahetatud teabe suhtes kohaldatakse artikli 295 sätteid.

Artikkel 254

Juurdepääs teabele

1. Liikmesriigid tagavad, et konsolideerimisgrupi järelevalve alla kuuluvad füüsilised ja juriidilised isikud ning nende sidusettevõtjad ja osalust omavad ettevõtjad saaksid vahetada mis tahes teavet, mis võiks konsolideerimisgrupi järelevalve seisukohast olla asjakohane.

2. Liikmesriigid näevad ette, et järelevalve teostamise eest vastutavatel asutustel on juurdepääs mis tahes teabele, mis võib kõnealuse järelevalve seisukohast olla oluline, olenemata asjaomase ettevõtja laadist. Artiklit 35 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Asjaomased järelevalveasutused võivad vajaliku teabe saamiseks pöörduda konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate poole otse ainult juhul, kui sellist teavet on nõutud konsolideerimisgrupi järelevalve alla kuuluvalt kindlustus- või edasikindlustusandjalt ja seda ei ole esitatud mõistliku aja jooksul.

Artikkel 255

Teabe kontrollimine

1. Liikmesriigid tagavad, et nende järelevalveasutused võivad nende territooriumil ise või selleks ametisse määratud isikute kaudu kohapeal kontrollida artiklis 254 osutatud teavet järgmiste ettevõtjate ruumides:

- a) konsolideerimisgrupi järelevalve alla kuuluv kindlustus- või edasikindlustusandja;
- b) kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja sidusettevõtjad;
- c) kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja emaettevõtjad;
- d) kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja emaettevõtja sidusettevõtjad.

2. Kui järelevalveasutused soovivad erijuhtudel kontrollida teavet, mis käsitleb konsolideerimisgruppi kuuluvat ettevõtjat, mille suhtes kohaldatakse järelevalvet või mitte ja mis asub teises liikmesriigis, paluvad nad kõnealuse teise riigi järelevalveasutustel seda ettevõtjat kontrollida.

Asutus, kes on sellise taotluse saanud, kontrollib oma pädevuse piires teabe vastavust ise või lubab seda teha audiitoril, eksperdil või taotluse esitanud asutusel endal. Konsolideerimisgrupi järelevalvajale teatatakse võetud meetmetest.

Taotluse esitanud järelevalveasutus võib soovi korral kontrollimisel osaleda, kui ta otseselt kontrollimist ei teosta.

Artikkel 256

Konsolideerimisgrupi maksevõime ja finantsseisundi aruanne

1. Liikmesriigid nõuavad, et osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad või kindlustusvaldusettevõtjad avalikustavad igal aastal aruande maksevõime ja finantsseisundi kohta konsolideerimisgrupi tasandil. Artikleid 51 ja 53–55 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

2. Kui osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja nii otsustab ja konsolideerimisgrupi järelevalvaja sellega nõustub, võib ta esitada maksevõime ja finantsseisundi kohta ühtse aruande, mis hõlmab järgmist:

- a) konsolideerimisgrupi tasandil teave, mis tuleb avalikustada lõike 1 kohaselt;
- b) konsolideerimisgruppi kuuluvat tütarettevõtjat käsitlev teave, mis peab olema eristatav ja mis tuleb avalikustada artiklite 51 ja 53–55 kohaselt.

Enne esimese lõigu kohase nõusoleku andmist konsulteerib konsolideerimisgrupi järelevalvaja järelevalvekolleegiumi liikmetega ning võtab nõuetekohaselt arvesse nende seisukohti ja reservatsioone.

3. Kui lõikes 2 osutatud aruanne ei hõlma teavet, mida konsolideerimisgruppi kuuluvale tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus nõuab võrreldavalt ettevõtjalt, ja kui puuduvolev teave on oluline, on asjaomasel järelevalveasutusel õigus nõuda, et asjaomane tütarettevõtja avalikustaks vajaliku lisateabe.

4. Komisjon võtab vastu rakendusmeetmed, milles täpsustatakse maksevõime ja finantsseisundi ühtset aruannet käsitlevat teavet, mis tuleb avalikustada, ning viisi selle avalikustamiseks.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 257

Kindlustusvaldusettevõtja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan

Liikmesriigid nõuavad, et kindlustusvaldusettevõtjat juhtivad isikud oleksid oma ülesannete täitmiseks sobivad ja nõuetekohased.

Artikli 42 sätteid kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Artikkel 258

Sunnimeetmed

1. Kui konsolideerimisgruppi kuuluv kindlustus- või edasikindlustusandja ei täida artiklites 218–246 osutatud nõudeid või kui nõuded on täidetud, aga maksevõime on sellest hoolimata ohustatud, või kui konsolideerimisgrupisised tehingud või riskikontsentratsioon ohustavad kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisundit, nõuavad olukorra parandamiseks vajalike meetmete võtmist järgmised järelevalveasutused:

- a) kindlustusvaldusettevõtja puhul konsolideerimisgrupi järelevalvaja;
- b) kindlustus- või edasikindlustusandjate puhul järelevalveasutused.

Kui esimese lõigu punktis a osutatud juhul ei ole konsolideerimisgrupi järelevalvaja üks sellise liikmesriigi järelevalveasutustest, kus asub kindlustusvaldusettevõtja peakontor, teavitab konsolideerimisgrupi järelevalvaja kõnealuseid järelevalveasutusi oma järeldustest, et need saaksid võtta vajalikke meetmeid.

Kui esimese lõigu punktis b osutatud juhul ei ole konsolideerimisgrupi järelevalvaja üks sellise liikmesriigi järelevalveasutustest, kus asub kindlustus- või edasikindlustusandja peakontor, teavitab konsolideerimisgrupi järelevalvaja kõnealuseid järelevalveasutusi oma järeldustest, et need saaksid võtta vajalikke meetmeid.

Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, määravad liikmesriigid kindlaks meetmed, mida nende järelevalveasutused võivad võtta kindlustusvaldusettevõtjate suhtes.

Asjaomased järelevalveasutused, sealhulgas konsolideerimisgrupi järelevalvaja, kooskõlastavad võimaluse korral oma sunnimeetmed.

2. Ilma et see piiraks kriminaalõiguse sätete kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et käesoleva jaotise rakendamiseks ettenähtud õigusnorme rikkuvate kindlustusvaldusettevõtjate või nende juhtide suhtes rakendatakse karistusi või meetmeid. Karistuste või meetmete tõhususe tagamiseks teevad järelevalveasutused tihedat koostööd, eriti juhul kui kindlustusvaldusettevõtja juhatuse või peamise tegevuskoha asukoht ei lange kokku selle ettevõtja peakontori asukohaga.

3. Komisjon võib lõigetes 1 ja 2 osutatud sunnimeetmete koordineerimiseks võtta vastu rakendusmeetmed.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrollliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 259

CEIOPSi aruandlus

1. CEIOPS osaleb igal aastal Euroopa Parlamendi asjaomase komisjoni üldisel arutelul. Kui arutelul osalemine langeb kokku aruandluskohustuse täitmisega artikli 71 lõike 3 mõistes, käsitakse CEIOPSi osavõttu kui asjaomase kohustuse täitmist Euroopa Parlamendi ees.

2. Lõikes 1 osutatud arutelul annab CEIOPS muu hulgas aru järelevalvetegevuse kõikidest asjaspepuutuvatest ja olulistest kogemustest ning järelevalvajatevahelisest koostööst III jaotise raames, eelkõige seoses:

- a) konsolideerimisgrupi järelevalvaja nimetamise protsessi, konsolideerimisgrupi järelevalvajate arvu ja geograafilise jaotusega;
- b) järelevalvekolleegiumi tööga, eelkõige seoses järelevalveasutuste osaluse ja kohustustega juhul, kui tegemist ei ole konsolideerimisgrupi järelevalvajaga.

3. Lõike 1 kohaldamisel võib CEIOPS samuti jagada artikli 248 lõikes 6 osutatud ülevaadetega seoses omandatud olulisemaid kogemusi, kui see on asjakohane.

IV PEATÜKK

Kolmandad riigid

Artikkel 260

Väljaspool ühendust asuvad emaaettevõtjad: samaväärsuse kontrollimine

1. Artikli 213 lõike 2 punktis c osutatud juhul kontrollivad asjaomased järelevalveasutused, kas kindlustus- või edasikindlustusandja üle, mille emaaettevõtja peakontor asub väljaspool ühendust, teostatakse kolmanda riigi järelevalveasutuse poolt järelevalvet, mis on samaväärne käesolevas jaotises sätestatud artikli 213 lõike 2 punktides a ja b osutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate konsolideerimisgrupi tasandi järelevalvega.

Kontrolli teostab järelevalveasutus, mis oleks konsolideerimisgrupi järelevalvaja juhul, kui kohaldataks artikli 247 lõikes 2 sätestatud kriteeriume, emaaettevõtja või ühenduses tegevusloa saanud mis tahes kindlustus- või edasikindlustusandja taotlusel või omal algatusel, välja arvatud juhul, kui komisjon on teinud eelnevalt otsuse asjaga seotud kolmanda riigi järelevalvekorra samaväärsuse kohta. Nii toimides konsulteerib järelevalveasutus enne otsuse tegemist teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja CEIOPSiiga.

2. Komisjon võib võtta vastu rakendusmeetmed, milles täpsustatakse kriteeriumid selle hindamiseks, kas konsolideerimisgrupi järelevalvekord kolmandas riigis on samaväärne käesolevas jaotises sätestatuga. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 301 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

3. Komisjon võib pärast Euroopa kindlustus- ja ametipensionikomiteega konsulteerimist ning vastavalt artikli 301 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele ja võttes arvesse lõike 2 kohaselt vastuvõetud kriteeriume, võtta vastu otsuse selle kohta, kas konsolideerimisgrupi järelevalvekord kolmandas riigis on samaväärne käesolevas jaotises sätestatuga.

Kõnealused otsused vaadatakse korrapäraselt läbi, et võtta arvesse kõiki muudatusi käesoleva jaotise kohases konsolideerimisgrupi järelevalvekorras ja konsolideerimisgrupi järelevalvekorras kolmandas riigis, ja kõiki muid õiguslikke muudatusi, mis võivad mõjutada samaväärsuse kohta langetatud otsust.

Kui komisjon võtab esimese lõigu kohaselt vastu otsuse kolmanda riigi järelevalvekorra kohta, käsitatakse kõnealust otsust lõikes 1 osutatud kontrolli osas määravana.

Artikkel 261

Väljaspool ühendust asuv emettevõtja: samaväärsus

1. Artiklis 260 osutatud samaväärse järelevalvekorra puhul toetuvad liikmesriigid kooskõlas lõikega 2 samaväärsele konsolideerimisgrupi järelevalvele, mida teostavad kolmanda riigi järelevalveasutused.

2. Kolmandate riikide järelevalveasutustega tehtava koostöö suhtes kohaldatakse artikleid 247–258 *mutatis mutandis*.

Artikkel 262

Väljaspool ühendust asuvad emettevõtjad: samaväärsuse puudumine

1. Kui artiklis 260 osutatud samaväärset järelevalvekorda ei tuvastata, kohaldavad liikmesriigid kindlustus- või edasikindlustusandjate suhtes kas artikleid 218–258 *mutatis mutandis*, välja arvatud artiklid 236–243, või ühte lõikes 2 sätestatud meetodit.

Artiklites 218–258 sätestatud üldpõhimõtteid ja meetodeid kohaldatakse kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja tasandil.

Ainult konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamisel käsitatakse emettevõtjat kindlustus- või edasikindlustusandjana, kelle suhtes kohaldatakse I jaotise VI peatüki 3. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud tingimusi seoses solventsuskapitalinõude täitmiseks sobivate nõuetekohaste omavahenditega või järgmisega:

- a) artikli 226 põhimõtete kohaselt kindlaks määratud solventsuskapitalinõue, kui tegemist on kindlustusvaldusettevõtjaga;
- b) artikli 227 põhimõtete kohaselt kindlaks määratud solventsuskapitalinõue, kui tegemist on kolmanda riigi kindlustusandjaga või kolmanda riigi edasikindlustusandjaga.

2. Liikmesriigid lubavad oma järelevalveasutustel kohaldada muid meetodeid, mis tagavad asjakohase järelevalve konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- või edasikindlustusandjate üle. Kõnealused meetodid peab heaks kiitma konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast konsulteerimist teiste asjaomaste järelevalveasutustega.

Järelevalveasutused võivad eelkõige nõuda sellise kindlustusvaldusettevõtja asutamist, mille peakontor asub ühenduses, ning kohaldada käesolevat jaotist kõnealuse kindlustusvaldusettevõtja juhitavasse konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes.

Valitud meetodid aitavad saavutada konsolideerimisgrupi järelevalvega seotud käesolevas jaotises määratletud eesmärgid ning nendest teatatakse teistele asjaomastele järelevalveasutustele ja komisjonile.

Artikkel 263

Väljaspool ühendust asuvad emettevõtjad: tasandid

Kui artiklis 260 osutatud emettevõtja on sellise kindlustusvaldusettevõtja tütarettevõtja, kelle peakontor asub väljaspool ühendust, või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja tütarettevõtja, kohaldavad liikmesriigid artiklis 260 sätestatud kontrolli ainult sellise lõpliku emettevõtja tasandil, mis on kolmanda riigi kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja.

Artiklis 260 osutatud samaväärse järelevalvekorra puudumise korral lubavad liikmesriigid oma järelevalveasutustel teostada uut kontrolli kindlustus- või edasikindlustusandja emettevõtja tasandil madalamal tasandil kas kolmanda riigi kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja tasandil.

Sel juhul põhjendab artikli 260 lõike 1 teises lõigus osutatud järelevalveasutus oma otsust konsolideerimisgrupile.

Artiklit 262 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Artikkel 264

Koostöö kolmanda riigi järelevalveasutustega

1. Komisjon võib teha nõukogule ettepaneku pidada läbirääkimisi kokkulepete sõlmimiseks ühe või mitme kolmanda riigiga, et teostada järelevalvet järgmiste ettevõtjate üle:

- a) kindlustus- või edasikindlustusandjad, mille osalust omavateks ettevõtjateks on artiklis 213 osutatud ettevõtjad, kelle peakontor asub kolmandas riigis; ning
- b) kolmandate riikide kindlustusandjad või kolmandate riikide edasikindlustusandjad, mille osalust omavateks ettevõtjateks on artiklis 213 osutatud ettevõtjad, kelle peakontor asub ühenduses.

2. Lõikes 1 osutatud kokkulepetega püütakse eelkõige tagada, et:

- a) liikmesriikide järelevalveasutustele on kättesaadav teave, mis on vajalik konsolideerimisgrupi tasandil järelevalve teostamiseks kindlustus- ja edasikindlustusandjate üle, mille peakontor asub ühenduses ning millel on tütarettevõtjad väljaspool ühendust või märkimisväärsed osalused väljaspool ühendust asuvates ettevõtjates; ja
- b) liikmesriikide järelevalveasutustele on kättesaadav teave, mis on vajalik konsolideerimisgrupi tasandil järelevalve teostamiseks kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate üle, mille peakontor asub nende territooriumil ning millel on tütarettevõtjad liikmesriikides või märkimisväärsed osalused ühes või mitmes liikmesriigis asuvates ettevõtjates.

3. Ilma et see piiraks asutamislepingu artikli 300 lõigete 1 ja 2 kohaldamist, tutvub komisjon Euroopa kindlustus- ja ametipensionikomitee abiga põhjalikult lõikes 1 osutatud läbirääkimiste tulemustega.

V PEATÜKK

Segakindlustusvaldusettevõtjad

Artikkel 265

Konsolideerimisgrupisised tehingud

1. Kui ühe või mitme kindlustus- või edasikindlustusandja emaettevõtja on segakindlustusvaldusettevõtja, tagavad liikmesriigid, et kõnealuste kindlustus- või edasikindlustusandjate järelevalve eest vastutavad järelevalveasutused teostavad üldist järelevalvet kõnealuste kindlustus- või edasikindlustusandjate ning segakindlustusvaldusettevõtja ja tema sidusettevõtjate vaheliste tehingute üle.

2. Artikleid 245, 249–255 ja 258 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Artikkel 266

Koostöö kolmandate riikidega

Kolmandate riikidega koostöö puhul kohaldatakse artiklit 264 *mutatis mutandis*.

IV JAOTIS

KINDLUSTUSANDJATE TERVENDAMINE JA LÕPETAMINE

I PEATÜKK

Reguleerimisala ja mõisted

Artikkel 267

Käesoleva jaotise reguleerimisala

Käesolevat jaotist kohaldatakse tervendamismeetmete ja lõpetamismenetluste suhtes, mis käsitlevad järgmist:

- a) kindlustusandjad;
- b) ühenduse territooriumil asuvad kolmanda riigi kindlustusandjate filiaalid.

Artikkel 268

Mõisted

1. Käesolevas jaotises kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „pädevad asutused” – liikmesriikide haldus- või kohtuorganid, mis on pädevad tervendamismeetmete ja lõpetamismenetluse küsimustes;
- b) „filiaal” – muu liikmesriigi kui päritoluliikmesriigi territooriumil asuv kindlustusandja mis tahes alaline kohalolek kindlustustegevusega tegelemiseks;
- c) „tervendamismeetmed” – meetmed, mis hõlmavad pädevate asutuste sekkumist kindlustusandja finantsolukorra säilitamiseks või taastamiseks ja mis mõjutavad muude isikute kui kindlustusandja olemasolevaid õigusi, kaasa arvatud ja mitte ainult meetmed, millega võib kaasneda maksete peatamine, täitemeetmete peatamine või nõuete vähendamine;
- d) „lõpetamismenetlus” – kõiki võlausaldajaid käsitlev menetlus, mis hõlmab kindlustusandja varade realiseerimist ja tulude jaotamist võlausaldajate, aktsionäride või liikmete vahel, nagu see on asjakohane, ning millega kindlasti kaasneb pädevate asutuste sekkumine, kaasa arvatud juhud, kui kõiki võlausaldajaid käsitlev menetlus lõpetatakse kompromissi või muu samalaadse meetmega, olenemata sellest, kas menetlus põhineb maksejõuetusel või mitte ja on vabatahtlik või kohustuslik;

- e) „haldur” – tervendamismeetmete haldamiseks pädevate asutuste määratud mis tahes isik või asutus;
- f) „likvideerija” – lõpetamismenetluse haldamiseks pädevate asutuste või kindlustusandja juhtivate organite määratud mis tahes isik või asutus;
- g) „kindlustuslepingust tulenev nõue” – mis tahes summa, mille osas kindlustatutel, kindlustusvõtjatel, soodustatud isikutel ja kõigil kahjustatud isikutel on kindlustuslepingust või artikli 2 lõike 3 punktides b ja c sätestatud kindlustustegevusest tulenev vahetu nõudeõigus kindlustusandja vastu, kaasa arvatud kõnealuste isikute jaoks eraldatud summa, kui kõik kohustuste koostisosad ei ole veel teada.

Kindlustuslepingust tulenevaks nõudeks peetakse ka kindlustusmakseid, mida kindlustusandja ei ole tagasi maksnud sõlmimata jäänud või tühistatud kindlustuslepingu ja punkti 1 alapunktis g osutatud tegevuse korral, mis on vastavuses sellise lepingu ja tegevuse suhtes enne lõpetamismenetluse alustamist kohaldatud õigusnormidega.

2. Käesoleva jaotise kohaldamisel tervendamismeetmete ja lõpetamismenetluse suhtes, mis on seotud liikmesriigis asuva kolmanda riigi kindlustusandja filiaaliga, kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „päritoluliikmesriik” – liikmesriik, kus filiaalile on antud tegevusluba vastavalt artiklitele 145–149;
- b) „järelvalveasutused” – päritoluliikmesriigi järelvalveasutused;
- c) „pädevad asutused” – päritoluliikmesriigi pädevad asutused.

II PEATÜKK

Tervendamismeetmed

Artikkel 269

Tervendamismeetmete vastuvõtmisel kohaldatav õigus

1. Ainult päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel on õigus teha otsus kindlustusandja ja selle filiaalide tervendamismeetmete kohta.
2. Tervendamismeetmete võtmine ei välista lõpetamismenetluse algatamist päritoluliikmesriigi poolt.
3. Tervendamismeetmeid reguleerivad päritoluliikmesriigi õigusnormid ning menetlused, kui artiklites 285–292 ei ole sätestatud teisiti.

4. Päritoluliikmesriigi õigusaktide kohaselt võetavad tervendamismeetmed kehtivad kogu ühenduses ja ilma lisaformaalsusteta, sealhulgas ka kolmandate isikute suhtes teistes liikmesriikides, isegi kui teiste liikmesriikide õigusaktides ei ole sellised tervendamismeetmed sätestatud või kui nende rakendamine on seotud tingimustega, mis ei ole täidetud.

5. Tervendamismeetmed kehtivad kogu ühenduses, kui need on jõustunud päritoluliikmesriigis.

Artikkel 270

Järelevalveasutuste teavitamine

Päritoluliikmesriigi pädevad asutused teatavad viivitamata oma otsusest mis tahes tervendamismeetme kohta kõnealuse liikmesriigi järelvalveasutustele, võimaluse korral teevad nad seda enne meetme võtmist, ent kui see ei ole võimalik, siis kohe pärast meetme võtmist.

Päritoluliikmesriigi järelvalveasutused teatavad viivitamata kõigi teiste liikmesriikide järelvalveasutustele oma otsusest võtta tervendamismeetmeid ja nende meetmete võimalikest praktilistest mõjudest.

Artikkel 271

Tervendamismeetmete otsuste avaldamine

1. Kui päritoluliikmesriigis on võimalik tervendamismeetme kohta esitada kaebus, avaldavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused, haldur või päritoluliikmesriigis selleks volitusi omav mis tahes isik tervendamismeetme otsuse vastavalt päritoluliikmesriigis sätestatud avaldamiskorrale ning lisaks sellele avaldab ta esimesel võimalusel tervendamismeetme võtmise otsuse väljavõtte *Euroopa Liidu Teatajas*.

Teiste liikmesriikide järelvalveasutused, kes on saanud artikli 270 alusel teate tervendamismeetme otsuse kohta, võivad tagada otsuse avaldamise oma territooriumil viisil, mida nad peavad kohaseks.

2. Lõikes 1 sätestatud avalduses on osutatud päritoluliikmesriigi pädevale asutusele, artikli 269 lõikes 3 sätestatud kohaldatavale õigusele ja haldurile, kui see on määratud. Seda tehakse selle liikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest, kus teave avaldatakse.

3. Tervendamismeetmeid kohaldatakse, olenemata lõigetes 1 ja 2 kehtestatud avaldamissätetest, ja need on võlausaldajate suhtes täielikult kehtivad, kui päritoluliikmesriigi pädevate asutuste poolt või selle liikmesriigi õiguses ei ole sätestatud teisiti.

4. Kui tervendamismeetmed mõjutavad ainult kindlustusandja aktsionäride, liikmete või töötajate vastavast seisundist tulenevaid huve, ei kohaldata lõikeid 1, 2 ja 3, kui tervendamismeetmete suhtes kohaldatavas õiguses ei ole sätestatud teisiti.

Pädevad asutused määravad kindlaks viisi, kuidas esimeses lõigus osutatud isikuid teavitada kooskõlas kohaldatava õigusega.

Artikkel 272

Teadaolevate võlausaldajate teavitamine ja nõuete esitamise õigus

1. Kui päritoluliikmesriigi õiguses nõutakse nõuete tunnustamiseks nende esitamist või seal on sätestatud tervendamismeetme kohta kohustuslik teabe esitamine võlausaldajatele, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on selles liikmesriigis, teavitavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused või haldur vastavalt artiklile 281 ja artikli 283 lõikele 1 ka teadaolevaid võlausaldajaid, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on teises liikmesriigis.

2. Kui päritoluliikmesriigi õiguses on sätestatud, et võlausaldajatel, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on selles liikmesriigis, on õigus esitada nõudeid või märkusi seoses nende nõuetega, on vastavalt artiklile 282 ja artikli 283 lõikele 2 samasugune õigus ka nendel võlausaldajatel, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on teises liikmesriigis.

III PEATÜKK

Lõpetamismenetlus

Artikkel 273

Lõpetamismenetluse algatamine ja järelevalveasutuste teavitamine

1. Kindlustusandja ja selle teistes liikmesriikides asuvate filiaalide lõpetamismenetluse algatamise kohta on õigus teha otsus ainult päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel. Selle otsuse võib teha tervendamismeetmete puudumisel või pärast nende vastuvõtmist.

2. Päritoluliikmesriigi õigusaktide kohaselt vastuvõetud otsust kindlustusandja ja selle teistes liikmesriikides asuvate filiaalide lõpetamismenetluse algatamise kohta tunnustatakse lisaformaalsusteta kogu ühenduses ning see hakkab kehtima kohe pärast otsuse jõustumist liikmesriigis, kus menetlus algatatakse.

3. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused teatavad viivitamata kõnealuse liikmesriigi järelevalveasutustele lõpetamismenetluse algatamise otsusest, võimaluse korral enne menetluse algatamist ja kui see ei ole võimalik, siis kohe pärast selle algatamist.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutused teatavad oma otsusest algatada lõpetamismenetlust ja selle võimalikest praktilistest mõjudest viivitamata kõigi teiste liikmesriikide järelevalveasutustele.

Artikkel 274

Kohaldatav õigus

1. Kindlustusandja suhtes lõpetamismenetluse algatamise otsuseid, lõpetamismenetlust ja selle mõju reguleerivad päritoluliikmesriigi õigusnormid, kui artiklites 285–292 ei ole sätestatud teisiti.

2. Päritoluliikmesriigi õigusega määratakse kindlaks vähemalt järgmised asjaolud:

- a) millised varad moodustavad pankrotivara ja nende varade käsitlemine, mida kindlustusandja on omandanud või mis on tema valdusse läinud pärast lõpetamismenetluse algatamist;
- b) kindlustusandja ja likvideerija volitused;
- c) tasaarvestuse tingimused;
- d) lõpetamismenetluse mõju kindlustusandja olemasolevatele lepingutele;
- e) lõpetamismenetluse mõju üksikvõlausaldajate algatatud menetlustele, välja arvatud artiklis 292 osutatud pooleliolevad kohtumenetlused;
- f) nõuded, mida esitatakse kindlustusandja varadele, ja pärast lõpetamismenetluse algatamist tekkivate nõuete käsitlemine;
- g) nõuete esitamise, tõendamise ja vastuvõtmise eeskirjad;
- h) varade realiseerimisest saadud tulu jaotamise ja nõuete järjekorra eeskirjad ning võlausaldajate õigused, kelle nõuded on asjaõiguse või tasaarvestuse alusel pärast lõpetamismenetluse algatamist osaliselt rahuldatud;
- i) eelkõige kompromissi teel lõpetamismenetluse lõpetamise tingimused ja selle mõju;
- j) võlausaldajate õigused pärast lõpetamismenetluse lõpetamist;
- k) isik, kes kannab lõpetamismenetluse käigus tekkinud kulud ja kulutused, ning
- l) kõiki võlausaldajaid kahjustavate õigustoimingute õigustühisuse, vaidlustamise või kehtetuks tunnistamise eeskirjad.

Artikkel 275

Kindlustuslepingutest tulenevate nõuete käsitlemine

1. Liikmesriigid tagavad kindlustuslepingutest tulenevate nõuete üliluslikkuse kindlustusandjale esitatavate muude nõuete suhtes ühel või mõlemal järgmisel viisil:

- a) kindlustuslepingutest tulenevad nõuded vara osas, mis katab kindlustustehnilisi eraldisi, on üliluslikud kindlustusandjale esitatavate mis tahes muude nõuete suhtes või
- b) kindlustuslepingutest tulenevad nõuded kindlustusandja kogu vara osas on üliluslikud kindlustusandjale esitatavate mis tahes muude nõuete suhtes, välja arvatud üksnes järgmised nõuded:
 - i) töölepingutest ja töösuhetest tulenevad töötajate nõuded,
 - ii) riigiasutuste maksunõuded,
 - iii) sotsiaalkindlustussüsteemide nõuded,
 - iv) asjaõiguslikud nõuded varale.

2. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, võivad liikmesriigid sätestada lõpetamismenetlusest tulenevate kõigi või osa kulutuste, nagu need on kindlaks määratud nende siseriiklikus õiguses, üliluslikkuse kindlustuslepingutest tulenevate nõuete suhtes.

3. Liikmesriigid, kes on valinud lõike 1 punktis a sätestatud võimaluse, nõuavad kindlustusandjatelt eriregistri loomist ja selle ajakohastamist vastavalt artiklile 276.

Artikkel 276

Eriregister

1. Iga kindlustusandja peab oma peakontoris eriregistrit vara-de kohta, mis katavad päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt arvutatud ja investeeritud kindlustustehnilisi eraldisi.

2. Kui kindlustusandja tegeleb nii elu- kui kahjukindlustusega, peab ta oma peakontoris eraldi registrit mõlema kindlustusliigi kohta.

Kui liikmesriik lubab kindlustusandjal katta elukindlustusriskid ja I lisa A osa liikides 1 ja 2 loetletud riskid, võib ta sätestada, et need kindlustusandjad peavad pidama kõigi oma tegevuste kohta ühtset registrit.

3. Registrisse kantud vara koguväärtus, mis on hinnatud vastavalt päritoluliikmesriigis kohaldatavale õigusele, ei tohi kunagi olla väiksem kindlustustehniliste eraldiste väärtusest.

4. Kui registrisse kantud vara suhtes kohaldatakse võlausaldaja või kolmanda isiku asjaõigust, mille tõttu osa vara väärtusest ei ole kohustuste katmiseks kasutatav, kantakse see fakt registrisse ja mittekasutatavat väärtust ei kajastata lõikes 3 osutatud koguväärtuses.

5. Vara käsitlemine kindlustusandja lõpetamise korral seoses artikli 275 lõike 1 punktis a sätestatud meetodiga määratakse kindlaks päritoluliikmesriigi õigusaktidega, välja arvatud juhul, kui vara suhtes kohaldatakse artikleid 286, 287 või 288, järgmistel juhtudel:

- a) kui sellise vara suhtes, mis katab kindlustustehnilisi eraldisi, kohaldatakse võlausaldaja või kolmanda isiku asjaõigust, täitmata lõikes 4 sätestatud tingimusi;
- b) kui selle vara suhtes kohaldatakse võlausaldaja või kolmanda isiku omandireservatsiooni;
- c) kui võlausaldajal on õigus nõuda oma nõude ja kindlustusandja nõude tasaarvestust.

6. Pärast lõpetamismenetluse algatamist ei muudeta vastavalt lõigetele 1–5 registrisse kantud vara koosseisu ning pädeva asutuse loata parandatakse registrites üksnes tehnilisi vigu.

Siiski lisavad likvideerijad kõnealusele varale sellelt saadava tulu ja kogutud netokindlustusmaksed, mis on saadud seoses kõnealuse kindlustusliigiga lõpetamismenetluse algatamise ja kindlustuslepingutest tulenevate nõuete väljamaksmise või kindlustusportfelli ülemineku vahelisel ajal.

7. Kui vara realiseerimisel saadakse vara registritesse kantud hinnangväärtusest vähem raha, põhjendavad likvideerijad seda päritoluliikmesriigi järelevalveasutustele.

Artikkel 277

Nõuete üleminek tagatisskeemile

Päritoluliikmesriik võib sätestada, et juhul kui kindlustusandja võlausaldajate õigused on üle läinud selles liikmesriigi moodustatud tagatisskeemile, ei saa skeemi kohaselt esitatud nõuete rahuldamisel kasutada artikli 275 lõike 1 sätteid.

Artikkel 278

Eelisnõuete kattevarad

Liikmesriigid, kes valivad artikli 275 lõike 1 punktis b sätestatud võimaluse, nõuavad, et kõik kindlustusandjad tagavad, et need nõuded, mis vastavalt artikli 275 lõike 1 punktile b võivad olla kindlustuslepingutest tulenevate nõuete suhtes ülimuslikud ja mis on kirjendatud kindlustusandja raamatupidamises, oleksid alati, sõltumata võimalikust lõpetamismenetlusest, kaetud varaga.

Artikkel 279

Tegevusloa kehtetuks tunnistamine

1. Kui on otsustatud algatada kindlustusandja lõpetamismenetlus, tunnistatakse kõnealuse kindlustusandja tegevusloa kehtetuks vastavalt artiklis 144 sätestatud menetlusele, välja arvatud kui see on vajalik lõike 2 kohaldamisel.

2. Lõike 1 alusel tegevusloa kehtetuks tunnistamine ei välista, et likvideerija või mis tahes teine pädevate asutuste määratud isik jätkab kindlustusandja mõne tegevusega selles ulatuses, mis on kindlustusandja lõpetamiseks vajalik või kohane.

Päritoluliikmesriiki võib ette näha, et selline tegevus toimub kõnealuse liikmesriigi järelevalveasutuse nõusolekul ja järelevalve all.

Artikkel 280

Lõpetamismenetluse otsuse avaldamine

1. Pädev asutus, likvideerija või sel eesmärgil pädeva asutuse määratud mis tahes isik avaldab lõpetamismenetluse algatamise otsuse vastavalt päritoluliikmesriigis sätestatud avaldamiskorrale ja avaldab lõpetamismenetluse otsuse väljavõtte *Euroopa Liidu Teatajas*.

Kõigi teiste liikmesriikide järelevalveasutused, kes on saanud artikli 273 lõike 3 alusel teate lõpetamismenetluse algatamise otsuse kohta, võivad tagada otsuse avaldamise oma territooriumil viisil, mida nad peavad kohaseks.

2. Lõikes 1 osutatud avalduses täpsustatakse päritoluliikmesriigi pädev asutus, kohaldatav õigus ja määratud likvideerija. Avaldus avaldatakse selle liikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest, kus teave avaldatakse.

Artikkel 281

Teadaolevate võlausaldajate teavitamine

1. Kui lõpetamismenetlus on algatatud, saadab päritoluliikmesriigi pädev asutus, likvideerija või selleks pädevate asutuste määratud mis tahes isik viivitamata eraldi kirjaliku teatise igale teadaolevale võlausaldajale, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on teises liikmesriigis.

2. Lõikes 1 osutatud teatistes esitatakse tähtjajad, nende täht-aegade osas sätestatud karistused, juriidiline isik või asutus, kes on volitatud võtma vastu esitatavaid nõudeid või selgitusi nõuete kohta, ja kõik muud meetmed.

Teatistes märgitakse ka see, kas võlausaldajad, kellel on eelisnõuded või kelle nõuded on kaitstud asjaõigusega, peavad esitama need nõuded.

Kindlustuslepingutest tulenevate nõuete kohta näidatakse teatistes ära lõpetamismenetluse üldmõjud kindlustuslepingutele, eelkõige see, millisel kuupäeval kindlustuslepingud või -tegevus lõppevad, ning kindlustatute kindlustuslepingutest või -tegevusest tulenevad õigused ja kohustused.

Artikkel 282

Nõuete esitamise õigus

1. Igal võlausaldajal, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriigis, sealhulgas ka liikmesriikide riigiasutustel, on õigus esitada nõudeid või kirjalikke selgitusi nõuete kohta.

2. Kõigi lõikes 1 osutatud võlausaldajate nõudeid koheldakse võrdselt ja need arvatakse samasse rahuldamisjärku kui samaväärse olemusega nõuded, mille võivad esitada võlausaldajad, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on päritoluliikmesriigis. Pädevad asutused tegutsevad seega ühenduse tasandil kedagi diskrimineerimata.

3. Välja arvatud juhtudel, kui päritoluliikmesriigi õigusega on lubatud teisiti, saadab võlausaldaja pädevale asutusele tõendavate dokumentide koopiad ja märgib ära järgmised asjaolud:

- a) nõude olemus ja suurus;
- b) nõude tekkimise kuupäev;
- c) kas ta nõue tuleb väidetavalt rahuldada eelisjärjekorras, on see tagatud asjaõigusega või omandireservatsiooniga;
- d) vajaduse korral selle, milline vara on tema tagatisega kaetud.

Artikli 275 kohast kindlustuslepingutest tulenevate nõuete ülimuslikkust ei ole vaja ära märkida.

Artikkel 283

Keeled ja vormid

1. Artikli 281 lõikes 1 osutatud teatise esitatav teave on päritoluliikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest.

Selleks kasutatakse Euroopa Liidu kõigis ametlikes keeltes vormi, mille pealkiri on:

- a) „Kutse nõude esitamiseks ja tähtaeg” või
- b) kui päritoluliikmesriigi õiguses on sätestatud nõuetega seotud märkuste esitamine, siis „Kutse selgituste esitamiseks nõude kohta ja tähtaeg”.

Kui kindlustuslepingust tulenevat nõuet omab teadaolev võlausaldaja, esitatakse artikli 281 lõikes 1 osutatud teatise teave selle liikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest, kus on võlausaldaja alaline elu- või asukoht või peakontor.

2. Võlausaldajad, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriigis, võivad esitada oma nõuded või selgitused nõuete kohta selle teise liikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest.

Sel juhul on päritoluliikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest esitatud nõuetele või selgitustele nõuete kohta vastav pealkiri „Nõude esitamine” või „Selgituste esitamine nõude kohta”.

Artikkel 284

Võlausaldajate korrapärane teavitamine

1. Likvideerija teavitab võlausaldajaid korrapäraselt ja asjakohasel viisil lõpetamismenetluse käigust.

2. Liikmesriikide järelevalveasutused võivad nõuda päritoluliikmesriigi järelevalveasutustelt teavet lõpetamismenetluse käigu kohta.

IV PEATÜKK

Ühissätted

Artikkel 285

Mõjud teatavatele lepingutele ja õigustele

Erandina artiklitest 269 ja 274 reguleeritakse tervendamismetmete või lõpetamismenetluse algatamise mõju järgmiselt:

- a) töölepingute ja töösuhete puhul ainult liikmesriigis töölepingute ja töösuhete suhtes kohaldatava õigusega;
- b) lepingute puhul, mis annavad õiguse kinnisasja kasutamiseks või omandamiseks, ainult selle liikmesriigi õigusega, kus kinnisasi asub;

- c) kindlustusandja õiguste puhul seoses kinnisasja, laeva või õhusõidukiga, mis kuulub registreerimisele avalikus registris, üksnes selle liikmesriigi õigusega, kes vastutab registri pidamise eest.

Artikkel 286

Kolmandate isikute asjaõigused

1. Tervendamismetmete või lõpetamismenetluse algatamine ei mõjuta võlausaldajate ega kolmandate isikute asjaõigusi, mis on seotud nende meetmete või menetluste algatamise ajal teise liikmesriigi territooriumil asuva ja kindlustusandjale kuuluva materiaalse või immateriaalse põhivaraga, vallas- või kinnisasjaga, seda nii konkreetse vara kui ka aeg-ajalt muutuva määratlemata varaga tema kogumis.

2. Lõikes 1 osutatud õigused hõlmavad vähemalt järgmist:

- a) õigus vara kasutada või seda kasutada lasta ning saada osa sellelt varalt teenitud tulust, eelkõige kinnipidamisõiguse või hüpoteegi teel;
- b) ainuõigus nõude rahuldamiseks, eelkõige siis, kui nõue on pandiga tagatud või tagatisena loovutatud;
- c) õigus nõuda vara välja või nõuda vara tagastamist sellelt, kes on võtnud vara enda valdusse või ei kasuta seda selleks õigusi omava poole soovidele vastavalt;
- d) õigus saada varalt kasu.

3. Avalikku registrisse kantud ja kolmandate isikute suhtes täitmisele pööratavat õigust, mille alusel võib saada lõike 1 tähenduses asjaõiguse, käsitatakse asjaõigusena.

4. Lõikega 1 ei välistata artikli 274 lõike 2 punktis 1 osutatud õigustoimingute vaidlustamist või nende õigustühiseks või kehtetuks tunnistamist.

Artikkel 287

Omandireservatsioon

1. Tervendamismetmete või lõpetamismenetluse algatamine kindlustusandja suhtes, kes ostab vara, ei mõjuta müüja omandireservatsioonil põhinevaid õigusi, kui nende meetmete või menetluse algatamise ajal asub vara muu liikmesriigi kui selle liikmesriigi territooriumil, kus need meetmed või menetlus algatati.

2. Pärast vara üleandmist ei anna tervendamismeetmete või lõpetamismenetluse algatamine kindlustusandja suhtes, kes müüb vara, põhjust müügi tühistamiseks või lõpetamiseks ning ei takista ostjal omandiõigust saamast, kui nende meetmete või menetluste algatamise ajal asub müüdnud vara muu liikmesriigi kui selle liikmesriigi territooriumil, kus neid meetmeid või menetlusi algatati.

3. Lõigetega 1 ja 2 ei välistata artikli 274 lõike 2 punktis 1 osutatud õigustoimingute kehtetuks tunnistamist.

Artikkel 288

Tasaarvestus

1. Tervendamismeetmete või lõpetamismenetluse algatamine ei mõjuta võlausaldajate õigust nõuda nende nõuete ja kindlustusandja nõuete tasaarvestust, kui selline tasaarvestus on lubatud kindlustusandja nõude suhtes kohaldatava õigusega.

2. Lõikega 1 ei välistata artikli 274 lõike 2 punktis 1 osutatud õigustoimingute kehtetuks tunnistamist.

Artikkel 289

Reguleeritud turud

1. Ilma et see piiraks artikli 286 kohaldamist, reguleeritakse tervendamismeetmete või lõpetamismenetluse algatamise mõju reguleeritud turu osapoolte õigustele ja kohustustele ainult selle turu suhtes kohaldatava õigusega.

2. Lõikega 1 ei välistata maksete või tehingute õigustühisust, vaidlustamist või kehtetuks tunnistamist artikli 274 lõike 2 punkti 1 kohaselt, tuginedes turule kohaldatavale õigusele.

Artikkel 290

Kahjustavad õigustoimingud

Artikli 274 lõike 2 punkti 1 ei kohaldata, kui isik, kes on saanud kasu kõiki võlausaldajaid kahjustavast õigustoimingust, tõendab, et kõnealuse õigustoimingu suhtes kohaldatakse muu liikmesriigi kui päritoluliikmesriigi õigust, ja selle õiguse alusel ei ole antud asjaoludel võimalik kõnealust õigustoimingut vaidlustada.

Artikkel 291

Kolmandate isikute kaitse

Kohaldatakse järgmist õigust, kui kindlustusandja sõlmib pärast tervendamismeetme võtmist või lõpetamismenetluse algatamist võõrandamistehingu, millega käsitletakse järgmist:

- a) kinnisasja puhul selle liikmesriigi õigust, kus kinnisasi asub;
- b) avalikus registris registreeritava laeva või õhusõiduki puhul selle liikmesriigi õigust, kelle pädevuses registrit peetakse;
- c) vabalt kaubeldavate või muude väärtpaberite puhul, mille olemasolu või üleminek eeldab seadusega sätestatud sissekannet registrisse või kontole või mis asuvad liikmesriigi õigusega reguleeritud keskedepositooriumis, selle liikmesriigi õigust, kes vastutab registri, konto või depositooriumi eest.

Artikkel 292

Pooleliolevad kohtumenetlused

Tervendamismeetmete või lõpetamismenetluse mõju kindlustusandjalt võõrandatud vara või õigusi käsitlevale pooleliolevale kohtumenetlusele reguleeritakse ainult selle liikmesriigi õigusega, kelle territooriumil kohtumenetlus toimub.

Artikkel 293

Haldurid ja likvideerijad

1. Halduri või likvideerija määramist tõendab teda ametisse määrama originaalotsuse tõestatud koopia või mis tahes muu tõend, mille on välja andnud päritoluliikmesriigi pädev asutus.

Liikmesriik, mille territooriumil haldur või likvideerija soovib tegutseda, võib nõuda selle tõlget kõnealuse liikmesriigi ametlikku keelde või ühte ametlikest keeltest. Kõnealuse tõlke ametlik tõendamine ja muud sellised formaalsused ei ole nõutavad.

2. Halduril ja likvideerijal on õigus teostada kõigi liikmesriikide territooriumil neid volitusi, mis neil on päritoluliikmesriigi territooriumil.

Tervendamismeetmete või lõpetamismenetluse käigus võib vastavalt päritoluliikmesriigi õigusele määrata haldurile ja likvideerijale abisid või esindajaid, seda eelkõige vastuvõtvates liikmesriikides ja konkreetselt selleks, et aidata kõnealuse liikmesriigi võlausaldajatel üle saada mis tahes raskustest.

3. Teostades oma volitusi vastavalt päritoluliikmesriigi õigusele, täidavad haldurid või likvideerijad nende liikmesriikide seadusi, kelle territooriumil nad soovivad meetmeid võtta, eelkõige seoses vara realiseerimiskorraga ja töötajate teavitamisega.

Nende volituste hulka ei kuulu sunnimeetmete võtmine ega õigus lahendada juriidilisi vaidlusi või eriarvamusi.

Artikkel 294

Registreerimine avalikus registris

1. Haldur, likvideerija või päritoluliikmesriigis volitusi omav mis tahes muu asutus või isik võib nõuda, et tervendamismeede või lõpetamismenetluse algatamise otsus registreeritaks mis tahes asjakohases avalikus registris, mida peetakse teistes liikmesriikides.

Kui liikmesriik näeb ette kohustusliku registreerimise, võtab esimeses lõigus osutatud asutus või isik registreerimise tagamiseks kõik vajalikud meetmed.

2. Registreerimiskulusid käsitatakse menetlusega seotud kuludena.

Artikkel 295

Ametisaladus

Kõik isikud, kes peavad andma või saama teavet seoses artiklites 270, 273 ja 296 sätestatud menetlustega, peavad järgima ametisaladuse hoidmise sätteid, nagu on sätestatud artiklites 64–69, välja arvatud kohtuorganid, kelle suhtes kohaldatakse olemasolevaid siseriiklikke õigusakte.

Artikkel 296

Kolmandate riikide kindlustusandjate filiaalide käsitlemine

Kui kolmanda riigi kindlustusandjal on filiaalid mitmes liikmesriigis, käsitletakse käesoleva jaotise kohaldamisel iga filiaali eraldi.

Nende liikmesriikide pädevad asutused ja järelevalveasutused püüavad oma tegevust koordineerida.

Samuti püüavad oma tegevust koordineerida kõik haldurid ja likvideerijad.

V JAOTIS

MUUD SÄTTED

Artikkel 297

Kohtusse pöördumise õigus

Liikmesriigid tagavad kindlustus- või edasikindlustusandjaid käsitlevate otsuste puhul, mis on tehtud käesoleva direktiivi rakendamiseks vastuvõetud õigusnormide alusel, õiguse pöörduda kohtusse.

Artikkel 298

Liikmesriikide ja komisjoni koostöö

1. Liikmesriigid teevad üksteisega koostööd kindlustuse ja edasikindlustuse järelevalve ja käesoleva direktiivi kohaldamise hõlbustamiseks ühenduses.

2. Komisjon ja liikmesriikide järelevalveasutused teevad tihedat koostööd kindlustuse ja edasikindlustuse järelevalve hõlbustamiseks ühenduses ja käesoleva direktiivi kohaldamisel tekkida võivate raskuste analüüsimiseks.

3. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist suurematest raskustest, mis tekkivad käesoleva direktiivi rakendamisel.

Komisjon ja asjaomaste liikmesriikide järelevalveasutused uurivad neid raskusi võimalikult kiiresti, et leida sobiv lahendus.

Artikkel 299

Euro

Kui käesolevas direktiivis viidatakse eurole, kasutatakse alates iga aasta 31. detsembrist riikide vääringus vahetuskursi, mida kohaldatakse eelmise oktoobri viimasel päeval, mille kohta on kõigis ühenduse vääringutes kättesaadavad vahetuskursid.

Artikkel 300

Eurodes väljendatud summade läbivaatamine

Kõnealuses direktiivis eurodes väljendatud summad vaadatakse läbi iga viie aasta järel, suurendades eurodes baasosa protsentuaalse muutuse võrra vastavalt Eurostati avaldatavale kõiki liikmesriike hõlmavale ühtlustatud tarbijahinnaindeksile alates 31. oktoobrist 2012 kuni kohandamiskuupäevani, ja ümardatakse see järgmise 100 000 euro täiskordseni.

Kui muutus protsentides pärast viimast kohandamist on alla 5 %, summat ei kohandata.

Komisjon avaldab kohandatud summad *Euroopa Liidu Teatajas*.

Liikmesriigid rakendavad kohandatud summad 12 kuu jooksul pärast nende avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 301

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab Euroopa kindlustus- ja ametipensionikomitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Artikkel 302

Enne artiklite 57–63 järgimiseks vajalike õigusnormide jõustumist esitatud teated

Kavandatavate omandamiste suhtes kohaldatav hindamismenetlus, mille läbiviimiseks on enne artiklite 57–63 järgimiseks vajalike õigusnormide jõustumist pädevatele asutustele esitatud artiklis 57 osutatud teated, viiakse läbi kooskõlas teate esitamise ajal liikmesriikides kehtivate õigusaktidega.

Artikkel 303

Direktiivi 2003/41/EÜ muutmine

Direktiivi 2003/41/EÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 17 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Täiendava kapitali miinimumsumma arvutamise suhtes kohaldatakse artiklites 17a kuni 17d sätestatud eeskirju.”

2. Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 17a

Kasutusel olev solventsusmarginaal

1. Iga liikmesriik nõuab, et igal artikli 17 lõikes 1 osutatud asutusel, mis asub tema territooriumil, oleks igal ajahetkel kasutusel kogu tema tegevust hõlmav piisav solventsusmarginaal, mis vastab vähemalt käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Kasutusel olev solventsusmarginaal on asutuse varad, millest on maha arvatud kõik prognoositavad kohustused ja immateriaalne vara, sealhulgas:

a) sissemakstud aktsiakapital, või kui asutus on vastastikune kindlustusandja, tegelikud esialgsed vahendid koos kõigi vastastikuse kindlustusandja liikmete kontodega, mis vastavad järgmistele tingimustele:

i) asutamisleping ja põhikiri peavad ette nägema, et nendelt kontodelt võib vastastikuse kindlustusandja liikmetele makseid teha ainult niivõrd, kui see ei põhjusta kasutusel oleva solventsusmarginaali kaheksa nendest tasemest madalamale, või pärast kindlustusandja lõpetamist, kui kõik kindlustusandja muud võlad on makstud;

ii) asutamisleping ja põhikiri peavad kõigi punktis i nimetatud maksete suhtes, mis ei ole seotud vastastikuse kindlustusandja liikmeksoleku isikliku lõpetamisega, ette nägema, et pädevatele asutustele tuleb teatada vähemalt kuu aega ette ja need võivad selle aja jooksul makse keelata;

iii) asutamislepingu ja põhikirja asjakohaseid sätteid võib muuta ainult juhul, kui pädev asutus on kinnitanud, et tal ei ole muutmisele vastuväiteid, kui punktides i ja ii nimetatud tingimustest ei tulene teisiti;

b) eraldised (kohustuslikud ja vabatahtlikud), mis ei vasta lepingulistele kohustustele;

c) eelmiste perioodide jaotamata kasum või kahjum pärast dividendide mahaarvamist ning

d) kuivõrd see on lubatud siseriiklike õigusaktidega, bilansis kajastatud kasumireserv, kui seda võib kasutada võimaliku kahjumi katmiseks ja kui see ei ole mõeldud liikmetele ja soodustatud isikutele jagamiseks.

Kasutusel olevat solventsusmarginaali vähendatakse asutuse otseses valduses olevate oma aktsiate summa võrra.

3. Liikmesriigid võivad sätestada, et kasutusel oleva solventsusmarginaali hulka võib samuti arvata järgmist:

a) kumulatiivne eelisaktsiakapital ja allutatud laenukapital võivad moodustada kuni 50 % kasutusel olevast solventsusmarginaalist või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb summa on väiksem; sellest summast kuni 25 % võib olla fikseeritud tähtajaga allutatud laene või kumulatiivset eelisaktsiakapitali, tingimusel et asutuse pankroti või lõpetamise korral on olemas siduvad lepingud, mille alusel allutatud laenukapital või eelisaktsiad on väiksema tähtsusega kui kõigi teiste võlausaldajate nõuded ja need makstakse tagasi alles siis, kui kõik teised sel ajal maksmata võlad on tasutud;

b) väärtpaberid, mille tagasimaksetähtaega ei ole määratud, ja muud instrumendid, sealhulgas muud kui punktis a osutatud kumulatiivsed eelisaktsiad, võivad koos punktis a nimetatud allutatud laenukapitaliga moodustada kuni 50 % kasutusel olevast või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb summa on väiksem, kui on täidetud järgmised tingimused:

i) neid ei või tagasi maksta esitaja algatusel ega ilma pädeva asutuse eelneva nõusolekuta;

ii) emissioonileping võimaldab asutusel laenuintressi maksmist edasi lükata;

- iii) laenuandja nõuded asutuse vastu täidetakse pärast kõigi võlausaldajate allutamata nõuete täitmist;
- iv) väärtpaberite väljalaset reguleerivad dokumendid näevad ette võla ja maksmata intresside kasutamise kahjumi katteks, võimaldades asutusel tegevust jätkata, ning
- v) arvesse võetakse ainult täies ulatuses sissemakstud summasid.

Allutatud laenukapital peab vastama ka järgmistele tingimustele:

- i) arvesse võetakse üksnes täielikult sissemakstud vahendeid;
- ii) fikseeritud tähtajaga laenude puhul peab esialgne tähtaeg olema vähemalt viis aastat. Hiljemalt aasta enne tagasimaksetähtpäeva esitab asutus pädevale asutusele heakskiitmiseks kava selle kohta, kuidas kasutusel olevat solventsusmarginaali hoitakse nõutaval tasemel või mida tähtpäevaks nende tase saavutatakse, välja arvatud juhul, kui määra, mille ulatuses laenu võib lugeda kasutusel oleva solventsusmarginaali osaks, vähendatakse järk-järgult vähemalt viimase viie aasta jooksul enne tagasimaksetähtpäeva. Pädevad asutused võivad lubada sellised laenud varem tagasi maksta juhul, kui taotluse esitab emiteerinud asutus ja selle kasutusel olev solventsusmarginaal ei lange nõutavast tasemest madalamale;
- iii) laenud, mille tagasimaksetähtpäeva ei ole määratud, võib tagasi maksta üksnes viieaastase etteteatamisega, välja arvatud juhul, kui laene ei käsitleta enam kasutusel oleva solventsusmarginaali osana või kui varasemaks tagasimaksmiseks on vaja päeva asutuse eelnevat nõusolekut. Viimasel juhul teatab asutus pädevatele asutustele sellest vähemalt kuus kuud enne pakutavat tagasimaksekuupäeva, täpsustades kasutusel oleva ja nõutava solventsusmarginaali nii enne kui ka pärast kõnealust tagasimaksmist. Pädevad asutused lubavad tagasimaksmist ainult juhul, kui asutuse kasutusel olev solventsusmarginaal ei lange nõutavast tasemest madalamale;
- iv) laenuleping ei või sisaldada tingimusi, mille kohaselt teatud asjaoludel, välja arvatud asutuse lõpetamine, kuulub võlg tagasimaksmisele enne kokkulepitud tagasimaksekuupäeva;
- v) laenulepingut võib muuta ainult pärast seda, kui pädev asutus on kinnitanud, et temal ei ole muudatus-tele vastuväiteid.

4. Kui asutus on päritoluliikmesriigi pädevale asutusele esitanud põhjendatud taotluse ja pädev asutus on sellega nõustunud, võivad kasutusel oleva solventsusmarginaali moodustada:

- a) zillmereerimata või osaliselt zillmereeritud matemaatilise eraldise ja kindlustusmaksetes sisalduvate sõlmimisväljaminekute lisaga samaväärse määraga zillmereeritud matemaatilise eraldise vahe, kui zillmereerimist ei toimu või kui zillmereerimine on väiksema ulatusega kui kindlustusmaksetes sisalduvate sõlmimisväljaminekute lisa;
- b) varade hindamisel selguvad varjatud netovahendid, kui need ei ole erandlikku laadi;
- c) pool sissemaksmata aktsiakapitalist või esialgsetest vahenditest, kui makstud osa ulatub 25 % nimetatud aktsiakapitalist või vahenditest, kuid kuni 50 % kasutusel olevast või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb summa on väiksem.

Punktis a osutatud summa ei tohi siiski olla suurem kui 3,5 % elukindlustus- ja tööandjapensioni kogumisasutuste tegevuse asjaomaste kogusummade ja kõigi zillmereerimist võimaldavate poliiside matemaatiliste eraldiste vahede summast. Nimetatud vahest arvatakse maha võimalikud varadena kirjendatud amortiseerimata sõlmimisväljaminekud.

5. Komisjon võib vastu võtta rakendusmeetmed seoses lõigetega 2–4, et võtta arvesse kasutusel olevaks solventsusmarginaaliks sobivate vahendite tehnilisi kohandusi õigustavaid arenguid.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artiklis 21b osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 17b

Nõutav solventsusmarginaal

1. Kui artiklist 17c ei tulene teisiti, määratakse nõutav solventsusmarginaal kindlaks lõigetes 2–6 sätestatud korras vastavalt kindlustuslepingutest tulenevatele kohustustele.

2. Nõutav solventsusmarginaal võrdub kahe järgmise tulemuse summaga:

- a) esimene tulemus:

4 % suurune osa matemaatilistest eraldistest, mis on seotud väljamineva edasikindlustuse kindlustusega enne maksude mahaarvamist ja sissetuleva edasikindlustusega, korrutatakse viimasemajandusaasta osas kõigi

matemaatiliste eraldiste, millest on maha arvatud väljaminev edasikindlustus, ja matemaatiliste eraldiste brutosumma suhtarvuga, mis ei tohi olla väiksem kui 85 %;

b) teine tulemus:

poliiside puhul, mille riskikapital ei ole negatiivne arv, korrutatakse 0,3 % suurune osa sellisest asutuse kindlustatud riskikapitalist viimase majandusaasta osas kogu pärast väljaminevat edasikindlustust ja retrotsessioone asutuse kohustusena jääva riskikapitali ja edasikindlustust sisaldava riskikapitali kogusumma suhtarvuga, mis ei tohi olla väiksem kui 50 %.

Kui tegemist on kuni kolmeaastase kindlustusega surma-juhtumiks, on nimetatud osa 0,1 %. Sellise kindlustuse puhul, mille kestus on kolm kuni viis aastat, on eespool nimetatud osa 0,15 %.

3. Euroopa Parlamendi ja Nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ 25. november 2009, kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (*) artikli 2 lõike 3 punkti a alapunktis iii nimetatud lisakindlustuse puhul võrdub nõutav solventsusmarginaal asutuselt nõutava solventsusmarginaaliga, nagu on sätestatud artiklis 17d.

4. Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 2 lõike 3 punkti b alapunktis ii nimetatud kapitali kogumise tegevuse puhul võrdub nõutav solventsusmarginaal 4 % suuruse osaga matemaatilistest eraldistest, mis on arvatud lõike 2 punkti a kohaselt.

5. Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 2 lõike 3 punkti b alapunktis i nimetatud toimingute puhul on nõutav solventsusmarginaal 1 % nende varadest.

6. Investeeringufondidega seotud, direktiivi 2009/138/EÜ artikli 2 lõike 3 punkti a alapunktidega i ja ii hõlmatud elukindlustuste ning direktiivi 2009/138/EÜ artikli 2 lõike 3 punkti b alapunktides iii, iv ja v nimetatud toimingute puhul võrdub nõutav solventsusmarginaal järgmiste vahendite summaga:

- a) 4 % suurune osa lõike 2 punkti a kohaselt arvatud kindlustustehnilistest eraldistest, kui asutus kannab investeerimisrisiki;
- b) 1 % suurune osa lõike 2 punkti a kohaselt arvatud kindlustustehnilistest eraldistest, kui asutus ei kannata investeerimisrisiki, kuid halduskulude katteks on vahendite eraldamine kindlaks määratud vähemalt viieks aastaks;
- c) viimase majandusaasta tegevusest tulenevatest halduskuludest 25 %-le vastav summa, kui asutus ei kannata investeerimisrisiki ja halduskulude katteks ei ole vahendite eraldamine kindlaks määratud vähemalt viieks aastaks;

- d) 0,3 % suurune osa lõike 2 punkti b kohaselt arvatud riskikapitalist, kui asutus katab surmariski.

Artikkel 17c

Tagatisfond

1. Liikmesriigid võivad sätestada, et üks kolmandik nõutavast solventsusmarginaaliga, nagu täpsustatud artiklis 17b, moodustavad tagatisfondi. See fond koosneb artikli 17a lõigetes 2 ja 3 ning päritoluliikmesriigi pädeva asutuse nõusolekul artikli 17a lõike 4 punktis b loetletud vahenditest.

2. Tagatisfond ei või olla väiksem kui 3 miljonit eurot. Iga liikmesriik võib sätestada minimaalse tagatisfondi vähendamise 25 % võrra vastastikuste ja vastastikust tüüpi kindlustusandjate puhul.

Artikkel 17d

Nõutav solventsusmarginaal artikli 17b lõike 3 kohaldamiseks

1. Nõutav solventsusmarginaal määratakse kindlustusmaksete või sissemaksete iga-aastase summa või viimase kolme majandusaasta kahjunõuete keskmise määra alusel.

2. Nõutav solventsusmarginaal võrdub lõigetes 3 ja 4 nimetatud kahest tulemusest suuremaga.

3. Kindlustusmakse alus arvutatakse, kasutades suurimat allpool esitatud viisil arvatud kindlustusmaksete või sissemaksete kogusummat ja teenitud kindlustusmaksete või sissemaksete kogusummat.

Kindlustusmaksed või sissemaksed (kaasa arvatud kindlustusmaksete või sissemaksetega kaasnevad maksud), mis kuuluvad tasumisele viimase majandusaasta kindlustuse tulemusena, agregeeritakse.

Sellele summale liidetakse kõigi viimasel majandusaastal edasikindlustuse eest sissetulnud kindlustusmaksete summa.

Sellest summast lahutatakse viimasel majandusaastal tühistatud kindlustusmaksete või sissemaksete kogusumma, samuti nende maksude ja lõivude kogusumma, mis on seotud selles summas sisalduvate kindlustusmaksete või sissemaksetega.

Niiviisi saadud summa jaotatakse kaheks osaks, esimene osa on kuni 50 miljonit eurot, teine hõlmab ülejääki; esimesest osast arvutatakse 18 % ja teisest osast 16 % ning saadud summad liidetakse kokku.

Sel viisil saadud summa korrutatakse suhtarvuga, mis saadakse, jagades pärast edasikindlustuse hüvitatavate summade lahtumist asutusele jääva kolme viimase majandusaasta kindlustuskohustuste summa ja nõuete kogusumma. Nimeetatud suhtarv ei tohi olla väiksem kui 50 %.

4. Nõuete alus arvutatakse järgmiselt:

Kindlustuse tulemusena rahuldatud nõuete summad (lahutamata edasikindlustajate ja retrosessionääride makstud nõudeid) lõikes 1 täpsustatud ajavahemikel agregeeritakse.

Sellele summale lisatakse samadel ajavahemikel edasikindlustuse või retrosessiooni osas rahuldatud nõuete summa ja rahuldamata nõueteks ettenähtud eraldiste summa viimase majandusaasta lõpus nii kindlustuse kui ka sissetuleva edasikindlustuse osas.

Sellest summast lahutatakse lõikes 1 täpsustatud ajavahemike jooksul makstud nõuete summa.

Allesjäänud summast lahutatakse nii kindlustuse kui ka sissetuleva edasikindlustuse rahuldamata nõuete eraldiste summa, mis on kehtestatud teise majandusaasta alguses enne viimast majandusaastat, mille kohta on aruanded.

Sel viisil saadud summa kolmandik jagatakse kaheks osaks, millest esimene on kuni 35 miljonit eurot ja teine ülejäänud summa; esimesest osast arvutatakse 26 % ja teisest osast 23 % ning saadud summad liidetakse kokku.

Sel viisil saadud summa korrutatakse suhtarvuga, mis saadakse, jagades pärast edasikindlustuse hüvitatavate summade lahutamist asutusele jääva kolme viimase majandusaasta kindlustuskohustuste summa ja nõuete kogusumma. Nimetatud suhtarv ei tohi olla väiksem kui 50 %.

5. Kui lõigete 2, 3 ja 4 kohaselt arvutatud nõutav solventusmarginaal on madalam kui eelmise aasta nõutav solventusmarginaal, peab see olema vähemalt niisama suur kui eelmise aasta nõutav solventusmarginaal, mida on korrutatud viimase majandusaasta lõpu rahuldamata nõuetega seotud kindlustustehniliste eraldiste ja viimase majandusaasta alguse rahuldamata nõuetega seotud kindlustustehniliste eraldiste suhtarvuga. Nende arvutuste puhul arvutatakse kindlustustehnilised eraldised edasikindlustuse võrra vähendatuna, kuid see suhtarv ei tohi mingil juhul olla suurem kui üks.

(*) ELT L 335, 17.12.2009, lk 1."

3. Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 21a

Tagatisfondi suuruse ülevaatamine

1. Artikli 17c lõikes 2 sätestatud summa eurodes vaadatakse alates 31. oktoobrist 2012 igal aastal uuesti läbi, et võtta arvesse muutusi Eurostati avaldatavas kõiki liikmesriike hõlmavas tarbijahindade harmoneeritud indeksis.

Seda summat kohandatakse automaatselt, suurendades baasosa eurodes nimetatud indeksis 31. detsembri 2009 ja läbi vaatamiskuupäeva vahelisel ajal toimunud muutusega protsentides, ja ümardatakse seda järgmise 100 000 euro täiskordseni.

Kui muutus protsentides pärast viimast kohandamist on alla 5 %, summat ei kohandata.

2. Komisjon teatab igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule läbivaatamisest ja lõikes 1 osutatud kohandatud summa.

Artikkel 21b

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab Euroopa kindlustus- ja ametipensionikomitee, mis on asutatud komisjoni otsusega 2004/9/EÜ (*).

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1–4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

(*) ELT L 3, 7.1.2004, lk 34."

Artikkel 304

Kestusel põhinev aktsiakursiriski alakomponent

1. Liikmesriigid võivad anda loa, et elukindlustusandjad, kes:

a) tegelevad tööandjapensioni kogumisega vastavalt direktiivi 2003/41/EÜ artiklile 4 või

b) pakuvad pensionihüvitisi, mida makstakse pensionile jäämise või oodatava pensionile jäämise korral, kui kõnealuste hüvitiste eest makstavate kindlustusmaksete osas kehtivad maksuvähendused, mis on kindlustusvõtjale määratud kooskõlas kõnealuse liikmesriigi siseriiklike õigusaktidega;

kui:

i) kõiki mainitud tegevusele vastavaid varasid ja kohustusi hoitakse eraldi muust tegevusest ning neid hallatakse ja korraldatakse eraldi kindlustusandja muust tegevusest, ilma et neid oleks võimalik üle kanda;

ii) kindlustusandja punktidega a ja b seotud tegevusi, mille osas kohaldatakse käesolevas lõikes nimetatud läheneemisviisi, teostatakse ainult selles liikmesriigis, kus kindlustusandja on saanud oma tegevusloa, ning

iii) kindlustusandja kõnealuse ettevõtlusega seotud vastavate kohustuste kestus ületab keskmiselt 12 aastat;

selline luba võimaldab kohaldada solventuskapitalinõude aktsiakursiriski alakomponenti, mida kalibreeritakse riskiväärtuse alusel sellise ajavahemiku jooksul, mis vastab kõnealuse elukindlustusandja tavapärasele aktsiainvesteeringute

hoiuajale, mille usaldusnivooga tagatakse kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele sellisel tasemel kaitset, mis on samaväärne artiklis 101 sätestatuga, kui kõnealuses artiklis sätestatud lähenemisviisi kasutatakse üksnes seoses nende varade ja kohustustega, millele viidatakse punktis i. Nõutavate omavahendite arvutamisel võetakse kõnealuseid varasid ja kohustusi täiel määral arvesse hajutamise mõju hindamisel, ilma et see piiraks vajadust kaitsta teiste liikmesriikide kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute huvisid.

Sõltuvalt järelevalveasutuste heakskiidust kasutatakse esimeses lõigus sätestatud arvutusviisi ainult juhul, kui asjaomase elukindlustusandja likviidsus ja maksejõulisus ning varade ja kohustuste haldamisel kasutatavad strateegiad, menetlused ja aruandluskord on sellised, et tagavad jooksvalt tema suutlikkuse hoida aktsiainvesteeringuid ajavahemiku jooksul, mis vastab kõnealuse elukindlustusandja tavapärasele aktsiainvesteeringute hoiuajale. Elukindlustusandja suudab järelevalveasutusele tõendada, et eespool nimetatud tingimuse täitmist kinnitab selline usaldusnivoo, mis on vajalik kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele artiklis 101 sätestatuga võrdse kaitsetaseme tagamiseks.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad ei kasuta artiklis 105 sätestatud arvutusviisi muul kui asjakohaselt põhjendatud juhtudel ja pärast järelevalveasutusele selleks loa saamist.

2. Komisjon esitab Euroopa kindlustus- ja ametipensionikomiteele ja Euroopa Parlamendile hiljemalt 31. oktoobriks 2015 aruande, milles käsitletakse lõikes 1 sätestatud lähenemisviisi kohaldamise ulatust ning lõike 1 alusel vastu võetud järelevalveasutuste töötavasid, millega kaasnevad vajadusel asjakohased ettepanekud. Kõnealuses aruandes käsitletakse eelkõige selle lähenemisviisi kasutamise piirüleseid mõjusid, et vältida kindlustus- või edasikindlustusandjate tegevuse kandumist nõrgema järelevalvega riikidesse.

VI JAOTIS

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

I PEATÜKK

Üleminekusätted

1. Jagu

Kindlustus

Artikkel 305

Erandid ja piiravate meetmete kaotamine

1. Liikmesriigid võivad vabastada kahjukindlustusandjad, kes 31. jaanuaril 1975 ei vastanud direktiivi 73/239/EMÜ artiklite 16 ja 17 nõuetele ning kelle iga-aastane tulu kindlustusmaksetest või

sissemaksetest oli 31. juulil 1978 väiksem kui direktiivi 73/239/EMÜ artikli 17 lõikes 2 nõutava minimaalse garantiifondi kuuekordne summa, sellise minimaalse garantiifondi moodustamise nõudest enne sellise majandusaasta lõppu, mil laekunud kindlustusmaksete või sissemaksete summa võrdub sellise minimaalse garantiifondi kuuekordse summaga. Pärast artikli 298 lõikega 2 ettenähtud uurimise tulemuste arvessevõtmist otsustab nõukogu ühehäälselt komisjoni ettepaneku põhjal, millal liikmesriigid peavad kõnealuse erandi kaotama.

2. Ühendkuningriigis *Royal Charteri* või *Private Acti* või *Special Public Acti* alusel asutatud kahjukindlustusandjad võivad jätkata oma tegevust 31. juulil 1973 registreeritud õiguslikus vormis piiramata aja jooksul.

Ühendkuningriigis *Royal Charteri*, *Private Acti* ja *Special Public Acti* alusel asutatud elukindlustusandjad võivad jätkata oma tegevust 15. märtsil 1979 registreeritud õiguslikus vormis piiramata aja jooksul.

Ühendkuningriik koostab esimeses ja teises lõigus osutatud kindlustusandjate nimekirja ja edastab selle teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

3. Ühendkuningriigis *Friendly Societies Actsi* alusel registreeritud ühingud võivad vastavalt oma eesmärkidele jätkata elukindlustustegevust ja hoiustamist, millega nad tegelesid 15. märtsil 1979.

4. I jaotise VI peatüki 2., 4. ja 5. jao nõuetele vastavate kahjukindlustusandjate taotluse korral lõpetavad liikmesriigid piiravate meetmete kohaldamise, mis käsitlevad hüpoteeke, deposiite ja tagatisi.

Artikkel 306

Olemaolevate filiaalide ja kindlustusandjate saadud õigused

1. Filiaalid, mis on alustanud tegevust filiaali asukohaliikmesriigis kehtivate õigusaktide kohaselt enne 1. juulit 1994, loetakse artiklites 145 ja 146 sätestatud korrale vastavaks.

2. Artiklid 147 ja 148 ei mõjuta teenuste osutamise vabaduse alusel tegutsevate kindlustusandjate õigusi, mis nad on saanud enne 1. juulit 1994.

2. Jagu

Edasikindlustus*Artikkel 307***Direktiivi 2005/68/EÜ artikli 57 lõike 3 ja artikli 60 lõike 6 ülemineku periood**

Liikmesriik võib pikendada direktiivi 2005/68/EÜ (millega muudetakse direktiivi 73/239/EMÜ artikli 15 lõiget 3) artikli 57 lõike 3 ning direktiivi 2005/68/EÜ artikli 60 lõike 6 sätete kohaldamist kuni 10. detsembrini 2008.

*Artikkel 308***Olemasolevate edasikindlustusandjate saadud õigused**

1. Käesoleva direktiiviga reguleeritud edasikindlustusandjad, mis on enne 10. detsembril 2005 saanud tegevusloa või alustanud tegevust selles liikmesriigis kehtivate õigusaktide kohaselt, kus asub nende peakontor, loetakse tegevusloa saanuks vastavalt artiklile 14.

Siiski peavad nad käesoleva direktiivi sätteid järgima edasikindlustustegevusega tegelemisel ning seoses artikli 18 lõike 1 punktides b ja d–g, artiklites 19, 20 ja 24 ning I jaotise VI peatüki 2., 3. ja 4. jaos sätestatud nõuetega.

2. Liikmesriigid võivad lõikes 1 osutatud edasikindlustusandjatele, kes ei järginud 10. detsembril 2005 artikli 18 lõike 1 punkti b, artikleid 19 ja 20 ja I jaotise VI peatüki 2., 3. ja 4. jagu, võimaldada nende nõuete täitmiseks ajapikendust kuni 10. detsembrini 2008.

*II PEATÜKK***Lõppsätted***Artikkel 309***Õigusaktide ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad artiklite 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26–32, 34–49, 51–55, 67, 68, 71, 72, 74–85, 87–91, 93–96, 98, 100–110, 112, 113, 115–126, 128, 129, 131–134, 136–142, 144, 146, 148, 162–167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210–233, 235–240, 243–258, 260–263, 265, 266, 303 ja 304 ning III ja IV lisa täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. oktoobriks 2012.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Samuti lisavad liikmesriigid märkuse, et kehtivates õigus- ja haldusnormides esinevaid viiteid käesoleva direktiiviga kehtetuks tunnistatud direktiividele käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile. Liikmesriigid otsustavad sellise viitamise viisi ja kõnealuse märkuse sõnastust käsitlevad üksikasjad.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike põhiliste õigusnormide teksti.

*Artikkel 310***Kehtetuks tunnistamine**

Direktiivid 64/225/EMÜ, 73/239/EMÜ, 73/240/EMÜ, 76/580/EMÜ, 78/473/EMÜ, 84/641/EMÜ, 87/344/EMÜ, 88/357/EMÜ, 92/49/EMÜ, 98/78/EÜ, 2001/17/EÜ, 2002/83/EÜ ja 2005/68/EÜ, mida on muudetud VI lisa A osas loetletud õigusaktidega, tunnistatakse kehtetuks 1. novembrist 2012; see ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud VI lisa B osas esitatud direktiivide siseriiklikku õigusse ülevõtmise tähtpäevadega.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiividele käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja neid loetakse vastavalt VII lisas esitatud vastavustabelile.

*Artikkel 311***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikleid 1–3, 5, –9, 11, 12, 15–17, 19–22, 24, 25, 33, 56–66, 69, 70, 73, 143, 145, 147, 149–161, 168–171, 174–177, 179–184, 186–189, 191, 193–209, 267–300, 302, 305–308 ning I, II, V, VI ja VII lisa kohaldatakse alates 1. novembrist 2012.

*Artikkel 312***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 25. november 2009

Euroopa Parlamendi nimel
Eesistuja
J. BUZEK

Nõukogu nimel
Eesistuja
Åsa TORSTENSSON

I LISA

KAHJUKINDLUSTUSE LIIGID

A. Riskide liigitamine vastavalt kindlustusliikidele

1. *Õnnetusjuhtum (kaasa arvatud tööõnnetused ja kutsuhaigused):*
 - kindlaksmääratud rahalised hüvitised;
 - hüvitiselaadsed soodustused;
 - nende kahe kombinatsioonid;
 - reisijate tervisekahjustus.
2. *Haigestumine:*
 - kindlaksmääratud rahalised hüvitised;
 - hüvitiselaadsed soodustused;
 - nende kahe kombinatsioonid.
3. *Maismaasõidukid (v.a raudteeveeremid)*

Järgmiste sõidukite kahjustused või kaotus:

 - maismaal kasutatavad mootorsõidukid;
 - maismaasõidukid, v.a mootorsõidukid.
4. *Raudteeveeremid*

Raudteeveeremite kahjustused või kaotus.
5. *Õhusõidukid*

Õhusõidukite kahjustused või kaotus.
6. *Veesõidukid (mere-, järve- ja jõe- ning kanalilaevad)*

Järgmiste veesõidukite kahjustused või kaotus:

 - jõe- ja kanalilaevad;
 - järvelaevad;
 - merelaevad.
7. *Transiitkaup (sealhulgas kaubasaadetised, pagas ja kõik muud kaubad)*

Kaupade kahjustused või kaotus veol või pagasis, sõltumata veoviisist.
8. *Tuli ja loodusjõud*

Vara (v.a liikidesse 3, 4, 5, 6 ja 7 kuuluv vara) kahjustused või kaotus, mille on tekitanud:

 - tuli;
 - plahvatus;
 - torm;

- muud loodusjõud, v.a torm;
- tuumaenergia;
- pinnase vajumine.

9. *Muud vara kahjustused*

Vara (v.a liikidesse 3, 4, 5, 6 ja 7 kuuluv vara) kahjustused või kaotus rahe või külma või muu sündmuse tõttu, nagu vargus, välja arvatud liigis 8 nimetatud sündmused.

10. *Mootorsõiduki valdaja vastutuskindlustus*

Kogu vastutus, mis tekib maismaamootorsõidukite kasutamisel (sealhulgas vedaja vastutus).

11. *Õhusõiduki valdaja vastutuskindlustus*

Kogu vastutus, mis tekib õhusõidukite kasutamisel (sealhulgas vedaja vastutus).

12. *Veesõiduki (mere-, järve- ja jõe- ning kanalilaeva) valdaja vastutuskindlustus*

Kogu vastutus, mis tekib laevade, aluste või paatide kasutamisel merel, järvedel, jõgedel või kanalitel (sealhulgas vedaja vastutus).

13. *Üldine vastutus*

Kogu muu vastutus kui liikide 10, 11 ja 12 all nimetatud.

14. *Krediit:*

- maksevõimetus (üldine);
- ekspordikrediit;
- järelmaksukrediit;
- hüpoteegid;
- põllumajanduskrediit.

15. *Garantiikindlustus:*

- garantiikindlustus (otsene);
- garantiikindlustus (kaudne).

16. *Mitmesugune finantskahju:*

- tööhõiveriskid;
- sissetuleku ebapiisavus (üldine);
- halvad ilmastikuolud;
- soodustuste kaotus;
- jätkuvad üldkulud;
- ettenägematu kaubanduskahju;

- turuväärtuse kaotus;
- renditasu või sissetuleku kaotus;
- muu kaudne kaubanduskahju, mida pole eespool nimetatud;
- muu finantskahju (kaubandusväline);
- muud finantskahju vormid.

17. *Õigusabikulud*

Õigusabi- ja kohtukulud.

18. *Abistamisteenus*

Abi isikutele, kes satuvad raskustesse reisis, oma kodust või alalisest elukohast eemal olles.

B. Rohkem kui ühele kindlustusliigile antud tegevuslubade kirjeldus

Tegevuslubadele, mis hõlmavad korraga järgmisi liike, antakse järgmised nimetused:

- a) liigid 1 ja 2: „Õnnetusjuhtumi- ja tervisekindlustus”;
- b) liigid 1 (neljas taane), 3, 7 ja 10: „Liikluskindlustus”;
- c) liigid 1 (neljas taane), 4, 6, 7 ja 12: „Vee- ja maismaatranspordi kindlustus”;
- d) liigid 1 (neljas taane), 5, 7 ja 11: „Lennukindlustus”;
- e) liigid 8 ja 9: „Tule- ja muu varakahju kindlustus”;
- f) liigid 10, 11, 12 ja 13: „Vastutuskindlustus”;
- g) liigid 14 ja 15: „Krediidi- ja garantiikindlustus”;
- h) kõik kindlustusliigid, mille valivad liikmesriigid, kes teatavad oma valikust teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

—

*II LISA***ELUKINDLUSTUSE LIIGID**

- I Artikli 2 lõike 3 punkti a alapunktides i, ii ja iii osutatud elukindlustus, välja arvatud II ja III punktis osutatu;
 - II abiellumiskindlustus, sünnikindlustus;
 - III artikli 2 lõike 3 punkti a alapunktides i ja iii osutatud kindlustus, mis on seotud investeerimisfondidega;
 - IV artikli 2 lõike 3 punkti a alapunktis iv osutatud pikaajaline tervisekindlustus;
 - V artikli 2 lõike 3 punkti b alapunktis i osutatud tontiinid;
 - VI artikli 2 lõike 3 punkti b alapunktis ii osutatud kapitali kogumise tegevus;
 - VII artikli 2 lõike 3 punkti b alapunktides iii ja iv osutatud grupipensionifondide haldamine;
 - VIII artikli 2 lõike 3 punkti b alapunktis v osutatud tegevus;
 - IX artikli 2 lõike 3 punktis c osutatud tegevus.
-

III LISA

KINDLUSTUSANDJATE ÕIGUSLIKUD VORMID

A. Kahjukindlustusandjate vormid:

1. Belgia Kuningriigis: „société anonyme/naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, „société coopérative/coöperatieve vennootschap”, „société mutualiste/maatschappij van onderlinge bijstand”;
2. Bulgaaria Vabariigis: „акционерно дружество”;
3. Tšehhi Vabariigis: „akciová společnost”, „družstvo”;
4. Taani Kuningriigis: „aktieselskaber”, „gensidige selskaber”;
5. Saksamaa Liitvabariigis: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”;
6. Eesti Vabariigis: „aktsiaselts”;
7. Iirimaa: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”;
8. Kreeka Vabariigis: „ανώνυμη εταιρία”, „αλληλαιοφαιστικός συνεταιρισμός”;
9. Hispaania Kuningriigis: „sociedad anónima”, „sociedad mutua”, „sociedad cooperativa”;
10. Prantsuse Vabariigis: „société anonyme”, „société d'assurance mutuelle”, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, „institution de prévoyance régie par le code rural” ja „mutuelles régies par le code de la mutualité”;
11. Itaalia Vabariigis: „società per azioni”, „società cooperativa”, „mutua di assicurazione”;
12. Küprose Vabariigis: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές”, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο”;
13. Läti Vabariigis: „apdrošināšanas akciju sabiedrība”, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība”;
14. Leedu Vabariigis: „akcinė bendrovė”, „uždaroji akcinė bendrovė”;
15. Luksemburgi Suurhertsogiriigis: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „association d'assurances mutuelles”, „société coopérative”;
16. Ungari Vabariigis: „biztosító részvénytársaság”, „biztosító szövetkezet”, „biztosító egyesület”, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe”;
17. Malta Vabariigis: „limited liability company/kumpannija b responsabbilta limitata”;
18. Madalmaade Kuningriigis: „naamloze vennootschap”, „onderlinge waarborgmaatschappij”;
19. Austria Vabariigis: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”;
20. Poola Vabariigis: „spółka akcyjna”, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”;
21. Portugali Vabariigis: „sociedade anónima”, „mútua de seguros”;
22. Rumeenias: „societăți pe acțiuni”, „societăți mutuale”;
23. Sloveenia Vabariigis: „delniška družba”, „družba za vzajemno zavarovanje”;
24. Slovaki Vabariigis: „akciová spoločnosť”;

25. Soome Vabariigis: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening”;
26. Rootsi Kuningriigis: „försäkringsaktiebolag”, „ömsesidiga försäkringsbolag”, „understödsföreningar”;
27. Ühendkuningriigis: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, „societies registered under the Friendly Societies Acts”, „the association of underwriters known as Lloyd’s”.
28. Igal juhul ning punktides 1)–27) loetletud vormide alternatiivina Euroopa äriühingu (SE) vormis, nagu on kindlaks määratud nõukogu määruses (EÜ) nr 2157/2001 (1).

B. Kahjukindlustusandjate vormid:

1. Belgia Kuningriigis: „société anonyme/naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, „association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringvereniging”, „société coopérative/coöperatieve vennootschap”;
2. Bulgaaria Vabariigis: „акционерно дружество”, „взаимозастрахователна кооперация”;
3. Tšehhi Vabariigis: „akciová společnost”, „družstvo”;
4. Taani Kuningriigis: „aktieselskaber”, „gensidige selskaber”, „pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)”;
5. Saksamaa Liitvabariigis: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”;
6. Eesti Vabariigis: „aktsiaselts”;
7. Iirimaa: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, ja „societies registered under the Friendly Societies Acts”;
8. Kreeka Vabariigis: „ανώνυμη εταιρία”;
9. Hispaania Kuningriigis: „sociedad anónima”, „sociedad mutua”, „sociedad cooperativa”;
10. Prantsuse Vabariigis: „société anonyme”, „société d’assurance mutuelle”, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, „institution de prévoyance régie par le code rural” ja „mutuelles régies par le code de la mutualité”;
11. Itaalia Vabariigis: „società per azioni”, „società cooperativa”, „mutua di assicurazione”;
12. Küprose Vabariigis: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές”, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση”;
13. Läti Vabariigis: „apdrošināšanas akciju sabiedrība”, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība”;
14. Leedu Vabariigis: „akcinė bendrovė”, „uždaroji akcinė bendrovė”;
15. Luksemburgi Suurhertsogiriigis: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „association d’assurances mutuelles”, „société coopérative”;
16. Ungari Vabariigis: „biztosító részvénytársaság”, „biztosító szövetkezet”, „biztosító egyesület”, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe”;
17. Malta Vabariigis: „limited liability company/kumpannija b responsabbilta limitata”;
18. Madalmaade Kuningriigis: „naamloze vennootschap”, „onderlinge waarborgmaatschappij”;
19. Austria Vabariigis: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”;
20. Poola Vabariigis: „spółka akcyjna”, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”;

(1) EÜT L 294, 10.11.2001, lk 1.

21. Portugali Vabariigis: „sociedade anónima”, „mútua de seguros”;
22. Rumeenias: „societăți pe acțiuni”, „societăți mutuale”;
23. Sloveenia Vabariigis: „delniška družba”, „družba za vzajemno zavarovanje”;
24. Slovaki Vabariigis: „akciová spoločnosť”;
25. Soome Vabariigis: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening”;
26. Rootsi Kuningriigis: „försäkringsaktiebolag”, „ömsesidiga försäkringsbolag”, „understödsföreningar”;
27. Ühendkuningriigis: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, „societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts”, „the association of underwriters known as Lloyd's”.
28. Igal juhul ning punktides 1)–27) loetletud vormide alternatiivina Euroopa äriühingu (SE) vormis, nagu on kindlaks määratud määrusega (EÜ) nr 2157/2001.

C. Edasikindlustusandjate vormid:

1. Belgia Kuningriigis: „société anonyme/naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, „société coopérative/coöperatieve vennootschap”;
2. Bulgaaria Vabariigis: „акционерно дружество”;
3. Tšehhi Vabariigis: „akciová společnost”;
4. Taani Kuningriigis: „aktieselskaber”, „gensidige selskaber”;
5. Saksamaa Liitvabariigis: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”;
6. Eesti Vabariigis: „aktsiaselts”;
7. Iirimaa: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”;
8. Kreeka Vabariigis: „ανώνυμη εταιρία”, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”;
9. Hispaania Kuningriigis: „sociedad anónima”;
10. Prantsuse Vabariigis: „société anonyme”, „société d'assurance mutuelle”, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, „institution de prévoyance régie par le code rural” ja „mutuelles régies par le code de la mutualité”;
11. Itaalia Vabariigis: „società per azioni”;
12. Küprose Vabariigis: „εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές” ή „Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση”;
13. Läti Vabariigis: „akciju sabiedrība”, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību”;
14. Leedu Vabariigis: „akcinė bendrovė”, „uždaroji akcinė bendrovė”;
15. Luksemburgi Suurhertsogiriigis: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „association d'assurances mutuelles”, „société coopérative”;
16. Ungari Vabariigis: „biztosító részvénytársaság”, „biztosító szövetkezet”, „harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe”;
17. Malta Vabariigis: „limited liability company/kumpanija ta responsabbiltà limitata”;
18. Madalmaade Kuningriigis: „naamloze vennootschap”, „onderlinge waarborgmaatschappij”;

19. Austria Vabariigis: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”;
 20. Poola Vabariigis: „spółka akcyjna”, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”;
 21. Portugali Vabariigis: „sociedade anónima”, „mútua de seguros”;
 22. Rumeenias: „societate pe actiuni”;
 23. Sloveenia Vabariigis: „delniška družba”;
 24. Slovaki Vabariigis: „akciová spoločnosť”;
 25. Soome Vabariigis: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening”;
 26. Rootsi Kuningriigis: „försäkringsaktiebolag”, „ömsesidigt försäkringsbolag”;
 27. Ühendkuningriigis: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, „societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts”, „the association of underwriters known as Lloyd’s”.
 28. Igal juhul ning punktides 1)–27) loetletud vormide alternatiivina Euroopa äriühingu (SE) vormis, nagu on kindlaks määratud määrusega (EÜ) nr 2157/2001.
-

IV LISA

SOLVENTSUSKAPITALINÕUDE (SCR) STANDARDVALEM

1. Põhisolventsuskapitalinõude arvutamine

Artikli 104 lõikes 1 sätestatud põhisolventsuskapitali nõue võrdub järgmisega:

$$\text{Põhi SCR} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Korr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

kus SCR_i märgib riskikomponenti i ja SCR_j märgib riskikomponenti j ning kus „ i,j ” tähendab, et erinevate tingimuste summa peaks katma kõikvõimalikud riskide i ja j kombinatsioonid. Arvutamisel asendatakse SCR_i ja SCR_j järgmisega:

- $\text{SCR}_{\text{kahjukindlustus}}$ tähendab kahjukindlustusrisi komponenti;
- $\text{SCR}_{\text{elukindlustus}}$ tähendab elukindlustusrisi komponenti;
- $\text{SCR}_{\text{tervis}}$ tähendab tervisekindlustusrisi komponenti;
- SCR_{turg} tähendab tururiski komponenti;
- $\text{SCR}_{\text{maksejõuetus}}$ tähendab vastaspoole maksejõuetuse riski komponenti.

Tegur $\text{Korr}_{i,j}$ märgib järgmise korrelatsioonimaatriksi reas i ja veerus j asuvat riski:

$i \backslash j$	Turg	Maksejõuetus	Elukindlustus	Tervis	Kahjukindlustus
Turg	1	0,25	0,25	0,25	0,25
Maksejõuetus	0,25	1	0,25	0,25	0,5
Elukindlustus	0,25	0,25	1	0,25	0
Tervis	0,25	0,25	0,25	1	0
Kahjukindlustus	0,25	0,5	0	0	1

2. Kahjukindlustusrisi komponendi arvutamine

Artikli 105 lõikes 2 sätestatud kahjukindlustusrisi komponent võrdub järgmisega:

$$\text{SCR}_{\text{kahju}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Korr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

kus SCR_i märgib alakomponenti i ja SCR_j märgib alakomponenti j ning kus „ i,j ” tähendab, et erinevate tingimuste summa peaks katma kõikvõimalikud riskide i ja j kombinatsioonid. Arvutamisel asendatakse SCR_i ja SCR_j järgmisega:

- $\text{SCR}_{\text{kahjukindlustusmaksete ja eraldiste risk}}$ märgib kahjukindlustusmaksete ja eraldiste riski alakomponenti;
- $\text{SCR}_{\text{kahjukindlustuse-katastroofirisk}}$ märgib kahjukindlustuse-katastroofi riski alakomponenti.

3. Elukindlustusrisi komponendi arvutamine

Artikli 105 lõikes 3 sätestatud elukindlustusrisi komponent võrdub järgmisega:

$$SCR_{\text{elu}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Korr}_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

kus SCR_i märgib alakomponenti i ja SCR_j märgib alakomponenti j ning kus „i,j” tähendab, et erinevate tingimuste summa peaks katma kõikvõimalikud riskide i ja j kombinatsioonid. Arvutamisel asendatakse SCR_i ja SCR_j järgmisega:

- SCR_{suremus} tähendab suremusrisi alakomponenti;
- $SCR_{\text{üleelamine}}$ tähendab üleelamisrisi alakomponenti;
- $SCR_{\text{invalidsus}}$ tähendab invaliidsuse-haigusrisi alakomponenti;
- $SCR_{\text{elukindlustuskulud}}$ tähendab elukindlustuskulude riski alakomponenti;
- $SCR_{\text{korrigeerimine}}$ tähendab korrigeerimisrisi alakomponenti;
- $SCR_{\text{lepingute lõpetamine/katkemine}}$ tähendab lepingute lõpetamise/katkemise riski alakomponenti;
- $SCR_{\text{elukindlustuse-katastroofirisk}}$ tähendab elukindlustuse-katastroofiriski alakomponenti;

4. Tururiski komponendi arvutamine

Tururiski komponendi struktuur

Artikli 105 lõikes 5 sätestatud tururiski komponent võrdub järgmisega:

$$SCR_{\text{turg}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Korr}_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

kus SCR_i märgib alakomponenti i ja SCR_j märgib alakomponenti j ning kus „i,j” tähendab, et erinevate tingimuste summa peaks katma kõikvõimalikud riskide i ja j kombinatsioonid. Arvutamisel asendatakse SCR_i ja SCR_j järgmisega:

- $SCR_{\text{intressimäär}}$ tähendab intressimäärariski alakomponenti;
- $SCR_{\text{aktsiakurs}}$ tähendab aktsiakursiriski alakomponenti;
- SCR_{vara} tähendab varariski alakomponenti;
- $SCR_{\text{hinnavahe}}$ tähendab hinnavaheriski alakomponenti;
- $SCR_{\text{kontsentratsioon}}$ tähendab tururiskide kontsentratsiooni riski alakomponenti;
- SCR_{valuuta} tähendab valuutariski alakomponenti.

V LISA

KAHJUKINDLUSTUSE LIIKIDE RÜHMAD ARTIKLI 159 KOHALDAMISEL

1. Õnnetusjuhtumite kindlustus ja ravikindlustus (I lisa liigid 1 ja 2),
 2. liikluskindlustus (I lisa liigid 3, 7 ja 10, liigi 10 andmed, välja arvatud vedaja vastutuskindlustus, esitatakse eraldi),
 3. tulekindlustus ja muu varakahju kindlustus (I lisa liigid 8 ja 9),
 4. lennu-, mere- ja veokindlustus (I lisa liigid 4, 5, 6, 7, 11 ja 12),
 5. üldine vastutuskindlustus (I lisa liik 13),
 6. krediidi- ja garantiikindlustus (I lisa liigid 14 ja 15),
 7. muud liigid (I lisa liigid 16, 17 ja 18).
-

VI LISA

A OSA

Kehetetuks tunnistatud direktiivid ja nende hilisemad muudatused

(osutatud artiklis 310)

Nõukogu direktiiv 64/225/EMÜ

(EÜT 56, 4.4.1964, lk 878).

1973. aasta ühinemisakti artikkel 29, I lisa
punkt III(G)(1)

(EÜT L 73, 27.3.1972, lk 89).

Esimene nõukogu direktiiv 73/239/EMÜ

(EÜT L 228, 16.8.1973, lk 3).

1994. aasta ühinemisakti artikkel 29, I lisa
punkt (XI)(B)(II)(1)

(EÜT C 241, 29.8.1994, lk 197).

(asendatud nõukogu otsusega 95/1/EÜ)

(EÜT L 1, 1.1.1995, lk 1)

2003. aasta ühinemisakt, artikkel 20, II lisa punkt (3)(1)

(ELT L 236, 23.9.2003, lk 335).

1985. aasta ühinemisakt, artikkel 26, I lisa
punkt (II)(c)(1)(a)

(EÜT L 302, 15.11.1985, lk 156).

Nõukogu direktiiv 76/580/EMÜ

ainult artikkel 1

(EÜT L 189, 13.7.1976, lk 13).

Nõukogu direktiiv 84/641/EMÜ

ainult artiklid 1–14

(EÜT L 339, 27.12.1984, lk 21).

Nõukogu direktiiv 87/343/EMÜ

ainult artikkel 1 ja lisa

(EÜT L 185, 4.7.1987, lk 72).

Nõukogu direktiiv 87/344/EMÜ

ainult artikkel 9

(EÜT L 185, 4.7.1987, lk 77).

Teine nõukogu direktiiv 88/357/EMÜ

ainult artiklid 9, 10 ja 11

(EÜT L 172, 4.7.1988, lk 1).

Nõukogu direktiiv 90/618/EMÜ

ainult artiklid 2, 3 ja 4

(EÜT L 330, 29.11.1990, lk 44).

Nõukogu direktiiv 92/49/EMÜ

ainult artiklid 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 17, 18, 24, 32,
33 ja 53

(EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 95/26/EÜ

ainult artikkel 1, artikli 2 lõike 2 kolmas taane ja artikli 3
lõige 1

(EÜT L 168, 18.7.1995, lk 7).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/26/EÜ

ainult artikkel 8

(EÜT L 181, 20.7.2000, lk 65).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/13/EÜ

ainult artikkel 1

(EÜT L 77, 20.3.2002, lk 17).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/87/EÜ

ainult artikkel 22

(ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/1/EÜ (ELT L 79, 24.3.2005, lk 9).	ainult artikkel 4
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/68/EÜ (ELT L 323, 9.12.2005, lk 1).	ainult artikkel 57
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/101/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 238).	ainult artikkel 1 ja lisa punkt 1
Nõukogu direktiiv 73/240/EMÜ (EÜT L 228, 16.8.1973, lk 20).	
Nõukogu direktiiv 76/580/EMÜ (EÜT L 189, 13.7.1976, lk 13).	
Nõukogu direktiiv 78/473/EMÜ (EÜT L 151, 7.6.1978, lk 25).	
Nõukogu direktiiv 84/641/EMÜ (EÜT L 339, 27.12.1984, lk 21).	
Nõukogu direktiiv 87/344/EMÜ (EÜT L 185, 4.7.1987, lk 77).	
Teine nõukogu direktiiv 88/357/EMÜ (EÜT L 172, 4.7.1988, lk 1).	
Nõukogu direktiiv 90/618/EMÜ (EÜT L 330, 29.11.1990, lk 44).	ainult artiklid 5–10
Nõukogu direktiiv 92/49/EMÜ (EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1)	ainult artikli 12 lõige 1, artiklid 19, 23, 27, artikli 30 lõige 1, artiklid 34, 35, 36, 37, artikli 39 lõige 1, artikli 40 lõige 1, artikli 42 lõige 1, artikli 43 lõige 1, artikli 44 lõige 1, artikli 45 lõige 1 ja artikli 46 lõige 1
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/26/EÜ (EÜT L 181, 20.7.2000, lk 65)	ainult artikkel 9
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/14/EÜ (ELT L 149, 11.6.2005, lk 14).	ainult artikkel 3
Nõukogu direktiiv 92/49/EMÜ (EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 95/26/EÜ (EÜT L 168, 18.7.1995, lk 7).	ainult artikli 1 teine taane, artikli 2 lõike 1 esimene taane, artikli 4 lõiked 1, 3 ja 5 ning artikli 5 teine taane
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/64/EÜ (EÜT L 290, 17.11.2000, lk 27).	ainult artikkel 2
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/87/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).	ainult artikkel 24
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/1/EÜ (ELT L 79, 24.3.2005, lk 9).	ainult artikkel 6
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/68/EÜ (ELT L 323, 9.12.2005, lk 1).	ainult artikkel 58

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/44/EÜ (ELT L 247, 21.9.2007, lk 1).	ainult artikkel 1
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 98/78/EMÜ (EÜT L 330, 5.12.1998, lk 1).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/87/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).	ainult artikkel 28
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/1/EÜ (ELT L 79, 24.3.2005, lk 9).	ainult artikkel 7
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/68/EÜ (ELT L 323, 9.12.2005, lk 1).	ainult artikkel 59
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/17/EÜ (EÜT L 110, 20.4.2001, lk 28).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/83/EÜ (EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1).	
Nõukogu direktiiv 2004/66/EÜ (ELT L 168, 1.5.2004, lk 35).	ainult lisa punkt II
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/1/EÜ (ELT L 79, 24.3.2005, lk 9).	ainult artikkel 8
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/68/EÜ (ELT L 323, 9.12.2005, lk 1).	ainult artikkel 60
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/101/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 238).	ainult artikkel 1 ja lisa punkt 3
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/44/EÜ (ELT L 247, 21.9.2007, lk 1).	ainult artikkel 2
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/19/EÜ (ELT L 76, 19.3.2008, lk 44).	ainult artikkel 1
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/68/EÜ (ELT L 323, 9.12.2005, lk 1).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/44/EÜ (ELT L 247, 21.9.2007, lk 1).	ainult artikkel 4
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/19/EÜ (ELT L 76, 19.3.2008, lk 44).	ainult artikkel 1
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/37/EÜ (ELT L 81, 20.3.2008, lk 1).	ainult artikkel 1

B OSA

Liikmesriigi õigusse ülevõtmise tähtpäevade loetelu

(osutatud artiklis 310)

Direktiiv	Ülevõtmistähtpäev	Kohaldamistähtpäev
64/225/EMÜ	26. august 1965	
73/239/EMÜ	27. jaanuar 1975	27. jaanuar 1976
73/240/EMÜ	27. jaanuar 1975	
76/580/EMÜ	31. detsember 1976	
78/473/EMÜ	2. detsember 1979	2. juuni 1980
84/641/EMÜ	30. juuni 1987	1. jaanuar 1988
87/343/EMÜ	1. jaanuar 1990	1. juuli 1990
87/344/EMÜ	1. jaanuar 1990	1. juuli 1990
88/357/EMÜ	30. detsember 1989	30. juuni 1990
90/618/EMÜ	20. mai 1992	20. november 1992
92/49/EMÜ	31. detsember 1993	1. juuli 1994
95/26/EÜ	18. juuli 1996	18. juuli 1996
98/78/EÜ	5. juuni 2000	
2000/26/EÜ	20. juuli 2002	20. jaanuar 2003
2000/64/EÜ	17. november 2002	
2001/17/EÜ	20. aprill 2003	
2002/13/EÜ	20. september 2003	
2002/83/EÜ	17. november 2002, 20. september 2003 19. juuni 2004 (sõltuvalt asjaomasest sättest)	
2002/87/EÜ	11. august 2004	
2004/66/EÜ	1. mai 2004	
2005/1/EÜ	13. mai 2005	
2005/14/EÜ	11. juuni 2007	
2005/68/EÜ	10. detsember 2007	
2006/101/EÜ	1. jaanuar 2007	
2008/19/EÜ	puudub	
2008/37/EÜ	puudub	

VASTAVUSTABEL

[illegible]

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 3 lõike 1 punktid 1 ja 2										—
Artikli 3 lõike 1 punkt 3										Artikli 4 lõige 5
Artikli 3 lõige 2										Artikkel 7
Artikli 4 esimene lause										Artikli 8 esimene lause
Artikli 4 punkt a										Artikli 8 lõige 2
Artikli 4 punkt b										—
Artikli 4 punkt c										Artikli 8 lõige 3
Artikli 4 punkt e										—
Artikli 4 punkt f										Artikli 8 lõige 1
Artikli 4 punkt g										Artikli 8 lõige 4
Artikli 5 punkt a										—
Artikli 5 punkt b							Artikli 1 lõike 1 punkt o			—
Artikli 5 punkt c							Artikli 1 lõike 1 punkt p			Artikli 134 lõige 1
Artikli 5 punkt d										—
Artikkel 6				Artikkel 4			Artikkel 4	Artikkel 3		Artikli 14 lõige 1 ning lõike 2 punktid a ja b

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 7 lõige 1 ja lõike 2 esimene lõik				Artikli 5 lõige 1 ja lõike 2 esimene lõik			Artikli 5 lõige 1 ja lõike 2 esimene lõik			Artikli 15 lõige 1 ja lõike 2 esimene lõik
Artikli 7 lõike 2 teise lõigu punkt a				Artikli 5 lõike 2 teise lõigu punkt a						Artikli 15 lõike 3 esimene lõik
Artikli 7 lõike 2 teise lõigu punkt b				Artikli 5 lõike 2 teise lõigu punkt b						—
Artikli 8 lõike 1 punkt a				Artikli 6 lõike 1 punkt a			Artikli 6 lõike 1 punkt a	I lisa		III lisa A ja B osa
Artikli 8 lõike 1 punkt a ja viimane lõik								Artikli 5 lõige 2		Artikli 17 lõige 2
Artikli 8 lõike 1 punkt b				Artikli 6 lõike 1 punkt b			Artikli 6 lõike 1 punkt b	Artikli 6 punkt a		Artikli 18 lõike 1 punkt a
								Artikli 6 punkt a		Artikli 18 lõike 1 punkt b
Artikli 8 lõike 1 punkt c				Artikli 6 lõike 1 punkt c			Artikli 6 lõike 1 punkt c	Artikli 6 punkt b		Artikli 18 lõike 1 punkt c
Artikli 8 lõike 1 punkt d				Artikli 6 lõike 1 punkt d			Artikli 6 lõike 1 punkt d	Artikli 6 punkt c		Artikli 18 lõike 1 punkt d
Artikli 8 lõike 1 punkt e				Artikli 6 lõike 1 punkt e			Artikli 6 lõike 1 punkt e	Artikli 6 punkt d		Artikli 18 punkt g
Artikli 8 lõike 1 punkt f										Artikli 18 punkt h
Artikli 8 lõike 1 teine, kolmas ja neljas lõik							Artikli 6 lõige 2	Artikkel 7		Artikkel 19

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 8 lõige 1a							Artikli 6 lõige 3	Artikkel 8		Artikkel 20
Artikli 8 lõige 2				Artikli 6 lõige 2			Artikli 6 lõige 4			Artikli 18 lõige 2
Artikli 8 lõike 3 esimene lõik				Artikli 6 lõike 1 kolmas lõik			Artikli 6 lõike 5 lõik 3	Artikli 9 lõige 1		Artikli 21 lõige 4
Artikli 8 lõike 3 teine lõik				Artikli 6 lõike 3 teine lõik ja artikli 29 esimese lõigu esimene lause			Artikli 6 lõike 5 lõik 1	Artikli 9 lõige 2		Artikli 21 lõike 1 esimene lõik
Artikli 8 lõike 3 kolmas lõik				Artikli 6 lõike 3 kolmas lõik ja artikli 29 teine lõik						Artikli 21 lõige 2
Artikli 8 lõike 3 neljas lõik				Artikli 6 lõike 3 neljas lõik						Artikli 21 lõige 3
Artikli 8 lõige 4				Artikli 6 lõige 4			Artikli 6 lõige 6	Artikkel 10		Artikkel 22
Artikli 9 punktid a – d				Artikli 7 punktid a – d			Artikli 7 punktid a – d	Artikli 11 lõike 1 punktid a, c, d ja e		Artikli 23 lõike 1 punktid a, c, d, ja e
Artikli 9 punktid e ja f				Artikli 7 punktid e ja f				Artikli 11 lõike 2 punktid a ja b		Artikli 23 lõike 2 punkt e
Artikli 9 punktid g ja h				Artikli 7 punktid g ja h			Artikli 7 punktid f ja g	Artikli 11 lõike 2 punktid c ja d		Artikli 23 lõike 2 punktid a ja d
Artikli 10 lõige 1				Artikli 32 lõige 1			Artikli 40 lõige 1			Artikli 145 lõike 1 esimene lõik

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 10 lõike 2 esimene lõik				Artikli 32 lõike 2 esimene lõik			Artikli 40 lõige 2			Artikli 145 lõige 2
Artikli 10 lõike 2 teine lõik				Artikli 32 lõike 2 teine lõik						Artikli 145 lõige 3
Artikli 10 lõige 3				Artikli 32 lõige 3			Artikli 40 lõige 3			Artikli 146 lõiked 1 ja 2
Artikli 10 lõige 4				Artikli 32 lõige 4			Artikli 40 lõige 4			Artikli 146 lõige 3
Artikli 10 lõige 5				Artikli 32 lõige 5			Artikli 40 lõige 5			Artikli 146 lõike 3 teine lõik
Artikli 10 lõige 6				Artikli 32 lõige 6			Artikli 40 lõige 6			Artikli 145 lõige 4
Artikkel 11				Artikkel 33						—
Artikkel 12				Artikkel 56			Artikkel 9	Artikkel 13		Artikli 25 teine lõik
Artikkel 12a							Artikkel 9a	Artikkel 14 ja artikli 60 lõige 2		Artikkel 26
Artikli 13 lõige 1 ja lõike 2 esimene lõik				Artikli 9 lõige 1 ja lõike 2 esimene lõik			Artikli 10 lõike 1 esimene lause	Artikli 15 lõike 1 esimene lõik ja lõige 2		Artikli 30 lõige 1 ning lõike 2 esimene lõik
Artikli 13 lõike 2 teine lõik				Artikli 9 lõike 2 teine lõik						Artikli 30 lõike 2 teine lõik
							Artikli 10 lõike 1 teine ja kolmas lause	Artikli 15 lõike 1 teine lõik		Artikli 30 lõige 3
Artikli 13 lõike 2 kolmas lõik							Artikli 10 lõike 2 teine lõik	Artikli 60 lõige 3		Artikli 32 lõige 1
Artikli 13 lõige 3				Artikli 9 lõige 3			Artikli 10 lõige 3	Artikli 15 lõige 4		—

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 14				Artikkel 10			Artikkel 11	Artikkel 16		Artikkel 33
Artikli 15 lõiked 1 ja 2 ning lõike 3 teine lõik				Artikkel 17			Artikli 20 lõiked 1 – 3 ja lõike 4 teine lõik	Artikli 32 lõiked 1 ja 3		Artiklid 76 – 86
Artikli 15 lõike 3 esimene lõik							Artikli 20 lõike 4 esimene lõik	Artikli 32 lõige 2		Artikli 134 lõige 2 ja artikkel 173
Artikkel 15a				Artikkel 18				Artikkel 33		—
Artikkel 16							Artikkel 27	Artiklid 35 ja 36 ning artikli 60 lõige 8		Artiklid 87 – 99
Artikkel 16a							Artikkel 28	Artiklid 37 – 39 ning artikli 60 lõige 9		Artiklid 100 – 127
Artikli 17 lõige 1							Artikli 29 lõige 1	Artikli 40 lõige 1		Artikkel 128 ning artikli 129 lõike 1 punktid a – c ja lõige 2
Artikli 17 lõige 2							Artikli 29 lõige 2	Artikli 40 lõige 2		Artikli 129 lõike 1 punkt d
Artikkel 17a							Artikkel 30	Artikkel 41		—
Artikkel 17b							Artiklid 28 ja 28a	Artikli 60 lõige 10		—
Artikkel 18							Artikkel 31			—
Artikkel 14							Artikkel 11	Artikkel 16		Artikkel 33
Artikli 19 lõige 2				Artikli 11 lõige 2			Artikli 13 lõige 2	Artikli 17 lõige 2		Artikkel 35
Artikli 19 lõike 3 esimene lõik ning teise lõigu punktid a ja b			Artikkel 10	Artikli 11 lõike 3 esimene lõik ning teise lõigu punktid a ja b			Artikli 13 lõike esimene lõik ning teise lõigu punktid a ja b	Artikli 17 lõige 3 ning lõike 4 esimese lõigu punktid a ja b		Artikli 34 lõiked 1 – 3 ja 5, 6 ja 7

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 19 lõike 3 teise lõigu punkt c			Artikkel 10	Artikli 11 lõike 3 teise lõigu punkt c			Artikli 13 lõike 3 teise lõigu punkt c	Artikli 17 lõike 4 esimese lõigu punkt c		Artikli 34 lõige 8
Artikli 19 lõigu 3 kolmas lõik			Artikkel 10	Artikli 11 lõigu 3 kolmas lõik			Artikli 13 lõike 3 kolmas lõik	Artikli 17 lõigu 4 teine lõik		Artikli 35 lõike 2 punkt b
Artikli 20 lõige 1							Artikli 37 lõige 1	Artikli 42 lõige 1		Artikkel 137
Artikli 20 lõike 2 esimene lõik				Artikli 13 lõike 2 esimene lõik			Artikli 37 lõike 2 esimene lõik	Artikli 42 lõike 2 esimene lõik		—
Artikli 20 lõike 2 teine lõik				Artikli 13 lõike 2 teine lõik			Artikli 37 lõike 2 teine lõik	Artikli 42 lõike 2 teine lõik		Artikli 138 lõige 5
Artikli 20 lõike 3 esimene lõik				Artikli 13 lõike 3 esimene lõik			Artikli 37 lõike 3 esimene lõik	Artikli 42 lõike 3 esimene lõik		—
Artikli 20 lõike 3 teine lõik				Artikli 13 lõike 3 teine lõik			Artikli 37 lõike 3 teine lõik	Artikli 42 lõike 3 teine lõik		Artikli 139 lõige 3
Artikli 20 lõige 4				Artikli 13 lõige 4						—
Artikli 20 lõige 5				Artikli 13 lõike 2 teine ja viies lõik			Artikli 37 lõike 2 teine ja viies lõik	Artikli 42 lõike 2 teine ja neljas lõik		Artikli 138 lõige 5
Artikli 20a lõike 1 esimese lõigu esimene lause							Artikli 38 lõike 1 esimene lause	Artikli 43 lõige 1		Artikli 138 lõige 2 ja artikli 139 lõige 2
Artikli 20a lõike 1 esimese lõigu teise lause punktid a – e							Artikli 38 lõike 1 teise lause punktid a – e	Artikli 43 lõike 2 punktid a – e		Artikli 142 lõige 1
Artikli 20a lõige 2							Artikli 38 lõige 2			Artikkel 141

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 20a lõige 3							Artikli 38 lõige 3	Artikli 43 lõige 4		Artikli 140 lõige 2
Artikli 20a lõige 4							Artikli 38 lõige 4	Artikli 43 lõige 5		—
Artikli 20a lõige 5							Artikli 38 lõige 5	Artikli 43 lõige 6		Artikli 142 lõige 2
Artikkel 21			Artikli 11 lõige 1							—
Artikli 22 lõike 1 esimese lõigu punktid a, b ja d				Artikkel 14			Artikli 39 lõike 1 esimese lõigu punktid a, b ja d	Artikli 44 lõike 1 esimese lõigu punktid a, b ja d		Artikli 144 lõike 1 punktid a, b ja c
Artikli 22 lõike 1 teise lõigu esimene lause							Artikli 39 lõike 1 teise lõigu esimene lause	Artikli 44 lõike 1 teine lõik		Artikli 144 lõike 2 esimene lõik
Artikli 22 lõike 1 teise lõigu teine lause							Artikli 39 lõike 1 teise lõigu esimene lause			Artikli 144 lõike 2 teine lõik
Artikli 22 lõige 2							Artikli 39 lõige 2	Artikli 44 lõige 2		Artikli 144 lõige 3
Artikli 23 lõige 1							Artikli 51 lõige 1			Artikli 162 lõige 1
Artikli 23 lõike 2 punktid a – g							Artikli 51 lõige 2			Artikli 162 lõike 2 punktid a – f ja punkt h
Artikli 23 lõike 2 punkt h										Artikli 162 lõike 2 punkt g
Artikli 24 esimese lõigu esimene lause							Artikli 54 lõike 1 esimene lause			Artikli 165 esimene lause
Artikli 24 esimese lõigu teine lause kuni kolmas lõik							Artikli 54 esimese lõigu teine lause kuni kolmas lõik			—
Artikkel 25							Artikkel 55			Artikkel 166

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 26							Artikkel 56			Artikkel 167
Artikli 27 esimene lõik							Artikli 52 lõike 2 esimene lõik			Artikli 168 esimene lõik
Artikli 27 teine lõik							Artikli 52 lõike 2 teine lõik			Artikli 168 teine lõik
Artikkel 28							Artikli 52 lõige 3			Artikkel 170
Artikkel 28a				Artikkel 53			Artikkel 53			Artikkel 164
Artikkel 29							Artikkel 57			Artikkel 171
Artikkel 29a							Artikkel 58			Artikli 176 esimene kuni kolmas lõik
Artikli 29b lõiked 1 ja 2							Artikli 59 lõiked 1 ja 2	Artikli 52 lõiked 1 ja 2		Artikli 177 lõiked 1 ja 2
Artikli 29b lõiked 3 – 6							Artikli 59 lõiked 3 – 6	Artikli 52 lõiked 3 ja 4		—
Artikli 30 lõige 1 ja lõike 2 punkt a										—
Artikli 30 lõike 2 punkt b										Artikli 305 lõige 1
Artikli 30 lõige 4										Artikli 305 lõige 2
Artikli 30 lõige 5										Artikli 305 lõige 4
Artikkel 31										—
Artikkel 32										—
Artikkel 33			Artikkel 28				Artikkel 62	Artikli 54 lõige 2		Artikli 298 lõiked 2 ja 3

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 34	Artikkel 9		Artikkel 29		Artikli 11 lõige 5		Artikli 6 lõike 5 neljas lõik		Artikkel 6	—
Artikkel 35	Artikkel 10	Artikkel 10	Artikkel 32	Artikli 57 lõige 1	Artikli 11 lõiked 1 – 3	Artikli 31 lõiked 1 ja 2	Artikli 69 lõiked 1 – 4	Artikli 64 lõige 1	Artikli 7 lõige 1	Artikli 309 lõige 1
Artikkel 36	Artikkel 11	Artikkel 11	Artikkel 33	Artikli 57 lõige 2	Artikli 11 lõige 4	Artikli 31 lõige 3	Artikkel 70	Artikli 64 lõige 2	Artikli 7 lõige 2	Artikli 309 lõige 2
Artikkel 37			Artikkel 34							—
Artikkel 38	Artikkel 12	Artikkel 12	Artikkel 35	Artikkel 58	Artikkel 13	Artikkel 33	Artikkel 74	Artikkel 66	Artikkel 9	Artikkel 312
Lisa punkt A										Artikli 15 lõike 2 teine lõik ja I lisa A osa
Lisa, punktid A ja B										I lisa A ja B osa
Lisa punkt C										Artikkel 16
Lisa punkt D										—
	Artikli 1 lõike 1 esimene lõik									Artikli 190 lõige 1
	Artikli 1 lõike 1 teine lõik									Artikli 190 lõige 2
	Artikli 1 lõige 2									—
	Artikli 2 lõige 1									Artikli 190 lõige 1
	Artikli 2 lõige 2									Artikli 190 lõige 3
	Artikkel 3									Artikkel 191
	Artikli 4 lõige 1									Artikli 192 esimene ja teine lõik
	Artikli 4 lõige 2									—
	Artikkel 5									Artikkel 193

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
	Artikkel 6									Artikkel 195
	Artikkel 7									Artikkel 194
	Artikkel 8									Artikkel 196
		Artikkel 1								—
		Artikkel 2								Artikkel 198
		Artikli 3 lõige 1								Artikkel 199
		Artikli 3 lõike 2 esimese lõigu esimene lause								Artikli 200 lõike 1 esimene lõik
		Artikli 3 lõike 2 punktid a – c								Artikli 200 lõiked 2 – 4
		Artikli 3 lõige 3								Artikli 200 lõike 1 teine lõik
		Artikkel 4								Artikkel 201
		Artikkel 5								Artikkel 202
		Artikkel 6								Artikkel 203
		Artikkel 7								Artikkel 204
		Artikkel 8								Artikkel 205
		Artikkel 9								Artikli 16 lõige 2
			Artikkel 1							—
			Artikli 2 punktid a, b ja e							—
			Artikli 2 punkt c				Artikli 1 lõike 1 punkt c	Artikli 2 lõike 1 punkt e		—
			Artikli 2 punkt d							Artikli 13 punkt 13

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
			Artikli 2 punkt f	Artikli 1 punkt e			Artikli 1 lõike 1 punkt h			—
			Artikkel 3				Artikli 1 punkti b teine lause			Artikli 145 lõike 1 teine lõik
			Artikkel 4							Artikkel 187
			Artikkel 6							—
			Artikli 7 lõike 1 punktid a – e							—
			Artikli 7 lõike 1 punkt f	Artikkel 27						—
			Artikli 7 lõike 1 punkt g – artikli 7 lõige 3							—
			Artikli 8 lõiked 1 ja 2							Artikli 179 lõiked 1 ja 2
			Artikli 8 lõige 3							—
			Artikli 8 lõike 4 punktid a ja c	Artikli 30 lõige 1						—
			Artikli 8 lõike 4 punkt d							Artikli 179 lõige 3
			Artikli 8 lõige 5							Artikli 179 lõige 4
			Artikkel 12							—
			Artikli 12a lõiked 1 – 3							Artikkel 150

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
			Artikli 12a lõike 4 esimene lõik							Artikkel 151
			Artikli 12a lõike 4 teine – kuues lõik							Artikkel 152
			Artikkel 14	Artikkel 34			Artikkel 41			Artikkel 147
			Artikli 16 lõike 1 esimene ja teine lõik	Artikkel 35			Artikkel 42			Artikkel 148
			Artikli 16 lõike 1 kolmas lõik	Artikkel 35						Artikli 148 lõige 2
			Artikkel 17	Artikkel 36			Artikkel 43			Artikkel 149
			Artikkel 26							—
			Artikkel 27							—
			Artikkel 31							Artikkel 299
			Artikkel 31				Artikli 68 lõige 2			Artikkel 300
			I lisa	Artikkel 23			II lisa			—
			2 A lisa							—
			2B lisa							—
			Artiklid 5, 9, 10 ja 11							—
				Artikli 1 punkt a	Artikli 1 punkt a	Artikli 2 punkt a	Artikli 1 lõike 1 punkt a			Artikli 13 punkt 1
				Artikli 1 punkt b			Artikli 1 lõike 1 punkt b	Artikli 2 lõike 1 punkt d		Artikli 13 punkt 11
				Artikli 1 punkt c		Artikli 2 punkt e	Artikli 1 lõike 1 punkt e	Artikli 2 lõike 1 punkt f		Artikli 13 punkti 8 alapunkt a

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
				Artikli 1 punkt d			Artikli 1 lõike 1 punkt f	Artikli 2 lõike 1 punkt g		—
				Artikli 1 punkt f			Artikli 1 lõike 1 punkt i	Artikli 2 lõike 1 punkt i		Artikli 13 punkt 18
				Artikli 1 punkt g			Artikli 1 lõike 1 punkt j	Artikli 2 lõike 1 punkt j		Artikli 13 punkt 21, artikli 24 lõige 2 ning artikkel 63
				Artikli 1 punkt h	Artikli 1 punkt d		Artikli 1 lõike 1 punkt k	Artikli 2 lõike 1 punkt k		Artikli 13 punkt 15
				Artikli 1 punkt i	Artikli 1 punkt e		Artikli 1 lõike 1 punkt l	Artikli 2 lõike 1 punkt l		Artikli 13 punkt 16
				Artikli 1 punkt j			Artikli 1 lõike 1 punkt m			Artikli 13 punkt 22
				Artikli 1 punkt k	Artikli 1 punkt k	Artikli 2 punkt h	Artikli 1 lõike 1 punkt n	Artikli 2 lõike 1 punkt m		Artikli 13 punkt 10
				Artikli 1 punkt l			Artikli 1 lõike 1 punkt r	Artikli 2 lõike 1 punkt n		Artikli 13 punkt 17
				Artikli 1 punkti 1 alapunkt a	Artikli 1 punkt f		Artikli 1 lõike 1 punkti r alapunkt i	Artikli 2 lõike 1 punkti n alapunkt i		Artikli 13 punkt 20
				Artikli 1 punkti 1 alapunkt b			Artikli 1 lõike 1 punkti r alapunkt ii	Artikli 2 lõike 1 punkti n alapunkt ii		Artikli 13 punkt 18
				Artikkel 3						Artikkel 188
				Artikkel 8				Artikkel 12		Artikli 24 lõige 1
				Artikli 12 lõige 2			Artikli 14 lõige 1	Artikkel 18		Artikli 39 lõige 1
				Artikli 12 lõiked 3 – 6			Artikli 14 lõiked 2 – 5			Artikli 39 lõiked 2 – 6

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
				Artikli 15 lõiked 1 ja 2			Artikli 15 lõiked 1 ja 2	Artikli 19 lõige 1		Artikkel 57
				Artikli 15 lõige 3			Artikli 15 lõige 3	Artikkel 22		Artikkel 61
				Artikli 15 lõige 4			Artikli 15 lõige 4	Artikkel 23		Artikkel 62
				Artikkel 15a			Artikkel 15a	Artikli 19 lõiked 2 – 8		Artikli 58 lõiked 1 – 7
				Artikkel 15b			Artikkel 15b	Artikkel 19a		Artikkel 59
				Artikkel 15c			Artikkel 15c	Artikkel 20		Artikkel 60
				Artikli 16 lõige 1			Artikli 16 lõige 1	Artikkel 24		Artikkel 64
				Artikli 16 lõige 2			Artikli 16 lõige 2	Artikkel 25		Artikkel 65
				Artikli 16 lõige 3			Artikli 16 lõige 3	Artikkel 26		Artikkel 66
				Artikli 16 lõige 4			Artikli 16 lõige 4	Artikkel 27		Artikkel 67
				Artikli 16 lõige 5			Artikli 16 lõige 5	Artikli 28 lõige 1		Artikli 68 lõige 1
				Artikli 16 lõike 5b esimene kuni neljas lõik			Artikli 16 lõike 7 esimene kuni neljas lõik	Artikli 28 lõike 3 esimene kuni neljas lõik		Artikli 68 lõige 3
				Artikli 16 lõike 5b viies lõik			Artikli 16 lõike 7 viies lõik	Artikli 28 lõike 3 viies lõik		Artikli 68 lõige 4
				Artikli 16 lõige 3						Artikli 66
				Artikli 16 lõige 5c			Artikli 16 lõige 8	Artikkel 29		Artikkel 70
				Artikli 16 lõige 5a			Artikli 16 lõige 6	Artikli 28 lõige 2		Artikli 68 lõige 2
				Artikli 16a lõike 1 punkt a			Artikli 17 lõike 1 punkt a	Artikli 31 lõike 1 esimene lõik		Artikli 72 lõike 1 punktid a – c

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
				Artikli 16a lõike 1 punkt b			Artikli 17 lõike 1 punkt b	Artikli 31 lõike 1 teine lõik		Artikli 72 lõike 1 lõik 2
				Artikli 16a lõige 2			Artikli 17 lõige 2	Artikli 31 lõige 2		Artikli 72 lõige 2
				Artikkel 20			Artikkel 22			—
				Artikkel 21			Artikkel 23	Artikli 34 lõiked 1 – 3		—
				Artikkel 22			Artikkel 24	Artikli 34 lõige 4		—
				Artikkel 25						—
				Artikkel 28			Artikkel 33			Artikkel 180
				Artikkel 29						Artikli 181 lõiked 1 ja 3
				Artikli 30 lõige 2						Artikli 181 lõige 2
				Artikkel 31						Artikkel 183
				Artikkel 38			Artikkel 44			Artikkel 153
				Artikli 39 lõiked 2 ja 3			Artikkel 45			Artikkel 154
				Artikli 40 lõige 2			Artikli 46 lõige 1			Artikli 155 lõige 8
				Artikli 40 lõige 3			Artikli 46 lõige 2			Artikli 153 lõige 1
				Artikli 40 lõiked 4, 6 – 8 ja 10			Artikli 46 lõiked 3, 5 – 7 ja 9			Artikli 155 lõiked 2, 4 – 6 ja 9
				Artikli 40 lõige 5			Artikli 46 lõige 4			Artikli 155 lõige 3
				Artikli 40 lõige 9			Artikli 46 lõige 8			Artikli 155 lõige 7
				Artikkel 41			Artikkel 47			Artikkel 156
				Artikli 42 lõige 2			Artikkel 48			Artikkel 160
				Artikli 43 lõiked 2 ja 3						Artikkel 184

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
				Artikli 44 lõige 2			Artikkel 49			Artikkel 159 ja V lisa
				Artikli 45 lõige 2						Artikkel 189
				Artikli 46 lõike 2 lõiked 1 kuni 3			Artikli 50 lõike 1 lõiked 1 ja 3 ning lõige 2			Artikkel 157
				Artiklid 47 – 50						—
				Artikkel 51			Artikkel 64	Artikkel 56		—
				Artikli 51 viimane taane					Artikli 1 lõige 4	Artikli 58 lõige 8
				Artikkel 52						—
				Artikkel 54						Artikkel 206
				Artikkel 55						Artikkel 207
				Artiklid 24 ja 26						—
				Artikli 12 lõige 1, artiklid 19, 33 ja 37, artikli 39 lõige 1, artikli 40 lõige 1, artikli 42 lõige 1, artikli 43 lõige 1, artikli 44 lõige 1, artikli 45 lõige 1 ja artikli 46 lõige 1						—
					Artikli 1 punkt b					Artikli 13 punkt 3

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
					Artikli 1 punkt c		Artikli 1 lõike 1 punkt s	Artikli 2 lõike 1 punkt c		Artikli 13 punkt 4
					Artikli 1 punkt g					Artikli 212 punkti 1 alapunkt a
					Artikli 1 punkt h					Artikli 212 punkti 1 alapunkt b
					Artikli 1 punkti 1 alapunkt i			Artikli 59 lõike 2 punktid a alapunkt i		Artikli 210 punkti 1 alapunkt f
					Artikli 1 punkt j			Artikli 59 lõike 2 punkti a alapunkt j		Artikli 210 punkti 1 alapunkt g
					Artikli 1 punkt l			Artikli 59 lõike 2 punkt b		Artikli 13 punkt 6
					Artikkel 2			Artikli 59 lõige 3		Artikli 214 lõige 1
					Artikkel 3			Artikli 59 lõige 3		Artikli 214 lõige 1 ja lõike 2 esimene ja teine lõik
					Artikkel 4			Artikli 59 lõige 3		Artikli 247 lõige 1
					Artikli 5 lõige 1			Artikli 59 lõige 4		Artikkel 246
					Artikli 5 lõige 2					Artikli 254 lõige 1
					Artikkel 6			Artikli 59 lõige 5		Artikli 254 lõige 2 ing artikli 255 lõiked 1 ja 2
					Artikkel 7			Artikli 59 lõige 5		Artikli 249 lõige 1 ning artiklid 252 ja 253

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
					Artikkel 8			Artikli 59 lõige 5		Artiklid 245 ja 246 ning artikli 258 lõige 1
					Artikkel 9			Artikli 59 lõige 6		Artiklid 218 ja 219 ning artikli 258 lõige 1
					Artikkel 10			Artikli 59 lõige 7		Artiklid 218 ja 219, artikli 258 lõige 1 ning artiklid 260 – 263
					Artikkel 10a			Artikli 59 lõige 8		Artikkel 264
					Artikkel 10b					Artikkel 257
					Artikkel 12	Artikkel 32	Artikkel 73	Artikkel 65	Artikli 8 lõige 1	Artikkel 311
					I lisa			Artikli 59 lõige 9 ja III lisa		Artiklid 213 – 215 ning artiklid 218 – 246
					II lisa			Artikli 59 lõige 9 ja III lisa		Artiklid 215 – 217 ning artiklid 220 – 243
						Artikli 1 lõige 2				Artikkel 267
						Artikli 2 punkt b				Artikli 268 punkti 1 alapunkt b
						Artikli 2 punkt c				Artikli 268 punkti 1 alapunkt c
						Artikli 2 punkt d				Artikli 268 punkti 1 alapunkt d
						Artikli 2 punkt f		Artikli 2 lõike 1 punkt h		Artikli 13 punkt 9
						Artikli 2 punkt g				Artikli 268 punkti 1 alapunkt a

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
						Artikli 2 punkt i				Artikli 268 punkti 1 alapunkt e
						Artikli 2 punkt j				Artikli 268 punkti 1 alapunkt f
						Artikli 2 punkt k				Artikli 268 punkti 1 alapunkt g
						Artikkel 3				—
						Artikkel 4				Artikkel 269
						Artikkel 5				Artikkel 270
						Artikkel 6				Artikkel 271
						Artikkel 7				Artikkel 272
						Artikkel 8				Artikkel 273
						Artikkel 9				Artikkel 274
						Artikkel 10				Artikkel 275
						Artikkel 11				Artikkel 277
						Artikkel 12				Artikkel 278
						Artikkel 13				Artikkel 279
						Artikkel 14				Artikkel 280
						Artikkel 15				Artikkel 281
						Artikkel 16				Artikkel 282
						Artikkel 17				Artikkel 283
						Artikkel 18				Artikkel 284
						Artikkel 19				Artikkel 285
						Artikkel 20				Artikkel 286
						Artikkel 21				Artikkel 287
						Artikkel 22				Artikkel 288
						Artikkel 23				Artikkel 289
						Artikkel 24				Artikkel 290
						Artikkel 25				Artikkel 291
						Artikkel 26				Artikkel 292

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
						Artikkel 27				Artikkel 293
						Artikkel 28				Artikkel 294
						Artikkel 29				Artikkel 295
						Artikli 30 lõige 1				Artikli 268 punkt 2
						Artikli 30 lõige 2				Artikkel 296
						Lisa				Artikkel 276
							Artikli 1 lõike 1 punkt d			—
							Artikli 1 lõike 1 punkt g			Artikli 13 punkt 14
							Artikli 1 lõike 1 punkt q			—
							Artikli 1 lõige 2	Artikli 2 lõige 3		—
							Artikli 2 lõige 1			Artikli 2 lõige 3
							Artikli 3 lõiked 2, 3 ja 8			Artikkel 9
							Artikli 3 lõiked 5 ja 7			Artikkel 10
							Artikli 3 lõige 6			—
							Artikli 5 lõike 2 teine ja kolmas lõik			Artikli 15 lõike 2 kolmas lõik ning lõike 3 teine lõik
							Artikli 6 lõike 5 esimene ja teine lõik			Artikli 21 lõige 1

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
							Artikli 7 punkt e			Artikli 23 lõike 2 punkt f
							Artikkel 8	Artikkel 12		Artikli 24 lõige 1
							Artikkel 12			Artikkel 208
							Artikli 16 lõige 9	Artikkel 30		Artikkel 69
							Artikli 18 lõiked 1 – 6			Artikkel 73
							Artikli 18 lõige 7			—
							Artikli 19 lõike 1 esimese lõigu esimene taane			Artikli 74 lõige 1
							Artikli 19 lõike 1 teise lõigu teine taane			Artikli 74 lõike 3 teine lõik
							Artikli 19 lõike 1 teine lõik ning lõiked 2 ja 3			Artikli 74 lõiked 4 – 7
							Artikkel 21			Artikkel 209
							Artikkel 25			—
							Artikkel 26			—
							Artikkel 32			—
							Artikkel 34			Artikkel 182
							Artikkel 35			Artikkel 186
							Artikli 36 lõige 1			Artikli 185 lõige 1
							Artikli 36 lõige 2			Artikli 185 lõike 4 esimene lause
							III lisa punkt A			Artikli 185 lõige 6

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
							Artikli 36 lõige 3			Artikli 185 lõige 7
							Artikkel 41			Artikkel 147
							Artikli 42 lõiked 1 – 3			Artikli 148 lõiked 1, 3 ja 4
							Artikkel 43			Artikkel 149
							Artikkel 45			—
							Artikkel 48			Artikkel 160
							Artikkel 49			Artikkel 159
							Artikli 51 lõike 2 punktid a – g			Artikli 162 lõike 2 punktid a – e, g ja h
							Artikli 51 lõiked 3 ja 4			Artikkel 163
							Artikli 52 lõige 1			Artikkel 169
							Artikli 55 lõiked 1 ja 2			Artikli 166 lõiked 1 ja 2
							Artikkel 56			Artikkel 167
							Artikli 59 lõiked 1 ja 2	Artikli 52 lõiked 1 ja 2		Artikli 177 lõiked 1 ja 2
							Artikli 59 lõiked 3 ja 6	Artikli 52 lõiked 3 ja 4		—
							Artikli 60 lõige 1			Artikli 305 lõike 2 teine ja kolmas lõik
							Artikli 60 lõige 2			Artikli 305 lõige 3
			Artikkel 31				Artikkel 61			Artikkel 43
							Artikkel 65	Artikkel 55		Artikli 301 lõige 1 ja lõike 3 lõik 4

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
							Artikkel 66			Artikkel 308
							Artikkel 67	Artikkel 53		Artikkel 297
							Artikli 68 lõige 1			—
							Artikkel 71			—
							Artikkel 72			Artikkel 310
							I lisa			II lisa
							III lisa			Artikli 185 lõike 2 punktid a-c, lõige 3 ja lõike 5 esimene lõik 5
							IV lisa			—
							V lisa			VI lisa
							VI lisa			VII lisa
								Artikli 1 lõike 2 punkt d		Artikkel 11
								Artikli 2 lõike 1 punkt a		Artikli 13 lõige 7
								Artikli 2 lõike 1 punkt b		—
								Artikli 2 lõike 1 punkt h		Artikli 13 lõige 9
								Artikli 2 lõike 1 punkt o		Artikli 13 lõige 25
								Artikli 2 lõike 1 punkt p		Artikli 13 lõige 26
								Artikli 2 lõike 1 punkt q		Artikli 210 lõige 3
								Artikli 2 lõige 2		—

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
								Artikli 4 lõige 2		Artikli 15 lõige 5
								Artikli 5 lõike 1 esimene ja teine lõik		Artikli 17 lõiked 1 ja 2 ning III lisa C osa
								Artikli 9 lõige 1		Artikli 21 lõige 4
								Artikli 11 lõike 1 punkt b		Artikli 23 lõike 1 punkt b
								Artikli 15 lõige 3		Artikli 32 lõige 2
								Artikkel 21		—
								Artikkel 45		—
								Artikkel 46		Artikli 211 lõiked 1 ja 2
								Artikkel 47		Artikkel 158
								Artikkel 48		Artikkel 161
								Artikkel 50		Artikkel 175
								Artikkel 51		Artikkel 176
								Artikli 54 lõige 1		Artikli 298 lõige 1
								Artikkel 61		Artikkel 308
								Artikkel 62		Artikkel 12
								Artikkel 63		Artikkel 307
								Artiklid 57 – 60 ning II lisa		—
									Artikli 1 lõige 4, artikli 2 lõige 4 ja artikli 4 lõige 6	Artikli 58 lõige 8
									Artikli 8 lõige 2	Artikkel 312

Tellimishinnad aastal 2009 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELI 22 ametlikus keeles	1 000 eurot aastas (*)
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELI 22 ametlikus keeles	100 eurot kuus (*)
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + CD-ROMil aastane väljaanne	ELI 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELI 22 ametlikus keeles	700 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELI 22 ametlikus keeles	70 eurot kuus
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELI 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELI 22 ametlikus keeles	40 eurot kuus
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt CD-ROMil	ELI 22 ametlikus keeles	500 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) CD-ROMil, kaks väljaannet nädalas	mitmekeelne: ELI 23 ametlikus keeles	360 eurot aastas (s.o 30 eurot kuus)
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkurss	konkursi keel(ed)	50 eurot aastas

(*) Üksiknumbri müük: kuni 32 lehekülge: 6 eurot
33–64 lehekülge: 12 eurot
alates 64 leheküljest: hind määratakse iga väljaande puhul eraldi

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel CD-ROMil.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Väljaannete talituse avaldatud tasulisi väljaandeid saab osta meie trükiste edasimüüjatelt. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

ET